

உ

கடவுள் துணை.

சைவ எல்லப்பநாவலர் யாடிய

அருணாசலபுராணம்

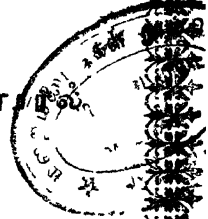
மூலமும் - உரையும்.

இஃது

கோருவாபுரம்.

அருணாசல முதலியார்

பார்வைபிடப்பட்டு.

இதன்விலை.

அறு 4.

திருப்பதி.

இரத்தினமுதலியார்

அவர்களரமமது.

கலைக்கியானமுத்திராசூரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

சென்னை முதல்து கிருஷ்ணனதெருவு. 34-வெ வீதி.

கடவுள்துணை.

விளம்பரம்.

வன்னியர்புராணம் - மூலமும் - உரையும்.

இதனால் வன்னிய மடாதிபதிகளுக்கும் அவ்வருணத்தாருக்கும் புத்தக வியாபாரிகளுக்கும் வினையோர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்,)

இதுகாறும் வெளிவராதிருந்த இவ்வன்னிய புராணம் மூலமும் உரையும் பழைய ஏட்டுப்பிரதிகளைக் கொண்டு கூடியவகையில் பரிசேதித்த அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றன. இதில் அநேக விஷயங்கள் உள அமைவாயவன வன்னியரின பிறப்பு உள்பு சாதியிலித்தனை பிரிவுக ளடங்கி யிருப்பதெனவும் நான்கு வருணத்தில் எவ்வருணத்தின றென்றும் அவ்வருண த்தாருக்கு இன்னருளும் கோதிராம, சூத்திரம், மலை, கொடி, வாகனம், வாத்தியம், பட்டயம், முதலான பல் அங்கங்கள் உடையவர்களென்றும் பிரம்மவன்னியவற்சனாத்திரிபர் வீரவனையர் சோழவாசத்தார் அக்கினிகுலஸ்தர் இன்னும் அநேகப்பேர்களுர் அததற்கு காரணங்களு ளவனியர் பரக்கிரமந்தோன்றும் பாரமசிகனுடைய அருளினாலும் தூக்காதேவியுதவ்வையகொண்டெல்தான் டியுத்தவசெய்து வாதாவியையுயித்தது அவளுளாள்பட்ட இரத்தினபுரியை குளையாடி உழித்த இராக்காசப் புண்டை சறுகறுத்த இன்னின்ற தேசங் களை பாண்ட லீரமுல் அநேக அரிய பெரிய விஷயங்களு ட அடங்கி யிருக்கின்றன அவைகளை எல்லாம் ஈண்டுவிடுக்கின இதி லடங்காவென்றஞ்சியம் மட்டே விடுத்தனை.

இப்புராணம் டிடமி எட்டு டச்சுக்கொண்டனையில் 328 பக்கங்கள் அடங்கியது புகலிச்சாயிண்டு. விலை ரூபா 1 8 0
 ஷை ஆபயிண்டு 1 4 0
 தூதனியெட்டுதிருப்பதி கீர்த்தனை. 0 4 0

இப்புத்தகம் வேண்டுபவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்தாருக்கு எழுதி தெற்றுகொள்ளலாம்.

டி. ஆர். வெங்கடேசமுதலியார்
 அ ண் டி கோ

நெ. 34, முத்து கிருஷ்ணன் தெருவு
 தக்கசாலைபோஸ்டி மதராஸ்.

அண்ணாமலையார் துணை.

திருவண்ணாமலை தீபரத்தினம்.

விருத்தம்,

இந்திராதிமுதன் முனிவர் கொண்டாடு தீபமென்
 டிசைகாணவோங்கு தீபம்
 பிமையபர்வதவல்லி கண்கொண்டதீபமிது
 யென்வினை யறுக்குதீபம்
 சந்திரனாதித்தனெடு அட்டவயிரவரெவரும்
 சரணெனவணங்கு! தீபம
 சாலோகசாமீப சாஸூபமளவிடா
 சாயுச்ய தீபமிதுவே
 சிந்தையில்கிமைப்போது ஐம்பூதசாட்சியாய்
 தெரிசனம செய்தபேர்க்கு
 செய்தவினையேவல்கொடு சூன்யமுதல்பிணியெலாம்
 ஐன்மரந்திரத்த மணுகா
 கந்தமலர்சோலைகுளிர் தீமபுநலநிறைச்சாலை
 கனகமலை மீதினென்றும்
 மண்ணார்மலர்க்கண்மால் விண்ணாரயன்காண
 அண்ணாமலைதீமே.

(க)

பரிதிமதிதிருவலம் செய்துத்தொழுந்தீபம்
 பங்கயன் வணக்குதீபம்
 பாரளந்தோன்தேடி காணாததீபமது
 பார்வதிக்குகண்டதீபம
 சரியைகிரியையோக ஞானமோனத்தவர்கள்
 சதர்நிஷ்டைசெய்யுந்தீபம்
 ஜனகாதிமுனிவாமனம்மகலாததீபமது
 சச்சிதானந்ததீபம
 விரிவானவெண்பத்து நான்குலட்சஞ்சீவ
 பேதத்தமர்ந்த தீபம
 வினைப்பயனறிந்தந்த கருவிடைப்போகுகியே
 வேடிக்கை பார்சுருந்தீபம்
 மருமலர்சோலைகுளிர் தீமபுநலநிறைச்சாலை
 மந்தாமலை மீதினென்றும்
 மண்ணார்மலர்க்கண்மால் விண்ணாரன்காண
 அண்ணாமலைத் தீபமே.

(உ)

பிஞ்சுமகிசுதியை முடிமேற்பூண்டதீபமாம்
 பிணிமேலணிந்த தீபம்

திருவண்ணாமலை தீபரத்தினம்.

பேசறியாமறையடியு ளெழுடியுமாதீபம்
 பெண்கொடிமணநதீபம்
 அஞ்செழுத்தாய்பஞ்ச பூகமாயென்னுடற்
 காதாரமான தீபம்
 அகிலபுவனங்களுந் திககுததிகத்தமும்
 அங்கிங்கெனாத தீபம்
 தஞ்சமென்றிடுமடியா ளெஞ்சத்திருத்தியே
 தன்னாட காட்டுதீபம்
 தந்தைதாய்குருதெய்வ தமர்தாரமகவுமாய்
 தானுமா யாடுதீபம்
 கஞ்சமலர்சோலைகுளிர் திம்புனலரி நரச்சாலை
 கனகமலை மீதிெலன்றும்
 மண்ணூர்மலர்க்கண்மால் விண்ணுறையன்கணை
 அண்ணாமலைத் தீபமே.

(௩)

ஜாதமதபேதமாம் கழற்கற்றமுதியோர்
 சமுகத்தி லவ்ருதீபம்
 சதமறையுலவேதமறு கொண்ணூற்றியாறுதத்
 துவமெலலாம் நினறதீபம்
 சோதிமலைமீதிற் சுயஞ்சோதியாயநின்றும்
 சோதித்தழைக்கு தீபம்
 சும்மாவிருக்குந்^{சு}கங்கொண்டமெளனி யொடு
 சும்மாயிருக்குத்தி தீபம்
 தீதிபலபேசிடக வாகமியிடுமடையாது
 ளெஞ்சைப்பிளக்குக் தீபம்
 நின்றமீலநினறட்ட திககெலாமிரவு கங்
 நிர்த்தமியிடுகெடிப தீபம்
 ளோதுமலைமங்கையொடு ஆதிமலைமீதிவலவர்
 மணி மச்சர தீபகடரா
 மண்ணூர்மலர்க்கண்மால் விண்ணுறையன்கணை
 அண்ணாமலைத் தீபமே.

(௪)

மாசிலா வாகம் புராணமரையாங்கீபம் மகாவாயுதித்தீபம், மண்
 னைதுநிரிகையைத் தன்னிவென்றத்தீபம் மாலைமகந்தழுவுதீபம், தே
 சமிடமாம் பொருள் வற்றவற்றுகதீபம் கௌளலனைசாயத்தீபம் தே
 வரித்திரனமுனிவ ரமரர்கின்னருகர்தேடக்களித்தீபம், ஆசைவன்பா
 சமா மாசாக்கருணைய முதன்பர்க்குஉதவுதீபம், அன்பாமபணிப்பூண்
 டி சிவசிலுவைநத் தேம்பு மவற்கே இனிகுக்குத்தீபம், மாசின்மலர்சோ
 லைகுளிர் திம்புனல் நிராச்சாலை மந்தரமலைமீதிெலன்றும், மண்ணூர்ம
 லாககண்மால் விண்ணுறையன்கணை வண்ணாமலைத்தீபமே.

(௫)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

சி ரு வ ண் னு ம லை த்
திபதரிசனச் சரித்திரச் சூருக்கம்.

அகண்டாகார சச்சிதானந்த பரிபூரணசுயம்பிரகாசப்பொருளாகிய ஸ்ரீவைஷ்ணவியானவா இஃத உலகத்தினுள் ஆக்காகிருக்கும் ஆத்மமுகுகள் உபயுத்தொருட்டுத திருக்கேயில் கொண்டிருக்கின்ற பல தங்களுள் ஆளுடைய பிள்ளையாராகியதிரு ஞானசுயமந்தகவாயிக ள் ஆளுடையவரசுகளாகிய திருநாவுக்கரசு தவாயிகள ஆளுடைய கம்பிகளாகிய கந்தரமூர்த்தி சுவாயிகள ஆளுடைய வடிகளாகிய மாணிக்கவாசக சுவாயிகள என்னும் இன்னுலவாகள் அருளிச்செய்த பாடல் களைஉடையனவாய்ச் சேழுதேசமுதலானதேசங்களில் இன்ன இன்ன நாட்டில் இத்தனை இத்தனை தலங்களென்று முன்னோர்கள் ஏற்படுத்தின கிரமப்படியே உடுநாட்டுகளுள் இருக்கும் தலங்களைவிசேடமாகிய திருவண்ணாமலையென்றுத் திருப்பதி கிரேதாயுகத்தில அக்கினியிலையாகவும் திரேதாயுகத்தில மாணிக்கமலையாகவும், துவாபாயுகத்தில வெள்ளிமலையாகவும், கலியுகத்தில கல்மலையாகவும் திருவுருக்கொண்டி அருணாசலம், சோனாசலம், கௌரி நகரம், தேசநகரம், முத்திரகரம் ஞானநகரம் சிவலோகம் என்று இவ்வாறு பல டெயர்களை யுடையதும் சிவபெருமான் கிரியுபமாயிருப்பதும், பார்வதியார் திருவவதாரமான தும் திருக்கண் புதைத்ததும், கிடாசுரமர்த்தனஞ்செய்ததும், இடப்பாகம்பெற்றதும், சந்திரவம்சத்தனாகிய வச்சிரங்கதபாண்டியன் பேறுபெற்றதும் கலாதரன் காந்திசாலி தலஞ்செய்து பேறுபெற்றதும், அக்கினிவம்சத்தனாகிய வல்லாளராசனபுத்திரசோகக தீர்த்ததும், இந் திரதீர்த்த முதலாகிய அனேககிர்த்தம்சனும் அன்பாகள திருமலைவலம்புரிதலும் ஆதித்தனாகுக் தரிசனங்கொடுத்ததும் சூர்வமசத்தனாகிய பிரதத்தராசனும் அனேககாணிகைகளைபெற்றதும் அஷ்டலகக கனும் பிரயன்முதலானவர்கள் பாவநதீர்த்ததும், புளகாதிபனபேறு பெற்றதும். நினைக்க முத்திரகரும் தலமெண்டதும் ஆகம புராணத்திற் சொல்லப்படுகின்றது.

பரமசிவம் மலையுருவாதைற்குக் காரணம் யாதெனில் ஒருகற்பத் தில் மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தாம தாம் பிரமமென்றுவாதித் துப் போரிட்டதைத் திர்க்கும்பொருட்டுச் சிவபெருமான் அக்கினி

நாயகர் அவர்கள் மத்தியில நின்ற கலகத்தைத் தீர்த்தருளி அவர்கள் வேண்டுகோளையுடைய ஒருசிறிய மலையாயுருகொள்ள அதைக்கண்டபிரமதேவனும மகாவிஷ்ணுவும் சுவாமிகையமோககிளும்மலையினுச்சியில ஒருஜோதி என்னுளுடையபுமபடி கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

அதற்குச் சிவபெருமான் வாரும் பிரம்மிஷ்ணுக்களே, காத்தி கைமாதத்தில வரும் காத்திகை நட்சத்திரத்தில இம்மலையினுச்சியில் ஒருஜோதிக்காண்பிப்போம் அச்சோதியைத் தரிசித்தவர்களின் தாரித்திரியமும் விபாதிபும் நீகி இஷ்காமியகளைப் பெறறு வாழ்வார்கள் இவைவல்லாமல், அரசாக்களும் தவசிகளும் தரிசிப்பார்களானால் இடையூறின்றிவாழ்வார்கள். அல்லாமலும் இதைத்தொழுதவர்களுக்கும் தரிசித்தவர்களுக்கும் அவர்மட்டிலல்லாமல் அவர்களுடைய கோத்திரத்தில இருப்பதொரு தலைமுறைக்கும மோட்சவகொடுப்போம் என்று திருவாய்மலர்க்கருளிணர்.

மேலும் இம்மலை சன்னமென்னும் விபாதிக்கு மறுததுபோல் இருப்பதனால் மலைமருத்தென்றும் அழலவண்ணமா யிருப்பதனால் அருணாசலமென்றும் பெயருள்ளது. இதைஒருநாளு சொன்னவாக்கு பஞ்சாட்சரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்தபலன வருமென்றும் அருளிச்செய்தார்.

அதற்குப் பிரமதேவனும மகாவிஷ்ணுவும் ஆரத்தமடைத்துசிவ பெருமானைப் பார்த்துத் தேவரீக் இவ்வாறு மலைக்கோலமாயிருந்தால் ஆடியேங்கள் எப்படி பூசைசெய்யக்கூடும் ஆகையால் இத்தமலையின் கீழ் ஒருசிலாவிகழூர்த்தியா பெழுந்தருளவேண்டுமென்றுவேண்டிக் கொண்டார்கள் சிவபெருமான் அப்படியே சிவலிகழூர்த்தமாயின்றுமென்று அந்த மலையினுள்ளே மறைய உடனே அம்மலையினிடத்தில சிவலிகைத் தோன்றியது அதைக்கண்டு பரமநந்தமாய மயனென்னுந் தேவதச்சுணல் ஓராலயக் கட்டு வித்தார்தள, அப்போ தவ்விடத்தில் வளம்பொருந்திய கசரமும் முத்தூறு தீர்த்தங்களும உண்டாயின அல்லாமலும் ஆகையகக்க கின்றுக ளாகவும் கற்பக விருடசங்கள் மரக களாகவும் வகிருந்தன. தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதர்களாக வகறு பிறந்தார்தள, அரம்பாள் தீரீகள தாசிகளாகப் பிறந்தார்தள ஆகையால் எல்லாத் தலங்களும் உடலென்றும் அருணாசலத்தலம் முகமென்றும் அதில சிவபெருமான் கண்ணென்றும் இத்தலத்தின் பெருமையை அறிவித்திச் சொல்லுதற் கருமையென்றும் கமறு, பெருமானாகிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்க்கருளியபடி அக்காலத்தில் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்க்கருளியபடி அக்

மலைபின்மேல் கார்த்திகைமாதத்தில் வருகின்ற கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் சோதிதரிசனமாகக் கொண்டுவந்த பாவனையாக இப்போதும் அந்த மலைபின்மேல் தீபதரிசனமாசனமையால் அத்தினத்தில் இந்திரதீர்த்த முதலாகிய தீர்த்தங்களில் ஸ்ரானஞ் செய்து கிரியை வலம்வந்து அவரவர்கள் சததிக்குத் தக்கபடி கருமங்கள் செய்து அருணாசலேசுவரரைத் தொழுது தீபதரிசனமுஞ் செய்து அதிப்பவர்கள் அளவிலாச்சம்பததையும் மேடட்சந்தைதபுமடைவார்கள்.

ஆசீவரத்தில் அந்தமலை ய வலஞ்செய்தவர்கள் சூரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதத்தைக் கமக்கு இடமாகச் சேர்த்துக்கொளவார்கள். சோமவாரத்தில் வலம்வந்தவர்கள் இரதிரிணப்பீபால் ஏழுககந்தையுமாண்டு சிவசாரூபியகந்தை அடைவார்கள். மங்களவாரத்தில் வலஞ்செய்யவர்கள் தங்கள் கடனையும் தரித்திரத்தை யும் சங்கிரித்தொடரீபால் வருகின்ற ஏழபிறப்பையும் நீக்குவார்கள். புதவாரத்தில் சிவவாரணப் பிரதட்சணஞ் செய்பவர்கள் நாலுபேசுகளையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் அறுபத்துரான்கு கலைகளையும் கெளித்து முக்திக்கு வருவனவராய்த் தேவர்க ளாவார்கள். குருவாரத்தில் வலமாய் வகவர்கள் திரிமூர்த்திகளும் புகழத்தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் லோகவார்களும், சுக்கிரவாரத்தில் வலஞ்செய்யவர்கள் விஷ்ணு பகதிரேசர்வர்கள், சனிவாரவுதயத்தில் வலம்வந்தவர்களுக்கும் சுகிரவர்களும் பதினொன்றாயத்தின்று நற்பலனைக் கொடுக்கும் சிவரக்கிரியிலும், வருஷப்பிறப்பிலும், ஐப்பசி முதலாகிய மூன்று வகங்களிலும் வலம்வந்தவர்களுக்கும் மேற்சொன்ன பலன்களிலும் அதிகமான பலன் கித்திக்கும்.

உருவக்கெரியாமல் சித்தரும் சேவரும் இத்திருமலையை வலஞ் செய்வகால் மற்றவர்கள் சிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்யும்போது, வாதனத்தினமேலேறிகொண்டு வராமலும், போர்வை போர்த்துக்கொள்ளாமலும், சூடைபிடித்துக் கொள்ளாமலும், பாதாட்சை தொடுத்தகுகொள்ளாமலும், தாமபூலதேரிகளாமலும், வேறொருசுத்தியில் லாமலும், மனத்தினால் எந்தனஞ்செய்து அருணாசலேசுவரையே சிந்தித்துக்கொண்டு மிகுந்த பயபத்தியுள்ளவர்களா யிருந்தல்வேண்டி மென்றும், அந்நாளில் விரதயிருந்து சிவதரிசனஞ் செய்ய ஆலயத்திற்போகின்றவர்களுள் அணுகரல்லாதவர்கள் அவ்விடத்திலிருக்கும் ஆதிசைவசாரியர்களைக்கொண்டு வில்வாச்சனை முதலியவைகளைச் செய்வித்தால் தங்கள் கையினால்செய்த பேறு கிடைக்குமென்றும் பிரம்மதேவர்களைக்கொண்டுச் சொன்னார்.

ஸ்ரீகைலாசத்தில் உலகமாதாவாகிய பார்வதியாரோடு சிவபெ
 மான் எழுந்தருளியிருக்கும்போது அவ்விடத்தில் ஏற்றியிருந்த நெ
 ய்த்தீபங்களில் ஓர் தீபம் அணைந்துபோகிற தணருணத்தில் ஒரெலியா
 னது அதிலிருந்த நெய்யை உண்ணப்போனது அவ்வெலியின்
 முகமானது அணைந்துபோகிறவத்தியைத் தாண்டிய மாதிரத்தில்
 பிரகாசம் அதிகரிக்கதினால் சிவபெருமானாவர் கிருபைகூர்ந்து அ
 வ்வெலிக்கு மானிடசரீரமும் அரசும் மற்றப்பேருந் தந்து பூமியில்
 பிறக்கும்படி கட்டினையிட்டார் அவ்வெலியானது மரபலிச்சக்கிர
 வர்த்தியாய்ப் பிறந்து சகல ஐசுவரியத்தையும் அதுபவித்திருக்குங்
 காலத்தில் ஒருநாள் சிவதரிசனத்துக்குப்போக எத்தனித்துத் தன்
 இராகச்சின்னமுதலிய சகல ஆடம்பர விபவத்துடன் சிவாலயத்து
 க்குட்பிரவேசித்துப் பிரதட்சணம் வருகையில் அவ்விடத்தில் ஏற்
 றியிருந்த தீபநெய்யின் ஓர் தளி இந்தச் சக்கரவர்த்தியின் தேகத்
 தில் ஒழுகினவுடன் அந்தச் சக்கரவர்த்தியின் தேகமுழுமையும்
 இரணங்கண்டு வெகுகாலம் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போ
 து ஒருநாள் சிவபெருமான் கிருபைகூர்ந்து சக்கரவர்த்தியே றீ மிக
 வும் அலங்காரியாகையால் நம்மா லுனக்குண்டாயிற்று றீ இன்று
 முதல் உத்தேசித்து நெய்முதலிய பொருள்களால் ஆலயங்களுக்கு
 த்தீபமேற்றுவையேயானால் உனக்கு இந்தவிரணத் தீர்த்து சாயுச்சி
 யபதங்கிடைக்குமென்று அசரீரியாய்த் திருவுளம் பற்றியதைக்கே
 ள்விபுற்ற சக்கரவர்த்தியானவர் ஆநந்தமடைந்து அந்தக் கட்டளை
 யின்படியே அன்றுமுதல் சிவாலயங்களிலும் மற்ற இருள்குழந்த
 ஆரணியங்களிலும் தீபம் ஏற்றிக்கொண்டு வருங்காலங்களில் ஒருநா
 ள் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சிவபெருமானானவர் திருவுளமிறங்கிக் கார்
 த்திகைமாசம் பூர்வபட்சம் கார்த்திகைநட்சத்திரத்தில் தேசோமய
 மாபெழுந்தருளி அச்சக்கரவர்த்திக்குச் சாயுச்சியபத மளித்தருளி
 னார்.

அக்காலத்தில் சிவதரிசனத்துக்கு வந்திருந்த தேவர்களெல்லா
 ம் அந்தச்சோதியைக்கண்டு பயந்து துதிசெய்து சுவாமியினுடைய
 உஷ்ணம் தணியும்பொருட்டுப் பொரி அவல் நிவேதனம் செய்தார்
 கள். இவ்வாறு கைலாசபதியான சிவபெருமான் மரபலிச்சக்கரவர்த்
 த்திக்குச் சோதிசொருபமாகத் தரிசனங்கொடுத்த காரணமாகச்
 சிவாலயங்கடேறும் கார்த்திகைமாசம் பூர்வபட்சம் கார்த்திகை
 நட்சத்திரத்தில் தீபம் வைக்கவும் * சுட்கப்பனைகட்டவும் ஆயிற்று.

* சுட்கப்பனையென்பது சொக்கப்பனையென்று வழங்குகின்றது.

தபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்.

கார்த்திகை நட்சத்திரத்திற்கு முன்னாள் புரணி நட்சத்திரஞ் சாயங்காலை அதிவாச தீபத்தில் அக்கினி காரிய முதலியவைகளின் மூலமாய் மகாலிங்க மூர்த்தியாய் ஆவாகனம்பண்ணி அந்தத் தீபத்தைச் சுவாமி சந்நிதானத்திற்குள்ளே பூசித்துவைக்கவேண்டும்.

மறுநாள் சாயங்காலை அர்த்தசூரிய மண்டலத்தில் தென்னமரம், பனைமரம், பாக்குமரம், வாழைமரம், மூங்கில்என்னும் இந்தமரங்களில் ஒர்விதமரத்தை ஆலயத்திற்கும் இந்திரதிக்குக்கும் மத்திய தானமாகிய பிர்மஸ்தானத்தில் நாட்டவேண்டும், இந்தமரத்துக்குத் தீபதண்டமென்றும் பெயராம்.

தண்டவுன்னதப் பிரமாணம்.

சுவாமிகொப்ப கிரகத்து விமானம் எவ்வளவு உயரமோ அவ்வளவு உயரமாவது அந்தவிமானக் கழுத்தினளவாவது இருக்கவேண்டும் இவ்விதமான தீபதண்டத்துடன் உலர்ந்த தென்னோலையாவது பனையோலையாவது, பாக் கோலையாவது, வரழைக்கருகாவது, தாமஞ்சருகாவது, அசோகச்சருகாவதுவிமானம்போல்கட்டவேண்டும்.

மேற்பொன்ன பரணிடட்சத்திர மறுநாளாகிய கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் பஞ்சமூர்த்தசமேதமாய்ச் சேரமாஸ்கந்த மூர்த்தியை உற்சவாலங்காரத்துடன் எழுந்தருளச்செய்து மேற்படிதீபம் சுவாமிக்கு முன்னே வரும்படியாகச்செய்து தீபதண்டத்தைச் சமஸ்காரப்படுத்துக்கொண்டு அத்தீபத்தை அததண்டினமேல் வைத்துச் சரகுகளைக் கொளுத்திவிட்டு அச்சரகுகள எரிந்தபின்பு மேற்படி தண்டைச் சோதித்து விடவேண்டும் அச்சோதியைச் சிவபெருமானாகிய யாவனைபெய்து தரிசிப்பவர்களும் இம்மையில் செல்வமும் மறுமையில் மோட்சமும் கிடைக்குமென்று ஆகமங்களிற் சொல்லுகின்றது.

தண்டவிதி

உத்தமம்-தென்னமரம், மத்திமம்-பனைமரம், அதமம், பாக்குமரம், அதமா அதமம், வரழையும் மூங்கிலுமாம்.

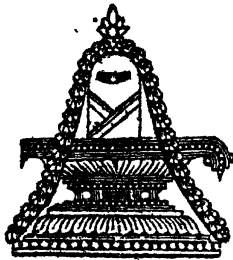
தண்டவுன்னதப் பிரமாணம்

உத்தமம் உயர்வு, மத்திமம் அதன்கழுத்தளவு

மலையைச்சேர்ந்த தலங்களில் நட்சத்திரம் பிரதானமாகவும், சமுத்திரத்தைச்சேர்ந்த தலங்களும் பெளர்ணமிதிதி பிரதானமாகவும் தீபம்வைக்கவேண்டியதென்று ஆகமங்களில் சொல்லுகின்றது.

தீபதரிசனச் சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றிற்று

சிவமயர,
தீருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசல புராணம்.

மூலமும் உரையும்

பாயிரம்.

விநாயகர் காப்பு.

கவிவிருத்தம்

மிக்கவேத விநாயகர் விளம்பிய
விக்கதைக்கிதை யின்றருள் செய்திட
முக்கண்வெற்பினை மும்மதவாரியை
கைக்களிற்றினைக் கைதொழுதெத்துவாம்.

(இ-ள்) அநேகவேதங்களை இயல்பாகவே உணர்ந்த விநாயகரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்காந்தபுராணத்தில் உருத்திரசங்கீதையிவிருக்கும் இந்த அருணாசலசரித்திரத்தை இக்காலத்தில் தமிழினாற் செய்ய இதற்கு இணையிலையென்று சொல்லும்படி அனுக்கிரகம் செய்த சதற்கு மூன்றுகண்களுடைய மலைபோன்றவரைச் சமுத்திரம் போன்ற மும்மதத்தையும் தம்பிக்கையினை முடைய யானைமுகம் பொருந்திய விநாயகரைக் கைவினாற் றொழுது தேரத்திரஞ் செய்வோம் எடுத்த நால் இடைபூரில்லாமல் முடியும்பொருட்டு எ-று.)

பாயிரம்

சபாபதினாதி.

சந்தக்கலீருத்தம்.

முதிருஞ்சவை மதூர்பெற மொழியுத்தமிழ் விரகப்புதழ்
பதிகர்புனை சவனம் பினர் பவஞ்சன னாலகதி
ருசிரும்படி பகிரண்டமு முடையுமபடி யிலகம்பட
யதிரும்படி நடனம்புரி யதிருங்கழ லதிருங்கழம்

(இ-ள்) மிதத்த மதூரசமுண்டாகப் பாடுகின்ற திருஞானசம்பந்தர்
தழர்ச்சி சுவரிகளால் தோத்திரம் செய்யப்பட்ட பதிமாயியமர்
லையைத் தரிக்கின்றவராயும் தம்மையடைந்தவர்கள் பிறவியைக்கொ
டுப்பவராகியும், மலரகிதராயும், விளங்கிய சூரியனுநிரவும், பகிரண்
டமடையவும் விளங்கிய பூமியதிவும் நடனக்காட்சி செய்யாநின்ற
மிகவுஞ் சப்திக்கின்ற வீரகண்டையதிகர்புதிருநாபதினுடைய
பாதத்தை வணங்குவோம். ௭-று

(உ)

இச்செய்யுளுக்குப் பயனிலை வருவிக்கப்பட்டது.

இத்தலமகிமை

அறுசீர்கழிநெடிலாசிரிபச் சந்த விருத்தம்.

இரவிகள் சந்திரர் வயிரவர் விஞ்சையரினையவ ரெண்டிசைப்பே
ருக ரருந்தவர் முனிவார் பங்கய ருவண நெடுங்கொடியோர்
பரவி நெருங்கலி லுலக நிறைந்தவர் பணியுமிடங்கிடையா
தாசர வென்பது கடலின் முழங்கிய தருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) சூரியரும் சந்திரரும் வயிரரும் வித்தியாகாரும் தேவ
ரும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் நாகலோகத்தாரும் அரிவதபதிகளும்
முனிவரும் பிரமாக்களும் கருடக்கொடியையுடைய விஷ்ணுக்களும்
பரந்து நெருங்குதலினால் உலகநிறைந்து அவர்கள் வணங்குதற்கு
இடங்கிடையாததர வர்களாலே சொல்லப்பட்ட அரகாவென்கிற
சப்தமானது சமுத்திரத்திலும் அதிகமாகமுழங்கும் வளப்பத்தை
யுடைய அருணைசலமென்னும்தலமாம் ௭-று.

(உ)

இளமுலை மங்கையர் முகமுநெருங்கிய விரகுழையும் பகலே
யொளிரொரு சந்திர னுடனிரு செங்கதி குதயமெனுந் தனிபூர்
தளையவி முந்தொடை மகபதி தனபதி தனபதி தன்பதியா
மளகை வளம்பதி தனிலும் வளம்பதி யருணை வளம்பதியே.

(இ-ள்.) இளமையாகிய தனக்கையுடைய பெண்கள் முகங்க
ளும், அவர்களணிந்த இரண்டு ரத்தனகுண்டங்களும் பகலிலே யிர

காசிக்கின்ற ஒருசந்திரனுடனே இரண்டுசூரியர் உதயமாணர்களென்று சொல்லும்படியாகிய ஒப்பற்றமுறுக்கவிழ்த்த கற்பகமாலையை தகரித்த தேவேந்திரனுடைய பட்டணமாகிய அமரபதியிலும் குபேரனுடைய நகரமாகிய அளகாபுரியைப்பார்க்கிலும் வுளப்பத்தை யுடையது, அருணாசலமென்னும் தலமாம். எ-று. (ச)

காலனெதிர்த்திட மார்பிலுதைத்தவர் காமனுருப் பொடியா ரால மிடற்றினர் மலை மதிக்குறை யாடரவப் பணியார் நரலு முகத்தவன் ஞால மளிப்பவ னுடுமதற் கரியார் ஞல மெடுப்பவ மேவு திருப்பதி சோணகிரிப் பதியே,

(இ-ள்) ஏமனெதிர்க்க மார்பிலே உதைத்தவராகியும் இன்மதனுடைய தேகத்தைப் பொடியாகச் செய்தவராகியும், விஷத்தைக் கண்டத்தில் தரித்தவராகியும், மூன்றாற்பிறையைத் தரித்தவராகியும், ஆடுகின்ற சர்ப்பத்தை ஆபாணமாகப் பூண்டவராகியும், பிர்மாவும் விஷனுவும் தேடுதற்கரியவராகியும் ஞலத்தைக் கையிலெடுத்தவராகியும், விளங்குகின்ற பரமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற அழகாகிய பதி அருணாசலமென்னும் தலமாம். எ-று. (இ)

பரமசிவவணக்கம்.

சந்தக்கலிகிருத்தம்,

உறலொடு பகையறு மொருமுத லெவனவ னிறுகியி லுலகரு ளிறையவ னெவனவன் மறைமுடி வினினடம் வளர்பவ னெவனவ ளறிவினி லறிபவ னடியினை தொழுதனம்.

(இ-ள்) உறவுப்பகையு யில்லாத ஒப்பற்ற முதன்ஹையானவனெவன் சருவசங்காரமானின்பு உலகத்தை உண்டாக்குகிறவனெவன் வேதமுடிவிலே நடனஞ்செய்கிறவனெவன் அப்படிப்பட்ட தன்மை யாயுடைய பரமசிவனது திருவடிகளை யாம் வணங்கினோம். எ-று.)

அருணாசலேசர் துதி

கலிலைத் துறை,

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளஞ்சந்திரமானு மறையி னாலும், பணிகொண்ட பாதலத்தும் யூகலத்த மீதலத்தும் பரிந்து தேட, வணிகொண்டபிரமாண்ட கோளகைபொற் கோளகையா யழ குகாட்டக், கணிகொண்டவொருவரையா மொருவரையா மகலாது கருத்துட்சேர்ப்பாம்,

(இ-ள்.) இரத்தினங்களுக்கிருப்பிடமாகிய நீண்டகடலிலே நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் பிரமணும் நான்கள் வாசஞ்செய்கிற பாடாளத்திலும் பூமியிலும் மேலுலகத்திலும் வருத்திக்கேட அவர்களால் எட்டப்படாமல் அழகாகிய பிரமாண்ட கோளகையானது பொண்ணாற்செய்யப்பட்ட கோளகையாகிய அழகு காண்பிக்க எண்ணங்கொண்ட ஒப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தை நீங்காது இருதயகமலத்திற் சேர்த்துக்கொள்வோம் எ-று. (எ)

ஒருமாணிக் கரத்தினில்வைதொருமாணிக் கிரத்தினில்வைத்துலகமேழுந், தருமாணியிடத்தினில்வைத் தருள்வாணைப் பவளநெடுஞ் சயிலப்போல, வருமாணி முகத்தாணை யளித்தாணைப் பெருமாணை மகிழவேறும், பெருமாணையருணகிரிப் பெம்மாணையடிபணிகது பிறவிதீர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) தாருகாவனரீஷிகள் வாவிட்டமாணிக் கையிலேவைத்தும் ஒருமாணியோன்ற கங்கையை முடியில்வைத்துப், ஏழுலகத்தை யுப்பெற்ற உமாதேவியை வாமபாகத்தில் வைத்தும், அடியார்க்கருள்செய்கிறவரும், பவளரபோல்வருகின்ற ஆணைமுகத்தை யுடைய கணபதியைப் பெற்றவரும், போற்செய்கிற இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகிய அருணாசலச்சலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய சீர்பாதத்தை வணங்கி இனிமேல் வரும் பிறப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவோம் எ-று. (அ)

உண்ணாமுலையம்மை துதி.

காரொழுகுங் குழலாணிக் கருணை வழிற் தொழுகுமிஞ் கடைக்கணை, மூரலிள நிலவொழுகுப் புழுக்கொழுக வழகொழுகு முகத்தினை, வாரொழுகுந் தனத்தாணை வடிவொழுகித்தெரியாத மருஞ்சூலாணைச், சீரொழுகும் பதத்தாணை யருணையுண்ணு முலையாணைச் சிந்தைசெய்வாம்.

(இ-ள்.) மேகம்போன்ற கூந்தலையும், கிருவைவழிந்தொழுகுகின்ற இரண்டு கடைக்கண்களையும், தந்தங்களின்கார்த்தி இளமையாகிய சந்தரிகையேரல் பிரகாசிக்கப் பழகுவசிக்கின்ற அழகுவொருந்திய முகத்தையும், கச்சணிர்த்தனங்களையும், அதிகவழகையுடையதாய் ஒருவருக்குத் தெரியாத இடையும் சிறப்புப்பெருந்திய பாதங்களு

முடைய அருணாசலத்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற உண்ணுமுலையம் மையை மனத்தில் நினைத்துக்கொள்ளுவோம். ௭-ம் (க)

பாண திறைகொண்ட விராயகர் துதி.

மதமூன்று மாறாக வருங்களிற்று முகத்தாணை மனதிலேதான், பதமூன்று மருந்தவற்குப் பதமூன்று கடந்தபதம் பாஸிப்பாணை, விதமூன்றுபுரங்கடிந்தா வளித்தருளுமொருமுதலை வேரோடேசஞ், சிதமூன்று சிறப்பொழிக்கு பாணைதிறை கொண்டவனைச் சிந்தை செய்வாம்.

(இ-ள்.) மும்மகங்களும் ஆறுகி ஓடிவருகின்ற பாணைமுகமுள்ள வரும் மனத்தில் தர்முடைய சீர்பாதங்களைச் சிந்திக்கிற அரிய தவத்தையுடையவர்களுக்கு காண்காம்பதமாகிய சாய்ச்சியந்நைக் கொடுப்பவரும், முப்படிவத நீறுவெய்த சிவமயினாலே பெறப்பட்டவரும் ஒப்பற்ற முடிவாகிய சஞ்சிக்ஷணையுடைய பிறப்பாகக் கெடுக்கின்றவராகிய பாணை திறைகொண்டவரென்றும் விராயகரை மனதிலிற் சேர்த்துக்கொள்ளோம் ௭-ம். (30)

சிவப்பிராணியர் துதி.

பொருள்வாய்ச்சேலை உருணைகெடுக்கோபுரத்திற் துராவேணை, வந்தாணை வாய்ச்சேலை வடவீதி திராவாயு மயிலினாலாக, கந்தாருங்கடக்கின்ற மகவாழ்ந் தருமியுள் கனககாடு, தந்தாணையல்கடப்பிந்தாணைப் பணியவந்தாம் தலைமேற் கொள்வாம்.

(இ-ள்.) புக்கொத்துக்கொடியுடைய சேலையுழந்த அருணாசலத்துக்கிழக்குக் கோபுரவாசலுக்கிடக்க கோற்புறமண்டபத்திலிருக்கிறவரும், தம்மையறக்கவர்களைப் பிழம்பிடுக்கச்செய்வவடவீதிலே ஊசஞ்செய்கின்ற மயில் சனங்கடவுளாக, தழிபிற் கட்டப்பட்ட மதம்பொருத்தி ஐயாகச் சேலுகின்ற தேவேந்திரனுக்குத் தெய்விலோக நையுபு கற்பகவிநட்சத்தினிமலைக் கொடுத்தவரும், கடப்பாணையைதகரித்தவராகிய எமது சிவப்பிராணியக் கடவுளை வணங்குகிற அடியார்களுடைய பாதங்களைத் தலைமேல் வைத்துக் கொள்வோம். ௭-ம். (கக)

தேவாரம் பாடியருளிய மூலம் துதி.

வாதுகொண்டபரசமய கோளரியையடிவணங்கி வன்கற்றாணை, தீதுகொண்ட கருங்கடலைக் கடந்தசெழும் தமிழ்க்கடலின் றிருத்தாள்போற்றி, காதுகொண்ட விழிப்பாவை திருமனைக்கெம்பெருமாளைக் கால்களேவைத், துதுகொண்ட சுந்தரனைத் தம்பிரான்தோழியைத் துதிசெய்வோமே.

இ-ள் வாதுகொண்டு செயிக்கவந்த சமணர்களாகிய யானைகளுக்கிருளிகமாகிய திருஞான சாமந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய பாதங்கவணங்கி வலிய கருங்கல்லோடுசேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்கள்சமுத்திரத்திரபேரட அக்கல்லினாலேகானே அந்தசமுத்திரத்தைக்கடந்த செந்தமிககடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பர்சுவாமிகளுடைய பாதத்தை வணங்கி, காதளவுந் தாளிய கண்டனையுடைய பாவைநாச்சி உரண்டைய திருபனைக்கு இரண்டு பாதங்களுக்கேரக எமதாண்டவரைத் தூதராக வனுப்பிய தாபிரான் றேமுழையைய சந்தாமூர்த்திசுவாமிகளை வணங்குவோம் எ-று. (கஉ)

திருவாதவூர்டிகள்துதி.

தரவுக் கொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தனர் பெருதுறைபுக் கரி விளைக்கடல்படாது
புத்தனர் மதகங்குறு புளிகமகிடசிவன
முக்கனர் மாணிக்க வரசகளு முத்திக்கு
வித்தனர் வாதவூர் வித்தகனர் தாளயோற்றி.

இ-ள் பாமசிவன குறும்பச்சராக எழுந்தருளியிருந்த திருப்பெருந்துறைக்குப்பேய் அக்கவாரிபினுய அணக்காகம் பெற்று அரிசுகிய சிளிக்கடலைக்கண்டி அந்தகாலத்தில் வியாபித்திருந்த பொளத்தர்சனருடைய மதகங்குறு கண்டனர்செய்து பரிசுகதமாகிய சிவன்முகதிசைசடைநகளு அாமுகதியாகிய நிலத்திற்குவிதை யாகியுா திருவாதவூர்டி பிறக்க ளான சொருபியாகியிருக்கின்ற மாணிக்கவரசக சுவாமிகளுடைய பாதத்தைவணந்துவோம் எ-று.

திருக்கொண்டர்சள்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடியலாசிய விநக்கம்.

மனைவான யார்சளித்தானங் சளிச்ச ளியற்பகையார் பலர்க் தாளயோற்றித், தனைவாளும் பெருமாணிக்கக்கலிடுங் கண்ணப்பர் சாணயோற்றி, வினைவாளாரித திருநீல சண்டாடி விருர்பிப்போற்றி, சனைவாளுமினையானைச் சூடிமாற நீணைடியையிறைஞ்சுவோமே.

இ-ள். பாமசிவன் அடியார்பேவடர்பூண்டிவந்து பெண்சாசியையெனைக்குக் கொடுத்துவிட்டுன்றுடேடக அகற்காகச்சுதேவதைசயடைந்து சுவாமிக்குத் கண்டனைளியரைக் கொடுத்த அகலை அதிகமகிழ்ச்சியடைந்த இவற்பகை நானருடையமலர்போன்ற பாதங்களைவணங்கித கண்டையாட்கொண்டசுவாமிக்குத்தான் தின்றுருசிப்

பார்த்த எக்சிலைக்கொடுத்தகண்ணப்பதேவரதுபாதத்தை வணங்கிவினைபயுடையவர்கள் அறியாத திருநீலகண்ட நாயனாருடைய பாதத்தை மகிழ்ந்து வணங்கி அடியேனையூட்கொண்டருளும் இளையான் மன்குடிமாற நகயனாருடைய பாதத்தை வணங்குவோம் ௭-று (கச)

ஐயடிகள் காடர்கோ ஸீரடியை வணங்கிமக வருத்தொம் மாற்கு, நெய்யடிசிலுடன்படைத்தார் திருவடியை தொழுது திருநீற்றுச்சோழன், மெய்யடியைப் புகழ்ந்து தெய்வவுலாச்சொன்ன: சோனடி விரும்பியேத்திப், பொய்யடிமையில்லாத புலவர்முத லினைவரையும் போற்றுவோமே.

இ-ள். ஐயடிகள் காடவர்கோள் நாயனாது இரண்டு பாதத்தையும் வணங்கி எமதுசுவாமிக்குப்பிள்ளையை அறுத்துசமைத்த கறியை நெய்விட்ட அன்னத்துடன் படைத்த சிறுத்தொண்டநாயனாருடைய மெய்மையாகிய பாதத்தைவந்தித்து வெய்வீகம் பொருந்திய திருவுலாப்பிரபந்தம்பாடிய சேரமான்பெருமான் நாயனாருடையபாதத்தை ஆசையுற்றுப்பணிந்து மெய்யடிமையை யுடைய புலவர்கள் முதலாகிய சகலரையும் வணங்குவோம். ௭-று. (கரு)

நந்திகேசரர் தூர்க்கை கௌதமர் சண்டேசரர் துதி.

நந்திதிரு வடியிறைஞ்சி விர்தையடிபுகழ்ந்துமறை நான்கிற்கைந்தாய், வந்தருளுக்கௌதமனார் மலாடியென் முடிக்குமுடி மாலைபாக்கித்தந்தையிரு பதஞ்சிதைத்துச் சிதையாதபத்திருந்த தண்டிதர் னைச்சிந்தையிசைக் குடியிருத்தியருணைகிரி நினைப்பவர்தாள்சென்னிசேர்ப்பாம்.

இ-ள். நந்திகேசரருடைய அழகியபாதங்களைத் தொழுது தூர்க்காதேவியினுடைய பாதத்தை வணங்கி நான்குவேதத்தினின்றும் ஐந்தாம்வேத சொரூபமென்று சொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரைபோன்ற பாதத்தை என்சிறத்துக்குத் தரிக்கப்பட்ட மாலை யாகச்செய்த தம்முடையதகப்பனாது இரண்டு பாதங்களையும் வெட்டி அதனால்கொத மோகூபதத்திலிருந்த சண்டேசருடையபாதத்தை இருதயத்திற் குடியிருக்கச் செய்து அருணாசலத் தலத்தை நினைப்பவருடைய பாதத்தைக்கிரத்திற் சேர்த்துக் கொள்ளுவோம் ௭-று. (கச)

அவைபடக்கம்.

தேறுகின்றபலகலைபுந் தெளிந்தசுணையிருநான்குந் திகழும்பாடல், கூறுகின்றபுலவர் முன்னே தமிழேனுஞ் சிலபுகலக் குறித்த

வாறு, விதுகின்ற மறைவிரிஞ்சேனேறிவருமனத்தின் முன்னும் விறிஞ்சன்றாகை, யேறுகின்ற கருடன்முன்னு மொருமசுகம் பறவையெனத்திரிதல் போலும்.

இ-ள். பலநூல்களையுங் குறைவறக்கற்று எட்டுச்சுவையும் பொருந்திய தமிழ்பாடல்களைச் சொல்லுகின்ற வித்துவான்கள் முன்னே ஒன்றுமரியாத யானுஞ்சிலபாடல்களைப் பாடநினைத்தவிதம் விளங்கிய நாலுவைதங்களை யுடைய பிரமணேறி நடத்தும் அன்னவாகனத்தின் முன்னும் அவன்தகப்பனாகிய விஷ்ணு ஏறும்படியான கருடன் முன்னும் ஒருசிறியகொசு கு தானுமொரு பறவையேனப் பறத்தல் போலும்-எ-று.

எட்டுச்சுவையாவன - சிங்காரம், வீரம் பெருகை, கருணை, பௌத்திரம், குற்சை, பயம். (கவ)

நீரிருக்கு தெனப்பழித்த விடுவரே வதுபாலி னிகழுமானால், நாரிருக்கு தெனக்கழித்த விடுவரோவதுமலரி னண்ணுமானால், லாரிருக்குஞ்சடைமுடியார் விடமிருக்குந் தீருமிடற்றாரருணைநாதர், பேரிருக்குந்தகைமையினுலென துரையையிகழுவரோ பெருமையோரே

இ-ள். பாலோடு கலந்திருக்கின்ற நீரைச் சுவையாயோக்கியத்தால் தள்ளாம லெடுத்தகொள்ளுவார்கள், ஆத்திமலைபைச்சுடிய சடைமுடியையும் ஆலகாலமிருக்குங் கண்டத்தையுமுடைய அருணை சலேசருடைய நாமமிருக்கிற பெருமையினுலே என்னுற்செய்யப்பட்ட புன்பாடலையும் பெரியோர்கள் ஒப்புச்சொள்வார்களே யன்றி இகழார்கள். எ-று.

அழகுதாக்கனிந்த நச்சுமரம் பழைய தெனிணுமதி லமுதுண்டாமோ, விழைவுதரு சுவைக்கரும்பு புதியதுவே யெனிணுமதன் விரதம்போமோ, இழிவுறுபர மலுமுயர்வு தங்கியசெய்யுளுமவை போலிருக்குமாகில், பழமையென நலந்தருமோ புதுமையென விகழ்ந்திடுமோ கொள்ளுவார்களே.

இ-ள். அழகியசிவப்புநிறப் பொருந்தப் பழம்பழந்த எட்டிமரம்பெருகாள் மரமாயிருந்தபோதிலும் அதில் மாதரிய முண்டாகாதபாவாலும் இச்சிக்கப்பட்ட இனிதாகிய கரும்பு கொஞ்சநாளைய நாயிருந்தாலும் அதில்கசம்புண்டாகாத, அதுபோல் குற்றத்தோடு உடியசெய்யுள் பழமையாயிருந்ததினாலேயே ஒருகன்மையைக் கொடுக்காத, யாதொருதோஷமுமில்லாத உயர்வானபாடல் சிலநாளாக

சூமுன் உண்டாயிருந்ததினாலே இகழப்பட்டாது, பிரயோசனத்தைக் கொள்வோர்களுக்கு, எ-று. (கஅ)

தினையளவுத் தமிழ்மியற் றதிமதூரம் பிறந்தகல்வித் திறமை யோரும், நினையுமியற்சுவையறியாமுடர்பரு உவறிவின்முனையே நிற் தலாமோ, வினையடருங் குவளைவிழி யனிச்சரலரணையதிரு மேனிமா னார், புனைவில்மதன் மலர்க்கணையைப் பொருப்பதல்லா லவரினம்பு பொறுத்திடாரே.

இ-ள். கொல்லுந்தொழிலடைகின்ற நீலோற்பலம்போன்றகண் களையும் அனிச்சர்பூவொத்த உடம்பினையுமுடைய பெண்கள் கருப் புவில்லைத்தரிக்கின்ற மண்மதனாலே விடப்பட்ட புஷ்பயாணத்தைப் பொறுப்பார்களே யல்லாமல் கொடிதாகிய யுத்தத்தில் விடுகிற அம் பைப்பொறுக்கார்கள் அதுபோல தினையளவுகூடச் செந்தமிழ்த்கரி த்திரும்பின்று அதிகமதூரம்பிறந்த கல்விவல்லவர்களுமே இலக்கணா சரேயறியாதமுடர்கள் மிகுந்த அறிவையுடைய கல்விப்பிரசங்கத் தின் முன்னிற்கார்கள். எ-று. (கஆ)

நூல்வரலாறு.

கருத்துருகவிதை வனந்திக்கருள்புரிய நந்தியு மார்க்கண்டற் கோத, விருத்திமறை வியாசமுனிக்கவனுரைக்கச் சூதனுக்கு வியா சன்சொல்லப், பொருத்தமனவிருடியருக்கருட்கூகன் மொழிந்தசுவ புராணங்கோடி, யுருத்திரசங் கிதைபுரைத்த வருணகிரி வளத்தினையா னுரைக்க லுற்றேன்.

இ-ள். மனமுருகப் பாமசிவன் நந்திகேசரருக்கு அருபுரிய நந் திகேசரநாம பார்க்கண்டேயருக் கருபசெய்ய, பார்க்கண்டேயர் வே தங்களை வொருங்குசெய்க வியாச நுக்கருஅசெய்ய, வியாசர் சூதமு னிவருக்குச் சொல்ல சூதர்ஓ நூழிப்பட்ட மனமுடையசெளனகாதி ரீஷிகளுக்கு கருநசெய்த சிவபுராணங்கேரீடியாகும், அவைகளில் முக் கியபாகி ஸ்காந்தசகில உருத்திராங்கீகையிற் சொல்லியஅருணாச லைசதலகிவாயைச் சொல்லாததொடங்கினேன்-எ-று. 20

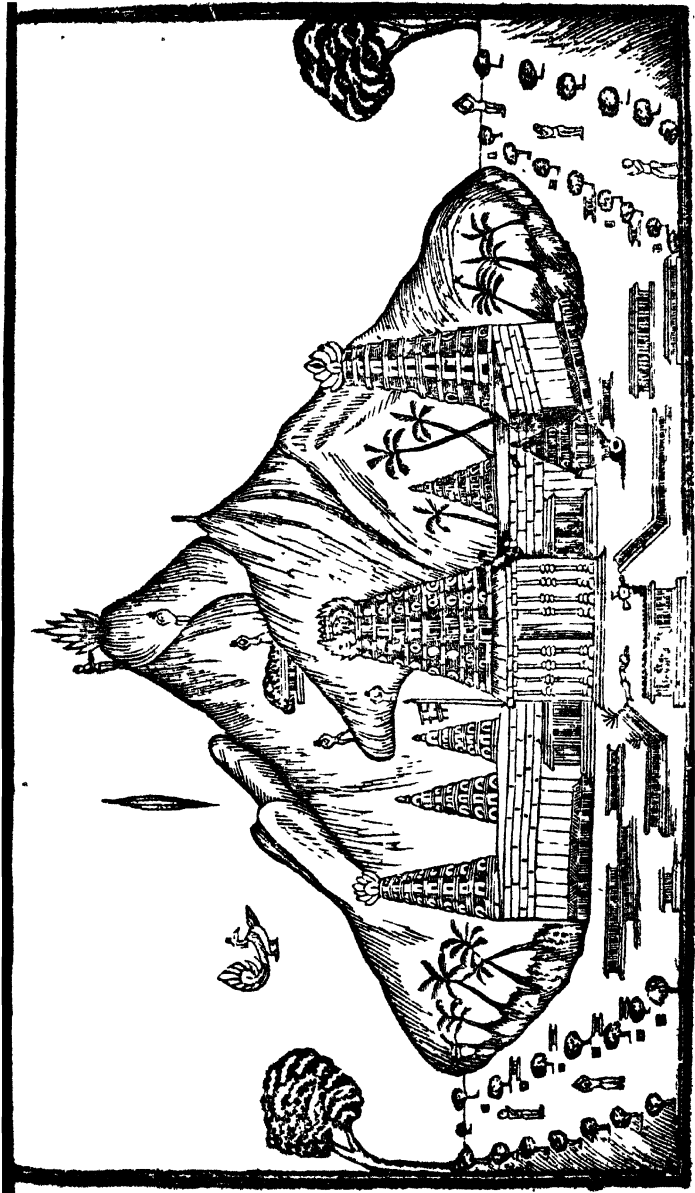
அருணாசலபுரணம் எயனகதை விடவழல்வெற் பானவா னார், பொருளினால் பழித்ததுவு மரணமையை மணந்ததுங்கண் பு த்தவ்வாறார், வகாசிடக்கொடுத்ததுவு மிறையிடங் கலந்ததுவும் பின்புண, விருவினையகந்தியது மற்றுமுள சரிதையெலாமிய புக்கியேறு.

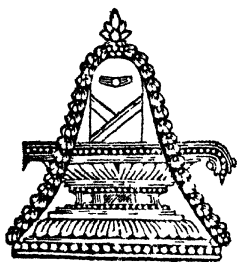
இ-ள். அருணாசலத் தலமகிமைபுயம், பிரம விஷ்ணுக்களுடைய கர்வமடங்க அக்சினிமலையானதும், ஒப்பில்லாத தக்கனுடைய யாகத்தை அழித்துப்போட்டதும், பாமசிவன் பார்வதியைக் கலியாணஞ்செய்சுதும், அப்பார்வதி சுவாமியினுடைய கண்களை மூடியதும், பகிடாசுரனை உமாதெவிக்கொன்றதும் அப்பார்வதி வாமபங்கத்திற் சேர்ந்ததும், வச்சிராங்கத பாண்டியனுடைய பாவத்தை நீக்கினதும் மற்றுமுள்ளதுஞ்சொல்லேவன். ௭-று. (௨௧)

அங்கிருல மோங்கரு வல்லாள பூபன்றனரியதொண்டிந், தங்க மிகுத் தீர்த்தமுடன் திருமலை வலம்புரியுஞ் சுடரோன்பேறும், பொங்குபிரதத்தொடு வினைதீர்த்த வாறுபுள காதியரவு, மிக்கிதஞ் சேர்வடகலையி லிருந்தனைத்தென்கலையா லியம்தலுற்றேன்.

இ-ள். உலகின்கன் ஒங்கு முக்குலவேந்தருள் அக்கினிகுலோத் துங்கனென்று வழங்குஞ்சேரகுலாதிபனாகிய வல்லாளராசனுக்குப் பிள்ளைக்கலிகீக்கி முத்தியளித்ததும், அந்தலத்திலோங்குந் தீர்த்தங்களின்பெருமையும், அவ்வருணாலத்தை வலஞ்செய்பவர்கள்பெறும்பேறும், ஆதித்தனென்னுங் கதிரவனுடைய கர்வத்தையடக்கி முத்தியளித்தவாறும் பிரதாபபெருந்திய பிரதத்தென்னும் வேந்தனது சரிதையும், பாவந்தீர்த்த சரிதையும் புழுகு பூளுயாகவிருந்து மூன்றுலோர்களினுஞ் சஞ்சரித்துவந்த புளகாதிபனென்னுமரக்கனுடைய சரிமும், இங்கிதமிஞ்ந்த வடமொழியென்னுங் கிரந்தத்தி லிருந்ததை தென்மொழியாகிய தமிழினுற் சொல்லத் தொடங்கினேன் ௭-று. ௨௨

ஆக திருவிருத்தம் ௨௨.

உ

சுமயம்.

திருச்சிற்ற உபநிம்.

திருநகரச்சருக்கம்.

அயிரீர்க்கழிசெயல் ஆசிரியளி நுததய.

தங்கமரு வுமுழியர்ப்பு சுரிகை சலாதகையான் திகிர்த்துன்
றாதே, திங்கனமிழ் சிமவனைய வென்பொடியான் சடைமுடிபான்
செறிமுக்கண்ணான், பொங்குதிருவரைகலாய் புலிசேதோலான புய
நாலான் புரிமுநாலான், கங்கைகி தகாழ்நடையான் நிநலாணை
செலுத்தி வெள்ளிக்கயிலைசார்பான.

இ ள். உயர்வாகிய மருவுந மாணர் பிரர்ப்புர் உடைகாளுகீங்
காதகையயுடையவர் பாயாலைபில் சகசிரன் பொழிகின்ற சிவ
போலத் தேகத்தில் அணிகத விபூகியையுடையவர், சடைமுடி நாய
யுடையவர் செருங்கிர மூன்றுசண்கையுடையவர் விளக்குகின்றதிடுப்
பில் என்றுமீங்காச புலிசேதோலுடையவர், மானமுபுங்கையுமு
டையவர் மூன்றுபுரியாகிய புறாலையுடையவர் கங்கையுர் சகிரண
ம்தவல்கின்ற சடைமையுடைய பரமசிவனது சட்டரிமார் செலிக்
திக்கொண்டு கைலாய கிரியை கார்கின்றவர் என்ற

கொய்வனசபல்கிறதகனமையளருக் திருநிடருள நடுவென்
ளெற்றாண் சைவபெணும் பாயிர் தழைக்கக்கருணை மறைவொழிமேசக்

என்னையொப்பா, னைவரையு மகத்தடக்குஞ் சிலாதாற்குப் புறத்து
 னாவிபோல்வான், தெய்வமெலாந் தொழ்ச்சிவந்த மலர்ப்பதத்
 னனந்தியெனார் திருநாமத்தான்.

(இ-ள்.) கொய்யப்பட்ட தாமரைமலரொத்த நிறத்தையும், வி
 ஷம் பொருந்திய கண்டத்தையும், நல்ல வெண்பையாகிய சைவச
 மையமென்னும் பயிர் தழைக்கக் கருணையாகிய மழையைப் பொழி
 கின்ற மேகம்போன்றவர் பஞ்சேந்திரியங்கனையும் அகத்தில் ின்
 னும் புறத்தில் தீமையாகிய பொருள்களிற் போகவொட்டாமல் அ
 டக்கிய சிலாதாரிஷிக்குப் புறத்திற் சஞ்சரிச்சின்று உயிர்போன்ற
 வர் விஷ்ணுமுதலாகிய தேவாகளெல்லாம் வணங்க அகனால் சிவப்
 பேரிய தாமரை மலரையொத்த பாதங்களை யுடையவர், இப்படிப்
 பட்ட தன்மையையுடைய நந்திகேகரரென்கிற அழகிய நாமத்தை
 பெற்றவர்-எறு. உ

ஈசனணிகதிரசியுள் திருவுருவுந் திருவுருளி லிசைத்தீறும்,
 தேகவெனவிளங்குமொரு சயிலாயச் சிலபுளதச் சிலமபின்மீதே,
 வாசவனே முதலிமையோர் நெருங்குதலான பகுடமொடு 'மகுடந்
 தாககி, ஓசையுடன் கனகமணிப் பொடியுதிர்ந்த கனகமலைக் குவ
 மையாகும்.

(இ-ள்.) பாமசிவன் தரிக்கின்ற கங்கையுஞ் சந்திரனும் மேற்
 சொன்ன சுவாமியினுடைய வெண்பையாகிய திருவுருவமும் அவ்
 வுருவசதுலணிகத திறுதீறுமாகிய இந்நான்கினுடைய காந்திபோ
 லப் பிரகாசிக்கும் கையையென்னப்பட்ட ஒருதிருமலையுண்டு அந்
 தக்திருமலையேமல் வணங்குகின்றகற்காக தேவேந்திரன் முதலாகிய
 தேவாகள் நெருங்குகிறபடியால் கிரீடத்தே யி கிரீடமிடிபட்டுச் சத்
 தததுடனே சொர்னப்பொடிகளும் இரத்தினப்பொடிகளும் உதிர்
 ந்து மகமேருகிரிக்குச் சமானமாகக் குவியும்-எ-று. ஈ

இக்கிரீ லச்சிலையா லிசைத்தகடந் தெரியாம லெழுதிச்சேர்
 த்து, மந்திரமா மெனவயிரத் துணியறுத்தி மாணிக்க 'மதலை கூட்
 டிச், செந்துகிரார் போதிகையு மாகதக்கா லுக்கிரமுஞ் செறித்து
 மீதே, சந்திரகாந்தத்தகடு பரப்பிய மண்டபுளதச் சயிலமீதே.

(இ-ள்.) இந்திர நீலக்கல்லினாலே ஒன்றோடொன்று சேர்த்துச்
 சத்துதெரியாமல் சித்திரமெழுதிச் சுவர்வைத்து மந்திரகிரிபோல
 வயிரத்துண்களை நிறுத்தி மாணிக்கத்தினால்செய்த கொடுங்கை சே
 ர்த்துச் சிவப்பாகிய பள்ளத்தினாலே போதிகையும் மாகதத்தினால்

உத்திரமுஞ் சேர்த்து அதன்மேல் சந்திரகார்த்தத் தகடுமேய்ந்து மண்டபம் ஒன்று அந்த மலையின்மேல்-எ-று. ச

இருமருங்குந் தரளமணி யிழைத்தவரி யாசனத்தி லிருந்து நீலப், பருமணியா லிழைத்தகொரு பாகபீடிகை யின்மலர்ப் பத த்தையுன்மி, மருவுபெரும் கயிலையின்மீ திருந்துமுய லகன்முதுகி ல் வலத்தாளுன்மி, பருமறையை முனிவரருக் குரைக்குமிநை றவ னென விருந்தானந்தவேளை.

(இ-ள்.) நந்திகேசவரர் அந்தமண்டபத்தில் இரண்டுபக்கமும் முத்துகளிழைத்த சிங்காதனத்தி லிருந்து பெரிய நீலரத்தினத்தா லே இழைக்கப் பட்டிருக்கிற பாகக் குறட்டின்மேலே மலர்போன்ற பாதங்களை வைத்துக்கொண்டு சிவசுண்ணங்களால் மருவப்பட்ட பெ ருமையாகிய வகலாயகிரியில் எழுநகருளியிருந்து முயலகன்மேல்வல ப்பாகத்தைவைத்து அரிதாகியேவகுப்பொருளை முனிவர்களுக்குக் குத்தி ருவாய்மலர்ந்தருளியபரமசிவமபோலஇருந்தார் அந்தவேளையில்- எ-

குற்றனும் ரோமசன் குழகனகுமுதாக்கன் சகடாயன் சும்ப சாதன், வறசாவைசம்பாயனாக ணிசிமுனி புலிக்காலன்வாடேவன் நற்சனகன் சனற்குமான் வாதரா யனன்மதங்கனடனக்கானை, யர்ச் சனைசெய் யனந்தமுனி முதலநைத முனிவராதம மருகிறகுமு.

(இ-ள்.) சும்பர் உரோமசர் குமுதாட்சர், சகடாய், அகத்தி யர், வறசர், வைசம்பாயனர், சணாசி, வியாக்கிரபாதர், வாமதேவற் சனகர், சனர்குமாரர், வியாசா, மதங்கா சுவாமியினுடைய நடனம் பொருந்திய திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலி முதலா கிய அநைதமுனிவர்கள் தமமுடைய பக்கத்திறகுமு-எ-று. ச

மன்னிய மார்க்கண்டமுனி யுடனெழுந்து பணிந்துய்கண் ம னையின்மேல், விரிவதகிற பிறப்பதுவு மிறப்பதுவு மிருவினையுமெ மக்குத் தோன்றச், சொன்னவொரு தனிமுதலே முத்திபெரும் பரிசெமக்குச் சொல்வாயென்ற, னன்னவரை ரெவீப்புகலு நந்தி யருள் சுரந்துமுனிக்குருள்வதானான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற வயதினையுடைய மார்க்கண்டேய முனிவர் சீக்கிரத்தில் எழுந்திருந்து நந்திதேவரை வந்தனஞ்செய்து சுவாமி மேகத்தில் தோன்றி அதிசீக்கிரத்தில் அழியு மின்னல்போல உயிர் கள் இவ்வுலகத்தில் பிறப்பதும் இறப்பதும் இவைகளுக்குக் கார ணமாகிய நல்விஷ தீவினைகளாகிய இரண்டும் எங்களுக்கு விளந்

சூம்படியாக அருளிச்செய்த ஒப்பற்றகடவுளே நாங்கள் மோகூத்தையடைவுதற்குத் தக்கவழியைக் கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்க அத்தவார்த்தையைக் கேட்டவுடனே மிகுந்த கிருபையுடையவராகி நந்நிதேவர் மாக்கண்டேயருக்கு அருளிச்செய்யத் தொடங்கினா-எ-று. ள

கம்பபநிசூம்பநதி காவேரிகோதாவேரி கண்ணவேணி, பம்பைநதிவேகநதி வேகவதிராயுநதி பரமாங்கங்கை, கெம்புநதி பொன்முக்கிரையமுனைநதி நருமதைமேற் செப்புஞ்சோணை யம்புணியின்மிகவுளவங்காடினாதம வினையகற்று மதுவல்லாமல்.

(இ-ள்.) கம்பநதி, சூம்பநதி, காவேரி, கோதாவரி, கிருஷ்ணவேணி, பம்பைநதி, வேகநதி, சாயுநதி எல்லாம் நதிகளுக்கு மேலாகிய கங்காநதி, தாமபிரவாணி, பொன்முகி, யமுனைநதி, நருமதைநதி மேனமையாகச் செல்லப்பட்ட சோணைநதியென்று அழகான பூவுலகத்தில் அநேக நதிகளுண்டு அவைகள் கடியிடத்தில் ஸநானஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தை நீக்கும் அதுவல்லாமல்-எ-று.

காசியெனு மெருநலம்க் கயிலையினுஞ் சிறப்புளது கங்கைநீத்தம, வீசதிரைகெழுந்தோட்டிப் பாகத்தகு வேரோட்டும் வியநது சூழ்நினை மாசினுடலதிலிருகான மரமேனும் விலங்கேனும் நிகழ்நதும், ஈசனருளுபதேசஞ் செவிப்புகல லிறைவனென விருக்கலாமே.

(இ-ள்) காசிபென்கிற ஒருசுவ்விய வதலம் இரக்கக் கைலாயக் கைப்பாககிலுஞ் சிறப்புளது அக்காசியில வருகின்ற கங்காப்பிரவாக மென்கூற அலைபோக் கொழுகாக ஓடச்செய்து தன்னிடத்தில் விருமபி முழு 100 அவரானுக்கு மோட்சத்தனுக்கு வழிகாட்டு, களவரம் உளளதேகம அந்நூல விடால் பரமாவது மிருகமாவது மனிகராவது பாயசிலனுடைய தாரகயபிரமோபதேசம செவியற சோதலாவே சிவராஜபியத்தவ யடைநதிருக்கலாம-எ-று.

போகியொரு புற்றிடங்கொண்டிருப்பதுகண்டிடுதல்லார் புனிதாபோற்றும், ஓகியொரு புற்றிடங்கொண்டிருக்கதவங் கண்டது னைடோ வுரைப்பககேளும, நாகமிவச நடித்தவரும் குயிராவெண்டித்திருக்கவற்றசெய் நரிவைகரிகையில், ஏதமனத்தவரான பருவாரூர்தனை யெரிதகார திருவாரூரே.

(இ-ள்.) சர்ப்பப்புற்றை இடமாகக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்ததேயலாமல் ஞானிகள் போற்றுகின்ற யோகி புற்றினிடத்திலே யிருந்த தலத்தைப் பார்த்ததுண்டோ அதயாதெனில், செபல்லக்

கேளுங்கள் காளிங்கனென்னும் பாம்பின்மேலேறி நடனஞ் செய்த விஷ்ணுவுக்கு உயிர்ப்பிச்சைவேண்டி இலட்சுமியூசை செய்துக்கொண்டிருந்த கமலாலயமென்னும் தலமாகிய வஞ்சகம்பொருந்திய மனமுடைய திரிபுராதிகளை யெரித்த சிவபிரான் வாசஞ்செய்கின்ற ஊராகிய திருவாரூர் என்னும் தீவமத்தலத்தான்-எ-று. 10

தக்கவிராட் புருடன்மனத் தலமெனுமோர் தளபுளகத் தலத்தின்மீதே, முக்கணூர் ரடிப்பரவா மூர்க்தியிலாயிரத்திலொரு மூர்த்திதானே, இக்காலிலே யிடத்திறைவ தருவதில் பெருமை நமமாலிசைக்கலாமோ, வக்கனக சபைகண்டா ரரியயன் காணாத முத்தியடைகுவாரே.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய விராட் புருடனுடைய இதயத்தலமாகிய சிவபரமென்று ஓர் தலமுடைய அநிலுள்ளதாகிய கனகசபையில் மூன்று கனகையுடைய பரமசிவன் ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்வார் அவருடைய மூர்த்திதலத்தில் ஆயிரத்திலொன்றுதான், இக்காலைய பதத்தி லிருக்குமென்றால் அகதலத்தின் பெருமைபை நமமாற்சொல்ல கூடுமோ அப்படிப்பட்ட அழகு பொருந்திய கனகசபையைக்கண்டவர்கள் விஷ்ணுவினாலும் பிரமனாலும் காணப்படாத மோட்சத்தை யடைவார்கள்-எ-று. 11

தாங்காழியவன்செவனை வழிபடுக்தொல் பலரையர்க்கத் தலத்தைப்பார்க்கி, லோகநாரவடிவிலே யுரிமுத்தாலுடலழியா கொளிகெடாது, வீரகாது நெஊழாது பிறவுயிரல் வருந்தாது வெடித்திடாது, தீவகானபணக்கிருமிபிறவாது கிடக்குமவெச்செவ்மேலாக

(இ-ள்.) சக்கரத்தைக் கையில்சரிக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தி பரமசிவனைப் பூசைபண்ணிய விருத்தாசலமென்று ஒரு தலமுடைய அநந்தசலத்தைப் பார்க்குமிடத்தில் அது பிரணவ சொரூபமாயிருக்கும் அந்தத் தலத்தில் உயிரிவிட்டால் தேகபழியாதுநிற்குன்றது வீங்கமாட்டாது கட்டுநழுவாது மற்றப் பகழிமிருகங்களால் பிணைமாகாது வெடிபடாது அதில் தூர்க்கந்தமும் புழுவும் உண்டாகாமல் வலதுகாது மேலாகக்கிடக்கும-எ-று. 12

பொய்ம்மகிட முகனைவென்ற வம்மையிட மகலாத புனிகமூர்த்தி, ரொம்மையிட மொன்றிருந்த கருமகிட முகமாசச செந்நீகதாச, பிர்மையிடர் மறுமையிடா ஞானபில்லாச் சிறுமையிட ரொல்லாந்தீக்கும், மும்மையிடம் பெருமலசூக் கெளிதாசத் தனிபிருந் காமர்க்கிபோலும்.

(இ-ள்.) பொய்யாகிய எருமை முகத்தினையுடைய மகிடாருரைச் செய்தபார்வதி வாமபாகத்தில் நீங்காதபரிசுத்தராகிய பரமசிவன்செய்மையாகிய இடம்இதுதானென்று எழுகருளி யிருக்கிற கறுப்பாகிய எருமையினது முகமபோல் விளங்கிய திருக்கேதாரமென்னும்கலம் இரத்தச்சென்மத்தில் வருகிறதுக்கமும் மறுமையில் வருகிறதுக்கமும் ஞானமில்லாதகனலே உண்டாகிறதுக்கமுமாகிய எல்லாத் தயரக்கையும் தீர்ப்பதற்கு முன்னுலகத்தாராக்கும் எளிதா கித்தனியே யிருந்தமுத்தி தானம்போல் இருக்கின்றது-எ-று. கா

இருப்பனத்தன் கருப்பத்திற் பிரமராம் பிணையுடனென்றிரண்டுபோதும், விழிப்பனத்தன் பணிதேமையே ருலகுமுதலனைத்துலகும் விசுத்தானமற்றைத், திருப்பதிக்கே யிருப்பவனுந் தேவர் களுஞ்சராசரமாய்ச் செனித்தவூரி, லிருப்பதற்கு முயல்வரென்றாவெத்தலமு மத்தலத்துக் கிணையதாமோ.

(இ-ள்.) மல்லிகாரச்சன. மென்னும் பர்வதத்தில் பிரமரம்பிணையுடனே பரமசிவன் எழுகருளி யிருக்கின்றாரென்று அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமன்வயது பத்தியோடு இரண்டு வேளையும் வணங்கி அவருடைய அருள்பெற்றுக் தேவலோகமுதல் எல்லாவோகத்தையும் படைக்கா மற்றத் திருப்பதியிலிருக்கிற வேங்கடாசலபதியும் தேவர்களும் அருகத்தலத்தில் சரமாவும் அரமாவும் பிறகே இருப்பதற்குத் தவறுசெய்வார்க ளெனறல் எப்படிப்பட்ட தலங்களும் அருகேநீர்த்திறகுச் சமானமாகுமே-எ-று.

விருப்படியார் சொரிக்கவறு கலநடனே விழியிடந்த லோடர் காலிற், செருப்படியமுதலகபிரான் காளகநகரமெனந் தெய்வப் பூரி, பருப்பதமாகியும் விளவகுந் தண்ணொக்கொழிக்குமளிற் பதுமையோடு, மருப்படியுந் துழாய்மாபன வடமலைமே லிருந்துகண்டு வணங்க மாதோ.

(இ-ள்.) திருக்காளத்தியென்னுந் தெய்விகம் பொருந்திய தலத்தில் ஆதிசைவப்பிராமணராகிய சிவகோசரியார்பத்தியோடு மிகுதியாக அர்ச்சனைசெய்தஅறுகு புஷ்பங்கள் இவையுடனே கண்ணிப்பிடுங்கிப்பாதிக்க பண்ணப்படுதவரது காற்செருப்பையும் விருப்பமாகவறுறுக்கொண்ட விங்கசொருபமாகிய சிவபெருமான் தானே குளிர்ச்சிபொருந்திய தேனைச்சொரிகின்ற தாமரைமலரி லிருக்கின்ற இலட்சுமியோடு வாசனையுள்ள துளசிமாலையை யணிந்த மார்பினே

யுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி திருவேங்கடமென்னுந் திருப்பதியில் நின்ற
 ஁க்கொண்டு தரிசனஞ்செய்து வணங்குமபொருட்டு அந்நக்காலத்
 தில் மலையாகியும் விளங்குகின்றார். கரு

தேக்குநாலிருகிரையும் புகழ்ந்தொண்டை நாடுனு மோர்
 கெய்வநாட்டி, காக்கினா வினையகற்று மொருகலமுன் உதன்பெய
 ரை றுவலக்கேளும், வாக்குநாயகி கணவன் படைதகபுவி சழைக்க
 வரம் வளாத தெநநாளுங், காசகுநாயகியுடனே கம்பராயக ருறை
 யுங்கச்சிமுதூர்.

(இ-ள்.) அகன்ற எட்டுதிக்கி ளுள்ளவர்களுந் புகழ்ந்து கொ
 ஁டிருக்கின்ற தொண்டைமண்டலமெனனாக கெயவீகம பொருந
 திய நாட்டில் தரிசனஞ்செய்பவர்களுடைய பாசைகைப் போக்கு
 கின்ற ஒருகலமுண்டி அகனபெயரைச சொல்லக் கேளுநகா சரஸ்
 வதியின் கணவனாகிய நானமுகன்னைடைக்க உலககதி ளுள உயிர
 கள் பிழைக்குமபடி மூப்பததிரண்டு தருமகதையும் சிபிவெந
 செய்து எந்நாளுங்காகின்ற காமார்க்கி யமபையுடனே உதாபயசீ
 சா எழுந்தருளியிருக்கிற காஞ்சிபுரமாத்ருப-எ-று. கரு

பழகறவே பெழுதடலு மொழுகிரியு மெழுதலமுபடைக்க வேகக்
 கிழவனயி யாமுடிபை பொருபால னயிந்தபதி ளுளக்கககீகளுந
 யழகுசரு நடமுரியு மிதைவருக் கமபிகைகூரை யயனா ப்ந
 விழைவுகரு மரீபுரைசயர முசை புரிந்தகிரு விரிசுசையுதா

(இ-ள்.) யாகொரு பழுது மிலலாமல் ஏழு சபுசதிரகனையும
 படைக்க பிரமமூலமியக்கடாக - சி தகை ஒரு ஆகிசைவப் பிரா
 மணப்பிள்ளை அழிகை தலகதைச் செல்லககேளுவகள் ஆகாதக
 தாண்டவந செய்தக சுவாமிகுது பார்வதியாரும் பிரமமூல வெக்ச
 மிகுந்த விஷ்ணுவும் அரண்பூசிக்க விரிசுசுபுரமெனனை தலமாம

பொயயாது புளபெரு வங்கானேரி கடுக்கனாயிற பூ தாயி
 மையாறு மிடைம கிதக திருநருடகாத வளநக நமாணக்க வு, மைய
 யாறு மிடறகாழி சிரகலையு மாணிகக மலையு சீதானறு, பெயயாக
 வளறநினைது பெருமைபெல்லாம விரிததுரைக சும் வேதநதானே.

சுவாமி சிரதகைப் பாலன் அழிந்தகாவது அபிஷேக முதவிய
 வை செய்கிறகறகுச் சுவாமியினுடைய திருமுடி ஒருகுருக்க ளுடை
 யபிளவிகைக்கு எட்டாமயினிலே அந்தப் பிள்ளையானது பூசாகால
 தவறுகிறது என்னசெய்வெனென்று விசனப்பட அப்போது லிங்க
 வருவாயிருந்த பரமசிவம் சிரம் வளைத்தருளினார்.

(இ-ள்.) பொய்க்காமல் பெருகிவருகின்ற காவேரிநதி இருகரையிலும் சீர்காழி, திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், லளம்பொருந்தியரும்புகோணம், திருவானைக்காவல் விஷயபொருட்சிய கண்டத்தை யுடையமாதருபூதேவர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிரபும், இரத்தினகிரி இவைமுதலான தலங்களில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந் தத்தீர்ப்புக் கைத்திரங்களுடைய பெருமையெல்லாம வேதமானது ஆவையெய்தியபடியாக விரித்துச் சொல்லும்-எ-று. ௧௮

பருவியாயார்ப் பரிக்குமவகை நதிக்கரையின் மதுரையறு பத்தூராலு, திருவிளையாட்டிறைவனியற் நியதலமாமதன் பெருமைசெய்ப்பலாடீமா, கருவிளையாட்ட உற்றுமீரா மேச்சுரத்தென் கடற்கரை யிற் காணுங்கே, தொவிளையாட்டிராகவனா ரிராவணனைத் தொலைத்தபழி தீர்க்கிட்டாரே.

(உ-ள்.) பெரியசந்துகள் முழங்குகின்ற வைகையாற்றின்கரையிலே சோடீச்சுக்கரக்கடலள் அப்பகுதூராலு திருவிளையாடல் செய்கருணிய மதுரை யென்று ஒருகலமுண்டு, அக்கத் தலத்தின் பெருமையாவாலுந் தொல்லப்படாது தென சமுகநீரத்தின் கரையில் சன்னதுக்கத்தைப் பிபகருகின்ற ராமேச்சுரமென்று ஒரு தலமுண்டு. யுச்சத்தை விளையாட்டாச்செய்கின்ற இராமபிரான் இராவணனைக் கொன்றதனால் வக்ககைக்கை அந்தத் தலத்தில விவனைப் பூசுகைத் தீர்த்துக்கொண்டா-எ-று. ௧௯

அத்தகையார் தலங்கடமி யிறக்கவட ிறச்சனிழி யமையக்காரண, சுத்தவெளிநிலிட்டுந் கடமொளிக்கு பணங்களிப்பத் தாய் றீட்ட, விசகமகை பெரித்தகைததச் சிவாலயமும் விசிபொழிலுயிசவுண்டாக்க உத்தமமாகியபரம கதியுனதென்ற கரைக்கமுனி யுரைப்பதானுள்.

(உ-ள்) அப்படிப்பட்ட தன்மையுடைய தலங்களிலே யாவரானாலும், யிறக்காலும் இறக்காலும் போய் தரிசித்தாலும் பரிசுக்கதமாய சி.காகாரத்தில் நிருக்கனந் செய்யும்மிதூத்த பிரகாசமே சொருபமாகிய பரமசிவனுக்குத் திருவுள்ளங்கரிக்குமபடி னும்மையி பரீரினால் அபிசேஷகந் செய்தாலும், திரவியங்களைச் சொல்லுசெய்து சிவாலயங் கட்டுவித்தாலும், விரித்தூந் தீசோலை மிகவைக்காலும் உத்தமமான பரமநியுண்டாமென்று நந்திதேவர் அருளிச் செய்யக்கேட்டுமொர்க்கண்டையர் சொல்லத்தொடங்கினு-எ-று. ௨௦

இந்திராகந்திகேதுநர் தலக்கோறு மிப்படியே யிப்பற்றவென்றான், மின்வியசீ ரமாருக்குஞ்சித்தருக்குமுனிவருக்குமுடிவுறது, மின்

னி:ருஞ் சிறுவாழ்க்கை மனிதர்தமக் கெளிதாமோ மேவினாறுமன்
னியமாம் பிறவுயிர்க்கு மரத்தினுக்குந் கிடையாதே யமலவென்றன்

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மையுடைய நதிகள்போதும் த
லங்கள்போதும் போய்த்தேவரீர் கட்டளையிட்டவிசுவாகவே தீர்த்த
மாடி வழிபாடு முதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்
த சிறப்புப்பொருந்தியதேவர்களாலும் சித்தர்களாலும் முனிவர்க
ளாலும் முடியாது அப்படி மின்னல்போன்றேறையி கூடினத்தி வழி
யுஞ்சிறியவாழ்க்கை, உடைய மனிதர்களுக்கே, எளிதிலமுடியுமோ அப்
படி முடிந்தாலும் மிருகங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விருட்சங்களுக்
கும் கிடைக்கயாட்டாதே சுவாமி என்று சொன்னா மார்க்கண்டே
யர்-எ-று. உக

ஆடுமந்த நதிகளையு மினிதெனும் தலத்தி காறு மனக்காலம்
தேடுகின்ற பயனுலவுஞ் சிவஞானம வருந்தாமற் சிமிகிபோசி, னுடு
கின்ற வறுப்பிலிக்கு மறியிலாக்கும் புலையருக்கு நரகாள்வாய்க்கு,
மோடுகின்ற விலங்கினுக்கு மற்றெவைக்கு, தருமுமொன்றுரைப்பா
யென்றன்.

(இ-ள்.) பணிகர்கள் ஆடுகின்ற அந்த நதிகள்போதும் இனிகா
கிய அந்ததலங்கடோறும் அநிகக்காலமாக வகானருசெய்து தரி
சன முதலியவைகளைச் செய்கவனால் உண்டாகிய பிரயோகமானா
கிய சிவஞானத்தை வருந்தப்படாமல் கொள்சமக வகதில் காணே
பிரகட்சணஞ் செய்தல் குமாடுகில் கரிசன, மிசையல முதலியவற்
திற்கு ஏதுவாகிய கைகால்கள்கள, நவர்க்கு, நகய விசுவாக னுளியர்
சளுக்கம் நீசர்களுக்கும் நககக்ரில் விழும் தந்தக யாவையொய்வா
களுக்கள் சஞ்சரிக்கிறீருக்ககரும் மும் மற்றமுள்ள எல்லாவிராசிக
களுக்கூப கொடுக்கின்ற ஒருசுவ அருளிச செய்யவேண்டுமென்று
கேட்டார் மார்க்கண்டேயர்-எ-று. உஉ

இப்படியே நமனைவென்ற பொருந்தவறு மிருக்கவரு மியம்பி
யேத்சிக், கைப்பதும மலர்கொடுதன் காற்பதும நின்னிடதுவ் கரு
ணையாகி அப்படியேமுத்திகரு மொருகலபுண் மரைக்குது மென்
றமைத்தான்பின்னை, மைப்படியிவ் கண்டக்தா னருணகிரி நீனைத்து
பரவசத்தனான்.

(இ-ள்.) எமனைச்சொரித்த பெருமையாகிய தவத்தினுடைய
மார்க்கண்டேயரும் மற்றமுள்ள முனிவர்களும் இத்தப்பிரகார மா
கச்சொல்லி தேர்த்திரளுசெய்த தாமரைமலர்போன்ற கைகனால்
நத்திதேவருடைய தாமரைமலரொத்த திருவடிகளைப் பரிசித்து வக்
னஞ் செய்யு மளவில் அவர்கிருபையுள்ளவராகி நீங்கள் சொன்ன

படியே மோகூத்கொடுக்கிற தலம் ஒன்றுண்டு அதைச் சொல்லுகின் றோம் என்றுகையமாத்திப் பின்பு விஷந்தாவகிய கண்டத்தையுடைய பரமசிவம் எழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென்னுந் தலத்தை நினை த்துப் பரவசமானா நகர்தேவர்-எ-று. (௨௬)

அங்கமெல்லா மயிர்பொடிப்ப நடுநடுக்கி விழிபிரண்டு மருவிபா ய, செககையிணை மலகருவிய மொழிதவர நெடுமபோது தெளி விஸ் லர்மற், கங்கையணி சடையானே யருணகிரிப்பெருமானே கணற்கண் ணானே, எககளை யானுடையானே யெனத்துதித்து விழித்ததற்பினி சைப்பதானே.

(இ-ள்) தேகமெல்லாம் மயிர்களுச்செறியக் கம்பிதக்கொண்டு இர ண்டி கண்களிலும் நின்று அருவிபோல் ஆனகபாஷ்பமவரமலர்போ ன்ற இரண்டிகைகளும் ஒன்றாய்கருவிய வாடாததை தடுமாற அநேக நாழிகை ஞாபகமில்லாமல கலகையாத தரிசுநுகிறை சடைநாயு டையவரே அருணகிரியில் எழுந்தருளியவரே உரகினிககையானுடைய வரே எங்களை யாட்கொண்டவரே என்று தோத்திரந்தெய்தா விழி த்துக்கொண்டு அதன்பின்புசொல்லத்தொடங்கினூர்நகர்தேவர்-எ-று.

எழுதிக்கழி தெடி லாசிரிய விருத்தம்.

சத்தியந்தான் மொழிவன் முத்திரூரூரது தனக்குரிய நாமமிக வுண், டத்தையு நான்பொழிய வெக்களைவலேனதி லெற்றபவளவே புகலுவேன், சத்தியகவுதகளி தேவாரமென்று பெயர் செரின்றானே யென்று பெயர்சீ. ஸவதநினை லேசநக தென்று பெயர்சீசுதுவாயு நகரென்றுபேயரே.

(இ-ள்) அப்படியே சீராதிரிசூசெயாநிப நகர்தேவாசொல வார் கேளும் மார்க்ககல்பேடா ரேசத்தியானாபாசொல்லுகிறேன்மேகூத த்தைக் கொடுக்கிற சலமொன்றாய்' அரானூரியநாமங்களோ அகோகம அத்தனைபெரையுள் சொல்லுகிறதற்கு நான் எவ்வளவு சகதியுடையவன் ஆனாலும் உலைகளில் சில நாயு மாதிரிம சொல்லுகின்றேன் சித்திரமோக கொடுக்கிற தெளிவுகர உடையது தேசசகரமென்றும் அ முகிய அரானூரமென்றும் சிறப்பா பொருந்திய சிகலோககரமென் றும் நாகீகரிசூத்த வாயுநகரமென்றும் அலகவிற சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களை யுடையது-எ-று. (௨௭)

சத்தபுரியேறாத தெடுத்தரலயமாயுமொரு தட்டுமொரு தட்டத னிலே, யத்தலமுமிட்ட திரி நிறுயகலவைக்கட்குறி மாளசொளிவாக

தக்கரம், முத்திரை ரென்றுபெயர்ஞானகரென்றுபெயர் மூந்தியதலே சக்கரமெனும், சுத்தநகரென்றுபெயர் தன்கயிலே யென்றுபெயர்சோண கிரியென்றுபெயரே.

(இ-ள்) நின்னும் நாதிதேவர் ரொல்வார்சத்திபுரிகளென்கிற அயோ த்தி மதுரைமாயாபுரி காசி காஞ்சிபுரி அவாதி துவாரகை முதலாகிய எல்லாத் தலங்களையும் ஒர் தட்டி லும் அநக அருணாசலத்தை ஒர் தட்டி லும் அந்த அருணாசலத்தை ஒர் தட்டி லும் வைத்து நிறக்க அந்த த் தலங்களுக்கெல்லாம் அதிக கனத்தை புனைய நாயிருந்து பிரகாசி கின்ற அநகத் தலததுபுரு முத்திரைகரமென்றும் சத்திரைகரமென்றும் தக்கணகைய மென்றும் சோணகிரியென்றும் பெயராம-எ-று. (1)

வாதமிசு காலமழ லுழியில் யோமுடியல் வாதபுரியாதை கார ன், சிதமுதலானபிணி தீமையிடையூறுபசி சேரவரிசானகரம், மாத வகன் மாதவர்கள் பூசைபுரி மாதகரம் தவர்க னாயமலராம, போதிரு ரைவேதியர்தொண னுறுபெய ரோடறுவிர புசைபுரிவேதகரம்.

(இ-ள்) இறுகிககாலத்தி லுண்டாகிய பிரசண்டவாயுவினாலும் ஊழித்தியாகிய வடவா முகாசினியினாலும் பொக்கிவரும் சராத்திரபிர ளயத்தினாலும் யுகமுடிவில பெரிசுகின்ற ஏழுமீகமகாசினாலும் யா தொரு வேதனையும் அடைவாததலம், சத்தியம் முதலானபிணிகள் தி மையாகிய இடையூறுகள் பசி நிலைகள் சேராத்தலம் அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுகளுடைய நாடாடிய சாயசரமலாசனில உண்டாகிய தொ ண்ணாற்றறு பிரயாகள் பூசைத் தெய்வீகம் பொருத்தியதலம் அருணா சலமென னுந் தலமாம-எ-று. (உஎ)

ஒன்றுளது பூரிதனி லீனறுபுதி தன்றலகு முன்புரு முயர்ந்த வெளிபு, மென்றுளகா னானுளது வேதந்த்ரு மீதினி பிரப்பதலாயல திலோர், குன்றாசலி லாகவொரு தென்புளதுபுண்டரிக போளகையுமு திருவியே, நின்றளது தென்றிசையி லொன்று பழியாது கெடு நீருல வு வாழ்புபெருவே.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய தலம் ஒன்றுண்டு அக் தத்தலம் இன்றைக்குப் புதிதாசவாகத்தலல இராச பூவுலகமும தேலு லகமும ஆகாயவெளியும் என்றைக்கு உண்டாயினவோ அந்தலாசலி ல தானே உண்டா யிருக்கின்றது நீங்காமல் வேதத்தின்முடிவின்னது அந்தத் தலத்திற் கெடுதலில்லாத ஒருமலையுண்டு அது தென் திககில்

என்றும் நிலைபெற்றுப் பிரமாண்ட கோளகையை பூமிருய்நிறகின்றது
நெடியகடல்குழந்த பூமியிலுள்ளவாகள் வாழும்படககு-எ-று. ()

கவீசிருத்தம்.

ஆரிடமிராக்கத மகரா தேவர்தந
தாருடைமாளிடஞ சாம்புவெனறுநாம
பேரிமியிலிகைமே பிறககுமெகக
மேருடைப்பருப்பத மிலிவசமாலு.

(இ-ள்) ஆரிஷ்டமொன்றும் ராகூசமென்றும் ஆசாமென்றும் தைவ
தமென்றும் மாலைபாக் தரிக்கின்ற மாநிடமொன்றும் நாமககள்பெற்
றலிங்ககளை எரக குலககளிலும் பிரகாசிகளும் இரகத்தலத்திலோ
வென்றால் பாலையே பெகமாயிருக்கின்றது ரிஷ்களாலேபுசை செய்யப்
பட்டது ஆரிஷ்டலிகை மராகூசாகாளேராசாபுலிகையே வாகளாலே
தைவதலிகை மானிடராலே மாநிடலிகைம-எ-று. (உசு)

செககனன்முதலபுகத் திரோகையாமணி
பொகியி துவபரமபொலிகபொன்றிற
தகியகலிபுக தனனிபலகீவ
யகமாமநனன பொ ரருணைப்பூரம.

(இ-ள்) முதலபுகமாயிருகதாபுகத்தில சிவப்பகிய அகலியையே
யாகளும் சீரநாயுடையே மாணிக்க பல்லகவும் துவாடரபுகத்தில
மிசுந்த பிரகாசத்தையுடைய பொன மலையகவும் கலிபுகத்திலகல
மலையகவும் திருவககொளும் அநதமலககு அருணாசலமெனணு
திருநகம-எ-று. (௩௩)

கருவியாமுகககடைச் சொரிபுககரி
முருவருமேமுனறி பொன்னொன்றகேடியாய்
பருவலாயிபுத்திரி பனைமெய்யினு
மருவியாயடவலமல் வசலத்தினில.

(இ-ள்) எல்லாச் சீவராசிகளும் கருவயவபு புகத்தலத்தில
பொழிவின்ற மேககளை ஏழெனகிற எண்ணிக்கையிலலாலவ்வவ்வ
ன்று கோடியாக ஆயிரம் வருஷம் ஒவ்வொருதனி பனை மரமபோலப்
பருமருகப் பெய்தாலும் அந்தமலையினமேல சிறிய அருவியாயடக்கவறி
அடக்கிப்போ மல்லாமல புறத்தில வரமட்டாது.

ஆரியயனளவிடா தனத்தகலமாய்த்
திரிதலினதலகிணை செப்டலாகுமே

சுரநதிபரவதிற் கணையினீருண
 விரவதன்புரவிமே லேறிச்செல்லுமே.

(இ-ள்.) விஷ்ணு பன்றியாகவும் பிரமன் அன்னமாகியும் அநேக்கோ
 முகாலமாயத் தேடி அடிமுடிக்காணாமல் வருந்துவார்களானால் அந்த அரு
 ஞ்சலத்துக்கு ஒன்றைச் சமானமாகச் சொல்லக்கூடுமோ அதுவல்
 லாமல் ஆகாயகங்கை தன்னிலு முக்கியமென்று துதிசெய்கின்ற அந்த
 மலையினீருகிணற கணையிலே நீருண்ணச் சூரியன் தேரிற்கட்டிய குதி
 ரைகள் ஏறிக்கடக்கும்-எ-று. (௩௨)

வெண்மைசேர்புயலத னடியின்மேவுத
 லெண்தகிழ்கயிலைமீ திருப்பதொகருமா
 தண்மைசேர்கார்ச்சிதை விளக்கையேற்றுதல்
 மண்மதன்மகுடமர மணியிறேன் றுமே.

(இ-ள்) வெள்ளைநிறமாகிய மேகங்கள் அந்த மலையடிவாரத்தில்சேர்
 ந்தால் யாவராலும் எண்ணப்பட்ட கையாய்கிரிமேல் அந்தமலையிருக்
 கிறதுபோலாம குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்த்திகை யாதத்தில் இருத்தி
 காதிபம் அந்தமலேமேல் வற்றிவூல பூமிதேவியினுடைய கிட்டத்திப்ப
 தித்த ரத்தினம்போலாம-எ-று. (௩௩)

அன்றுமாறிசைமுக னளவீடாமுகன்
 மன்றலசேர்கதிடுடலை வடிவுகொள்கையா
 னன்றுமையருகண நாயுடையாபுல
 மென்றுளமகிழ்ச்சே யிமையபூகரம.

(இ-ள்) முறகாலத்தில் பிரமனாலும் விஷ்ணுவின்ாலும் அறியப்படாத
 பரமசிவன் கோத்திபொருந்திய அக்கமலையுருவக்கொண்டதினால் இம
 யமலை இத்தனை காலம வரைக்கும் வேறுசான்று யிருந்தமமுடைய
 மருமகள் நமமுடைய சாதியாய்ப்போய்விட்டாடென்றமனஞ்சுந்தோ
 ஷித்தான்-எ-று. (௩௪)

பன்னிருதிங்களும் பரிதியானது
 மக்ஷினியமத்திய முழுவலமதாய்கரு
 மன்ஷிலையுரைக்கவென் னறிவுபோதமோ
 வுன்னியவாசையா லுரைக்கலுற்றனன்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்மொதமும் சந்திரசூரியர்கள் மகாமேருவைகல
 ஞ்சிசய்தல்போலப் பிரதட்டணஞ்செய்து வருவார்க ளென்றால் அந்த
 அருஞ்சலத்தின் பெருமையைச் சொல்வதற்கு அற்பமடியு என்று

டைய புத்தியோதுமோ, ஆனாலுஞ்சொல்ல வேண்டுமென்றுநினைவு
கொண்ட புத்தியினால் சொல்லத் தொடக்கியது-எ-று. (௩௫)

அர்க்கமாமலையுள நடுத்தகிழ்த்திசை
நற்கணியிரத்தல எண்ணிவாழ்த்துவன்
தெற்கிலேயுளதுபுத் தேளிர்மாமலை
பொற்கையந்தகன்றினம் புகள்ந்துபோற்றுவான்.

(இ-ள்.) அருணாசலமென்றும் மலைக்கு அடுத்த கிழ்ப்பக்கத்தி
ல் அர்க்கமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் ஆயிரம் கண்களையுடைய
தேவோதிரன் இருந்துகொண்டிருவாயியை தோத்திரஞ்செய்வான்
அவ்வருணகிரியு கு அடுத்த தென்பக்கத்தில் தெய்வமலை யென்று ஒன்
றுண்டு, அதில் சிவந்த கைகளையுடைய எமன் புகழ்த்து வணங்கு
வான்-எ-று. (௩௬)

மேற்றிசைத்தண்டாமா விலங்களுண்டதிற்
சேற்றிசைவருணன்முன் செங்கைகூட்புவன்
தோற்றிமேவடதிசைச் சூலமரல்வரை
போற்றியவளகையான பொருந்திவாழ்த்துவன்

(இ-ள்.) அந்த அருணாசலமென்றும் திருமலைக்கு மேற்குப்பக்கத்
தில் தண்டமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் மகரவாகனத்திலேறு
கின்ற வருணராசன் சிலந்த கையைக்கூப்பி அந்தமலையை வணங்கு
வான் வடபாகத்தில் சூலமலையென்று ஒரு மலையுண்டு அதில்எவரா
லும் போற்றப்பட்டகுபேரம் இருந்துகொண்டு நிதிசெய்வான்-எ-று

மற்றநால்வரைகளில் வாயுதியவ
னெற்றிசேர்சிழியவ னிருதிபோற்றுவான்
சற்றுளமலைகொறுந் சுரநுஞ்சிப்படு
முற்றிர்வகக்களு முறைதுபோற்றுவார்.

(இ-ள்) மற்றநால் கு திக்குகளிலும் இருக்கிறமலைகள் காங்கிலுமிருந்
துகொண்டு வாயு-அக்கினி-ஈசானன்-நிருதி இந்த நால்வர்களும் வண
ங்குவார்கள். அவைகளைச் சற்றியிருக்கிறமலைகளிலெல்லாந்தேவர்களும்
சித்தர்களும் சிறப்புப் பொருந்திய அஷ்டலகைகளுக்கிட்டு துகொண்டு
வணங்குவார்கள்-எ-று. (௩௭)

தன்னையே நெருமத் தலத்திலேபுவிக்க
கன்னைமா தலம்புரித் ததிமகாகவே
என்னையாளுடையவ னிடங்கலந்தனை
பின்னையுமதிவனம் பேசலாகுமோ.

(இ-ள்.) தனக்குத்தானே ஒப்பாகியவத்தலத்தில்பூலோகத்துக்குத் தாயாகிய பார்வதியம்மை மகத்தாகிய ஆரியாவசொது என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற் சேர்க்கதான் ஆனபடியினாலே அந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச் சொல்லவேண்டுமோ-எ-று

தன்னிகர்ம்கிரம் புவனத்தத்துவம்
வன்னமாய்விளங்குமவ் வரையையமாலய
னன்னமுமேனமு மாகிசாடின
ரின்னமுமளவிடா திடுமபைகீங்கினர்.

(இ-ள்.) தனக்குத்தானே ஒப்பாகியமககிரம்புவனத்தத்துவம் இவைகளினாலுமாய் விளங்கும் அருணாசலத்தை விஷ்ணு பிரமன் இருவரும் பன்றிபும் அன்னமுமாகித் தேடி இக்கன்மையை யுடையதென்று அறியக்கூடாமையினாலே தங்களுடைய காவத்தை கீங்கினார்கள்-எ-று,

மருவியபெருப்புக் கழி வச்சிராங்கத
னருணையைவலம்புரிந் தமலனுயினன்
கருவிபகலாதரன் சாந்திசாஸிபென
றிருவரும்பரகதி பெயநினூரில்.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய கிரத்திபெற்ற சந்திரகுலதிலகனடியா வச்சிராங்கதபாண்டியன் அருணாசலத்தைப் பிரதட்சணம் வந்ததனாலே தன்னுடைய பாவத்தை நீக்கினான் பெருமைபொருந்திய கலாதரன் காந்திசாஸி இவ்விருவரும் அந்தத்தலத்தை வலம்புரிந்து மோகத்தையடைந்தார்கள்-எ-று. (சுப)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

ஆதிடாமிவர்கடொ டங்கியின்றாவுக களேகருண்டருணையை நினேத்துங், காதலாலுரைத்துங் கேட்டுமுன் கண்டெவ கரல்களால்வலமகிற்செய்தும். நீதியாயிருந்து நெறியினுடந்து நெடுக்கயம்படித்தலம்புரிந்துந், சோதிதா டொழும்பணிவிடைசெய்துந் துளகிலாமுத்திபெற் றிருந்தார்,

(இ-ள்.) முன்சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத்தொடங்கி அன்று முதலின்றவரைக்கும் அநேகம்பேர் அருணாசலத்தை நினேத்தும் ஆசையோடு தோத்திரஞ்செய்தும் கேள்விப்பட்டும் தரிசனஞ்செய்தும் கால்களாலே பிரதட்சணஞ்செய்தும் அதிவ நீதிபொருந்தி வேதமார் க்கத்தை அனுசரித்துக் கொண்டுந் தும் மகத்தவம்பொருந்திய தீர்

த்தக்களினே முழுமையும் தருமங்களைச் செய்துமேசோதிசொருபமாங்கிய சிவனைத்தொழுதும திருப்பணிசெய்துமகெடுதலில்லாத மோட்சத் தைப் பெற்றிருந்தார்கள்-எ-று. (சஉ)

அப்பதிதமிழ்நாட்டுளதிகைபெண்ணை யாறுசெய்யாறுபிங்கலை யாறு. செய்பியகமலை நதிசுழிமுடியைவாயுமெய்ததொன்றாயிரமபலமாம முப்பத்துமூன்றுகோடிதேவர்களுமுனிவருநா தவஞ்செய்வாரதமகேசர், ஒப்புநேறிலலை யிம்பாநாட டிருத்தமுபபர் நாட்டிடத்துமென்றுரை த்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வுருணசலத்தலம் தமிழ் நாட்டிலிருக்கிறது அப்பகதி கு வலப்பக்கத்தில் வருகிற பெண்ணையாறு இடையென்னும் நாடிய யாகும் இடப்பாகத்தில் வருகிற செய்யாறு பிங்கலையென்னும் நாடியாகும்பிங்கலை என்கிற நதி சுழிமுனை என்னும் நாடியாகும் அந்த நதிகளில் ஸ்ரீராமன் செய்தால் ஒன்றுக்கு ஐயிரம் பங்குடல எனவருமமுப்பத்து முககோடி தேவர்களு ருள்வாசனும் அதனைத் தில் தவஞ்செய்வாரகன அதற்கு ஒப்புநேறிலலை உலகத்திலு ம மேலுல கத்தினும்லையென்று சொன்னாரா ததேவா-எ-று. (சக)

அற்றமில்வன்சொ ளருமையின் சிறப்பா லகமகித்திருக்கிய மு னிவன். மற்றுளதலத்தி ல்கெமென் றுரைத்த வாய்மையை மனக் கொளதுரைப்பான், சிறந்தவுடையேனாதவர்களுசொற தெளிந்தி லேனென்ற்சொ ளைசத்தி, முற்றியா ளணர்நான மொழியெ னமொ ழிந்தான் முகிவனு மவற்கிவை மொழிவான்.

(இ-ள்.) சிவபரமேஸ்வரன் சோழியிலலாநாத்திதேவரற் சொல்லப்பட்ட அருணசலத்தின் மொண்டியத்திலுள்ள இடியாசிழந்துஉருக்கத்தை யடைந்த மார்க்கண்டேயர் மற்ற சிவந்தலத்திற் பார்க்கிலும் அரு ணசலத்தலம் அதிகமென்று சொன்னதைமனத்தின் ஒப்புகொள்ளா யல் சொல்வார் சுவாமி நான சிறியஅறிவைபுடையவனுதலால் நீங்கன திருவுளம் பற்றியாளளிபது கூர்முய்கதேவான னில். என்று சொல்ல அதுகேட்டு சகலத்தையும் உள்ளத்திற் கொண்ட நக்திகேவர் உமக் குண்டான சக்தேகத்தைச்சொல்லுமென்றுகேட்க மார்க்கண்டேயர் சொல்லுவார்-எ-று. (சச)

தில்லைவையாணை காசிரி, சிறந்த சிறந்தமே ஶ்ரீசுனிற் றிக்க, வெல்லையில பெருளையாறுவையை றிசைக வந்தலா முத்தியென்று ரைத்தி சொல்லையினு தலவர்களுக்கும்நிலொக்குமென்றுரைத்தி-ச தமகே, ளள்ளி சூழருய்ய யதிகமென் றுரைத்த தருனென் லருள்செ யலா னவனும்.

(இ-ள்) சிதம்பரத்தை தரிசனஞ் செய்தாலும் காசியிலே தேகத்தை விட்டாலும் சிறப்புள்ள திருவாரூரிலே பிறந்தாலும் அளவிலாதபெருமைபுடைய அருணாசத்தை நினைத்தாலும் முத்திகிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர். இஃத நானாகலகலையையும் ஒன்றுகொண்டு ஒப்பென்று திருவுளம்பற்றாமல சுவாமி அல்லிமலர்களையுடைய தடாகஞ்சூழ்ந்த அருணாசலத்தை மாத்திரம் அதிகமென்று கட்டினையிட்டதை அணுகிகளஞ்செய்ய வேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர்கேட்க அதற்கு நகதிதேவரும் அருளிச்செய்கிறார்-எ-று. (சுடு)

இறைத்திடுக தொழிலும் பிறத்திடுகதொழிலு மெண்ணியபடிய வைமுடியா, பறத்திடு மவைக்குஞ் சிலவிலவ் கிணுக்கும் பாதவமுதல் வோ ருயிர்க்கு. நிறைந்த புனனிச்சரந்தசர் தமசகுநிறத்தமண்டபத்தொழுவேரா கறத்திகழ்பயனுர் சிலர்சிலர்க்கெளிதா வலவர்க்கரிபதாமதுவே.

(இ-ள்.) கே ம் மார்க்கண்டேயரே ஒருவன் இறைக்குத்தொழிலும் பிறக்குத்தொழிலும் நினைத்தபடிமுடியாது அதிருக்கட்டும்பட்சி சாதிகளுக்கு மிருகங்களுக்கு மிருட்சமுதலாகிய ஓரரிவியிருக்கும் புன்மைவிறைந்த சீசருக்கும் குருடர்களும் நடராஜனது நிரத்தசபையைத் தரிசனஞ் செய்யக்கூடாது பூர்வஜனன புண்ணியத்தினாலே அந்தச்சபைக்குப் பாய்க் காணத்தகுநதவர்களாகிய சிலர்க்கு மாத்திரம் கிடைக்கும் மற்றவர்களுக்கு அரியதாகும் அந்தத்தலம்-எ-று.

குண்டகர்பதிதர்கோளகர் புலையர் கொலையின ருறப்பினிற் குறைந்தோர்,கண்டகர் நெடுந்தாரத்தினி சீருப்போர்கருணைசோருணை பூதரத்தை, எண்டக வொருகா னினைத்திடமுத்தியிவரலால் விலங்கு புன்மரங்கண், முண்டக முதலா யினவுமுன் காணமுனைத்திட முறதியே பெறுமால்.

(இ-ள்.) ஒருமாத தன்கணவனுக்கன்றி வேறொருவனுக்குப்பெறப்பட்ட குண்டகர்களுக்கு மானிகளுக்கு மிதவைபெறப்பட்டகோளகர்க்கும் சீசருக்கும் கொலை செய்கிறவர்களுக்கும் உவவவங்குறைந்தவர்க்கும் தீமை செய்கின்றவர்க்கும் நெடுந்தாரத்திலிருப்பவர்களுக்கும் கிருபை பொருத்திய அருணாசலத்தை நன்றாய் ஒருசரம் நினைக்க முத்திபுண்டாகும் இவர்களல்லாமல் மிருகங்கள் பட்சிகள் மரங்கள் தாமரைமுதலிய கொடி பூண்டிகளும் ஆவ்வூரில் பூனைத் தாள் முத்தியை யடையும்-எ-று. (சுஎ)

கிணையெலா மிளிக்மது சிவலோகக் தேவர்பாதங்கள் பாதவங்க, னிலையுமார் புனல்கள் சடைபுமாம் கங்கை யருத்தமூ . னாமரஞ்சு

ஊமுதா, முலவியேவருதல் புவிவலம்வருத லுரைத்தசொல்கருதியா முறங்கல், மலைவறுசமாதி யாகுமத் தலத்தை மாணுமோ மற்றொரு தலமே.

(இ-ள்.) அத்தலத்திலிருக்கிற சிலைகளைல்லாம் வீக்கங்களானபடியினாலே அதுசிலலோகமாகும், அத்தலத்திலிருக்கிற அலைபொருத்திய நீரெல்லாம் சுவாமியின் சடையிலிருக்கிற கங்கையாகும் அத்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் சாப்பிடுகிற உணவுகளைல்லாம தேவாயிர்தமாகும். அத்தலத்தில் சஞ்சரித்தல் பூயிப்பிரதட்சணஞ்செய்தலாகும் அவ்வூரிச் சொல் வார்த்தைகள் வேதமாகும். அத்தலத்தில் நித்திரைசெய்தல் நிஷ்டைகூடி சமாதியிருத்தலாம் ஆனபடியினாலே அந்தகு மற்றொரு தலம் ஒப்பாகுமோ-எ-று.

முத்தழல புரிந்தோர் நான்மறைதெளிவோ ரைவகை வேள்வியுமுடித்தோ, ரெத்தலம் புரிந்தோ ரெவ்வாறஞ் செயதோரெண்வகையோகிய ரெனிவை, மத்தலநினையா தவர்க்கலை முத்தியாதலாலமர் வானிடத்துஞ், சுத்தமானிடராய்ப் பிறத்ததைவினைத்துத் துளக்கிலா முத்திபெற்றி திருப்பார்.

(இ-ள்.) காருகபத்தியம், ஆகமனியம், தட்சணாக்கினியம், என்ற மூன்றகினியை வளர்த்தவாகனும் இருக்கு, உகர், சாரம். அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களை உணர்நகவாகனும், பிரமயாகம், தெய்வ யாகம் பூசயாகம், பிதிரியாகம், மானிடயாகம் என்கிற ஐவகை யாகங்களையும் சிறைவேற்றினவர்களும் எக்கன்மையாகிய தவஞ்செய்தவர்களும், எப்பட்ட தருமஞ்செய்தவர்களும், இடமம், வியமம், ஆதனம் பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணாகிரானம், சமாதிஎன்பபுகின்ற அஷ்டாங்கயோகம் சொந்தவர்சனாமாகிய எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அவ்வுருணுத்தை நினைக்காயிட்டால் அவர்களுக்கு முத்தியில்லை. ஆனபடியினாலேதான் தேவர்களாய்ச்சொர்க்கலோகத்தி லிருந்தவர்களும் ஞானமுள்ள மானிடரரசப்பூயிற்றிறந்து அவ்வுருணுசலத்தைத் தியானஞ்செய்து கெடுகலில்லாத முத்தியை அடைந்திருப்பார்கள்-எ-று. (சுக)

பொருவிலாச் சுவர்க்கத் தமிழ்சமுண்டிருப்போர் போகடியியை த்ானிப்புரப்போ, ரருணைமாநகிற் கிருநியாய்ப் பிறப்ப ததி. டென்ற

தரல் கொள்வார், மருவுகப்பதியிற் பிறப்பது நூறு மகம் புரிந்தவர்க்கு
லாற்கிடையா, திருவருள படைத்தாராகெளிதலான் மற்றத தேவர்கள்
யாவாககுடரிதே.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில-நரை-திரை-மூப்பு உண்
டாகாதபடி அமிர்தமுண்டிருப்போர்களாகிய தேவர்களும்போகத்தை
அனுபவித்தற்குரிய அந்தச சொர்க்கமுதலான உலகைகளைத் தனித்த
னி யானுகின்றதேவேந்திரன் முதலாகிய திரகுட்பாலகர்களும் அருண
சலத்தலத்தில் கிருமியாகப்பிறக்கிறது சொகாதநீன பதத்தை அனு
பவிப்பதைப்பாக்கிலும் அதிகமென்றபிறப்பாடி குஆசைப்படுவீராகள்
தெய்வத்தன்மைபொருங்கிய அநுதப்பதியில் பிறக்கிறது நூறுயாகரு
செய்தவர்களுக்கு அல்லாமற்கிடையாது சுவாமிபிணுடைய கிருபை
பெற்றவர்க்குக் கிடைக்கும் அவர்களன்றி மற்ற தேவர்கள் முதலு
ள மகத்துவம் பொருங்கிய யாவர்க்கும் அப்படிப்பிறக்கிறது கிடைக்க
மாட்டாது-எ-று. (௫௦)

வெற்றிரும் பிடத்தில் செம்பில வெண்கலத்தில் வெள்ளியிலவெ
ள்ளியபொன்னிற, குற்றமொன்றில்லாக குயிறறியமண போற் குலவீய
சிவலிருந்திடுவன், மற்றையதலத்தி ளருணையென்றுரைக்குமவளம்ப
திதனிலெழுந்தருள்வன பொற்றகட்டிடத்து மணியெனவுரைத்தான
புனிதனாகியவருணந்தி.

(இ-ள்.) சொற்பவிலைபெற்ற இருப்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்
திலும் வெள்ளியிலும், வெள்ளைப்பொன்னிலும் பதிக்கப்பட்டயாதொ
ருதேவையிலலாத மாணிக்கரத்தினமபோல மற்றத்தலைகளிலெவகும்
நிறைந்த பரமசிவன் எழுந்தருளி யிருப்பார்பொனனும்செய்ததகட்டில்
பதிக்கப்பட்ட அந்த இரத்தினமபோல அருணாசலமென்று சொல்லப்
பட்டவளம் பொருங்கிய தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பாரென்றபரிசுத்
தமாகிய நந்திதேவர் திருவுளம்பற்றினார், ஆதலாலெல்லாத்தலத்திற்கு
ம் இத்தலம் அதிகமாம்-எ-று. (௫௧)

கண்ணினால் விளங்குக் திருமுகமுகத்தாற்கரியகண்ணினங்குமல்
விரண்டின, பண்ணினால் விளங்கு முடலெல்லாமவைபோற் பரமனு
ல்விளங்குமவ்ருணை, யண்ணன்றான் விளங்கு பருணைமாநகரா லமர
ரோடருணைமாநகரா, வெண்ணிலாப்பதிக்க ளெவைகளும் விளங்குமெ
வற்றிலுஞ் சிறந்ததென் றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரே. கண்களிருப்பதால் முகம்பிராசரிக்கும், முகத்திடத்தினிருப்பதால் அந்தக்கங்கள்விளங்குகின்றொண்டிருக்கும், இதெவிரண்டினுடைய சோக்கை அழகினாலேதேகமெல்லாம் விளங்கும், இவை போல் பரமசிவனாலே அருஞ்சலம்சிதப்பனடத்திருக்கும் அந்த அருணாசலத்தால் சுவாமியும் அமிசையுடையவராய்விளங்குகிறார் அத்தலத்தினாலும் அதில் எழுந்தருளியிருக்கிற சுவாமியினாலும் எண்ணிக்கையில்லாத எல்லாக்ஷேத்திரங்களுக்கும் சிறப்பாய்விளங்கும் ஆனதிலே எல்லாத் தலங்களிலும் அநுபிறந்ததென்று திருவாய் மலர்த்தருளினார்-எ-று. (இஉ)

இதனால் எல்லாத் தலங்களும் உடலாகவும், அருணாசலத்தலம் முகமாகவும், அதில சுவாமி கணனாகவும் சொல்லப்பட்டது.

ஊசல ரிலைமயம் குளிர்ந்திடுவ் கொடியின் வேரினீர் செரிந்திடினதுபோம், பூசனை யருணை நகரிலே சிறிதும் புறையறடக்குமேயாகிற், காசியேமுதலெத் தலமெலாம்பூசை கணம்பெற நடந்ததாம்பலையே, ஸீசர்வாழ்தத் தலமெலாம் பூசை விபரந்திலே விபந்திடாதிருந்தென்.

(இ-ள்) ஒரு கொடியினது வேரில் நீர் வார்த்தால் அக்கொடியும் அதிலிருக்கிற மணம் வீசுகின்ற புஷ்பங்களும் இலைகளுமென்ற சசிகையடையும், அதுபோல அருணாசலத் தலத்தில சுவாமிக்கு எவ்வளவாகிலும் பூசை குற்ற பிலமாமல் நடக்குமானால் காசிமுதலாகிய எல்லாத் தலங்களிலும் மேன்மையாகப் பூசை நடந்ததாலும், அத்திருவண்ணாமலையிலுள்ள பூசை நடவா விட்டால் மற்றத் தலங்களில் நடந்தால் என்ன நடவாவிட்டாலென்ன ஒருபயனுடையிலை-எ-று. (இக)

நிலந்தொழு மருண சலத்தலி லிருந்து நெஞ்சினி லையமாய் பிரிந்தோர், தலத்தினி லிருப்பி நடந்தலர்முன்செய் தவங்களு மாங்களுக்காரைக், குலத்தினி லுத்தீதோ ராயினும் புலிடர் குலநாதவ ராயினும் கொடிய, நலத்தவருளிரே டிருக்கினுமதற்கோரு மெசொன்னவர்க்கும் மிகாக்கும்.

(இ-ள்) உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருணாசலத் தலத்தி லிருந்து இதைவிட உயர்ந்ததலங்கள் இருக்குமென்று மனதில சந்தேகக்கொண்டு பிரிந்து ஒரு க்ஷேத்திரத்தைநடந்தவர்களுக்கு அவர்கள். அது

ற்கு முன்செய்யப்பட்ட தவங்களும் பிரயோசனப்படமாட்டா அவர்கள் நலைகுலத்தில் பிறந்தவர்க ளானாலும் கீசராவர்கள், நல்லகுணங்க ளையுடையவர்களாலும் கொடியகுணத்தராவர்கள் அவர்கள் உயி ரோடிருந்தாலும் இறந்தவர்களாவார்கள், அந்த அருணாசலத்துக்குவே ரொருதலங்களை ஒப்பாகச் சொன்னாலும் இத்தேவோஷங்களெல்லாம் உ ண்டாகும்-எ-று. (௫௪)

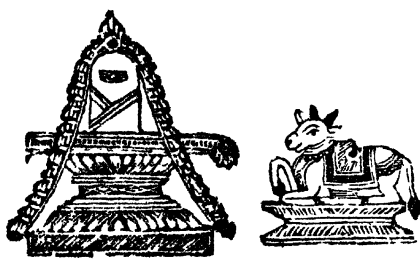
என்றுதான்ருணைச் சிறப்பெலா முனிவர்க் கேதுவோடெடுத்தி னிதியம்பிக, கன்றுமான் மழுவுஞ் சுகிகையுந் தரித்த கடவுண்கிருந் தன வைணைச், சென்றுசென்றிதறஞ்சிறெக்குநெக்குருகிச்சென்னிமேற் செங்கைவேரோட்டி, ஒன்றுமாநகதப் பெருங்கடவிடைப்புக்குணர்ச் சியாய் முனிவனீ துரைப்பான்.

(இ-ள்) இப்படி அருணாசலத்தின் பெருமையை ஏதுவோடு முனி வர்களுக கினிதாக எடுத்தது அருளிச்செய்து, மான்கன்று, மழுஉடை வான் இவைகளைத் தரித்த நந்திதேவர் களிப்புற்றிருந்தார், அத்தந்தி தேவரைப் பலதரம் வந்தனஞ்செய்து நெக்குவிட்டிருகிச்சிரசின்மேல் சிவந்த கைகளை நெடுநேரம் கட்டி ஒன்றுபட்டவராய் ஆனந்தசமுத் திரத்தில் முழுகித் தன்னை மறந்தவராகிப் பின்புஞாபகம்வந்து இதனைச் சொல்லுவார் மார்க்கண்டேயர்-எ-று. (௫௫)

முதலர்வது திருநகரச்சருக்கம்-முற்றிறறு.

ஆக-திருவிருத்தம்-எசு.

சிலையம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(ஔரண்டாவது

திருமலர்ச்சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

என்னதயே யருணந்தியே யடியவர்க் கெளரியாய்
 சிந்தையானது மகிழ்ந்தன னருணையின சிறப்பா
 லந்தமாநக ரிடத்திலே சிவனழல் வடிவாய்
 வந்த வாறுட னதுமலையாகிய வகையும.

(ஔ-ள்.) அருணாசலத்தின் மகிமையைக்கேட்ட மாரக்கண்டேயர்
 சொல்லுவார் எம்முடைய ஆண்டவரே அடியேனுக்கு அருள்செய்த
 கந்தியேதவரே, அடியார்க்கெளரியரே நீர் அருளிசெய்ததிருவண்ண
 மலையென்னும் தலத்தின் மகிமையினால் மனமகளிப்பனடாதேன் அப்
 படிப்பட்ட தலத்தினிடத்திலேபரமசிவன் அக்கினிசொருபமாய்த்
 திருவுருக்கொண்டதும் அதன் பின்பு மலையுருவமான தம்-எ-ஔ. (க)

அமமலைச்சுட ரடி தலை தெரிகிலா தயன்பா
 விம்ம னுற்றது மவர்க்கருள் செய்ததும் விளமபாய்
 கைம்மலைக்கட கரியுரி புணைதிடும் கைலை
 செம்மலைத்தொழுஞ் செவ்வளே யெனவவனன் செப்பும்.

* தெழிலடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை என்ப திலக்கணம்.

(இ-ள்) அந்த அக்கினிமலையின் அடியும் முடியும் அறியக் கூடா மல்பிரமணும விஷ்ணுவும் வருத்தப்பட்டதும் பின்பு சுவாமி அவர்க ளுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்ததும் திருவுளம் பற்றவேண்டும் கையுள்ள மலையை ஒத்ததாய் மதத்தை யுடையயானையின்தோலைத்தரித்தநுளிய கைலாயவாசகராகிய பரமசிவனை வணங்கும்படியானசெல்வத்தை யு டையவரே யெனறுசொல்ல அதற்கு நகதிதேவர்சொல்லத்தொடங் றினு-எ-று. (௨)

பஞ்ச பாநக மொருவனப் பதியிலே பண்ண
 கொஞ்சி னானைத் திடுகிணு நினைத்ததே பரமாமத்
 தஞ்ச மாகிய முத்தியா மெனமறை சாற்று
 மஞ்சொ லாவது மொழிந்தபோக் கென்னபே றறிதே.

(இ-ள்) ஒருவன் அந்த அருணாசலத்திலே பஞ்சபாநகங்களைச்செ ச்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தாலும் அப்படிநினைத்ததேமேற்பட் ட புண்ணியமாகி அதனால் பற்றுக்கோடாகிய முத்தியுண்டாமென்று வேதங்கள் முறையிடும், அனபையுண்டாக்கும், நல்லசொற்களினாலே தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு என்னபேறு கிடைக்கமாட்டாது-எ-று.

ஆகையா லுமக் கன்றியே யெமக்குமுண் டதிகஞ்
 சோக மோகங்கள் தவிர்ப்பவ னெருபரஞ் சுடராய்
 மாக முழிற வளர்கதது மாலயற் காசுப்
 போக லிங்கமொன் றுனதுமொருவகை புகல்வேன்.

(இ-ள்) ஆனபடியினாலே மார்க்கண்டேயரே இத்தமான்மியத்தை கேட்கின்ற உமககே யலலாமளனைக்கும் அதிகபலனுண்டாம், துக்க த்தைம் மோகத்தையும் கீககிவிடுகிற சிவபெருமான்ஒப்பற்ற பெரிய சோதிவடிவாய்ப் பிரமவிஷ்ணுகளுக்காக ஆராயம ளாவி வளர்த்தது ம். யாவருக்குமபோகத்தைக்கொடுக்கின்ற இலிங்கமென்று சொல்லும் படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்குக் தெரிந்தமட்டுமொகொஞ்சம்சொ ல்லுகிறேன். எ-று. (௪)

ஒடுங்கு களினி லேயன்றி யுருத்திரன் மகேச
 வெடுஞ்ச தாசுவன் வித்துரா தஞ்சத்தி நெறியே
 யடவகி மும்பர சிவத்தினிற் பரசிவ மனைத்துவ
 கடத்த தத்துவ முடிவிலே நின்றது கருதி.

(இ-ள்) சர்வசங்காரகாலத்தில் முறைப்படிச்சசல உயிர்களும்பிர மனிடத்திள்ளுகிங்கி பிரமன் விஷ்ணுவிரிடத்தினொடுங்குவார், விஷ்

ஊ உருத்திரடத்தி லொடுக்குவார் உருத்திரன்மகேசுரனிடத்திலொடுக்குவார் மகேசுரன் சதாசிவனிடத்தி லொடுக்குவார் சதாசிவமவிக் துவினிடத்திலொடுக்குவார் விந்துநாதத்தி னிடத்திலொடுக்கும் நாத மசத்தியினிடத்திலொடுக்கும் சததிபரமசிவத்தி லொடுக்கும் அநகப் பரமசிவம திருவுளவகொண்டு எல்லாம கடநதத்துவமுடிவிகேசின ரது-எ-று. (டு)

பரமசிவத்தினில்வருபரா சத்திடாற்குடிலை
விடுவிடுமபரதத்துவ மடைவிலேவிரிந்த
மந்ருமைவருமொடுக்கிய முறையிலேவந்தா
ரரிமகன்படைத்திடுவது நீனைநதனைகத்திஸ்.

(இ-ள) அப்படியெல்லாம ஓடுககினைகாலத்தில் தனியாய நின்றபரம சிவம உலகமுண்டாகுக வேண்டுமென்று இருவுளவகொண்ட ஆளவி ல் அந்தச்சிவனிடத்தி றேனறிய பாரசுதிநிடத்தில் குடிலைஎன் னும் சத்திதோன்றியது அகிலபெருமை உரைகாம நமசுத்துவககள் முறையே உண்டாயின பஞ்ச கிருத்தியககளினாலும் பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவமுன்னே ஓடுககிய முறையே உண் டாயினார்கள் விஷ்ணுவினுடைய புத்திரனாகிய பிரமன் உலகத்தைச்சி ருஷ்டிப்பதற்கு மனதில் எண்ணினார்-எ-று. (சு)

மரீசியங்கிரன்புலத்தியன புலகனுமறையேயா
கிருதுவத்திரிசனபதி யெழுவுருவகனைக்தா
ருரியதககனுமவலப்பரப் பெருவிரலுக்கிந்தான
பிருகுமார்பினுமறந்திறை முகத்தினுமபிறந்தார.

(ஊ-ள) அப்படிபிரமன் நினத்தவடனேயிற் றுகிரசா-புலத்திற் புலகனிருது அத்திரி-சனபதி-என்னப்படு வுபுரிஷ்டமர் நமசாக்கள தக்கவலவதுகால்பெருவிரலிற் பிறந்தான பிருகு மார்பினிடத்தில பிற நதான் தருமதேவதை முகத்திற் பிறந்தது-எ-று. (சு)

உன்னுமையரின் யரிசிபாற காசிபுத்திதாராவ
பன்னுதககனுமாமபது பெண்ணகோப்பயந்தா
ன்னைகாசிபனவாபதின மூவரைஉணை தான
முன்னவளாகியவதிபா லீமையவர்முனைத்தார்.

(ஊ-ள்.) பிரமனிடத்திற் பிறந்த பிள்ளைய கிய எழுவுரில் யரிசிபுயி னிடத்திற் காசிபரிஷ்டபிறந்தார தககெனையவன ஐம்பதுபெண்களில்

அருணாசலி | ராணம.

பதிமூன்றுப் பெண்களைக் காசிப்ர் விவாகஞ்செய்தார் மூத்தவளாகிய அத்தியயிரியில் முப்பத்துமுககேரடி. தேவாகளும பிறந்தாகள-எ-று

இருகைசேர்ந்திடுமிரணிய விரணியாக்காகளைம்
தெரியவீன்றனளசிறப்புறுந் திதியெனுமினையான்
தருணமைதரிவீரணயன் பிரகலாதனனே
டருமைமையந்தர்களை வரைப்பயநனைவருள்.

(இ-ள்) அதன்பினபு அத்திககுஹினை யள்கிடசிறப்புள்ளத்தியெய்
பவள இரணியன இரணியாட்சென்னனாம இரணியேபரையும் பிரசி
த்தமாகப் பெற்றாள் இவத இருவரில இரணியன் பிரகலாதனன்முதல்
ஐந்துபிள்ளைகளைப் பெற்றான்-எ-று. (க)

பிரகலாதனன் தவத்தினால் மூவரைப்பெற்ற
ளருணமைந்தரில் விசேரணமாவலியளிக்தான்
பரவுமாவலிவாணனென் றெருவனைப்பயந்தா
னரனருச்சனைபுரிதவ னையன்றொழிந்தான.

(ஊ-ள்) அப்பிரகலாதனன் தவத்தினால்மூன்று பிள்ளைகளைப்பெற்றா
ன் அந்த மூவரில விசேரணனென்பவன் மாவலி என்பவனைப்பெற்றா
ன் மாவலி வாணாகுரனைப் பெற்றான் அவ்வாணாகுரன்பரமசிவனைப்பூசி
த்துப் பிரமன் தொழுமடியான வாழ்வுபெற்றிருந்தான்-எ-று- (க)

தனுவளித் தவன் சம்பரன் முதலினோர்பதின்ம
ரணையதானவர்பெற்றனன் சிங்கிதையணங்கு
பணியிராகுவேமுதலொரு நால்வரைப்பயந்தான்
யினையவாகுகொடுமுன்றுயே ரகரரைப்பெற்றாள்.

(இ-ள்) மலைகளினுடைய சிறகையிவதற்குத் தேவேந்திரனுக்குத்
தன்முதுகெலுமபைக் கொடுத்து தேகததை விட்டவராகியததிசிரிஷி
என்பவா சம்பரன் முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப் பெற்றார் அப்பத்து
பேரில் சிவகிகைளைபவன் இராகுமுதல் என்னுட்பிள்ளைகளைப்பெற்றான்
அவனாகுகொடியவன் மூன்றுபோ அசுரரைப்பெற்றான்-எ-று. (கக)

காலகேயர்களறுவரைப் பயந்தளள்காலே
சாலகீள்சிறைக்கருடனு மருணனுத்தவிர
நல்லுபாலரைப்புதல்வரா வினதையுனயந்தான்
ஆரேர்விழிக்கத்துரு பணிபெலாமளிந்தான்

(இ-ள்) காலேஎன்பவன் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும்பெற்றான்மிக
வும் சீண்டிநூர்கிற சிறகினையுடைய கருடன் அருணகோடுகடகாங்கு

பிள்ளைகளை விந்தை என்பவள் பெற்றாள் விடத்தையொத்தகண்களையுடைய கத்தரு என்பவள் பாம்புகளைப் பெற்றாள்-எ-று. (௬௩)

அரிட்டையென்பவளிடத்திலே யரம்பையர்முதலாய்த்
திரட்டிமங்கையர்நிறத்தன ருலகளுளைமுனிவ
னருட்டவத்திலெண்ணிரட்டிசூ தருவரையளித்தா
னருட்டுவாள்விழக்கயிலைபாற பதினமர்வதுதித்தார்.

(இ-ள்) அரிட்டை என்பவளிடத்தில் அரம்பை ஊர்வசி முதலான பெண்கள் பிறந்தார்கள் இளங்கிளை என்பவள் முனிபிணுடையிருபையினாலே பதினாறு வகையாகிய தந்தருவாகளைப் பெற்றாள்வாள்போன்றகண்களையுடையகலைபினிடத்தில்பத்துப்பிள்ளைகளைப்பிறந்தார்களெ-று

அங்கிராசனபதிகள்காக் தருவரையளித்தார்
கங்குவந்திரிகதிர்மதி புலத்தியன் தனையர்
பொங்கிராக்கதர்வானார் கிணைரர்புலக
னங்குமைந்தர்கிம்புருடர்பின் விலங்கையுடளித்தான்

(இ-ள்) அங்கிராசனபதி என்கிற இருவரும் காந்தருவரைப் பெற்றார்கள் அத்திரியென்பவர் சூரியசுத்திரரிருவரையுட பெற்றார், புலத்தியர் இராட்சதர்வானார்தின்னார் இவர்களைப்பெற்றார்புலகரிஷி என்பவர் கிம்புருடரையும் மிருகங்களையும் பெற்றார்-எ-று. (௬௪)

தருணராகியவகக்களைச சனபதித்தான்
பிருகு வென்பவன்கவியுடன் சவுனரைப்பெற்றா
னிருவரோடுசெத்திருவையும் பிருகுபெற்றெடுத்தான
பருவமைந்தரிடகவியுமோ வெள்ளுறைபட்டயந்தான்.

(இ-ள்) சனபதி என்பவர் பின்மை சருணம்பொருந்திய அஷ்டவகக்களைப்பெற்றார் பிருகுஎன்பவர் கவிஎன்பவளையும் சவுனகரையும் பெற்றார் இவ்விருவரையுட பெற்றமைல்லாமல் பின்பு இலக்குமியையும் பெற்றார் அப்பருவம்பொருந்திய பிள்ளைகளில் கவிஎன்பவர்க்கிசனைப்பெற்றார்-எ-று. (௬௫)

பரியதானவன்றேவிழக்கி ரண்டினூர்பரிதி
யுரியவாண்பரியாகியித் திரியத்தைசயுற்ற
வரிசைபற்றியமருத்துவ ரிருவரும்வகார்
விரிசரா * சரம்பிறத்தன பலபலவிகமாய்.

(இ-ள்) சூரியன் தன்மனைவியைச்சேருகிறதற்குள் தனப்பட்டபோது அவளதற்குப்பொருந்தாமல் பெண்குதிரையா யோடினான் சூரியன் ஆண்குதிரையாய்த் தூரக்க அவர்திரும்பிப்பார்த்தரள அப்போது சூரியன் தனதுபெண்சாதியி னிரண்டுமுககிலும் இந்திரியத்தை ஊற்ற வரிசையாகிய அசுவினி தேவர்களிருவரும் பிறந்தார்கள் அதன்பின்பு விரிந்த சரமும் அசரமும் அநேவிதமாயுண்டாயின-எ-று. (கௌ)

* கலிவிருத்தம்.

கண்டிலகலாமெனது கற்பனைகளென்றே
புண்டரிகவேதியன மதத்திரிபுரத்தில்
தண்டியெதிர்கொண்டபகை தங்கவிசைவண்டார்
வண்டுளபமாயவனை வைதுறைவழங்கும்.

(இ-ள்) இப்படிச் சகலமும் உண்டாகிய பிரமதேவன் இந்தஉலகெல்லாம் நமமுடைய சிருஷ்டியினுலலலவோ உண்டாயின வென்றகங்காரங்கொண்டு அதனால் வைகுந்தத்தில் வலிதிறபோ யெதிர்த்துப்பகை கொள்ளும்படி சங்கீதமபாடுகின்ற வண்டிகள் சூழ்ந்துதுளபமாயைத்தரித்த விஷ்ணுவைப்பார்த்து அசுமதித்துர் சிலவார்த்தைகள் தொடங்கினார்-எ-று. (கௌ)

ஏழுககேபுபில பேபுபுயலோரே
முழி முதலேழுகிரி யாமலசையிபற்றி
வாமுமுயிர்யாவையும் வகுக்கிடமனத்தாற்
பாழிகொணமர்சிமுதன் மைந்தர்கன்படைத்தேன்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவே பதிரானகுலோகங்கோயும் நுந்தமேகங்களை யும் சத்தசமுத்திரங்கோயும் முயன்மையாகியசத்தசு ருபருவதங்களை உண்டாகும்படி மனத்தினால் படைத்து இப்பொழுது வாழ்கின்ற எல்லாவயிர்களையும் உண்டாக்க விரிமையமைந்த பரிசுமுதல்விஷிகளைப் பெற்றேன்-எ-று. (கௌ)

மைத்தரதுமைத்தர்கன குருககளுடன்வானோர்
சந்திரன்முதற்பெரிய தானவர்களோடு
கந்தருள்கிம்புருடர் சித்தர்கணநாத
நித்திரன்முதற்நிசைத் தெட்டினுமிருப்போர்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவே என்னுடைய பிள்ளைகளாய் பிள்ளைகளுக்குவாகிய பிரகல்பதிபுடனே ஈஸ்வரத்தேவர்களுள் சந்திரசூரியர்களும் அ

* ஆளவடிவாகிஷ் கலிவிருத்தமமே என்பதிலக்கணம்.

சுரர்களும் கந்திருவர் கிம்புருடர் சித்தர் கணநாதர்களும் தேவேந்திரன்முதலாகிய திக்ஞப்பாலகர்கள் எட்டுபேருமா யிருக்கிறார்கள் இவர்களெல்லோரும் என்னுல்லலவே உண்டானார்க ளென்றுபின்னுஞ் சொல்லுவார் பிரமதேவர்-எ-று. (கக)

எஞ்சுதலாஸிறைவனென்பதனையென்பேர்
கஞ்சனெனுமைந்தனை மறந்திகுகரத்தா
லஞ்சுசில்படைப்பொழியி லெட்டியலனிப்பாய்
செஞ்சுவரிலாதெழுஞ சித்திரமுமுண்டோ.

(இ-ள்.) குறையில்லாத சகலத்துக்கும் நானே கர்த்தாவென்பதையும் என்பிளனானேதான் பிரம நென்பதையும் மறந்துவிடு நான்கையினாலே உலகத்தைப் படைக்காவிட்டால நீஎப்படி காப்பாற்றுவாய் சுவரில்லாமலெழுதுகிற சித்திரமு முண்டோவென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர்-எ-று. (உ)

அளித்திடிகளிப்பினை யகத்தினில்விடாயேல்
வெளிப்படவெரருத்தனை யளித்திடவிதிப்பேன்
குளிர்ச்சியசமற்கிடை குதித்திடதனுள்ளே
யொளித்திடிகுரத்திர னுனைச்சுருவுமுன்னே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவே சகலத்தையும் இரட்சிக்கிறோ மென்கிறமதத்தைவிட்டுவிடு நீவிடாமற்போனால் உன் உச்சியோகத்தை நீக்கி மற்றொருவனையுண்டாகச் இரட்சிக்குக் கொழிலுக்கு நியமித்தப்போலவேன் ஈம்புத்திர பெளத்திரர்களாகிய தேவர் கூட்டங்கள்வந்து உன்னைக் கொல்லும்படி வளைத்துக்கொள்வதற்குமுன்னே திருப்பாற்கடலுக்குள்ளே குதித்து ஒளிததுப்போவென்று சொன்னார் பிரமதேவர்-எ-று. (உக)

வித்தகமுலுப்பிருகு விட்டமுனிவாலே
பத்துருவெடுத்தனை பகுத்தறிகிலையோ
வத்தனையுடற்களு மமைத்தபடியாலென்
கைததலமுயிப்படி கறுத்தபடிபாராய்.

(இ-ள்.) ஞானசொருபியாகிய நிருகுரிஷியிட்ட சார்த்தினுலேபத்துதாரம் பூயியிலே நிறச்சாய், நீ அதை பகுத்தறிய விலையையோ எல்லாம் படைத்து என்கைகள் காப்பேறி எப்படி கறுத்துப் போச்சது பாரொன்று பின்னுஞ் சொல்லுவார்-எ-று. (உஉ)

உத்தமஸரோனென் விகழ்ச்சியுரைக்காதே
சூத்தவெண்ணுணுணிடையு முனைத்தனையுணக்குத்

தந்தையெனவேவாவலது தாயதெனவேசொல்
செத்தழல்பிறந்துகழை தீப்பதரியாயோ.

(இ-ள்) விஷ்ணுவே கமமுடைய நாபிக்கமலத்திலேதான் வந்தா
னென்று நினைக்கொல்லாதே முன்னாலே நீ ஒரு தூணினிடத்திலே
பிறந்தாயே அந்தத்தூணை உனக்குத் தகப்பென்று சொல்லட்டுமா
அந்தத்தூண் உனக்குத் தந்தையானால் எனக்கு நீ தந்தையாவாய் செ
ன்னிறம்பொருட்கிய நெருப்பு மூங்கிலி னிடத்திலே பிறந்துமூங்கிலைத்
தானேகொளுத்திப்போடுவதை அரியாயோ அப்படி உன்னிடத்திலே
நான் பிறந்தாலும் உன்னை அழித்துப் போடுகிறெனென்றார் பிரமதே
வர்-எ-று. (2௬)

வேதனிலைவசொற்றன கொடுமபடைவெறுப்பக்
காதிடைதொனை ததனல் புகட்டினகடுப்பக்
கோதமொடெழுந்தபுகை கொண்டுகைகொண்டே
மாதவன்மதித்தனன் மறுத்திவையுரைப்பான்.

(இ-ள்.) பிரமன் இப்படி சொன்னவார்த்தைகள் விஷ்ணுவுக்கு இர
ண்டுகோதிலும் வேலாயுதத்தைப் பழுக்கக்காய்ச்சித் தொலைக்கவிட்டு
உள்ளேசெலுத்திய நெருப்புப்போல தகிக்க மிகுந்தகோபகொண்டு
புகையெழுமபடியாக நகைத்து இவனுக்கு இராத அகங்காரம் வந
தது எந்தவிதத்தினாலேயென்று ஆலோசித்து சில வார்த்தைகளைச்
சொன்னார் விஷ்ணு-எ-று (௨௭)

வந்தவழிதன்னையும் நினைத்திலைமனத்தென்
னுகையுனதன்னையெனவுன்னுதலையிலைய
தக்கைசிறுமைத்தாபிழை தன்னையுணராரென
நிரதவரைசொல்லினை யிரழ்ந்ததுபொறேனை.

(இ-ள்.) பிரமாவே கீவந்தவழியையும் நினைத்தாயிலைஎன்றுடைய
நாபியைத் தாயென்று ஆலோசிக்கவும் இல்லை தந்தைகளாயிருக்கிற
ர்கள் செய்கிறழையை ஒருகுற்றமாக நினைவார்களென்று இந்தவார்த்
தை சொல்லினையோ இனிமேல் இப்படி பொறுக்கமாட்டேனென்ற
பின்னுஞ் சொல்லுவார்-எ-று. (௨௮)

கனறுமதுவுக்கயிட வப்பகடுதானு
மென்றையராதாவு மிகழ்த்துயிரகொடுத்தேன்
மன்றருவொருதிமைசெயின்மைதெனவுண்டோ
வன்றிபுடனோயயுமுறுத்தெரிசிலாரோ.

(இ-ள்.) கோபத்தையுடைய மதுவும் யானைபோன்றகைடவனுக்
 எனக்குப் பிள்ளைகளல்லவா என்னை யிகழ்ந்து எதிர்த்தபடிபிறுசே
 கொன்றுவிட்டேன் நிலைபெற்ற ஒரு தீங்குசெய்தால்மகனென்றுபார்
 க்கக் கூடுமோ அதுவல்லாமல தேசத்திலே ஒருகட்டி கண்டால் அ
 தையறுத்தெறிந்து சொஸ்தப்படுத்திக கொள்ளாமல் இருக்கின்றீர்கள்
 ளோ மனுஷர்கள்-எ-று. (உசு)

பித்தனுளதோர்தலை படுகெடுயெற்போதி
 லத்தலைமக்கென வமைக்கவிதியில்லா
 ளத்தலைவனென்பதுனை யித்தகைமைகொண்டே
 பைத்தலையராமுடிகொள் பாரிடம்விரித்தாய்

(இ-ள்.) பிரமணே பயித்தியககாரணிய சிவன் உன்னுடையதலைக
 ளிலொன்றைப்பிடுவ்கி ஏறிகதகாலததில அந்தத்தலையையறுபடியுண்
 டாக்கிககொள்ள வகையிலலை உன்னைஎப்படித்தலைவனென்றுசொல்லு
 கின்றது இந்தத் தலையககொண்டுகானே படத்தையுடையஆ திசே
 டன் முடியிலிருக்கின்ற பூயிடையப்படைத்தா யென்றார்விஷ்ணு-எ-று

மச்சவுருவகொடு மனறத்தொகுதிதாதேன்
 விச்சையுளதானவரை வென்றுயிரகுடித்தே
 னச்சமரமாவெனிணுட் வைத்தமரமென்றே
 யச்சமுறுகின்றன னழிக்கவரிதென்றே.

(இ-ள்) பிரமணே சோமுகாகுரன் உன்னிடத்தில் வேதங்களைப்பிடு
 க்கிக்கொண்டு போனபோதுநான் மச்சாவதார பெடுத்து அவ்வகா
 னைக்கொன்று வேதங்களை வாங்கிச்சாதேன் அதுவல்லாமற்சாமரத்
 தியமுள்ள அநேக உசுரர்களைக்கொன்று தேவகளைபிடு உன்னையுங்
 காப்பாற்றினென் எட்டியமரமானுலும் தான்வைத்த மரமாகவிருந்தால்
 வெட்டார்கள் அதைப்போல ின்றோ யான் உன்னைக்கொல்லக கூடா
 தென்று பயப்படுகிறேனென்றார் விஷ்ணு-எ-று.

என்றொருவருக்கொருவ ரெத்தனையுரைத்தார்
 கன்றினர்புயத்தின்மிசை கைத்தவமடித்தார
 நின்றாலகுதித்தனர் ரெருக்கினர்நியிரந்தார்
 துன்றியகனறபொறி கருகெழுள்பித்தார.

(இ-ள்.) இப்படி ஒருவருக் கொருவர் எத்தனைவர்த்தகைகையோ
 சொல்லிச் கொண்டிருந்தார்கள் கோபித்துக்கொண்டு புஜத்தின்மேல்
 கையாலே அடித்துக்கொண்டார்கள் நின்ற பூலேகத்தில் குதித்தார

ர்கள் நெருங்கினார்கள் நிமிர்த்தார்கள் நெருப்புப்பொறி நெருக்கமாய் விழ சுகுகுகுகுக கண்களை விழித்தார்கள்-எ-று. (உ௯)

வெற்புகள்பொடித்தன வெடித்ததுகடாகம்
பறபலகடர்க்கதிர பனிக்ககிரொளித்த
சர்ப்பமுநெளித்தது தலைச்சுடையொருதே
கற்பமுடிவென்றமரர் கண்களையிமைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமணம் விஷ்ணுவும் சண்டைசெய்யும்போது மலைகளெல்லாம் பொடியாயபோயின அண்டகடாகம் படரொன்றுவெடித்தது பலகிரணங்களுடைய சக்திரசூரியாகள் ஒளித்தார்கள் ஆதிசேஷன் தலைச்சுடைய பொறுக்கமாட்டாமல உடலநெளிந்துக்கொண்டான் கற்பகாலமவந்து உலகமழியப் போகின்றதென்று தேவர்கள்கண்களை இமைத்துக்கொண்டார்கள்-எ-று. (௩௩)

உடுக்கணமுதிர்கண முகிர்த்தவுலகெல்லா
மிடுக்கணில்விழுந்தன வெழிந்தனபராக
மடக்கின்பகிரதிமுன் னுணையெல்லாந்
திடுக்கொடுமுழுகின திசைக்கூரிகளெட்டும்.

(இ-ள்.) உச்சத்திரக்கூட்டங்களும் மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்ந்தன உலகமெல்லாந் துன்பமாய் அடுக்குக குயர்ந்து விழுந்து தூளெழுமபின, கங்கைமுகலாகிய நதிகளெல்லாம் தண்ணீரிலலாமலவறறிப்போயின. அவ்விடத்திலு மிருக்கிற யானைகள் திடுக்கிட்டுப்பயத்தன-எ-று

மேலினிதெடுத்தெறிவர் வீழ்வர்கடிதோடிக
கோலியெதிர்குத்துகென நின்றிடுவர்குத்திச்
சாலமடிதொட்டளவிலசாரிகைதிரித்தார
மாலையுமிருட்டுமவல மாய்வருதனமான்.

(இ-ள்) ஒருவரையொருவர் மேலே எடுத்தெறிவார்கள் இழே விடுவார்கள் மறபடியும் எழுந்து விரைவில் ஒடிவந்துவிடுவீர் நின்ற குத்தென்று சொலவார்கள். அப்படி குத்திக்கொண்டிருக்கவும் உடையைப் பிடித்துச் சூரைப்போலனைகவிசை எழுந்து திரிவார்க்க அங்கினோமும் இருளும் வலமிடமாக வருதலையொத்திருக்குமபடி.

ஊருவனதத்துவன செல்வனவிண்ணோடே
சேருவனநின்றென திரிந்தெனதிரண்டார்
தாருவகையிற்றன தழைத்ததிருளெங்கு
மேருவரைபுக்கதெழு வேளையளறுக

(இ-ள்.) அய்வேளையில உலகத்தில் ஊர்ந்தபோகின்றவைகளும் தவழ்கின்றவைகளும் நடக்கின்றவைகளும் பறக்குஞ் சீவராசிகள் போல ஆகாயத்திலேபறக்கண நிலையாநின்ற விருட்சமுலைகளுந்திரிகநனதிரளாக நிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருக்கள பொடிப்பொடியாய்ப்போயின எவ்விடமும அநாதகாரம நிறைந்ததுமகாமேருஅசைசத்த சத்தசமுத்திரங்களுஞ் சேறாயின-எ-று. (௩௩)

அநகமுடிவெலலைதனி லஞ்சியிமையோகா
மிநதிரனையெய்தினர்க ளெய்தியதுரைகரு
முத்தியவனுறநதுயர் யாவையுமொழிர்நு
வந்தவரவேதென் வகுத்துரைசெய்கின்றோ

(இ-ள்.) சுருவசவகாரகாலம வந்ததென்று சொல்லுமபடி இருவருஞ் சண்டைசெய்யும் வேளையில மீதவர்களைலலாம பயப்பட்டுத தேவேந்திரனிடக நிறபோயச சோநதுதவகளுடைய துககச்சைச சொல்லுவதற்கு முன்னே தேவேந்திரனப்பட்டதுன பவகளைலலாளு சொல்லிப் பீன்பு நீங்கள் வசகாரிடம ஏதெனறுவேட்கத் தேவர்கள் சொல்லுவார்கள்-எ-று. (௩௪)

ஆரணநாமநாரண நாமனவிருவேரு
தாரணியிலேம்கு சமாததொழிலையினதகா
தோணியிலே மகதி மிலையெ வருகலம
காரணனையேதொழுகல கரியம்தொனரா.

(இ-ள்) பிரமயிஷ் ஆரணநாம நாமனவிருவேருவியிலிருக்கியசத்தைச் செய்திருக்கா எவகளுமுப் பிரமயிஷ் நாமநாமம் மேரேயில்லை எவகளுகளும் அரணநாமநாமநாரண நாமனவிருவேரு இவதச் செய்தியைச் சொல்லவே கரியம்தொனரா சொல்லுவார்கள்-எ-று. (௩௫)

நாயகனிசைச்சுமாராநாரலகசுதேவா
துயமலர்போலடி துதிசாரிலைபாந
மாயாரடனமாலயவ வருககமதுய
தாமலதுமைந்தாதுணை தாரணியிலுணடோ

(இ-ள்) இப்படி சொல்லத் தேவேந்திரனும் சமமதிரதுயின்பு அவனேடு தேவகளைலலாரும் போயச் சிவனுடைய பரிசுத்தமாகியதாமரைபோன்ற பாசுந்தகத் தொழுகலங்களைகளை ஒருசகவகொண்டி விஷ்ணுவும் பிரமனும் சண்டைசெய்யப் பல்ல வருத்துக்கத்தைத் தி

ர்க்கவேண்டிம பிள்ளைகளுக்குத் தாயே துணையல்லாமல் மற்றொரு துணை பூமியிலுண்டோவென்று சொன்னார்கள்-எ-று. (௩௬)

உருட்படுசகட்டைநிக ருந் துலகின்மீதே
யிருட்படுபிழப்பினை யிறப்பிணையுருதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புககளவிலாவுன்
னருட்கடலகுளித்திட வடைககலமதானேம.

(இ-ள்) உருண்டுகொண்டு போகின்ற வண்டியினுடையசக்கரம்போல் அருளுணம்பொருநதிய பிறப்பையுமிறப்பையும் மாறிமாறியடைந்த வருத்தத்தையனுபவியாமல் மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாகப் புகுந்து உன்னுடைய அளவிலலர்த திருநாயக்கடவில குளிகக அடைககலமானே மென்றார்கள் தேவர்கள்-எ-று. (௩௭)

புழுக்கடையுடற்சமை பொறுக்கமுடியாத
விழுக்கடையவிச்சைகெட விச்சையருளவே,னே
முழுக்கடவிடைத்தின முழுக்குறினுமாறு
மழுக்கமலமற்றிட வடைககலமதானேம.

(இ-ள்) அநீதகமபுழுக்கள் குடைந்து கொண்டிருக்கின்ற உடற்பாசத்தைப் பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அருளுணங்கெடப்பிரியத்தினாலே கிருபைசெய்கின்றசவாமியே பெரிய சமுத்திரத்தினிடத்தில்தில் தினம் முழுக்கினுமபோகாத முமமலமாகிய அழககற்றுப்போக அடைக்கலமா யுமமைச் சேர்ந்தோமென்றார்கள்-எ-று. (௩௮)

எண்ணமினியேறில் யெமககருளசெயென்றே
கண்ணுதலைவிண்ணைவர்கள் கற்றுமொழிபோகி
லண்ணலுமுணர்ந்தன னனைத்தரியினுள்ளே
யெண்ணமெனநிற்குமவ நீதநீக்கலானே.

(இ-ள்) இனிமேல் வேறே ஆலோசனையிலை எங்களுக்குக்கிருபை செய்யுமென்று சிவனைத் தேவர்கள் புகழ்ந்துதோத்திரஞ்செய்கையில சவாமியும் அவ்விருவருக்குமரைத சண்டையின மூலத்தையநிற்கார் எல்லாவுயர்களிடத்திலும் எள்ளினிடத்து எண்ணெய்போல் நிற்கும் சவாமி இது அறிந்தமட்டாரோ அறிவார் -எ-று. (௩௯)

அறுசீர்க்கழிநெடியலாசிரியவ்ருத்தம்.

நடுக்கமுறுமுனிவரெலாமரெலாம பயந்தவிரநாகமீது
படுகைபுரிதிருமாலும் பங்கயத்திலுறவயனும்பகையைநீர
வகைகிடமபுலனம்பலாம்ககழியா திருத்தமனத்தருளவராகி
கடுக்கரியதழலுருவத்தொருவரையாயிருகரையுத்தடுப்பதானே

(இ-ள்.) நடுக்கமடைந்த முனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் அப்பீக் குமபடி சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் தாமரைப் புட்பத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமணம் ஒருவருக்கொருவர்பகையைக் கவும் அடிக்கடிகையிருக்கும் அண்டவகளுலாம் அடிகுரு குலையாம லிருக்கவும் கிருபைசெய்வதாய்த்ததிததற்கரிய அககினிசொருபத்தே அகூடிய ஒருமலையாகி இவ்வருவரையுந் தடுக்குமபடி எழுந்தருளினார் பரமசிவன்-எ-று. (சய)

பாதலத்திற்பணிகளெல்லாம் விழுதாக வதனகீழிற்பருவேரோ டிப், பூதலத்திற கிளைத்திமையே ருலகெலலா மலாநதுமலாப் புண் டரீகன், மீதலத்திற முகடுடைத்துக் கடாக்கெளிதடாதுபெரு வெளி கருமேலா, மாதலத்துக் கிதுவுமொருகனன்மேரு வடுத்ததென விளா ந்தமாதோ.

(இ-ள்) பாதாளலோகத்திலிருக்கும் டாம்புகளெல்லாம் அம்மலைக் குச் சலவிவேராகவும் அதனகீழ்ப் பருத்தவேரோடி பூயியிற்பெரிதாய் கிளைத்துத் தேவலோகக கெல்லாநதாண்டிப் பிரமலோகத்து முகட் டையுடைத்து அண்டகடாக வெளிவையகடாது அசற்கப்பாவிருகரு மபெரிய வெளிகு மேலாயிருக்கிற ஓடத்துடும் அககினிசொருடா ளிய மகாமேரு அடித்ததென்று சொல்ல வளாநதது.

முனைகருநெடுகு கடாரிவி புரவியுல வாவல, முழுதுமோடிக, கிளைகருமணியிருவாசுறற வேற்றிவைத்த விளக்கெனவேகிளாகையா லே, யாளககரெலாமளப்பரிய வடவைபழலபரநத்தெனவரத்தமானத், கிளைகரு பெழுக்கிகளெல்லா மதுசொரிந்த சிறுபொற் போருசிவந்த மாதோ.

(இ-ள்) உதயமாகி நெடுந்தூரம் கிரணங்களை வீசுகின்ற சூரியனு டையதேநிற்கட்டிய குகிரைகள் சஞ்சரிக்கக்கடாத உலகமெல்லாம் ஓடிக்கிளைத்த கீலமணிபோலுங்கரிய இருளையோட்டுவதற்கு ஏற்றிவை த்த விளககுப்போல பிரகாசிப்பதினலே சமுதகிரமெல்லாமசொல்லு தற்கரிய வடவாமுகாகினி பரத்ததுபோலச் சிவப்புநிறம் பொருகிய சுத்தசூல பர்வதங்களெல்லாம் அநதப் பிரகாசத்தினலே அந்த அககினி மலை செறிந்த அககினிப்பொறிகள்போலச் சிவநதன-எ-று. (சஉ)

கலிநிலைத்துறை.

வானக்கண்ணழலா யதுகண்டமலரோணம்
கீளக்கண்ணனு மஞ்சியகன்ரூர்கலாநாணர்

அருணாசலபுராணம்.

ஞானக்கண்ணினர்காணுவ தல்லானவைசேரு
மீனக்கண்ணினருக்கெளியானே வெம்மாளே.

(இ-ள்.) இப்படி ஆகாயபரியந்தம ஆகினிசொருடத்தைக்கண்டபிரமணம் வேணுகாததைச்செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணுவும்பயப்பட்டு ஒதுங்கினாரர்கள். ஞானக்கண்களை யுடையவர்கள் காணுவதல்லாமல் சூற்றமபொருத்திய ஈனமாகிய முகத்திறகணனுடையவர் காணுகிறதற்கு எளியவரோ நம்முடைய பரமசிவன்-எ-று. (சக.)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாரிய விருத்தம்.

கண்ணிலள விடவரிய கடரினைக்கண் டிருவருமாயக்கலைபோனா;
ரெண்ணிலித னடிமுடியை யறிபவரே பெரியவரென் றிசைத்தாரிந்த
மண்ணினடியறிவனெனப் பணியிடையிறுக்கமிகேகோன் வராகமானா
ன், விண்ணின்முடியறிவனென் றெனவடி வெடுத்தயனுமவிரைந்து
போனான்.

(இ-ள்.) கண்களாலே இவ்வளவுதூரம்இந்தமலைபோளிருக்கிறதென்று அறியக்கூடாத பிரகாசமான மலையைப்பாந்து இரண்டுபேருகதுன்பத்தையுடையவராய் இகதமலையினது அடியை யாவது முடியையாவது அறிகிறவரே பெரியவரெனது ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள். அப்பொழுது சாப்பதில் நிறதினை செய்பவர்களின்ஷ்ணு இகதமலையினடியை நானறிந்து கருக்கிநேனென்றுவராகவடிவரோ இந்த மலையின் சிகரத்தக காணுகின்றெவென்று பிரமணம் அன்பகறியாகிய ஆகாயத்திற பறந்தாரா. (சக.)

மெத்துமரைக் கணத்தினுககா யிரவகாகம்பறற்கு னர்விரைந்து
போனா, துத்தியராவெடுத்தபி கணத்தினுககா யிரவகாதகதெனை
த்துப்போனா சத்தகையோரெயலுவரகந்த்கண்கபணி ரெமெபூட்டு
க்கருகிலேயே, நித்தலப்பொற் குண்டுகைய நீலமணிகுணடிகைய
நிகர்த்தமாதே.

(இ-ள்) சொல்லப்பட்ட அரைக்கணத்தில பிரமன் ஆயிரக்காதக
ழிபறந்து மேலாகப்போனார் படத்தையுடைய ஆகிசேடன கமாய
பூமியை அரைகொடியிலே ஆயிரவகாததூரம் தெனைத்துக்கொண்
டுகிஷ்ணுகிழாகப்போனார் அது எப்படியிருத்ததென்றால் அடியலைத
கடியமாகிய இரட்டணப் பூட்டைபோலவுல் அகில் இறைக்கிறதற்கு
கட்டிவிட்டிருக்கின்ற லீலாதனைத்தோண்டிபோலவுமுத்துகளின
த்திருக்கிற அழகிய தோண்டிபோலவுமிருத்த-எ-று. (சக.)

பூயுகையெயிபகன்றுகிழலகின் முறைமுறையெபுருத்துபோத்து
காதலுதுயாகிதன்போலவதி பெண்புமுண்டத்துமேவித்து

தேவர்தொழுமராஞ்சுடர் வாழாடகேசரவகரத்தின சிறத்தும்போற்
முவுலகைமுதலாநோதேனேழுக மளநதமதனமுடிவுகாணை. (தி

(இ-ள்) வராகவடிவமெடுத்த விஷ்ணுபூலகத்தைக்கடந்து அதின்
கிழிருக்கிறவழுகத்தைபும முறையே கொண்டதற்குக் கடந்துபோய்
மாவலிச்சககரவாழ்க்கை காவலிலேயிருக்கிற போகவதி பட்டணத்தை
த்சாண்டி அபபுறம தேவாகன் வணகமும் பிரமசொருமவிளங்குதி
ன்ற ஆடகேசரத்தைச்சகண்டு கைகளினாலும் சிரத்தினாலும் கணகி
முன்னே முனதலகத்தையு மளநதவா இப்போதேழுகவகளை அன்
நதம அநத மலையினடியைக காணாமறபோலா.

வளாப்புடைய பிறைபோல உள்ளமுப்புக் தேய்பிறைபோலமழு
கிப்போக, குளப்படியு முகநுளியும் பினைத்தேடி மாசையைப்போ
ற் குறைந்துபோக, மொப்பரிய தரிமணவிழுக தொருதுறாண்டொழிக
தகறபினதனைவாழ்க்கை, இளைப்பதுவுரு சலிப்பதும்முறெழுதலமு
மிடாக்கடலுமேறினே.

(இ-ள்) அப்படி பகாவிஷ்ணு வராகவடிவவகொண்டுதேடுகிறபோது
வளாபிறைபோல காண்கருளான வளாபிபுறற இரண்டுக்கொடியுக்கும்
தேய்பிறைபோல குறைந்து மழுக்கி போய்யும், குளமுடிசுறும் மூகத
தினுனியும் சேலிமாவாபின்புப்படிசுறும், மூடோயிதென்று அப்படிக்க
தேயநது குறைய எண்ணக்கூடாத துக்கசமுத்தரத்தில விழுந்து
துறவருஷ்காலக தேய்யுககாறாமல மீட்டி மரிவுவந்துபுலுடை
ய செயலென்றறிந்து அகலாத தியானஞ்செய்து இளைப்பஞ்சலிப்பும
நீங்கித் தன்னுடைய துச்சமுத்திரதலையுடைய பூலகைகத்தையும்
தாண்டிவகதா-எ-ற. (சஎ)

தமபோரை முகநாடுகக கழநிழுவாயெழிந்தவக்தத் தலத்
தைச்சாந்தா, மைபோக விதயமுடியி னாபதா நெனமனத்தினை
யக் தீர்கதா, மைபாருக்கரியானை செயாலை தன்னுவிழிகவதைதோ
டே, மைமபோதைப் புனைவானை பலகாலுமடலிந்துருகப்பரவி நின
ருன.

(இ-ள்.) தனக்கும் பிரமனுக்கும் வகசகலகத்தை கீசமுமபடி
அககிளிசொருபமாக எழுந்த தலகைச்சேசாகது ஆழகியதாமரைப்
பூவிழிருக்கிற பிரமன் இநத மலையினமுடியை அறிமமாட்டாசெ
னது விசயங் செய்துகொண்டு மமாதபவிகாரனாகு அரிம
வகரவாபிப்பட்டவானிகம தாரமாகவிருக்கிறவரைத் தம்முடைய
யவாணுகிற புட்பத்தேடி அழகியபுட்பகளைத் தரிக்கிறதவகா
பகலிமம் வந்தனஞ்செய்து உள்ளமுருகிப் பரவினார்.

கவிவிருத்தம்,

இன்னதாயிவன்செய விருக்கவிங்கிதன்
முன்னமேயழற்கிரி முடிபைத்தேடவே
அன்னமாய்பறந்தவ னரைக்கணத்திலே
மன்னுமோராயிரக காதமவாவினான்.

(இ-ள்.) இத்தப்பிரகாரம் இந்த விஷ்ணுவிருக்க இதற்குமுன்னே அக்கினிகலையின்-முடிபைத்தேட அன்னப்பட்டியாகி பறந்தபிரமன் அரைக்கணத்திலே ஆயிரக்காதவழியாகத் தாண்டினார்.

கீறியேயண்டகோ ளகையுஞ்சீமுற
வேறினாராயிர மாண்டுமேவிலு
ஹாறுநாராயிரக் காதமகோக்கினு
மீறிலாதி ருந்ததவ் வெரியின் றுணமே.

(இ-ள்.) அண்டகோளகையுள் கீழ்படக்கிழித்துப் பறந்து நாராயிர ம்வருடத்தேடினார் அப்படி அநேக நாராயிரக்காதம் தாண்டிப்போய் ப்பார்த்தாலும் முதல்பார்த்ததுபோலவேயிருந்தது அக்கினித்தான்.

சிறையெலாமுதிர்ந்தன விசையுத்தீர்ந்தன
நிறைவதாயிகேக்கணமுயிர்ப்புரீண்டன
குறையெலாய்வளர்ந்திடத் தனிமைகூர் தலான்
மறையினுனிவைவிவை மனத்திலெண்ணினான்.

(இ-ள்.) அப்படி பிரமன் அன்னமாய்ப் பறந்துபோமபோது சிற கெல்லாமுதிர்ந்து போயின விசையும் அடங்கிற்று குறையிலலாததுக கும் பெருமுச்சும அதிகப்பட்டன மனக்குறைவளர ஒருவருயில் லாமல் தான ஒருவனுடையினாலே பிரமன் சிலவற்றை மனத்திலெ ண்ணினார்-எ-று. (106)

அரியபாலிதனடி யறிந்துமீளுமோ
தெரிவுறாதுகடையிலே திருமபுமேவென
வுரியதாகிய தயருசலாடினா
னெரியுறு மெழுகுபோ வினஞ்சிந்தையான்.

(இ-ள்.) அரியவிஷ்ணு இந்த அக்கினி மலையினுடைய அடியையறி ந்து திருமபுவானே கொஞ்சநூரத்தேடி இனிமேல் தேடக்கூடாதெ ன்று திருமபிவருவானே என்கிற துக்கமாகிய ஊரலிசீருத்தாடினார் கெருப்பிலே பிட்ட மெழுகுபோல் இளகிய மனமுடையவனாகிய பிர மன்-எ-று. (107)

மந்திதுசிவனென மனத்திலெண்ணிலே
ஊந்தரிதன்னையுமுறவுகொண்டிலே

னிற்றறநாள்வரைக்குமீவ் விடர்ச்சுண்முழ்கினேன்
சிற்றறிவுடைமையே செய்ததீமையே.

(இ-ள்.) இந்தமலையைச் சிவனென்று அறியாமற்போனேன் பகைத்
துக கொள்ளப்பட்ட விஷ்ணுவையாவது உறவு கொள்ளாமற்போனே
னென்று முதலினிறுவரயிலுமவெருகாலமாய்த் துக்கச்சமுத்திரததில்
முழ்கினேன் எனனுடைய சிறியபுத்தியினாலேயே பூர்வகாலத்திலே
நான்செய்த பாவத்தினாலேயேவென்று விசனத்தையடைந்தான் பிர
மன்-எ-று. (௫௩)

எய்தினேன் முடியடிந் தேகிலேனெனும்
பொய்களையுரைக்கினும் பொருந்தவேயுரை
செய்துணைபிரிதிலை யென்று தேமயினான்
கைதையின்மடல்வரப் பின்புகண்டனன்

(இ-ள்.) இவ்வளவுதூரம் தேடிவந்தும் முடியையறியாமற்போனே
ன். ஆனாலு இனிமேற் போய்விஷ்ணுவினிடத்திற் பார்த்தேனென்
றுபோய்சொன்னாலும் ஒத்தாசையாகப்பார்த்தேனெனறு பொய்சாட்
சி சொலவதற்கு ஒரு துணையு மிலையே யென்று விசனப்பட்டான்
அந்தச் சமயத்தில தாமழம்பூமடலொன்று மேலேயிருந்து இறங்கப்பா
ர்தான் பிரமன்-எ-று. (௫௪)

இமமடலெகொன்று வருவதென்று முன
மைமடலணைததக கடினையேற்றான்
செமமரன்முடியிலவீழ் கைதைசசெமமலர்
மெய்மைசேருயிர்ப்பதாய் விடுமினென்றதே.

(இ-ள்.) இத்ததாமழமடல்எகையிருநதுகொகிற தென்று ஆலோ
சிக்குமுன்னேதாமழபூ பிரமனுக்குச் சமீபத்திலொர அதைகையினு
லே பிடித்தான அது பரமசிவனுடைய சிரத்திலிருந்து தவறிவிழுந்த
தாமழபூவாகையால் மெய்கையான பெருபூச்சேயு என்னைக்கிரத்தி
லே விட்டுவிடுகையென்று சொல்லிற்று-எ-று. (௫௫)

ஏரணிகைதைய யிக்குநீவருந
காரணமேதெனக கமலனை கூறினான்
ஆரணலுரண னளவிடாமுத
ரூரணிமுடியினுத் தவறிவிழ்ந்தனன்,

(இ-ள்.) அந்தத்தாமழபூ சொல்லியதைக்கேட்டு அழகானதாமழ
பூ என்கையிருநது இங்குவந்தாயென்று பிரமன் கேட்கப் பிரமனு

லும் விஷ்ணுவிலும் அறிபகக்டாக பரமசிவத்தினுடையசிரத்தி
லேயிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்று சொல்லிற்று-எ-று. (ருசு)

தாப்பொளி முழ யிறைகதா,றிநீழ்ந்தபின்
நாறபகிணியிரம வருடமகணணினே
ளேறபதுவிநிசுவெள நிநசப்புவெந்ததைப்
பாப்பதுவிநிசதயன பகாவதாயினுள்.

(இ-ள்) கொளறைமமாலை பிரகாசிக்கின்றகவாயியின் திருவடிமேல
கின்ற விழுந்து நாறபகிணியிரம வருஷவகளாக வந்தேன இன்னும்
கான பூநிபிற் போகவில்லை வருத்தத்தீதாமி வருகிறேனெனனைப்பிடி
கவேண்டாம விட்டுவிடென்று தாழ்ப்புசொல்லப்பிரமணகவாயியை
த்தேடுவதைவெறுத்து சிலவாரத்தை சொல்லதொடங்கினுள்.

துணையகைகையே துணையுமாயநமக்
கினைமுடலைவுறு திருக்கணீகிணு
யுன்னிலுமுபாதுணை யுறவுவேறீலை
யன்னியனலலனு னெனமுமல்லவே.

(இ-ள்) சமீபத்திலுடாக தாழ்ப்புவே நீ எனகருத் துணையாயிரு
ந்து நானினமுட கீதடிபலையால் எந வருகதப்பாக நீகிருடஉன்
னைப்பாககிலும் உயிர்போன்ற துணையும் உறமு வேறிலலைகாணும்
அன்னியனல அன்னப்பட்டசிபு மல்லவென்று சொன்னுநிரமன
எ-று. (ருஅ)

காமமோநானமுத னுறுமா லுமா
யேமமாயிவறகள விசைகாவெண்ணினேம
பூமிகிழிடந்தவன போயினுன்பனத
தீமையென்றிருமுடி தேடிககாணகிலேன.

(இ-ள்) என்பெயரேரிரமனநாணம் விஷ்ணுவும் கூடி அகிணினிசொ
ருபமாயி ஆகமலையின் அளவைத தெரிந்துகொள்ள வெண்ணிலே
யப்பூமியின் கிழிடத்தைப்பிள்ளுதுகொண்கி அடிபைய அவனதேடப
போனான் பாயியாயி நான முடியையககாண வெருகாள் தேடிபுகா
ண்கில-எ-று. (ருசு)

அடிதலைவரவினி வதுகெண்டென்பய
செடியயின்வரவினு னினைத்ததெய்தினும்
படியளந்தவனுடன் பறவையாயிவன்
முடிபுநீத்தானென்ன மொழிதல்வேணுகிமே.

இ-ள். ஆதியந்தமாக நடந்த செய்தியிது அதைக் குறித்துப் போக வந்தனும் பயனென்ன பெருமைபொருந்திய உலலுடைய நல்வர வினாலே நினைத்தகாரிய முடிந்தால்தான் பயன்புரியையளந்த விஷ்ணுவின்னுடன் பகைக்கொண்டு பறைவை யாயுருவிவடுத்த இப்பிரமன் சிவனுடைய முடிபையறிந்தானென்ற நீ சொல்லவேண்டுமென்று அறிந்துஞ்சொல்லுவான் பிரமன்-எ-று. (கூஉ)

வஞ்சமென்றிகழ்ந்திடேல் வருந்தினார்ச்சுயிர்த்
தஞ்சமாமெனிரபெரும் பொய்யஞ்சார்றலா
நஞ்சியேசொல்லத்தா மொழியுயன்மீது
ராஞ்சமுண்டமைவசீர நன்புவேண்டினார்.

இ-ள். தழிப்புவே கேள் இதுவஞ்சனைத் தொழிலென்று தள்ளாத யாதோ ஒரு அன்பத்தை யடைந்தவற்கு உயர்ச்சேதம் வருமானால் அதிசயிப்பதற்கு பெரிதாகிய பொய்யையும் சொல்லலாம் இதுபாட்டிச் சொல்லக்கூடாத வார்த்தையுமல்ல அன்பன் சொன்னால் நின்கைத்ததை விருப்பினவர்விஷத்தையாதின்ன இசைவார். உண்ண என்னும் செய்வென்ச்சம் உண்டு எனச்செய்த வெச்சமாகக் கிரிந்து இழிவு சிறப்புமமை தொக்கிசின்றது ஏகாரம் தேற்றத்திடுகண் வந்தது-எ-று. (கூக)

கண்ணுதன் மடியில்வாழ் கைகளையேசறி
தெண்ணுவதொழிசென விளையத்துபோர்ந்து
விண்ணினாயிரந்தகுழி விசுரந்துதெய்யன்
மண்ணுலகன் தமான் மருங்கில்நண்ணினன்.

இ-ள். பரமசிவனுடைய மடியில் வாழுகின்ற காழம்புமீலவே நேருந் ஆலோசனையுஞ் செய்யவேண்டாம் அசற்குடன்பட்டென்று சொல்லக் காழம்பு அசற்கிசைநவர்த்தது ஆகாயத்தில் நின்றசீக்கிரத்தில் பிரமன் பூமியையளந்த விஷ்ணு விடத்தில் உந்துசேர்ந்தான், எ-று.

நீதராகேட்டெயன் வரவிந் செய்கையைக்
காதநாறுயிரை கணத்திலேகாடந
தாதுகான்முடியநிற் கணுவிலேனென
வோகினுன்னகையடி முள்ளதென்றதே.

இ-ள். விஷ்ணுவே என்னுடைய நல்லவரவைக்கேள் ஒருநொடியிலே நூறுயிரைகாதம்பற்று எல்லாருக்கும் ஆகியாகியசிவனுடைய

ய சிரசைப்பார்த்தேனென்று சொன்னான். தாமதமென்று நினைந்தான் பிரமன் பார்த்தானென்று சொல்லிற்று-எ-று.

எழுநீர்க்கழிநெடி லாகிரியச சந்தவிருத்தம்.

அக்கண மழற்சிரி வெடித்தது வெடித்தவரத்தினி லரக்கரி மையோ, நுக்கண நிகைக்களிது கக்கின வரககரையுருக்கிய தென க்குருதி சீர், செக்கரொளி மட்கிட முருக்கிதழ் கறுக்குமெய சிவப் பொளிவெனாத வடிவாய், முக்கண னதற்கிடை முனைத்தனன்மு கத்திலவன் முப்புரமெறித்த நகையே.

இ-ள். இப்படி பிரமன் சொன்னவுடனே அக்யினிமலைபடரெ ன்று வெடித்தது வெடித்த சத்தத்தில் இராட்சதர்கள் தேவர்கள் கிடுகிடுபி உயிர் சேர்ந்தார்கள் திங்கில் உள்ள யானைகள் சூரியர்க ளை உருக்கிச சாய்த்தாவெப்படியோ அப்படியே இறந்த ஜலத்தைக் கக்கின செக்கர்வானத்துப்பிரகாசம் மழுககிப்போகும் படியாகவும் முருக்கப்பூவிதழ் கறுக்கும்படியாகவும் சிவநத தமது திருவுருவின் ஒருருவுப்பொருள்சூரியநம விபூகியினால் வெளுத்தவடிவாய்த் தோன் ற அந்தவெடிப்பில் பிள்ளும் பரமசிவன் எழுந்தருளினார். முப்புற த்தை யெரித்த நகைப்பு அவர் முகத்திலே வந்தது-எ-று. (சூச)

முண்டக வவந்தையின் மெழிந்தவுரை நன்றென மொழிது நகை கொண்டவளவே, அண்டபகிரண்டமும் நடுவகினை கொடுகியி ன வடங்கினை விதிஞ்சுட ரொலாய், கொண்டலு மறைத்தனசிறத்தன விறைந்தன குறைத்தன நிறைந்த னருவா, வெண்டிசை திரிந்தன கிரிந்தெனொரிசுதன வெரிந்தன விரிந்தநருயே.

இ-ள் பிரமனே உண்ணுடைப அகங்காரத்தினால்சொன்னசொ ல்நன்றானொரு தகென்று சொல்லி நகைத்தபோது அண்டபகிரெண் டங்களைலா மகிழ்ச்சியென்று நடுவகி ஒடுங்கிப்போயின சூரியர் சந்தி ரநுடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின மேகங்கள்மறைத்தனசிறந்து சி லையாயிருக்கின்றதுகொல்லாம் இறந்தன நிறைந்தவைக கொல்லாம் குறை குறைந்துபோயின குறைந்தவைகொல்லாம் நிறைந்தன கூ ட்டமாயிப்பதிர்சூர்கள் அல்லந்தன மரங்கொல்லாம் கிரிந்தும் பொரிந் தும் விரிந்தும் போயின-எ-று. (சூடு)

கவினிருத்தம்.

அழிந்தனையென வாராஞ்சினர்
சூழிந்ததுநிலமெனக் கொண்டையாய்மலர்

திருமலைச்சூகங்களை

பொழிந்தனர்வெறுநிவற் குவதைபூத்தது
கழிந்ததுமலரலர் கிடுப்பைக்கங்குலே.

இ-ள். தேவர்களெல்லாரும் பிரமன் இன்றே அழிந்தபோன
னென்று பயப்பட்டார்கள் பூமி பள்ளமாகும்படி கொள்ளை கொ
ள்ளையாகப் புட்பமாரி பொழிந்தார்கள். விஷணுவுக்குச் சாதோஷ
ம்வந்துபிரமனுக்கு முன்னே அகங்காரமென்றும் தீருள நீங்கிப்போ
யிற்று. (காஎ)

பாடினான்பரவினான் பரவசத்தினு
லாடினானேடினானை விடாமுதல்
கூடினெனவ்வரக் கொள்ளுகேனெனத்
தேடினான்சிவனையத் தெவிந்தசெக்கண்மால்.

இ-ள். அப்போது தெளிவையடைந்த விஷணு அகனிமலை
யினிடத்திலிருந்து எழுந்தருளிய பரமசிவனைப் பாடினார் வந்தனஞ்
செய்தார் பரவசவகொண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடினார் பாசுநிகக் கும
லாடினார் யாவராலு மளவிடகூடாது இந்தச்சுவாமியைத் தரிசித்து
க்கூடினேன் இனி கானென்னவரக் கேட்பேனென்று ஆலோசனை
செய்தார்-எ-று.

ஆசையாலுருகுமல் வரிதணன்புகண்
மசனும்பலவர மினிதூர்தின்
வாசமாமலரவ ஷனக்குமண்ணின்மேற்
பூசையுகையிலும் போகவென்றான்.

இ-ள். இப்படி பிரகத பத்தினினுலே தேகம்உருகாநின்றவிஷ்
ணுவினுடைய அடிமையத்திறத்தைப் பார்த்துகேட்ட வரகக ளெ
ல்லாஞ்சிவன் அருளிச்செய்து பிரமனைப்பார்த்து உளக்குப் பூய்சி
லே கோயிலும் பூசையுமில்லாற் போகக்கடவ தென்றதுருஷும
பற்றினார்கவாமி-எ-று. (காஅ)

கைதையேயுவனெனே கரவுய்யுரை
செய்தாலநீண்டிலே மென்றுதீர்த்தன
னெய்திய முனிவுகண் டேககிராவ் முகன்
மெக்கறைபுறப்பதம் வீழ்ந்துபோற்றினான்,

இ-ள். தாமழ்ப்புவே இப்பிரமனேடுசேர்ந்த பொய்சாட்டுசொ
ன்னபடியினுலே உன்னை இதுமுதற்கொண்டு தீண்டெ னென்றுத
ள்ளினார் அதன்பின்புகவாநிர்கு இப்படிப்பட்ட கோபம வந்தத
ய்பார்த்து ஏக்கமெடுத்துப் பிரமன் தன்னுடைய தேகம் பூய்சிலே
நன்றாய்ப்படிய விழுந்து வந்தனஞ்செய்தார். (காஆ)

பொடியமுடிதயமுலேகிகர் பஸ்யானவமலமாஞ்ஞ
செடிமுநிகையரலேயமுல் சிறியேனெருபொருளோ
வடிவேபெருவெளியேசதுர் மறையே சதுர்மறையின்
முடிவேதனிமுதலேயெனே முனியேவெனேமுனியேவ

இ-ள். கீறுமுடிய பொருப்பைபொத்தகவாயியேசண்டாளத்து
வமாகிய ஆணவமல. மென்றிற் செடி முடிசு கொண்டிருப்பதினால
அழிவேகியாயத் திரியாயிற் றற சிறியேனெரு பொருளோ உருவமா
னவரே அகண்டவெளியானவரே நான்கு வேதமானவரே நான்கு
வேதத்தினுடைய அந்தரத் தி லிருக்கின்றவரே ஒப்பற்ற முதலாகிய
வரே கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம்-எ-று. (எல்)

எந்நோகருமொன்றாகிய வெழுவாரியமுதலி
வெநீரதுவானுலுடன் விளவப்புனலுண்டோ
கின்னீர்மையிதென்றாலுல சூழிரப்படிசமுட
முன்னீர்விடமுண்டோவெனே முனியேவெனேமுனியேவல்

இ-ள். எல்லாநதிகளினீரும் விநநதுலுன்றாகிய வெழு சமுத்திர
நுங்காய்ந்து வெநீராய்ச் சுட்டால் அந்த ஆறது வதற்கு வேகிற
சலமுண்டோ உமக்கே இப்படிப்பட்ட கோபம்வந்தால் உலகத்து
விருகதிலீவராசிகள் எப்படிபிழைக்குர் முன்னே சமுத்திரத்திலே
பிறந்த ஆலகாலவிசுவதைபுண்ட முத்திரகோபம் செய்யவேண்டாம்
ம கோபம் செய்யவேண்டாம்-எ-று. (எஃ)

பிறையேமுமுமுதியேயாதெ பெண்ணீர்நவரீண
நறையேநணுமலரீயென நானூரிதாராவை
பொறையேதிருவருளேவொழி புடலேசியாய்ச்சயே
முறையேபலமுறையேவெனே முனியேவெனே முனியேவல்

இ-ள். முன்றாயிதறவாகியும் நூணசாநிதிரெபாபென்ற
கியும் ஆணகியும்தவருகியு புதாமாகியும் மலைகாங்கும் நெபா
முருத்ததைப் பொழிபின்ற மேகமாகியும் சொல்லாசியும் காதுமா
பும் மற்றம நானூவித நாமாகியு லிருக்கின்றபுத்திரியே உமக்குற
றையேமுமுறையே என்னேக கோபக்க வேண்டாம் அடியேனே சுயமிக்
கவேண்டிமுதுறவனே-எ-று. (எஉ)

வெந்மையே நமலசாகிய வீல்வேள் தனுவென்றே
கொக்கமத்தலைம வவறெழு கோபக்களிறன்றே
செம்மைக்கலனன்றேகொலை செயுமத்தனன்றே
மும்மையப்புரமன்றேயொரு பொருளாவெனேமுனியேவல்

இ-ள். யிருந்தகெப்பத்தைக் கொடுக்கின்ற புஷ்பபாணங்களை யுடை மன்மதன் தேகமல்லவேதாருகாவனத் து ரிஷிகள்விட்டஎழு மரின் தலையும் ஆறுபோன்றமதத்தையுமுடையகோபமாகியயானை யல்லவே. அந்தரிஷிகள் பின்புவிட்ட சிவப்பாகிய அக்கினியல்லவே கொலைசெய்யத் தொழிலுடைய எமனல்லவேதிரிபுரமல்லவே கான் எவ்வளவு உமக்குஎன்னைஒருபொருளாகக் கோபஞ்செய்யவேண்டா ம்-எ-று. (எஉ)

இரி தற்கரிதாமுன்முடி யநிலேனெனுமளவே
பறவைப்படிவானேனிளி மேலோவிடர்படுவேன்
சிறுமைப்படுமென்பாருள் செய்மென்றுரைசெய்தா
மருகிகருளிரளலபோலிறை மசிழ்வாய்வைமெரழிவான்.

இ-ள். யாவரா லுமநியக்கடாதஉமமுடைய முடிவை யந்கிறே னென்ற மாத் திரத்திலே பறவையுருவமானேன் இனிமேலோ துகக த்தை யடைவேண் சிறுமையைட டைர்த என்னிடத்தில்கிருபைசெ ய்யுமென்று சொல்லி விசனப்பட்டபோது மறுகககாயந்து மூளிர் த்த ஜலபபோலச் சிவிரான் சந்தீதாஷமாய் திருவாய்மலாந்து சில த்ருமொழிகளோச செய்வார்-எ-று. (எச)

அமபொருகவஞ்சேலினி யவனித்தலமறையோர்
தமபூசனையுன்பூசனை யாகித்தபனியமாஞ்
சமபூசரவுலகேழையும் விதியென்றருட்செய்தான்
கப்பூகடல்விடமுண்டருள் கருணைக்கடலானான்.

இ-ள். பிரமனே இனிமேல் நீ படப்படாதேபூட்டியில் பிரமண ிக்களுடைய செய்கிற பூசை உன் பூசையாகக் கொண்டுபொன்னுரு வையாயுண்டாவி மகாமேருமலைதாழ்ம னாபூலுகத்தையும் எப்போ தும போல பனடையாறு அருளிச்செய்தார் சகாகளதவழ்கின்ற சமுத்திரத்தின் விஷத்தையுண்ட ச்ருபைக்கடலாகிய சிவபெருமா ன்-எ-று. (எடு)

அருச்சுரடி ஆசிரியனருத்தம்

இத்தலத்தை யுமக்குவரங் கொடுத்தலினால்யோசனைமுன்றெ லலை தூயம், சுத்தப சித் திரஞானத் தலமாகப் பொவிகவிந்தச லோ திதானுஞ், சிற்றுருவமலையாகிவர முதலக்கடலதின்பஞ் சிதந்ததா ன், முத்திதனைத் தனையாம லுதவுபிறம் கருணைபுரிமொழியுநாயம்

இ-ள். பிரம விஷ்ணுக்களை உங்களுக்கு இத்தலத்திலே அணக்கி ரகஞ்செய்துவரங்கொடுத்தபடியினாலே இத்தலத்தைச் சந்திப்பான் து

மேலான தூரம்வரைக்கும் சுத்த பவித்திரமாக விருக்க வேண்டி நீது இருதச் செந்தி மலையானது சிறிய உருவத்தோடுகூடியமலையாகுகடவது பேரின்பஞ்சிறந்த மோட்சத்தைததடையிலாமலகொடுக்கும் இருதத்தலத்துக்கு அருணைபுரியென்று பெயராம-எ-று.

வரதைபடு மிந்திரன மிமையவரும் நினைக்கவவர் வருத்தநதீர்த்தீதாம், ஆதவினு வித்தலத்தை நினைப்பலாகுப் பிரப்பிம பையகற்றுலோமிப், பூதலமு மித்தலமு பிரளயத்துமழியாத பொற்பதாகி, மோதியகாற் றடைந்ததிசைச சராசரங்க ளெவையுமுயர்ச்சுத்தி சேர்க்கும்.

இ-ள். துன்பத்தையடைந்த தேவேந்திரனும் தேவர்களும் நமமநினைக்க அவாகளுடைய துன்பத்தை தீர்த்தோம் ஆன்பாடியாவித்தத் தலத்தை நினைக்கின்றவாகளுக்கும் பிரவித்துக்கதை நீக்குவோம் இருதப்பர்வதமும் இருதத்தலமும் பிரளயகாலத்தினும் நாசமடையாத லக்ஷணத்தை யுடையதாகமோதுகின்றவாயுசஞ்சரிககின்ற திக்குகவினுள்ள சராசரங்க ளெல்லாவற்றையும் முத்தியியலேசோக்குப-எ-று.

வையகத்தி லரியதவம் புரிந்ததற்கு கினியமுத்தி வழங்க வேண்டிச். பெச்சயலித்தத் திருநகரி லவதரிகக வரத்தருவோளு செயததான மெய்ப்பெறவொன் றுயிரமாய் வனமித்திர கொடுமபாவம் வினையாதினையையு னமென வுணர்வார்க்குப் பரகதிபிட்டாது நமதநாரண தானே,

இ-ள். பூமிமலிதரைய தவத்தைச் செய்தவர்களும் இரிநமபூரண மோட்சத்தைக் கொடுக்க விருப்பி சோதிசொருபமாகிய இநதத் தலத்தி லவதரிகக வரத்தைக் கொடுப்போம் இநில ஒரு தான மபெய்தால் ஒன்று ஆயிரமாயவிருத்தியாகும் இருதத்தலத்தில் பரவநீம யுண்டாகாது இதைச் சந்தேகமாக நினைப்பவாகளுக்கும் மோட்சம் கிடைக்கமாட்டாது, நமமுடைய ஆனேபபடிக்கு எண்ணா பரமசிவன்-எ-று.

ஆண்ணலிவை மொழியளயி வழறண்ண மதுகுறநி யசலமாகி, வண்ணகெயிடு கடர்விரிந்து விளகரு தலகண் டயன் திராமால வுணயகிசொல்வார், விண்ணவற்றகு மெய்களுக்கும் மிதன சோதிச் செதிர்குறுகி விழிககபோகா, தெண்ணசிய கடர்கினெல்லா பூடகந்த மலையாக விருக்கவென்றார்.

இ-ள். தூதப்படி கவாமி சொன்ன அளயில் அக்கினிமலைகுறு இ ஒரு சித்யமலையாய் விறம்பொருங்கிய மிகுந்த பிரகாசம் விரிந்து பிரகாசிப்பது பார்த்த பிரமமும் விஷ்ணுவும் கவாமிஸையணககிச

சொல்லுவார்கள் தேவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் மிகுந்தபுகளின் சோதிக்கெதிராகப்போய் சண்முகிகக கூடவில்லை ஆனபடியினால் எண்ணுதற்கரிய'கிரணவகொல்லாமறைந்து ஒருமலையாமிரு சேகவே ண்மிகம என்றார்கள் எ-று. (எசு)

அன்னயிசை வருவாணம் கருடவ்'மிசை வருவாணம் மலமூர் த்நிவன்னியொளி மறைத்தமற்றை மலையாகனிந்துகிபென ஈலையாய்ச செய்தார், சென்னியிலே யோருசேதி யணுதினமுாதெரியவருள் செய்வாயென்று ரென்னுமாதவடியவர்க்கா விதையவனு மிரங்கி சிவை சியம்பலுற்றார்

இ-ள். அன்னவாகனத்தி லேறுகின்ற பிரமணம் கருடளாகனத்தில் வருகின்ற விஷ்ணுவும், மலசகிதராகிய சுவாமிஅக்கினிப்பிரகாசத்தை மறைந்து மற்றமலைகள்போ லிருக்கவேண்டுமென்றுகேட்க அப்படியே மலையுருவாகச் செய்தார் இரத்தமலையினால் சியிலே ஒரு பிரகாசம் என்னானுத் தெரியும்படியாகக்கிருபை செய்யவேண்டுமென்றார் அப்படிச்சொன்ன தொண்டர்களுக்காக இறங்கிச்சுவாமி யுந் திருவாய்மலர் தார்-எ-று- (அடி)

கார்த்திகைகருக் கார் திகைகா ளொருசேதி மலைறுளியிற் சாட்டி நித்போம், வாய்த்தவந்தச் சுடர்காணிற் பாகிரினிசில் லாதுலவில் மன்னிவாழ்வார். பார்த்திவற்கு மருதவாய்க்கு மிடைபூறு சவறு மிது பணிந்தோர் கண்டோர், கோத்திரத்தி லிறுபத்தோ தலைமுறைக்குமுத்திவரம் கொடுப்போமென்றார்

இ-ள் பிரமவிஷ்ணுக்களே கார்த்திகைமாதத்தில் இருத்திகை நாட்சத்திரத்தில் மலையினுச்சியில் ஒருபிரகாசம் காணப்போம் அப்படி பொருந்தியசுடரைக் கண்டால் தரித்திரமும் வியாதிடயில் மல்உகைத்தில் நிலைபெற்று வாழ்தார்சன் இரத்தச் சோதியை தாண்ட அரசர்சனக்கும் அரிய தலசிகளாகும் தீடைபூறுநீரளம் திதைப்பணிந்தவர்கள் தரிசித்தவர்கள் கோத்திரத்தில் இறபத்தொரு தலைமுறைக்கும் முத்திவரம் கொடுப்போமென்றார் அருளுசலேசர்

மரணபவ மறுக்கல்ல மருந்தாக மதர்மாயை மருந்தென் றீறு போர், அருணைவடி வாதலினுலுணுகிரியென மொருபேரமலையோர்கால், தாணியிலே யரைத்தவர்க்கு மருத்தோடி. யாடுசெழுத்தாச்சித்ததாமென், நிருணிலவுமிடத்திறைவ னிசைக்கபெழும் திரவாங்கியவ ரிசைப்பதானார்.

இ-ள் இறப்பினையும் பிறப்பினையும் நீக்குதர்க்கு மருந்தானபடியினாலே இறந்தமலைக்கு மருந்தென்று பெயர், இறந்தமலை சிவப்பறவிமானபடியினாலே அருணகிரியென்று ஒரு பெயர் அதை ஒரு தரமபூமி யிலே சொன்னவர்களுக்குப் பஞ்சாட்சரத்தை மூன்று யோடிதரம் உச்சரித்ததற்குச் சமானமாகுமென்று கீலகண்டத்தை யு சிவன் அருளிச்செய்ய பிரமவிஷ்ணுகள் சந்தோஷத்தை யடைந்துகவாயியை வணங்கிச் சொல்லுவார்-எ-று. (உஅ)

அதித்தருணகிரியானே புனக்கு விண்ணீரலதுபுல்லாட்டுவாரார் சொந்தித்தவதித்திரளவதுசுருமுடிக்கு மணியாலே சூட்டுவாரார் கதித்திகழிபிடற்றானைகதிர்களன்றிமணித்திபககாட்டுவாரார் [ரூர்]. எதித்திறைஞ்சிபூசைசெய்ய விதங்கீழோரிவிக்கவடிவெடுப்பாமென்

இ-ள் ஸ்ரீ அருணாசலேசரே மலையாகிய உமக்கு ஆகாயத்தினின்றின்று பெய்கின்ற மழையேயல்லாமல் ஜலகொண்டு வந்து அபிஷேகஞ்செய்கிறவர்களார் நட்சத்திரக் கூட்டகளைமுத்துமாலையாவதல்லது வேறே முத்துமலை சூட்டுகிறவர்களார் சூரியகிரணமே தீபமாவதல்லாமல் தீபகொண்டு வந்து வெரை காட்டுகிறவர்களார் ஆன படியினாலே நாகங்கள் அபிஷேகமதலானவைகளைச் செய்துபூசை செய்வதற்கிசைந்த மலையின்மீது ஒரு இலிங்கவடிவமாய் எழுந்தருளவேண்டிமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்-எ-று. அக

அன்னதுகா சிருகசு துரீர் காரியத்தி லருகியமென் தசலம் புகார், எநிலாறு புருவாவகோர் சிவநாருவ முளைத்ததுகண் டிறைஞ்சியேத்தி, மன்னியமழைபொயிற்று ரவசமாய் மகிழ்ந்தா டிமலையினக்கூவித், தன்னிகரில் கோலரமு மண்டபமுமணிமதி லுஞ்சமைப்பித்தார்கள்.

இ-ள். அப்படியே இலிங்கமாகிறோர் பக்திபுடன் பூசியங் களன்றந்த மலையிலுள்ளே மறைவுகோலஞ் செய்தார் எந்தத் தேசமும் புகழ்ப்படி அவ்விடத்தில் ஒரு இலிங்கத்தேன்றிற்று அகைக்கண்டு வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து புட்பவாகும் பொழிந்து பரவசமாய்ச் சந்தோஷமடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி மயமென்றது தேவதூச்சனைக்கூப்பிட்டு ஒப்பில்லாத கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் அழகுள்ள மதி லுஞ் செய்வித்தார்கள்-எ-று. (அச)

அழியாத வானாகந் தீர்த்தமுந்தூற்றறுபதுங்கண்டமுத செ ய்தார், வழியாகீர்ச் சரதிராஞ் சரதரவுங் கேணிகளு மரமுமான, மொழியாம லிமையாலு மிளரெங்க மனிதரென வுருவாக்கொண்டா ர், சிழியால விடமனைய கணிகையராய் அரம்பையரு மேவினாரே

இ-ள். எப்பொழுது மழியாத வண்ப்பமுள்ள நகரமும் முந்தாற்றறபது வகையாகிய தீர்த்தமும் உண்டானது கண்டழகு செய்தார் வழியாத சலத்தையுடைய ஆகாயக்கையும் உற்பகவிருட்சமுக்கிணறுகளும் மரங்களாயின நீங்காமல தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதவடிவங்கொண்டு பிரந்தார்கள். ஏஷம் போன்ற கண்களையுடைய தாசிகளாக அரம்பாஸ்திரீகள் பிரந்தார்களா-எ-று. (அடு)

காலையிலே முழுநிமரவிரியுதித்துச் சிவந்தசடைகட்டி று, மேலணிந்து கண்டுகைபூண்டனமுதலாயஞ்சனத்தான் மிகுத்தசார்தன். மாலையினுற் சிவபூசை புரிந்தண்ணு மலைவதனைவலங்கொண்டே த்தி, ஏலவொரு பதினாலா யிரவாண்டு கழிந்ததற்பின் னிறைவரா ளார்.

இ-ள். பிரமலிஷணுக்கள் இருவரும் காலையிலமுழுநிமரவிரிதரித்துக்கொண்டு சிவந்தசடைகட்டி விபூதியை தேகமெல்லாந்தரித்து ருத்திராட்சமலை பூண்டுகொண்டு அன்னமுதலாகிய திருமருசனத்தினாலும் மாலையினுலும் சிவபூசை செய்து திருவண்ணாமலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கிப் பின்பு பதினாலாயிரம் வருஷம் ஆளப் பின்பு சுவாமியரிடத்தில யிடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள் பதிக்குப்போய் தங்களுடிகரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்-எ-று.

ஆசைதருந்திருவருளை சமைத்ததற்பின் கயிலைமலை யாசை போயிற், தீசனுக்குங் கனகமலையீதுவாயின் வெள்ளிமலை யினிமேலென்னுங், காசிமுதலெலித்துறைக்குஞ் சிறப்புடைய தலமேழுங் கனகாடு, மாசுகன்ற கதிரீதான்றவொளியிழந்த வுதிக்கணம போல் வளமைதேய்ந்த.

இ-ள். சுவாமிக்கு ஆசைகொள்ளும்படி திருவருளை சலத்தலம் அமைந்தபிறகு கயிலைமலையிலிருக்கும் ஆசைவெறுத்தது இந்த மலையே பொன்னுருவங் கொள்ளுபடியின் வெள்ளிமலையின் மேலாசையுண்டாகுமா காசிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட எழுதலங்களும் தேவாலாகமும் குற்றம்மீங்கிய ஞரியவைதயமாகப் பிரகாசமழிந்த நட்சத்திரங்கள்போல ஓளிமழுங்கிப்போயின-எ-று- (அ௭)

அரியயமைவிதிதற் கரியமலை நிலையுறைக்க விரிதென்றாலுங் தெரியவுண்கதறிந்தபுசுறிதுரைத்தேனிநியுசரக்குநதிறமே தென

ரூன், வரிசைபெறு மார்க்கண்ட முனிமகிழ்ந்து பணிந்துமையாள்
மலரிற்றேன்றி, உறியசிவனிடங்கலந்த கதைபுமுரைத்தரூளுகென
உரைப்பதானான்.

இ-ள். ரங்கிதேவர் மார்க்கண்டேயரிஷியைப்பார்த்து விஷ்ணு
வும் பிரமலும் அதற்கரிதாகிய திருமலைநின் சிறப்பைஎன்னுல்சொ
ல்லுதற்கரிதென்றாலும் எனக்குத்தெரிந்த அளவில் சிறிது உமக்
குத்தெரியும்படிச் சொன்னேன். இனிச் சொல்லவேண்டிய தென்
னவென்றார் வரிசைபெற்ற மார்க்கண்டேயரிஷிசுத்தோஷித்து வண
ங்கிச் சுவாமி பார்வதியார் இமோற்பருவதத்தில்அவதாரஞ் செய்த
தும் சுவாமியேநாக்கித் தவஞ்செய்து அவரிடப்பாகம் பெற்றது
வுஞ் சொல்ல வேண்டிமென்று கேட்கச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

இ ர ண் ட ர வ து

திருமலைச்சுருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௯௪.

உ

சிவமயம்.

முன்றுவது பார்வதியார்
திருவவதாரச்சருக்கம்.

அறசீரடி ஆசிரியவீருத்தம்.

பன்னிருவர்பதினொருகரெழுவரெண்டர் திசைக்கிறைவர்பணி
நாட்டுள்ளோர், கிம்பருடர் சித்தரியக்கர் இமையவர் முனிவர் கிளை
யிலுள்ளோர், மன்னுமல ரயன் திருமாலகலைமடைந்தை மலர் மடந்
தை மகிழ்ந்துகூழ், முன்னவனை யிகழ்ந்துதக்கன் முடியாத பெரு
வேள்வி முடிக்கலுற்றான்.

பூருவகதை.

மார்க்கண்டேயரே முன்னாளிலே பிரமனிடத்திற் பிரந்த உக்க
னென்பவன் அரியதலுந் செய்து உயர்த்த வரங்களைப் பெற்றுக்
கொண்டிருக்கவும் பிரசித்தனாக வாழுகிறக. லத்தில பார்வதியார்தன்
னிடத்திற் பிறக்க அந்த அம்மையைச் சுவாமிக்குத் திருக்கவியா
ணஞ் செய்துக்கொடுத்து மாமனாகுப்படி வரம்பெற்று அந்தப்படி
செய்தபின்பு ஒருநாள் இவன் சுவாமியினுடைய சபைக்குப் போயி
னான். அவ்விடத்தில் சுவாமிதனக்குளமுந்து மரியாதைசெய்யவிஷ்
ணை என்கிறகோபக்கொண்டு தன்னுடைய வீட்டுக்குவந்து சுவாமி
ஐயப்பார்க்கிலும் உயர்வையடைய வேண்டுமென்று.

இ-ள். பன்னிரண்டு சூரியர்கள் பதினேழு ருத்திரர்கள் சத்த சீஷிகள் அஷ்டதிக்குப் பாலகர்-நாக்லோகத்தார் தின்னரர் கிப்புருடர் சித்தர் யட்சர் தேவர்கள் முனிவர்கள் நிலைபெற்றபிரமன் விஷ்ணு சரஸ்பதி இலட்சுமி மிகவுஞ் சந்தோஷம் அடைந்து சற்றிக் கொண் ளல்லோருக்கும் முதல்வராகிய பராசிவனைநிந்தித்துமுடியக்கூடாத பெரியயாகஞ்செய்யத் தொடங்கினான்-எ-று. (க)

எந்தைசெயு மகப்பார்க்க விடையருளென் றீறைக் கிறையியி னசத்தா வித்தைடி, புத்தியிலா திசைந்தனென் றுரைத்தனனி தெனைவேண்டிப் பொறுப்பாயென்று, வந்தனஞ்செய் தனளவனை நுகடிபுரிந்து கடிதுசென்று வருவாயென்றான், கந்தமலர்க்கு முலானுந் தந்தைமகந்தொடங்குகன தலத்தைச்சார்ந்தாள்.

இ-ள். பார்வதிதேவி தகப்பனாகிய தககன் யாகம் பண்ணுவதைக்கேட்டு சுவாமி என்னுடைய தகப்பன்செய்கிற வேள்வியைப் பார்த்து வருவதற்கு உத்தரவுகொடுமென்று கேட்க அதற்குகவாமி உன் ககப்பன் புத்தியில்லாமல் என்னை மிகவும் நித்தித்திருக்கின் றானே நீபிரகலாமர் வென்று சொல்ல அதைக்கேட்டு சுவாமிஎன் தகப்பன் செய்த இந்தக் குற்றத்தை என்னை வேண்டிப் பொருக்க வேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ் செய்தபோது அந்த அம்மையைப் பார்த்து நகைத்து நல்லது நீபோய்ச் சீகிரத்திலவந்து சேரென்று சொல்லப்பார்வதியும் தகப்பன் யாகஞ்செய்கிற இடத்துக்குப்போனாள்-எ-று. (உ)

தாயாரைக்கண்ட டி தொழுதா ளவளமுதர திருந்தனள் தன் கத்தையாள், தியவனைப் பணிந்தனளங் கவனுமிகுந் தானிகழ்ந்த பெயலிநாக்கிட், பேயிருக்குஞ் கடலைவெனப் பிழைபிறந்து வீடுக ளுயர்கள் பெருவாழ்வென்று, வாய்பிறக்கும் கொடுமைசொலி மறைந் தாய்ச் செயலறிந்தான் மங்கைபாகன்.

இ-ள். பார்வதிதககன் யாகசாலைக்குப்போய் தன்னுடைய தாயைவளாகுகினாள், அவள் இந்த அம்மையைதழுவி உபசாரஞ்சொ ளுமாமிருந்தார்கள் அதன் பின்புதிமைபொருந்திய தகப்பனைகந்த னுஞ்செய்ய ஆவணம் சிந்தித்தான் அதைப்பார்த்துக்கோபங்கொண் டு உன்னுடைய யாகசாலை வாழ்வுபோயிருந்து விளையாடுஞ் கடலை யாகிப் போகக்கூடவென்று சபித்து இப்பாவி வளர்த்ததேகம் இ தும் க்கூடவென்று யோகத்தினாலே தன்னுடைய தேகத்தைவிட்ட உண் டுச்செய்கை யுணர்ந்தார் புரமசிவன்-எ-று. (ஈ)

கவிச்சிருத்தம்.

உண்ணிலாஷ்வத்ரிசொல்ல வெரமுலனுதியுய்யமோ
தண்ணிலாமுடிக்குங்ந்து தழீல்தொண்டிதைக்கையா
வண்ணல்வெம்முனிவுகொள்ளு மளசினெற்றிவிழிதனில்
விண்ணடுக்கமண்ணடுக்க வீரன்வந்துதோன்றினான்.

இ-ள். எப்பொழுதும் கூடவிழ்ந்த பார்வதிதேகத்தை விட்ட
வுடனே ஒன்றியாறியிருந்த பரமசிவனுடைய உயிர் சவுகரியசீதை
யடையுமோ குளிர்ந்தசக்திரன் தம்முடைய சிரத்திலேதானேயிரு
ந்து மெய்யவாரிச் சொரிசுன்றபடியினாலே அதிக தாபமடைந்து
இந்தத்தக்கனாகிய பாவியிடுவல்லவொ இவ்வளத்தம் உண்டாதிந்
தென்று கோடித்துக் கொள்ளுந்போது அவருடைய மெற்றிக்கண்
ணிலிருந்து வீரபத்திரர் ஆகாயவுலகமும் பூமியும்நடுக்குடபடிதோ
ன்றினான்-எ-று. (ச)

மஞ்சபந்நிபுடல்உறுத்து மணிமயூரமுடி ஷடன்
சஞ்சரிக்குமேருவென்ன விடிமுமுறுகுதழலின்வாய்
ராஞ்சுகொப்புளிக்கொன்றி நயனமுங்கொடுக்கவே
லஞ்சலித்தகையொடுக்க னாயன்வந்துதோன்றினான்.

இ-ள். தேகத்தைப் பார்க்கிலும் உடம்புகறுத்தமரீசின் நிற
ம்போன்ற மரகதரத்தினமிழைத்தந்தீட்டித்தூடன் சஞ்சரிக்கின்றநம்ம
ருவுக்கு ஒப்பாகி இடிபோல முழங்குகின்ற மொறுப்பாகிய சொல்லி
யுடையவுராய் நஞ்சைக் கொப்பளிக்க மெற்றிக்கண் கொடுக்கச் சி
ரத்தின்மேல்வைத்துக் கூப்பியகைகளோடு எமது ஐயராகிய வீரப
த்திரர் வந்துதோன்றினான்-எ-று. (சு)

ஒழித்தளங்கவிரியுத்தி னைததீயமாகடைய
கழிந்தெரிந்தவல்லியத்தி னாதநிகைத்தகச்சரையார்
விழித்திமைக்குமுன்னம் விண்ணின் வெணியடைத்தீவிரியா
யமுழத்தென்னவென்னவென்றுவையன்வந்துதோன்றினான்

இ-ள். இரணியசேஷிகான்ற அரசின்கந்தபாடையதேயல் உக்
தரியமாகவும் தரநுகாவனத்தூரிகளால் விடப்பட்டிச் சுவையியல
மரணமடைந்த புலியின்தோல் இடுப்புக் கச்சையாஷவும் சிறித்தி
இடைப்பதற்கு முன்னே ஆகாய மெல்லாமறைந்த தேகத்தூடனே
என்னையழைத்தது என்ன காரணம் என்னகாரணமென்று விசயத்
திரர்வந்தார்-எ-று. (சு)

முக்கணத்தவீர்கொடரது கண்கொடுக்குமுக்கினைத் தக்கனவேள்வியைத்தகாத்து மீளுகெனறுசாற்றினுனாகணத்தினுலகைபொகி யடிவணங்கியேகிணுன பககின்றபூதனாதர் பாரிடவகள்ளமுழவே.

இ-ள். என்னையழைத்த காரியம் என்னவென்றுகேட்க வீரபத்திரலரப்பார்த்து மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவன்சலத்தைப் பொழியாமல் நெருப்புக்களைக் கசகுமேகம போறபோயத் தக்கனுடைய யாகத்தை யழித்துவாவென றருளிச்செய்ய அககணமே வீரபத்திரர் அதிக சநேதாஷ மடைந்து சுவாபியினது திருவடி யைத் தொழுது பககத்தில னின்ற பூத கூட்டவகளு மபேய்களுளு சூழப் போஹர்-எ-று.

ஈஞ்சகொப்புளிக்குநாக ஈரலிரண்டமாலையா யஞ்சிரட்டிபூதலீல வரலவட்டமவீசவே குஞ்சரங்கொட்டையுங் குதம்பையாகவிட்டவெண் கஞ்சுகத்தர்நால்வர் நூய கவரி ின்ற வீசவே.

இ-ள். விஷம் கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங்களை மாலையாகத்தர் த்துக்கொண்டு பத்துபூதங்கள் லீலவர்ணமான ஆலவட்டம் வீசிக் கொண்டுவிவரவுற திகுவிருக்கிற யானைகொட்டையுணாதுலேகுண்டலமாகத் தரித்துக்கொண்டு வெள்ளைச்சட்டையணிந்த நால்வர் பாரித்தமகிப சாமரம் வீசவு ம ிறப்பட்டார் வீரபத்திரர்-எ-று.

தியிருந்தவுகரவெர்மை விண்பிழிந்துதீர்க்க்திம
பேயிரண்டு வறு யாறு காகளம் ிடிக்கவே
வாயிரண்டுபோ லுயாலை மயிழந்தபுத்தமோ
ராயிரங்கவிககமுத்தி குமரத்திரககவே.

இ-ள். வடவாழகாக்வினி குடிக்கொண்டிருந்த வயிற்றிணைய பசியையே ககளைப் பிழிந்துகுடிக்கு ஆற்றிக் கொள்ளுவின்ற இரண்டாழிரம போர்கள் எக்காளமபிடிக்கவும் சந்திரனை இரண்டாகப் பிளந்து இரண்டுவகையிலும் வைத்ததுபோலு ிருக்கும ஆயிர ம பூதங்கள் முத்துக்குடைகள் பிடிக்கவும் ிறப்பட்டார்-எ-று.

மாயமாயர், தந்துசனகு கோடி கோடி மறுகவே
தியிணவாயனார் தித்த சிங்ககாதமுதவே
சாயுமெண்ணில்காலாதேசி தந்தகொமரிசைகவே
யாயிரங்கனிற்றெருத் தனைநகதேசீலேறினாள்.

இ-ள். இறந்திற்றுபிறகவின்ற அநேககோடிவிஷனுக்களுடையகையிழிருந்த சங்குக்களை அநேகபூதங்கள் வாயிலவைத்து ண்திவரவும் இறந்த அக்கிண்பகவான்வாயுபகவானேறுகின்ற ஆட்டுக்கடா

கலைஞர் அமைப்புகளால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்ற அனைத்து பூதங்களையும் இந்த அமைப்புகளால் உருவாக்கவேண்டிய எருமைக்கடாக்களுடைய செயல்களை வாயிலாகவந்த அனைத்து பூதங்களையும் ஆயிரம் யானைகள்கட்டி யிழுக்கிற தேரிலேறினார் வீரபத்திரர்-எ-று. ௧௦

சிலகணங்களானபான சிலகணங்கடேரதா யுலவுகின்றசிலகணங்க ளோடுகின்றவாடியாய் மனைவுகொண்டிலைசணங்கள் ழுனிதர்தேவராயின வலகைதானுமளவிலா தனந்தவேடமானதே.

இ-ள், அப்படிவீரபத்திரர் தேரி லேறினமோ து. சில பூதங்களையானபூதங்கொண்டன. சிலபூதங்கள் தேரினுருவங்கொண்டன, சிலபூதங்கள் குதிக்கின்றன, சிலபூதங்கள் மனிதரும் தேவருமாயின அளவிலலாதபேய்க ளைகைதருபங்கொண்டு புறப்பட்டன-எ-று. ௧௧

வீராயேழாங்கவுண்டும் விடாய்கொடாதுயிளுபே பாரவேமுபாருமுண்டு படுகொடாதுபடருமே கூர்வேலெறிதேகால னுடுகொள்ளுகொள்ளுமே போரையேவிருட்புமுன னடத்துசென்றபூகமே

இ-ள். வீரபத்திரர் புரப்பட்டவுடனே யுத்தஞ்செய்ய-எருமபி அவருக்கு முன்னோடந்தபூதங்கள் ஏழுசமுததிரத்த நீடங்களும் குடித்தாலும் விடாய்தீராமல் இருப்பும்-பாரமாயின எருமைக்கதையும் சாப்பிட்டுப் படுகொடாது அலைந்துகொண்டிருக்கும் கூர்மைபெருகுகிய வேலாயுதத்தை எறிந்து எமனுடைய நாட்டைக் கொள்ளுகொள்ளும் இப்படிப்பட்டவலிமை யுள்ளன-எ-று. ௧௨

கொண்டலேழையுஞ்சிலந்த குஞ்சியீதுசுற்றுமே பண்டீகரண்டமும புதைகொளுத்தமீளுமே பெண்டிசாமுகத்தைநாடி யாசைலைதேடுமே சண்டவாயுலென்னவங்கை தட்டியோடுபூதமே.

இ-ள். ஏழுமுகங்களை யும் பிடித்துச் சிலந்த கலைமயிரிலே சுழிக்கட்டிக்கொள்ளும், அநேகபிரமான்டங்களையும் புதை யுண்டாகநெருப்பினாலேகொளுத்தும் எட்டுததிக்குக்கேடி யாக சாலையெங்கேயென்றுதேடு, பிரசண்டவாயுலெனக் கைகளைக்கொண்டு வீரபத்திரர் கிள்ளினேயோடுகின்ற பூதங்கள்-எ-று. ௧௩

வெள்ளவாயிமதுதுதர்ந்த விற்றுின்றசிலகண்க ளுள்ளவந்தபுலிமுற்றுஞ் சுறையின்றசிலகண்க

தள்ளுபின்புறப்புகளென்று சாய்க்கரின்றுகூடுசெய்யும் பள்ளிகொள்ளுமுடனெழுத்து பரிசுகொண்டுபாடுமே.

இ-ள். சிலபூதங்கள் வெள்ளமாகியசமுத்திரம்போன்றுவிஞ்சு தமதுவைப்பானஞ்செய்து அதன்விருப்புமேலீட்டுச்சண்டைக் குளமுத்தன் சிலபூதங்கள் கம்முடைய சுவாமியைத் தள்ளுபிற் றவர்கள் யாரென்றுகேட்க அவர்களைக் கொள்ளுதற்காக நின்ற விபரணைகொள்ளும், சிலபூதங்கள்நித்திரைசெய்யும். சிலபூதங் கள் உடனேயெழுத்து அன்புகொண்டு சிவனைக்குறித்துப்பாடு ம்எ-று. கசு

வெதிர்திலம்புமுரசுசங்கம் விருதுபம்பையதிரவே புதியகண்டைமணிதவண்டை புரிமதங்கமறுகளை கதிகடந்தயாகசாலே கண்டுபூதகணமெலா மதிதிமைந்தாரானபேர்க ளையும்வாரிவினார்

இ-ள், வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனெழுள்ளங்குழல் சிலம்பு முரசுசங்கங்கள் விருதாகிய உடுக்கைமுதலான வாத்தியமுழங் கவும்பெரியமணி தவண்டைமிாதங்கம்சத்திக்கவும் வழிமுழு தும்போய்த் தக்கனுடைய யாகசாலையைக்கண்டு எல்லாப பூ தக்கூட்டங்களும் அத்தியினுடை பிள்ளைகளாகிய சகலதேவர் களையும், தூக்கிவாரிவினார். கரு

காரிலேரிமைழிலேறி கடாவினேறியலகைமே லேரிமேறிமகரமேறி யிரலையேறியவகையாம் பாரிலேறிமானமேறி பசுவினேறியென்மருத் தேரிலேறிவந்தவீரர் சேனைமாளமோதினார்.

இ-ள். மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனும் ஆட்டுக் கடாவி லேறுகின்ற அக்கினியும் எருமைக்கடா வாகனனாகிய யமனும் பேய்வாகனனாகிய நிருதியும் மகாவாகனனாகிய வருணனும்மா ன்வாகனனாகியவாயுபகவானும் அளகாபுரியையாண்டு கிமா னத்திலேறுகின்ற குபேரனும் எருதுவாகனனாகிய யசானியனு மாகிய எட்டுப்பேர்களுத்தேறினேறி எதிர்த்துக்கொண்டுவந்த வீரபத்திரருடைய பூதகணங்களையெதிர்த்தார்கள்-எ-று. கசு

வானிருலம்பேவலுலக்கை வச்சொங்குணிச்சிவாள் மீனிசேனைகாவலாளர் வீழாமாறுவிதிநர் கூடரிநாஸிரண்டுசென்று கொடியவெண்டம்பரியெலா மாளியோடெடுத்தெறிந்த * வம்பனைக்குறிகரவே.

* அய்மனைமகளிராடி மோர்வினையாட்டு.

இ-ள். திருப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் பாண்டமூலாயுதம்வே
 ல் உலக்கை வச்சிராயுதம் மழு கத்தி இறுகளை விற்பத்திரரு
 டையசேனைத்தலைவர்கள் விழும்படி பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அ
 ப்போது எட்டுப்பூதங்கள் புறப்பட்டித் திருப்பாலகர் எட்டுப்
 பேரையும் அவர்களுள் நியலாகனங்க ளெட்டையும் அம்மனைக்
 குச்சமரணமாக எரித்தெறித்ததுகள். கள்

அலகைகாவி ரண்டிவிழ வமர்செய்யுதமோடலே
 மலைவுகண்டித்திருப்பாலர் வாகைமாலையுடனார்
 கலிதலகண்டி ரன்வாளி வாளி ரன் டையவினா
 னுலகபாலருடல்புகுத் துளமுழண்டிலாயதே,

இ-ள். முன்னே எட்டுப்பூதங்களாய் எறிபட்டுவிழுந்த திக்
 குப்பாலகரெட்டுப்பேரும் அந்தஎட்டுப்பூதங்களும் கீழ்விழவு
 ம்மற்றைய பூதங்களைல்லாம் ஒடிப்போகவும் யுத்தஞ்செய்து
 வெற்றிமாலையுட்கொண்டார்கள் அதுகண்டவிரபத்திரர் எட்.
 டிப்பாணத்தைவிட்டார் அவைகளைபோய் எட்டுப்பேருடலைத்
 தொடைத்து அவ்வுடல்களுள் இருக்கிற அயிர் தத்தைப்புகுத்து
 சஞ்சரித்தன. எ-று. கடி

மருங்கழித்துருபிலதாதி வச்சிரத்தோனேகினா
 னெருங்கியிசனளகையாளி திருதிவாயு வருணனுஞ்
 சுருங்கினூர்கடாவிவேறித் துஞ்சினுழற்பிரான்
 பெருங்கையேமுடிசனன்பர் பிறவிபோலதுத்தனன்

இ-ள். தேவேந்திரன் தன்வாகனத்தைவிட்டுக் குயில்வடிவ
 ன்கொண்டு ஒடினான், ஈசானன் குப்பான் திருதிவாயு வருணன்
 இவர்க்கள்தோற்றுவெட்கத்தை யடைத்தார்கள், எமன் இறந
 தான், அக்கினிபகவானுடைய ஏழுக்கையையும்சுவாமி அன்பரு
 டையபாவங்களை அறுப்பதுபோல அறுத்துத்தாளினார் வீரப
 த்திரர். எ-று. கசு

கச்சமற்றவச்சமோடு கலையதானவெச்சுனா
 ரெச்சுனாகவுயிசுரவாரி யுடலுரித்தெறித்தனன்
 பச்சைவல்லியன்னையர்ன் பன்னிகாதிர்ன் டையு
 வச்சுரத்தினுலரித்து மரமன்முன்புசென்றான்.

இ-ள். பங்குகொண்டயாககர்த்தாவாகிய கலைக்கோட்டுடகாரி
 விபிரானனுத்தேகமும்வேருகக்கொண்டு உடலைஉறித்து எறித்
 தார்பார்வதியின்தாயாகியதக்கனுடைய பெண்சுத்தியின் இரண்
 டிகூகையையும் அறுத்துத்தள்ளிமாமனுடியதக்கண்டித்திற்புப்போ
 னார் வீரபத்திரர். உ

மிக்கருந்துசோமபானம் வீரபானமாகவே
யொக்கின்றுயாகதண்ட மென்னகொண்டுகுன்றுபோற்
றக்களுரொகிரத்தபோல தலையரித்துதள்ளினு
னக்கணத்திலொன்னுசென்றரைக்கணத்தயின்றதே

இ-ள் தேவர்கள்சுடிச்சோமபானம் செய்வதை நீக்கித் தன்
க்குவீரமேபாணமாசூட்படி யாகசாலையிற்புகுந்து யாகத்தம்ப
த்தைப்பிடுக்கிக் கொண்டு எதிர்க்க தக்கனுடையதலையை யலை
போல்கீழே விழ அறுதலுத்தள்ளினார், அப்போது அந்தப்பூதக்
ணக்களிலொன்று அரை ரொடியிலேதானே அத் தக்கன் தலை
யைத் தின்றுவிட்டது, ௨௧

பசுக்களேறுருத்திரப் பசுக்களாவிதன்னையும்
வசுக்களாவிருன்னையு மறுத்ததேவராவிபும்
முயக்கள்போலொளித்திருந்த முனிவராவிதனனையு
மசிக்கவீரன் விட்டருவ மளவியளவியுண்டதே

இ-ள், மாடுகளிலேறுகின்றபசுப்பேர்ன்ற உருத்திரகூட்டங்
கள் பிராணனையும் அஷ்டவசுக்களுயிரையும் மற்றமுள்ள தே
வர்களுயிரையும் சூரமுகுள் லொளித்துப்பறுக்கிபிருந்த முனி
வருடையபிராணனையும் பரியாசஞ்செய்ய வீரபத்திரர்விட்டரு
வாயுதம் எடுத்தி எடுத்தித்தின்றுவிட்டது-எ-று, ௨௨

விழியிலேருக்கர்பல்லைவேரற்றுவிழத்தள்ளினு
வெழில்படைத்ததுண்டலு வீரன்முகுண்டமாக்கினுள்
கழலமைத்தவன்குறுக்க வயிர்தமுண்டகலையிலா
வழலவிக்குமாறுதரளி லமபுவெண்ணெயொத்ததே.

இ-ள்* சூரியன்பற்களுக்கண்ணும்தெரித்துக் கீழேவிழ அடி
த்துச்சரகவதியைப்பிடித்து இரண்டாகராகக்கரிக்கார், இலக்கு
மிடைமூக்கரிக்கார், வீரகூண்டாமணியைத்தரித்த காலிலே
சத்திரானிதிக்க அவன் கீழ்க்கித்தக்கனுடைய யாகசாலையெரு
ப்பைபிதித்ததனால் அந்தவெப்பத்திர அப்பிய வெண்ணெய்
பேர்லாளுன்.எ-று, ௨௩

காயமண்ணில் விட்டதேவர் கரியமேணியலகையாய்
மாயமாகிமுன்னையாகம் வந்துதோன்றியமர்செயத்
தூயசேனையாய்பேர் தெட்டர்ந்துசர்கவமர்செய்தார்
பேயதாயிருக்கவும் பிணக்ககன்றதில்லையே.

* தின்றுவிட்ட தென்றது, இங்ஙனம் பிளந்து கொன்றது,
என்று கூட்டுக.

இ-ள். பூதகணங்களாலே இறந்துபோனதேவர்கள் கரியதே கத்தையுடையபசாசாகி மரபடியும் முன்யாகத்திலே மாயமாக நோதான்றி எழுந்து சண்டைசெய்ய அவர்களை விரப்பதரசேணை அடித்துக்கொன்றார்கள் ஆகையால்பேயாய்ப்போயுத்துக்கநீக்கவிடலே. உச

விதிபுனைந்துவோமகுண்டம் வேறுபட்டதென்னிலும் புதியசேறுமொழிவினாறி பொரியும்வாய்ப்புட்டிமுன் குதிக்கொணங்கூட்டி வெறித்து தொழுகுபூதர்கூளிதன் னுதா குண்டமணலெழுந்த வோமகுண்டமானதே.

இ-ள் பிரமனாலே விதிக்கப்பட்ட யாகசாலே ராசந்தையடைந் தாலும் அதற்குயோகமாகவைதநிருதேசோயும்என்றும்பொ ரியுடையபூதம் வரையிறக்கொட்டிக்கொண்ம செய்க்கு - வகளைபெ டிசெய்யாமடவென்று விட்டிக்கொள்ளும்போது அதனுடைய ஓமகுண்டமாகவும் உதராக்கினியே செத்ப்பாகவு மிருதையு எ-று. உரு

அட்டதிக்குப்பாலரும் வசுக்களுங்குருக்களும் முட்டரானமுப்பதிறவு மூன்றுகாடிதேவரும் பட்டபோதுவவர்தம்மெய்கள் பழுதருதுதன்னுளே இட்டபூதவுதரமுன்னே யாகசாலையொத்தத்தே.

இ-ள். அஷ்டதிக்குப்பாலரும் அஷ்டவசுக்களும் தலைவராக வந்தகுருக்களும் முட்டிப்பட்டவராகிய முப்பதறுமுக்கோடி தேவர்களும் இரத்தகுபோது அவர்களேதகம் வினாற்போகாமல விரப்பத்திரருக்குமுன்னே அவருடையசேனைகளை சாப்பிட்டபடியிலாலே அதேபூதகணங்களுடைய வயிறுபாகசாலையையொத்தது எ-று. உச

கற்பகாலமுங்கொடாத கணமிதிக்கலமரர்க மற்பமாழுட்பிரத்த யாய்விசாரமொதததால் பற்பலவியக்கர்சித்தர் பண்டிசெதகுடறகளாற் ற சர்ப்பயாகமொத்ததென்று தக்களைசெய்தயாகமே

இ-ள். கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள் மிதித்தபடியினாலே தேவர்கள் அறபுதமாகிய உடம்பினின்றும் பிரிட்டஉதிரம்யாகததுக்கு செய்யெய்தித்தசொரிந்தது போலிருதே தது பலபலயட்சா இந்நாகளுடைய வயிறுமிதுங்ப்பட்டி அவர்களுடைய குடல்கொடிக்கொடியாகச் சிதேககிடக்கிறது சர்ப்பயாகஞ்செய்தலையொத்தது அன்று தக்களைசெய்தவேணவி. உச

இறந்ததிக்குப்பாலராகி தேவர்க்குத்தர்முதலினை றிறத்திறந்துபோகவேந் னினைபிடுவியிறுதி ன்

பிறந்துவந்துவந்துபோர் பெருக்கினுற்பிறந்தபேர்
மமந்துவிழவீரன்போல் மலரினாமென்டினான்.

இ-ள். சிறப்புபொருந்திய திக்குப்பாலகர் முதலாகியதேவர்
களித்தர்கள் இறக்கப் பிரமன்நொடிப்பொழுதிலேயவரைப்ப
டைத்துக் கொண்டேவந்தார் அவர்கள்மறுபடியும் யுத்தஞ்செ
ய்தார்கள் அவர்கள்இனும் பிறக்காமவிருக்குமபடி பிரமனை
யடுத்து யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கினார் வீரபத்திரர்-எ-று, ௨௮

செத்ததேவரீளவுஞ் செய்ப்படப்படைத்திரும்
கைதலைக்கள்வீழுகாறு கமலானைமோதினான்
முத்தலைக்கொன்படையெடுத்த முண்டகத்தகர்சிந்தைசேர்
பத்துமைத்தர்சென்னிடிம் படுக்களேபாப்பினான்,

இ-ள், இறந்துபேர்னதேவர்கள் மறுபடியுஞ்சண்டசெய்யப்ப
டைக்கும் பிரமனுடையகைகளை அறுத்துதள்ளினார் மூன்று
தலையையுடைய ஆயுதத்தினாலே அவர்மனதிலுண்டாகிய பத
துப்பிரமருடை-யதலைகளையும்குத்திப் பூமியில் விழத்தள்ளினார்
வீரபத்திரர்-எ-று, ௨௯

அண்டகூடமுண்டிமிழ்த வாகிமாயனமர்செய்த
துண்டமேருவேவிளங்கு கருடன்மீது தோன்றியே
விண்டவாளி வருடசாக வீரன்மார்பிலவீசினான்
கண்டதுண்டமாகவீரன் கையிலவாளியேவினான்

இ-ள், அண்டங்களை விழுங்கி உமிழ்தை முதல்வாகிய விஷ
ணுசண்டைசெய்யமூக்கையுடைய மேருநிகராகவிளங்கிய கரு
டன்மேல்ஏறிக்கொண்டு அனேகம்பாணவாஷைகள் வீரபத்திர
ராமார்பில்படும்படியாகப்பெழித்தார அப்படிப்பட்ட பாணங்க
ளைஎல்லாம் துண்டமாகத்தனக்கைப்பாணத்திலே அறுத்தெறித்
தார் வீரபத்திரர், ௩௦

வையமுண்டமாலவெகுண்டு வாள்விதிர்ந்துவீசிலே
னையனங்கோர்வாளியா லறுத்தெறித்தேராம்பினால்
பையராவருந்தியாவிடருகினான் மெய்கருகினான்
கையிலாழியியினான் கனிந்ததண்ணல்காவிவீல,

இ-ள், விஷணு விலயுததம்பண்ணுகிறதற்குச் சக்தியில்லாம
ல்கோபகொண்டு ஒருகததியை எடுத்ததுசுற்றறிவினார், வீரப
த்திரர் அக்கததியை ஒருபாணத்தைவிட்டறுத்து ஒருபாணத்தி

ஒலையுபாய்க்கொல்லுவின்ற கருடனைக் கொன்றுகிட்டார்
 அதுகண்டுதுக்கத்தி னுலையே உடரபுகறப்பாய்க் கைவிருக்கிற ச
 க்காததை வீரத்திராமேல பிரயோகஞ்செய்தார் அதுஒழிவந்
 துசுவாமி காலிலேவிழுந்து பணிந்தது-எ-று ௩௧

எங்கைமுன்னளித்தவாளி யென்னைதாளில்விழுவ
 யத்தமெய்யொழிந்துபன்றி றாரிபின்வேடமாசியே
 வந்துவந்துபோர்தொடங்கி வாளின்வேலின் யவ்வின
 னுற்றிவேறேரர்சேவதாடி வாரிமீ கொளித்தனை,

இ-ள், முற்காலத்திலே விஷ்ணு ஆயிரம் தாமரை மலரைச்
 கொண்டு பாமசிவனைப்பூசித்து வருகிறபோது இவர்பத்தியை
 ப்பரிசோதிக்கவேண்டி ஆயிரம்பூவிலே ஒருபூவைச் சுவாமிம
 றைத்துவைத்தார் விஷ்ணு பூவைசெய்து அருட்சிவனைப்பணிந்
 துகொண்டு வரும்போது ஒருபுட்பங்குறைய அதற்குப்பதிலாத்த
 தன்னுடைய தாமரைப்பூவொத்த கண்ணைப்பிடுகுகி அருச்சிவ
 ச்சுவாமிக்கு மனதில்சத்தோஷம்வந்து சக்ராயுதங்கொடுத்தார
 அந்தச்சக்கிரத்தைத் தானே சுவாமிமேலேவிட அதுபயந்துகா
 லில்விழவே இனிமேல் இத்தருபத்தோடேபின்ரூல் பிழைக்க
 மாட்டேமென்று அந்தஉருவத்தையொழித்துப் பன்றியாகவு
 ம் சிங்கமாகவும் ரூபமெடுத்துவந்து யுத்தஞ்செய்ய அந்தஉருவ
 ங்களை வாளாயுதத்தாலும் வேலாயுதத்தாலும்வீரபத்திரர் வெ
 ன்றார் அதன்பின்புயிக்குடிபாந்து மீனூருவமெடுத்துச்சமுத்தி
 ரத்திலே விழுந்து ஒளித்தார-எ-று, ௩௨

அறுசீர்க்குழிசெடிஸாகிரியவீருததம்,

புவியுண்டநெடுமாலும் பழையபடி புவியுண்டு போனானுலே
 தன், தவியுண்டிதலநாலுத் தனையுண்டாரியைவாதத்தடியுனுண்
 டர், கவியுண்ட கனகுண்டம் பேயினைசசி யருந்துதனை கஸ
 மேயான் தவியுண்டிமனமகிழ்ந்தம் கெய்தமுனிவரெல்லாம் ம
 வியுண்டாரோ,

இ-ள், மண்ணையுண்ட விஷ்ணுத்தோற்று மண்ணைவாயிற்போ
 ட்டிசுகொண்டு ஒளித்துக்கொண்டார், பிரமன்தவிர்த்து நான்
 கலையும் அறுபட்டிறந்தார், தேவர்களுத்தண்டத்தாலடிபட்டுஇ
 றந்தார்என், பூதகணங்கள் இதைச்சாப்பிடுகிறதற்கு ஒமகுண்
 டபாத்திரத்தில அவிர்ப்பாகஞ்சாப்பிட்டிவந்த முனிசிரோஷ்டர்
 கள் எல்லாரும்வீரபத்திர சுவாமியினுலிறந்தார்கள், ௩௩

இங்கிதுவாய்முடித்ததற்பின் வீரனறைபதம்பாவி யிசைத்
 தானெல்லா, மங்கணனு முனிவாறி யருள்காரந்துமகத்திறந்தா

நீக்காவிடீர்து, மக்களியபதங்கெல்லாம் பயழயப்டியுதவுந்லு
 ிக் வணங்கிப்போனார், சங்கரியைமுன்பெற்றானென் பெற்றான்
 தனக்காட்டுத்தலைப்பெறானென்,

இ-ள், இவனிடத்தில் இவ்வாறாகயாகசானையோடு யாவரும்நா
 சமடைதெயிற்பாடு வீரபதநீரர் கைலாயத்திறகுப்போய்ச ச
 வாரியினுடையபாதத்தில வணங்கி அங்கேநடைய சமாச்சார
 மெல்லலாஞ்சொன்னா அதுகேட்டருளிய பரமசிவனுடைய கோப
 மாறி சிறுபெயிற்றையாகத்திறதெவர்கள் அனைவரையும் பி
 ணைப்பித்துக்கேடிலலாத அபரிடகூடையவரவர்க்குப்பழயபடி
 யே ஆருளிசெய்தலும் அவர்கள் சுவாமீ நாதன்விவேகமில
 லாமையினுலே செய்தகுற்றத்தைப்பார்வதியைப்பெற்ற தகப்
 பனுக்கு நிகைசெய்ததற்கு அபாராதமஅடையாளமாக ஆட்டு
 ததிலையை அவனுடலிலவைததுப பொருத்தி எழுந்திருக்கும
 படிசெய்தார்-எ-று, ௩௪

என்னுதனறையிகழ்தேனோன் புகலவியென வுலகுரைக்குமி
 டக்கணடரத, தன்னுதையோக சாதனத்தால விசித்திமயன
 றவத்தினுலும், முன்னாகமைகாகன் றனைப்பயத்தமேயையமு
 யற்சியாலும், மின்னாக வவதரித்தா ளமாரொலாங் கற்பகப்பூவீசி
 னாரே.

இ-ள், எனக்குநாதராக இருக்கின்ற பரமசிவனைநினைத்த தக்
 கனுடையகுமரியென்றுபழிப்பாக உலகம்சொல்லுமே நம்மை
 யென்றுபாவதி அத்துக்கந்திர தன்னுடையதேசத்தை யோ
 காக்கினியினுலே நிவர்த்திசெய்து இமயோற்பருவதாசன் த
 போமசிமையினுலும் முன்னே மைநாகென்கின்றபிள்ளையை
 பெற்ற மேனாதேவியினது தவமுயற்சியினுலும் அவர்களுக்
 குமாரியாக அவதாரஞ்செய்தாள தேவர்களகற்பகபுட்பங்களை
 வருஷமாகப்பொழிந்தார்கள் எ-று, ௩௫

சித்தாந்தந்தொன்றுசுத்தி சிவத்திரண்டாய் ஞானமிச்சுசெசெ
 யலினமூன்று, கொத்தாகிக்குடலைதரு நாதவிந்து விசண்டினுக்
 குளகொழுக்கொப்பாகி,முத்தாகிச் சிவனிடத்தே யுருத்திரன் மா
 லயன்முத்தொமுனைத்தமூல, வித்தாகி நிறைவானைப்பயந்தவற்கு
 முத்திரத்தவம விளம்பலாமே,

இ-ள், சித்தாந்தமாகச் சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்திலே ஒன்
 றுபட்ட அபிஷேகசத்தியாய்ப் பின்பு அச்சிவத்தில் நினறும்பின்
 னைத்ததென்று வேறுபட்டிப் பின்பு ஞானசத்தி இச்சாசத்தி
 கிரியர் சத்தியெனமூன்று வகைகாகிக் தமுலையிலுள்ளடைய
 நாதவிசுத்துக்கு.

கொழுமுகாம்பாகியும் சுவாமிக்குமுத்தாகியும் பரமசிவனிடத்தில் உருத்திரன்விஷ்ணு பிரமன்முகலானவர்கள் உண்டாவிறந்த குழலமாடுபவித்தாகியும் எங்குநிறைந்த பார்வதியைப் பெற்றவர்க்கு முடிந்த தவப்பெருமையைச் சொல்லக்கூடுமென்று.

கூக

கலைவளரு மதிபோன்று விவனைவெல்ல மதன்வளர்க்கும் கரும் பேபோன்றும், பகலையுத்தொரிந்துயர்ந்து பந்துகழங்குசல் பற்றிப்படிநூலாறில், மலைபரசனிடத்தின்மறை நாரதனுரொருநாளில் மகிழ்வாலெய்தி, யுகமெல்லாங்குடி திருக்குந்திருவயற்றாடிலக்கணம்பார்த்துரைக்கலுற்றார்.

இ-ள். பார்வதி, இமாசல ராஜனுக்கும் பேறு, தேவிக்ஞாந்ரும்கொப்பாடு வளர்ச்சிகளை உடையாருநக்துநாளவளர்ச்சி பன்ம - விவனைவெல்லவிலலெனைய அகலநூலவந்த கரும்லபவொன்றுப் பகலையுத்தொரிந்துயர்ந்து பந்து, கழங்கு, லைசல விவனைபாட்டு) உதலானவை சிப்து கொள்வெந்ருக காலத்தில் மலைபரசனிடத்திலேயுத்திருந்த நாரதர் ஒருநாளவந்து உலகங்களைலுமாம் வயிறுபல உவந்திருந்த அம்மைபுடைய இலட்சணம்பார்த்துச் சொல்லுவாரென்று.

நெடுநிழிலோர் புலந்தியரை தேத்திரமுண்டாமொருகை நெடிய நூலம், பற்றுமொரு தனமறைடி மொருபாக மாகதம்போய்ப் பதனாமாகும், கற்றைநெடுங் குழாற்புசிசடையாகு மொருகைவளைகழன்றுபொரு, முற்றுவர விவைகளைன தலைபரசன் மனமுருகி யுவகையானான்.

இ-ள். பருவதாராஜனோ உம்முடைய குமாரத்திக்குர் சிலபொழுதிலே நெடுநிழில ஒருபக்கத்தில் அரைக்கண்ணேன்றும், ஒருகையிலே நூலமுண்டாகும் ஒருபக்கத்துக்களாம் மறைந்துபோகும் பாசிசடைகளாகும், ஒருகையிலே வளைகாரிலலாமற்பொகும், இவைகள்சம்பவிக்குமென்று நாரதர் சொல்லப் பருவதாராஜன் உள்ளமுருகிச்சந்தோஷத்தையடைந்தான்-என்று.

கூக

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வையமீர்க் கற்சையையும் பணிவரை மருங்கி லந்நான்
 துப்பமீர்ச் சடையான்வநதங்கோநவகல்காடங்கக்கேகட்டு
 வையக மளித்தா டாதை வாளிலைப் பணிந்து மானை
 பையின் றவத்துக் கேவல் கோடிபென்றித்துப்பொனா.

இ-ள் இப்படி நாரதர் சொன்னதைக் கேட்டுப் பார்வதியே நமக் குட்பெண்ணாக வந்தபடியினாலே பரமசிவன் மருமகனாகி வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிற நாளையில் பூமியிலே கங்கைபாய்ச்சி உதித்துக்கொண்டிருக்கிற இமயபர்வதத்திலொருபக்கத்தில் பரமசிவன் யாதோவொரு நினைவினாலே யோகத்தினிருக்கிறான் என்றவார்த்தை கேள்விபாகித் தன்மகனாகிய பார்வதியையுஞ்சிலதோழிப்பெண்களையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் நமஸ்காரஞ்செய்துள்ளனுடையபெண்ணை உம்புடையதவத்துக்காக ஏவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மையை விட்டுப்போனால் பருவதராஜன்-எ-று.

௩௨௦

ஓங்குமாலயன்மற்றுள்ளோ ரொழிவிலாத்வம்புரித்தால்
தாங்குபோளிர்ப்பான்றானோர் கருத்தினுற்றவஞ்செய்பேயிற்
பூங்குழல்களையும்போது முஞ்சியும்புனலுங்கொண்டு
பாங்கியர்பலருஞ்சூழப் பணிவிடைபலவுஞ்செய்தார்

இ-ள். எல்லாத்தேவரினும் முயர்ந்த விட்டுணு பிரமாமற்றவர்கள் பெருமையா யொழிவில்லாத தவசெய்தால் அவர்களுக்கு வேண்டியவரத்தைக்கொடுக்கிறசுவாமி யாதோஒருகாரணத்தினாலே தவஞ்செய்கிறபோது பார்வதி பழம் புட்பம்பதருப்பை திருமஞ்சன முதலானவைகளைக்கொடுத்துத் தன்னுடைய பாங்கிமார்களுடனேபலபணிவிடையுஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தாள்-எ-று.

௩௨௧

இங்குவையிருக்கத்தேவ ரியாவருமிமையேரர்கோவும்
பங்கயத்தவளைசெய்திப் பணிந்தனர்பதுமத்தோனு
மங்கவர்க்கிருக்கையேந்தா னவரவர்முகத்திற்சோர்வுங்
குங்குமக்குழம்புரித்த புபங்கிற்சுழைவுங்கண்டான்

இ-ள். இவ்விடத்தில் இப்படியிருக்க எல்லாத்தேவர்களும்தேவேந்திரனும் கூடிப்பிரமனைச்சேர்ந்து தொழுகார்கள் அந்தப்பிரமனும் அவர்களுக்கு இருக்க ஆசனங்கொடுத்து பிறபாடு அவர்களுடைய முகஞ்சோர்ந்து இருப்பதையும் குங்குமப்பூசியிருந்த தோள்களிலுள்ளத்திருப்பதையும்பார்த்தார்-எ-று.

௩௨௨

வச்சிரமோடிந்தீசானன் கணிச்சிவாய்மடிந்துங்காலன்
முச்சிரமவளைந்துமற்றோர் படையெலாமுறிந்துதேவர்
மெய்ச்சுரமகுடமீர்ந்து மெனிந்தனம்வினம்புமென்ற
னச்சுரத்தமக்குமோமான் றுரகனழித்தானென்றான்.

இ-ள். வச்சிராயுதம் ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் மழுவாயுதத்தின் வாய்மழுங்கியும்என்னுடைய சூலாயுதம்வளைந்தும், மணவர்கள் ஆயுதமுறிந்து தேவர்கள் சிரத்திலேயிருக்கிற மகுடம் பிடுங்கிய்பட்டும வருத்தத்தையடைந்தீர்கள் அவ்வருத்தத்தை சொல்லுங்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரன் தாருகாசுரன் இப்படி அவமானஞ செய்தானென்று சொன்னான்-ஈ-று.

சகூ

காலையம்புயத்தோல் சொல்வான் காலனாற்கனலாற்காற்றான்
மாவினாலென்றாலுன்னாலவன்வலிதொலைக்கலாமோ
வாலமாமிடற்றான்சேயா யசலமாதிடத்தேதோன்றும்
வேலனாள்வெல்வாருங்கன சிறையெலாம்விடுப்பாரென்றான்.

இ-ள். அப்படிதேவேந்திரன் சொல்லக் கேட்ட பிரமன்சொல்வான் எமன், அக்கனி, வாயுவிட்டுணு இவர்களாலும் என்னாலும்உன்னாலும் அந்ததாருகாசுரனைக் கொல்லக்கூடுமோ சிவனுடையபிள்ளையாய் இமாசலபுத்திரிபாண பார்வதிபிணிமமாக சிவகப்பிரமணியர் அவதரித்து அவனைக்கொன்று உங்களசிறையை மீட்டாரென்று சொன்னான்-ஈ-று.

சகூ

யோகத்திலிருக்குமீச னுமைக்குநானளிக் குமாறு
வேகத்திலியற்றுமென்றே யவன்விடைகொடுத்தான்மீண்டின்
மாகத்திலணுகித்தேவர் மதனைகினைத்தார்மாரன் (எ
சோகத்தையொழிக்குந்தென்றற் றேருடன்ரோன்றிச்சொல்வா

இ-ள். யோகத்திலிருக்குஞ் சிவபிரான் பார்வதிக்குமங்கிவியதாரணம்செய்யும்படிச் சீக்கிரத்தில் முயற்சிசெய்யுங்களென்று பிரமன்சகலருக்கும் உத்தரவு கொடுக்கத் தேவர்களெல்லாம் அமராபதிக்குவந்துமன்மதனை நினைத்தார்கள் அவன்விடாய் தீர்க்கத்தகுந்ததென்றலாகிய தேரிலேறிவந்து சொல்லுவான்-ஈ-று.

சகூ

எவன்றவமழிக்கமாத ரெவர்களைமயக்கநீவிர்
கவன்றதெத்துயராவெம்மை யழைத்ததென்கருமமென்ற
னவன்றனையிறுகப்புல்லி யமரர்கோனருளிதோக்கிச்
சிவன்றவமழிக்கவிவண்டி யழைத்தமைதெரிபச்சொன்னான்.

இ-ள் மன்மதன் தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடைய தவத்தை அழிக்கட்டும்எந்தப்பெண்களைமயக்கட்டும், நீங்களா எந்தத்துக்க நிமித்தமாக என்னையழைத்தீர்களென்றுகேட்கத் தேவேந்திரன் அந்தமன்மதனை இரண்டுகையினாலும் இறுக்கக்கட்டித்தழுவி உபசாரத்து

டனேபாதுகார்த்துச்சிவனுடைய தவத்தையழிக்கும்படி உன்னைவேண்டியழைத்ததென்று தெரியச் சொன்னான்-எ-று. சசி

விண்ணுளார்மகவான்சொல்ல வெகுண்டுவேள்மயந்துகூறும் பெண்ணலாரவியாணல்ல பிறப்பிலாரிறப்புமில்லார் கண்ணினுளவை நூலாற் கருத்தினுளவாவாதத் தண்ணிலாமுடியாசெய்புந் தவத்தையார் தவிர்க்கவல்லார்.

இ-ள். தேவலோகத்தினிருக்கும் இத்திரன்சொல்லக் கோபித்து சுவாமிக்குப்பயப்பட்டுச் சொல்வான் தேவேந்திரனே சிவன பெண்ணுமல்லர் ஆணுமல்லர், அலியுமல்லர், பிறப்பும் இறப்பு மில்லாதவர்காட்சிப்பிரமாணத்தினாலும் ஆகமப்பிரமாணத்தினாலும் தவத்தினாலும் இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்குமுடையுடைய அந்தச்சுவாமி தவத்தையழிக்கின்றதற்கு யார்வல்லவர்-எ-று. சக

கன்னிகைகவுரிசன் கதமிலாப்பிரமசாரி
சந்நிதிமகிமையாலேயுயி ரெலாந்தழையாநிற்கு
முன்னியவுயிர்கள்போல வொடுங்கிடும்மன்பாற்செல்லு
மன்னியபொருளும்தோன்றி மனதிலேயொடுங்குமாபோல்.

இ-ள். அம்மனே கன்னிகை சிவனோருற்றமில்லாத பிரமசாரி இவர்களிருவருடைய சந்நிதி மகிமையினாலே சகல உயிர்களு முண்டாகி வித்தியாகும்முன் எப்படிசுவாமியினிடத்திருந்து சீவன்கள் உண்டாயினவோ அப்படியே அவுரிடத்தில் ஒடுங்கும்மனத்திலே தோன்றிய அனைக வஸ்துக்களதிலே ஒடுங்கும்மனத்திலே தோன்றிய அனைக வஸ்துக்களதிலே ஒடுங்குவதுபோல்-எ-று.

தாமதகுணத்தாரென்பர் சங்கையுத்திடலாலீசன்
சேமயாமுயிர்கட்கெல்லா மிளைபொழித்தருள்வதாகும்
மாமன்குணமொன்றில்லை வடிவமிககனலாமென்கைப்
பூமலர்ச்சாறித்தக்காலும் புகையெழப்பொரிந்துபோமே

இ-ள். உலகத்திலே சங்காரத்தொழில் செய்வதனாலே சிவன் போகுணத்தையுடையவரென்று சொல்வார்கள் அப்படி அன்று உயிர்களுடைய இளப்பை யொழிப்பதாகும் மற்றத்தேவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற மும்மலசமபந்தமில்லை இவருடையசொருபம் மிகவும் நெருப்பாரும் அவர்மேல்நான் புஷ்பபர்ணத்தைவிட்டால் அவைகள் புகையாய்க் கரிந்துபோகும். சசி

உருவெனத்தெரியாதானை யுருவினோடருவாவானை
யருவெனத்தெரியாதானை யமர்செயலரித்தன்றகுசி

வெருவரப்புருந்தானந்த வேளையிலவேளோக்கித்
தழிவனத்திடையிலவா முஞ் சதமகனுரைப்பதானான்.

இ-ள். உருவென்றுயாவராலும் தெரியக்கூடாதவரை யுருவமாகியும் அருவமாகியும் இருக்கின்றசிவனை அருவமென்றுத் தெரியாதவரையிகவும் யுத்தஞ்செய்து செயிக்கப்படாதென்றும் மன்மகன் பயப்பட்டுத் தன்னுடைய தானத்திற்குப்போகப் புறப்பட்டான் அக்காலத்தில் மன்மதனைப்பார்த்து கற்பகத்தருவினிழவிலவாசஞ்செய்யாநின்றதேவேந்திரன் சொல்லத்தொடங்கினான்.

மரபவனிரத்தின்மீது மலரவனானின்மீது
நாயகன்சிரத்தின்மீது பொறுத்ததுன்னலமேயன்றோ
காயுநற்கதிரின்மேணிக் கடைந்ததுமனக்குயிர்த்த
வாயிரநயனந்தந்த செயலுமுன்னுண்மையன்றோ.

இ-ள். விட்டுனு தம்முடைய மார்பிலே இலட்சுமியை வைத்துக்கொண்டதும் உன்னுடையசாமார்த்தியமல்லவோருரிபனைச்சாணையில்கடையச்செய்ததும் எனக்கு ஆயிரந்கண்வந்தது உன்னுடைய ஆண்மையல்லவோவென்றான் தேவேந்திரன்-எ-று.

செல்வதின்றெமக்காயங்கே தருவதுதேவர்க்காவி
வெல்வதுசிவனைவென்று கொடுப்பதுகாமவேட்கைச்
சொல்வதுமறுக்கவேண்டா மெனச்சொல்லித்துணைக்கைப்பற்றி
நல்வரமிதுதாவென்ன மதனவேணயந்துகூறும்.

இ-ள். பின்னுத்தேவேந்திரன் சொல்வான் மன்மதனைஎனக்காக அங்கே சென்று சிவனை செயித்து அவருக்கும் புத்திரனுண்டாகும் அந்தப் புத்திரன் அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களை பிழைக்கும் படி செய்வார் அதற்கு நீயேகாரணமாயிருக்கிறாய் நான்சொன்னவார்த்தையை மறுக்கவேண்டாமென்று கையைப் பிடித்துக்கொண்டுஎனக்கு இந்தநல்வரத்தைக் கொடுவென்றுகேட்க மன்மதன் சந்தோஷித்துச்சொல்வான்-எ-று.

அரன்சிலைமலையென்றாலு மடுங்கணையரியென்றாலும்
வறம்பெறவிசைந்தநானும் வரகதியரவென்றாலும்
கரும்பெனுஞ்சிலையாலீந்து கணையெனுமலரால்லீசு [அன்
சிரும்பெனுங்குணத்தால் வெல்வேணெனச்சொல்லித்தொழுதுபோ

இ-ள். தேவேந்திரனே சிவனுக்கு வில்மலையாகியிருந்தாலும் விட்டுணுவே பாணமாகியிருந்தாலும் வாசுகியே நன்றாக எற்றுக்கின்ற நாணிபானாலும் என்னுடையகரும்பாகிய வில்வினாலும் ஐந்துபுட்பங்களாகிய பாணங்களாலும் நீலநிறம்பொருந்திய வண்டென்கிற நாணாலும் அந்தச் சிவனைசெயித்துப்போனான் மன்மதன்.

சந்தனமணமுந்தெய்வத் தமிழ்ப்புதுமணமுங்கொண்டு வந்ததுமலயத்தென்றல் வசந்தமந்திரியுஞ்சேர்ந்த திருதுவிலவாய்வெள்ளை வலையினை யெறிந்ததெங்குந் கொரு , லரிளமாவெல்லங் கோகிலமுழங்கிறறன்றே.

இ-ள். மன்மதன் சிவனை ஐயபிக்கும்படி புறப்படும்போதுபொதுமலையிலிருந்து அவ்விடத்திலதங்கிய சந்தனவாசனையும் தீவ்விபமான தமிழ்வாசனையும்கொண்டு தென்றறகாற்றுவந்தது வசந்தமாகிய மந்திரியும்வந்துசேர்ந்தான் சந்திரனுங்கிராமமாகியவெள்ளை வலையினைநான்கு பக்கமும் வீசினான் புஷ்பக்கொத்துகளையுடைய இளமையுள்ளமாமரத்திலெல்லங் குயிலமுழங்கியது-எ-று.

மல்லிகைமுகையாடாங்க மதுகரமுழக்கஞ்செய்ய முல்லைசண்பகமேசோகு முளரிமேமுதலாயுள்ள வெள்ளையின்மலருந்தேறு விசைநாதன்னிரும்பைச்செம்பைக் கல்லிளையுருக்குஞ்சொல்லார் குறிஞ்சியாழ்கரத்திற்கொண்டார்

இ-ள். மல்லிகையரும்போ சங்கமாகவும் அவ்வரும்பிஷ்சப்திக்கின்றவண்டுகள் அச்சங்கத்தைவாயில்வைத்து ஊதுநிறவீரகைவும்விளங்கமுல்லை சண்பகம் அசோகு தாமரை முதலாகிய கணக்கிலலாதபுஷ்பங்களையும் தேனையும் நான்குபக்கமு மிறைத்துக் கொண்டிகழினமாகியஇரும்புகள், பெண்கள் குறிஞ்சியாமென்னும் வாத்தியத்தைக்கையிலே கொண்டார்களா-எ-று. ருச

பொங்கியவடுக்கபான புகரணிமுகத்துச்செக்கா தங்குசிந்துரமாகுந் தனியிருட்கரியுங்கிள்ளைப் பைங்குரகதமுஞ்செல்லப் பனைமுலைப்பவளச்செவ்வாய் மங்கையரெனும்போர் வீரர்வடிக்கணவாள்விதித்துச்சென்றார்.

இ-ள். மிகுந்தகட்சத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கிறபுள்ளிகளாகவும் செவ்வானம் ஒருதிலதப்பொட்டாகவும் விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற இரூ

ட்டாகியயானையும் பசுமைபொருத்திய கிளிபாகிய குதிரையும் நடக்
கப்பருத்த முலையையும் பவளம்போன்ற வாயையமுடைய சுத்தவீர
ர்கள தங்கள் தங்கள் கண்களாகிய கத்திகளை அழைத்துக்கொண்டு
புறப்பட்டார்கள்-எ-று. ௫௫

கோணியகரும்புமைந்து குலகலர்க்கணை புங்கொண்டு
வாணுதவிரதிசெல்ல மகரகேதனத்தினுமி
தானுமாவனத்தைச்சேர்ந்தான் தவஞ்செய்வான் தனைக்கண்டிஞ்சி
நாணிணுறுகால்வண்டு நாணிணுமிங்கினுனே.

இ-ள். வளைவாகிய கரும்புவில்லையும்புட்பங்களாகிய ஐந்துபாண
ங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஓளிபொருத்தியநெற்றியையுடைய இர
திதேவிகூடவர மீனக்கொடியுடன் பாமசிவன் போகத்திவீருக்கிரவ
ளத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் தவஞ்செய்கிற அந்தச் சுவாமிபை
ப்பார்த்து இவரை எவ்வாறு செயரிப்போமென்றுபயந்து வெட்கத்தை
யடைந்து நடுங்கினான் வண்டைநாணுகவுடைய மன்மதன்.

வெளித்தலர்த்தெதிர் த்தாலென்று வினையுமோ தனக்கென்றெண்ணி
யொளித்தனன்முன்னேபின்னே புமைபவன்வரவுகண்டு
களித்தனன்னயக்கமாமோ கனத்துகயிறைத்துவில்லை
வளைத்தனனரிநாண்பூட்டி வடிக்கணை தொடுத்தான்மாரன்

இ-ள். நேரேவெளியாகவந்து யுத்தஞ்செய்தால் என்னகேடு நம
க்குண்டாகுமோவென்று நினைத்து சுவாமிபின்பின் தெரியாமல் ஓளி
த்திருந்து சமயம்பார்த்துக்கொண்டு இருந்தீபாது பார்வதி அக்கட
வுள் முன்னேபணிவிடைசெய்யவருகலைக்கண்டு பெண்துணை நமக்கி
ருக்கிற படியினாலேவெல்லக்கூடுமென்றுசந்தோஷித்து மீமாகத்தை
உண்டாக்கும் புட்பபாணத்தைஇறைத்துவில்லைவளைத்துநாணெற்றி
ப்பாணங்களைத் தொடுத்தான் மதன்-எ-று. ௫௬

ஒருகரும்புருவச்சாப மொடியினுமுலகமீன்றா
ளிருகரும்புருவச்சாப முள வெறுமெழுச்சியாலே
பொருகணைதொடுத்தாற்சென்று புரஞ்சுகிகளையினு
மொருகணைகவித்தான்மார னுடலெலாங்கொளுத்திற்றன்றே.

இ-ள். மன்மதன் தானதிகசண்டைசெய்தால் ஒருகரும்பு உருவு
மாகிய வில்லானது ஓடிந்தாலும், உலகத்தைப்பெற்ற பாவதியிதன்
ரணுகரும்புருவமாகிய விலஉண்டாயிருக்கின்றன நமக்குயாவென
குறைவுமில்லையென்கின்ற செருக்கினாலேபோய் அனேகபாணங்கரு
விட்டபோது மூன்றுபுரத்தையும் எரித்தநணுகியக அம்பையுடைய

சிவன் அம்மன்மதன்மேல்நெற்றிக்கண்ணைச் செலுத்தினார் அக்கண்மன்மதனுடைய உடம்பை யெல்லாம் கொளுத்தினிட்டது-எ-று.

ஒருகண்ணை யென்றமையால் நெற்றியென்று வருவிக்கப்பட்டது, கண்ணையென்றசொல் மெய்கெட்டு கணையென்று சொல்லணியேற்றது.

அருக்கவென்பஞ்சுபோல வமற்கண்ணாணங்கனான திருக் குளங்களைக்கண்டு தேவருத்திசையினோரும் வெருக்கொளவொளித்தார்பூத கணத்துடன்விசையினாலும் பொருக்கெனமறைந்து வெள்ளிப் பொருப்பிடையுந் தரானே.

இ-ள். நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சுபோல்மன்மதனாகியமாறு பாடு பொருத்திய மனத்தையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவர்களும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும்பயப்பட்டு ஒளித்துக்கொண்டார்கள் அதன்பின்புசுவாமிபூதகணங்களுடன் சித்திரமாக அந்தவிடம் விட்டுக்கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார்-எ-று.

சங்கரன்மனத்தைவேண்டி யுமைபுந்நவமேசெய்தாளங்குதுபுணறுமாறெழ் முனிவருக்கமலனசொன்னான் மங்கலவ்வாணிசெய்த முனிவருமகிழ்வாயெய்தித்துங்கவெற்பிறையார்க்கித்தைச் சோபனஞ்சொல்லினார்கள்.

இ-ள். பரமசிவன் தன்னைக்கவிபாணஞ்செய்துகொள்ளப்பர்வதராஜனிடத்திற்போய் சுவாமிக்கு உன்பெண்ணைக் கவிபாணஞ் செய்துகொடுவென்று கேளுங்கென்று அனுப்பினார் அந்தப்படியே அந்தஎழுபேரும் பருவதராஜ சிடத்திற்குப்போய் இந்தசோபனசங்கதி சொன்னார்கள்-எ-று.

மலையிறைமகிழ்த்தானந்த மலையிலறபுதல்வன்வள்ளல் குலமதுயுந்தோர்நாமம் குடிப்பெயரேதுவாழ்ந்தலமதுபுகலுமென்றான் நவத்தவர்கைத்துக்கொல்லவாரகிலான்பிறப்பநல்ல கிணையெனவறிவித்தார்கள்.

இ-ள். ரிவிசுப்போய்ச்சொன்னவுடனே பருவதராஜன்சந்தோஷித்தான், அவன்பிள்ளையாகிய மைராகரிஷிகளைப்பார்த்துசிவன் என்னசாதி ஊரெதுசொல்லுங்கென்று கேட்டான் அதைமுனிவர் கேட்டு நகைத்துச் சிவனோ அளவிடக்கூடாதவர் அவர்பிறநதவிடம் மூங்கில் அவர்களல்லசாதியென்று தெரிவித்தார்கள். கூக

பொருத்ததோருவகையாகிப் பிறைமுடியன்பேர்நாளிற் பொருத்தமுநாளுந்தேர்ந்து புனிதரைப்புகழ்த்துபோற்றி

விருத்தியார்வரவுகளும் குறித்திறைவித்தானன்றோர்
பருத்தகங்கையினூக்கிர்தப் படியெலாம்பணிந்துசொன்னார்

இ-ள், அப்படிசத்தரிஷிகள் சொன்னபிறகுபருவதாரசன் முதலானவர்களெல்லாம் மகாசந்தோஷத்தை யடைந்து சந்திரனைத் தரித்தமுடியையுடைய சிவன்பிறந்த நட்சத்திரத்திற்கும் அம்மைபிறந்த நட்சத்திரத்திற்குந் தகுந்தபொருத்தமுங் கவியாணஞ் செய்கிறகாலமுமறிந்து நிச்சயஞ்செய்துரிஷிகளினுடைய பாதத்தைபுகழ்ந்து வணங்கி விருத்திபொருந்திப் திருக்கலியாணமுகூர்த்தஓலையும் எழுதிக் கொடுக்க தனுப்பிவித்தான் அந்தவழரிஷிகளும் கங்கையைத்தரித்த கவாயிக்குடந்த சங்கதிகளெல்லாம் வணங்கிச் சொன்னார்கள்-எ-று

இமையெவற்பிறைவனேழை முகத்திலேழ்கிரீக் குமேருச் சிமையமால்வரைக்குஞ்செம்பொற் றிகிரிமாவரைக்குமேழு தமரவாகடற்குஞ்சித்த சாரணாமுனிவோருக்கும் அமரரானவர்க்குமவஞ்சி மனத்தினையறிவித்தார்கள்.

இ-ள். இமயபருவதாரசன் பார்வையிற்மை திருக்கலியாண முகூர்த்தஓலையை அநேக தூதர்கள் கையிற் கொடுத்தனுப்பிவிக்க அவர்கள் சததகுல பருவதங்களுக்கும் கொடிமுடி பொருந்தியமேருவுக்கும் சக்ஷிவாளகிரீக்கும், ஒளிபையுடைய சத்தசமுத்திரத்திற்கும், சித்தர் சாரணர் முனிவாதேவர் முதலானவர்களுக்கும், அம்மன் கலியாணத்தைத்தெரிவித்தார்கள்-எ-று.

௯௩.

ஓலைகண்டளவேசேர்ந்த வுக்கிகளேழும்பூமி
மாலையாச்செல்லுகின்ற மகிமைசேர்ந்திகளேழும்
நீலமேமுதலாயுள்ள கிரியெல்லாநெருங்கிச்சென்ற
கோலமாமுனிவரித்தரிமையவர்குழாங்கொண்டார்கள்.

இ-ள். ஓலையைக்கண்டவுடனே ஏழுசமுத்திரத்திற்கும் பூமிதேவிக்கும் மாலையோன்றுபிரகாசிக்கின்ற மகிமைபொருந்தியஏழு நதிகளுக்கும், நீலகிரி முதலாகிய சப்தகுலபர்வதங்களுக்கும் அகிஷ்டானமாகிற தேவதைகள்நெருங்கிச் சேர்ந்தார்கள்முனிவர்களும், சித்தர்களுந்தேவர்களும் கூட்டங்கூட்டமாகச் சேர்ந்தார்கள்-எ-று. ௯௪

அஷ்டதிக்கணைத்துந்தேரார் கொடிசுளாலடைத் தார்விண்ணை
மட்டறுவிமானந்தன்னுள் மாலையான்மறைத்தார்விதி
நெட்டிலையரம்பையூக நிறைகளால்நிறைந்தார்வெறற்பிற
றட்டியபுமுக்கினலே மெழுக்கினுந்தரைகளெல்லாம்

இ-ள். எட்டுதிக்குந்தேரினாலும் கொடிசளாலும் இடமில்லாமல் நிறைத்துவிட்டார்கள், ஆகாசத்தையிடமில்லாமல் விமானத்தினாலும் மாலைகளிலும் மறைத்துவிட்டார்கள் விதிகளில் கீண்ட இலைகளையுடைய வாழைகளையும், கழுதகளையும் நிறைந்தையாக நட்டு அலங்காரஞ்செய்கிறார்கள் மலையிடுக்குற்ற புழுக்கைக்கரைத்து தரைகளெல்லாமெழுக்கிறார்கள்-எ-று. கூடு

தேரணஞ்சமைத்தாமுத்தின் நெறையெலாந்தொடுத்தார்விண்ணிற், பூரணமும்பவ்வைத்தா புதுமணிவிளங்கும்பட்டாரா, ஆரணாலுசுமற்றையளகையுமமாநாடு, நாரணாலுசுமவவது காணவேவேணுமாறே.

இ-ள். தேரணங்கட்டினார்கள் அதில்முகத்துமலைகளைத் தொங்கவிட்டார்கள், ஆகாசங்கையை கொண்டுவந்து பூரணமும்பவ்வைத்தார்கள், நாகமைய ரத்தினள்ளககு ஏற்றினார்கள் பிாமலோகமும் அளகாபுரியும் தேவலோகமும், வைகுண்டமும் இதைப்பார்க்குநாணும்படி சிங்காரித்தார்கள்-எ-று. கூடு

மணிவிளக்கணையின்னை மலையரமகளிர் கூட்டி
கணிமலர்க்கங்கையாட்டிக் கலையினாமருங்கையாட்டிப்
பணிமணியார்பூட்டிப் பரிபளக்தாபஞ்சூட்டி
யணிநுதற்பிலகத்தீட்டி யருமறைச்சடங்குசெய்தார்.

இ-ள். இரத்தினதீபமபோன்ற பாலநிறையமலையி லிருங்கின்ற பெண்கள் கூடிக்கற்பகமலாவாசனை நோக்கக்காசலகத்தினாலே எநானஞ்செய்யினது இடுப்புக்குறவனும்படி சேலைகட்டி ஆரணவகமமுததுமாலையம் பூட்டிப்பரிமளம பொருக்கியமலைகளைச்சூட்டி அழகியநெற்றியிலே திலகப்பொட்டுவைத்து வேதவிதிப்படி சடங்குசெய்தார்கள்.

பூரணக்கோலஞ்செய்த பொடியணிபுனிசுணரைத்
தாமணக்கோலஞ்செய்யச சதுமுகன்முதலோரீண்டிக்
காமணிததுகில்கள்சாத்திசு சுரதருமலைசாத்தி
மாமணிப்பணியைநீக்கி மாமணிப்பணிகள்நீட்டி

இ-ள். வாசனைபொருந்திய புட்ப்பாணங்களை எய்த மன்மதனை, நெற்றிக்கண்ணாலேயெரித்து அந்தப் புட்ப்பத்தைப்பூசிய சுத்தராகிய பரமசிவனை மணக்கோலஞ் செய்யும்படியாய்ப் பீர்மா முதலானவர்கள் கூடிப்பரிசுத்தமாகிய ரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ்சாத்திக்கூப்பூசப்

பூமலைதரித்து முன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணத்தைக் கழற்றிப்போட்டுமோணிக்கரத்தினங்களாகிய ஆபரணங்களைத்தரித்தாங்கள்-எ-று.

சடைபிளப்பிறையைத்தங்க ளிறையெனத்தகைந்துகுழ்த்த உடுகுலமென்னமுத்தா லொளிவிடுமகுடஞ்சூட்டி அடைவு-ன்விழியாச்சிங்க ளாதயாகிதின்மீது குடியிருக்கனபோற்செய்ய குண்டலமிரண்டுஞ்சாற்றி

இ-ள், சுவாமியினதுசடையிலேதரித்த பிறையைப்பார்த்து தம் முடைய புருஷனைன்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் ஸீபாலமுத்துகள் பிரகாசியாந்நைகீடஞ்சூட்டிப்பொருந்திய கண்களையிருக்கிற சந்திரசூரியரி நவருபகாதினிடக்கிற குடியிருந்தாற்போலஅழகாகிய இரண்டு குண்டலங்களைச் சாற்றினார்கள்-எ-று.

வரம்பெற்றதிருமால்சற்று மலர்விழிக்கரியசோதி பரம்பிறக்கையிலேப் பருமணிசிலமபுராத்கி விரும்பியேகோலஞ்செய்தா நிறையுமால்விடைமேற்கொண்டா ராமபையாடுருங்கிதண்ணி ராஞ்சனைங்காட்டினார்கள்

இ-ள், விட்டுணுவானவர்வரம் பெற்றுக்கொள்வதற்காகத் தம் முடைய கண்ணிலொன்றை பாக்கிறதராத்கினாலே அத்தக்கண்ணி யதுகறுப்புச்சோதி காலையெழிப்பாவினறுபோல் நீலம்மணி களாலி எழத்த சிலபபைதகரித்துசாவகதிரஞ்சா விருடபத்தகசுநத அலங்காரஞ்செய்தார்கள் பரமசிவன் விட்டுணுவேருருவாகி பிஷபத்திலேயி ஞர் அப்பொழுது ரம்பாஸ்திரீகள் மஞ்சளாலாகி எடுத்தார்கள்.

குலவுமாலணுசெப்போற்றக் குமுதவாய்மலர்ந்தான்கஞ்ச மலரினூன்வணங்கச்சற்றி மணிமுடியசைத்தான்விண்டினார் சலைவனொதிராவன்றேகத்த தனிநகைபுரித்தாவறேவர் பலருமவந்திறைஞ்சியேத்த வவாக்கெலம்பார்வையீந்தான்.

இ-ள், விட்டுணுவானவர் சுவாமியின் முன்னேவந்து வணங்கச் செல்வாம்பற் தீப்போலுத்திருவாய்மலர்ந்துவாருமென்றார் தாமரை பூவினி ருக்கிற பிர்மாவநது நபஸகரிக்கச்சற்றே ரத்தினகிரீட மிழைத்த திருமுடியை யசைத்தார் தேவேநிரவைகனஞ்செய்யப் புன்சி றிப்புகொண்டார் மற்றக்கீதவர்களெல்லேருடவந்து வணங்கக்கிரு பைக்கண்ணினாலே பார்த்தருளினார்-எ-று.

கலிநிருத்தம்.

முடித்தகங்கையாற்றினை கொழுந்தெழுந்துமென் முகைத்து வெடித்ததாமெனத் தவளவாய்தவிக்கமேல்விளங்க

அருணாச்சலபுராணம்.

வடித்தகங்கையினருவியும்புலிக்கொழுந்தந்
தொடுத்தவீழும்பாறணபுரிசுவரிகளொடுக்க.

இ-ள். சடையிலேவைத்தகங்காசலத்தினாலே பிறையானதுகொழுந்துவிட்டு அருமபாகியதுபுஷ்பித்ததென்று சொல்லும்படி யாகவெள்ளை வட்டக்குடைபிடிக்கவும் அலைபடிக்கின்ற கங்கையினருவியும், சந்திரனும்சொந்து விழுந்ததுபோலும் இரண்டுசாமரம் வீசவும்

திருவியைகண்டப்பை கொண்டாறுபுமுஞ்சேரத்
தருவியைகண்களாஞ்சி கொண்டொறுபுமுஞ்சார
விரவினாகுலை வட்டவகொடுவீசப்
பரவிரைவரவா துமபுருவிருபுறமசாட.

இ-ள். இலட்கமிசாந்தராகிய விஷ்ணு பாக்குவெற்றிலை முதலானவை வைத்திருக்கிற அடப்பையெடுத்துக்கொண்டு ஒருபுகம் வரவும் சுற்றக்கத்தருவுக்கு நாதனாகிய தேவீவந்திரன் படிக்கம எடுத்தகக்கொண்டெவரவும், பிரயாசமீபத்திலடன்று ஆலவட்டமவீசவும் தம்புருநாரத ரிரண்டுபேரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும் நின்று சங்கீதம்பாடவும-எ-று. எக

சுற்றணுவன் கனகபாதுகைகொடுருறுகக்
காற்றுவேந்தணுர் திசையெலாநறும்புகைகாட்ட
வேற்றுலாகைக்கடவுளுஞ் சிறியவாளெடுப்பத்
தோற்றுமாதவர் கலைமதிவிளக்கெடுகுழ

இ-ள். யமராசனுவன் தங்கத்தினாலேசெய்திருக்கிற பாகக்குறிகளைக்கையாடுகித்துக்கொண்டு வரவும்வாயுபகவான்திக்குகளுடடிலும் அசிறபுகைசாம்பிராணிப்புதை காண்பிக்கவும் ரிஷிபகசினியனேகரும் சந்திரனேகருமவிளக்கெடுத்தும் கொண்டெவரவும-எ-று

காமடந்தையர்துயிலின் மஞ்சிகைபலசுமப்ப
வரமங்கையர்நவமணிப் பணிகைந்தணுகப்
பரவுகிணைரர்முதலினோர் வீணையார்ப்பரிக்கப்
பொருவினும்மறைநடந்திறைதலைமையைப்புகழ.

இ-ள். தேவகன்னியர் அநேகர் வஸ்திரம்வைத்திருக்கிற பெட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு வரவும் நாகலோகப் பெண்கள் நவமணிகனிழைத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச் சுடந்துகொண்டு வரவும் கின்னனர்கிம்புருடர் வீணைவாத்தியஞ்செய்யவும் நான்குவேதங்களுஞ் சமீபித்துச்சுவாமி யெல்லாருக்கும் பெரியவரென்று புகழ்ந்துமுறைபிடவும்.

கிரகமேறுவெண்வசுக்களு முனிவருங்கிளர
வரகர்விஞ்சையரிமையவர் மகிழ்ந்துகண்ணொர
விருகாங்குளா லுருத்திரர் மலர்மழையிழைப்பத்
திருவுவெண்கலை மடந்தையுமிமாசலந்தெளிப்ப

இ-ள். சந்திரசூரியரிருவருந் தவிர மற்றையேழுக்கிரகங்களும் அ
ஷ்டவசுக்களும், முனீசுவரர்களும் களிகூர்ந்துவர நாகலோகத்தார்வி
ததியாதாரிகள் தேவர்கள்பார்த்துச் சந்தோஷத்தையடைந்து உருக
ஏகாதசி உருத்திரர்களும் இரண்டுகைகளாலும் புஷ்பங்களை வருஷ
மாக இறைப்ப இலட்சமியும் சரஸ்வதியும் பனிநீர்தெளிக்கவும் -எ-று

திக்குப்பாலகர்தெரிவையர் திசைதொழுந்திகழு
மிக்கமாதர்களெழுவருஞ் சோபனம்விளம்ப
விக்குநெர்மொழி நீரமகளிர்வாழ்த்தெடுப்பத்
தக்கவிஞ்சையர்மகளிர் பல் லாண்டிசைவழங்க.

இ-ள். திக்குப்பாலகருடையதேவிகள் அவரவரிசைகளி னின்
றுசேவிக்கவும், சத்தமாதர்கள்சோபனம்பாடவும், சரூப்பஞ்சாறுபோ
ல்மாதுரியமபொருந்தியவார்த்தை, தகையுடைய நீராமகளிர் வாழ்த்து
சொல்லவும், தருந்தவித்தியாதரமாதர்கள் பல்லாண்டுகுறவும்-எ-று.

சண்டபேரிகை குடமுழாமுழவுநாகள்
தவுண்டைமல்லரிசல்லரி வலமபுரியொலிப்ப
யண்டகோளகைமடந்தையர் சிலமபொலியதிர்ப்
வெண்டிசாமுகந், தனி லுமென் பிரம்பொலியிசைப்ப.

இ-ள். பெரியமணிபிடுளைசையும், பேரிகை குடவாத்தியம் மத்
தளவாத்தியம், காசுளம், சப்திக்கின்றமல்லரி, சல்லரி-சங்கங்கள்கோ
ஷ்டிக்கவும் தேவப்பெண்கள் காலினசிலம்பு கலீடென்று சப்திக்க
எட்டுத்திக்கிலும் நகதிகேசரானவர் வருகிறகட்டங்களைவிலக்க அடி
க்கிறபிறம்பினது சத்தம் பிரகாசிக்கவும்-எ-று. ச-று

எண்ணும்வென்னிய மாய்வரையடிபிறக்கியகிடப்
பண்ணல்சேனையின் தொழுந்தீமகிரித்தலமடைந்த
விண்ணுமண்ணுடுமெள் ளிடமுறநெருங்கியவிமானம்
மண்ணுமால்விழை நெறிகடந்தடைந்ததுபரியே.

இ-ள். யாவராலும் தோக்கிரஞ் செய்யப்பட்ட கைலாசகிரியடி
வாரத்தில் நிஷ்பவாகன மிறங்கியது சுவாமியினுடைய சேனையினு
ன்னணி இமையபர்வதத்தையடைந்தது ஆகாசமும்பூமியும் எள்ளிரு

கடையிலாமல் விமானங்கள் செருங்கியதுகள் அலங்கரித் திருத்தி
 ன்றவிஷ்ணுவாகியரிஷ்யம் கவாமியைத் தூக்கிக்கொண்டு வழிமுழுது
 கடைந்தது இமையர்வதராசன் பட்டணத்தில் வந்ததோர்தது.

இமயசிரிப்பகியடைந்து மியசிரிமடவார்
 நிமலனாதிருவழிகெலாம் விழியாளாரைத்தா
 ருமைதவத்தினுக்கழிவிலை யெனப்புக்குறுதரைத்தா
 ரமர்செய்காமனை யழித்தகண்ணெதுவெனவுரைத்தார்

இ-ள். அப்படியே சிவன் இமயபருவாததிலே எழுக்கருளின
 போது அந்தமலையிலிருக்கின்ற பெண்கள் கவாமியின் அழகைப்பா
 ர்த்துப் பாவசெய்த தவத்தாக்கு ஒருருறைநிலில்லாமல் பலன்சி
 ததியாயின என்றார்கள் அவர்களில், யுத்தத்துக்கு வந்த மன்மதனை
 வரிதருகளை எதுவோ அந்தக்ருமோன கண்ணைப்பாப்பிபா யென்
 பார்கள்.

ஆகமாணிர்திருக்கவு முலகெலாமாய்ந்த
 யோகமீதிவிரிநுக்கையாகு மதனுடலொழித்தப்
 போகமீதிவிரிநுப்புற வுரிக்கவைபுணர்த
 மோகயாக்கெழுதலெவெசசீவர் வெழித்தார்.

இ-ள். மன்மதன தேகத்தைபுடைய வறையிருந்தபோது இவர்
 போகத்திலேயிருந்ததனலே உலகத்திலுள்ள சனங்களுல்லாம் விகா
 ரநிலாமல் அரசுதுகிடந்தன மன்மதன்தேகம்பேயும் இவர்போக
 ததிலே விருப்பம் உண்டானபடியிலுலே சகலருக்கும போகத்திலா
 சையுண்டாசனது அனபடியிலுலே மோகத்தை யுண்டாக்கு கிறவர்
 இரக்கச்சிவனையன்றி வேறொருவருபிலையென்று வந்திரீசனங்கள் சி
 லாசொன்றார்கள்-எ-று. அக

மாயவிறகைவேள முகிய ரெழின்மிகுவடிவி
 லாயிரத்திலொன நிலையெனத்தனைமதிக்கவனைத்
 தீபிடத்துடல்கொளுத்திற தவத்தினற்றிறமே
 யாமுத்தமரழிப்பிரோ வெனச்சீவரறைத்தார்.

இ-ள். மாயஞ்செய்கின்றகருப்பு வில்லைக்கையிற்றறிக் திருக்கின்
 றமனமகன் அமுது இந்தச் சுவாமியினுடைய வடிவமாகிய அழகில்
 ஆயிரத்திலொருபங்கு காணுது அதனலே அனை அகழ்த்து தன்னை
 மகித்தக் தீயிலுலே அவனைக்கொளுத தீப்போட்டது தபோமகிமை
 யிலுலையே ஆராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்கள் ஆனால் அப்படிச்
 செய்வார்களேவென்று சிலமாதர்கள் சொன்னார்கள்-எ-று. அஉ

மாதுளன்பெருங்களை ஒரு மருகண்தீரளும்
 காசுறையிலெடுக்கொகா கழுவினாகலநகா
 ராதியதமுமதனிலை யளவிடாவிடியேன்
 வேகிடன்காம்பிடிதனிவி திழிர்கணனவிடைமுள்.

இ-ள். மாபனாகிய பாவதராசன சுற்றத்தாமுகலிய சேனைகளும் மருமகளுகிய பரமசிவகதினுடைய சேனாமுகமுமிருந்த ஆசையோடுங் கூடினவாகளாய் எகிரெதிராகவரது ஒருவருக்கொருவராகத் தழுவிக்கொண்டார்கள முகலும் மூலமாக அளவிடப்படா க சிவபிரான பிரமனையைப்பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்தில நின்ற இறங்கினார்-எ-று.

௮௩

இலசுபங்கைபரனைகரீ ராஞ்நானமெடுப்ப
 வலகபாலசரி நாமருபு ந நடா கொடுவகத
 நிலசமாசவனிருகைமெ லொருகரநுலீசர்க்கிட்
 டலவிலமனயிழைக்ககோ மண்டபகண்ணேகநார்.

இ-ள். இப்படி சுவாமி ரிஷபவாகனம்விட்டு இறங்கின வுடனே அழகுள்ள அநேசமடுபணாள ஆலாத்தி எரிக்கவும் அஷ்டதிரகுப் பாலகடுரட்டுப்பேரும சுவாமியினியுபுறகதிலும் நடநடுதொதுங்கி வரவும் எல்லாருக்குநிலகமாகிய விட்டுவழிநுடைய இரண்டு கைமேலும் தமமுடைய ஒருகையைச் சோததுககணக்கிலலாக ரகதினவர்களா லிழைக்கப்பட அருககின்ற மண்டபத்திலவரது சோத்தாரர்கள்-எ-று.

அரியமண்டபககமைக்கபீ டி நகயின்மீகமைகநார்
 வரையீடப்பிறந்தமை வளபுலோடுராலவிவருவா
 குருமலாகரையிலெடுகிவகருள் குடிபி நக்தம
 திருமுதககிடையிழைபவன வலப்புரஞ்சோகநார்.

இ-ள். சுவாமி அருமையாகிய அரதமண்டபத்தில் இடிருக்கிற ஆசனத்திலெழுகருவினா கனகசன் பலைமேலே யிருப்பதனால அககத்தனகசளே இவர்கள் பலைமேலேபிறகநாரகனென்று காண்பிக்கும் பீடியாகவருகிறமாகாருடைய நிறமபுடையபோலும் கைகளிலெடுக்கிக்கொண்டு கிருபையே குடியாகவிருக்கின்ற அழகிய முகத்தையுடைய பார்வதியைச்சிவனுடைய வலப்புறத்திலே உட்காரவைத்தார்கள்-எ-று.

௮௪

முன்னையாரணன் வதுவையின்சடங்கெலாமுடித்து
 வன்னிமேற்பொரியினைத்தெயெ சொரிந்துமத்திரத்தா
 லென்னையாளுடைய யிறைவனுமேமுலகினை
 கன்னிசெய்க்கறம்பிடித்து முலவலஞ்செய்தாண்கணலை

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும் கலியாண மண்டபத்தி லெழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில் பிரமன் கலியாணச் சடங்ககவிதிப்படி முடிக்க எண்ணையாட்கொண்ட பரமசிவன் அக்கினியிற்பொறியிறைத்து நெய்யாகுகிசெய்து முன்னேவுமுலகத்தையும் பெற்றஅம்மை கையைப்பிடித்து அக்கினியை மூன்றுதரம்வலமாகச் சுற்றிவந்தார்கள்-எ-று. அசு

ஒற்றைவால்வளை யொலித்ததசுறுகியுமொலித்த
சுற்றும்வானவரிருடியார் மலர்மழைசொரிந்தார்
பற்றியாசனத்திருத்தன னனைவருமபணிந்தார்
பெற்றதாதையோடன்னையைப் பணிந்தனள்பெதும்பை

இ-ள். வெண்மைபொருந்தியஒப்பற்ற சங்கமுழங்கவும் நான்ருவேதங்களும் சங்கிக்கவும் நானகுபுறமும் சுற்றிக்கொண்டு தேவர்களும்ரிஷிகளும் புட்பமாரியைப் பொழியவும் சுவாமி ஒறுஆரணத்தில் எழுந்தருளினார் அப்போது சர்வத்திரபேரும் வந்தனஞ் செய்தார்கள் பார்வதியானவள் அவள்தாயையுந் தகப்பனையும் வணங்கினாள்-எ-று.

எரித்தகாமனைத்தருகியென் றிமையவரயன்மா
லொருத்தரின்றியே யிறையவன்மகிழ்ச்சிகண்டுரைத்தார்
மரித்தகாமனையழைத்தருட் புரிந்தனன்வள்ளல்
பெருத்தவன்பினுலனைவரும் விடைகொடுபெயர்ந்தார்

இ-ள். தேவர்களும்பிரமனும் சிட்டுணுவும் மற்றயாவரும் சுவாமி எல்லாரிடத்திலும் வைக்கரியத்தைப் பார்த்துச் சுவாமியீர் முன்னே எரித்தமன்மகனை எழுப்பிக்கரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள் அப்படியே இறந்துபோனமன்மகனை வரவழைத்துக் கொடுத்துகிருபைசெய்தார் பரமசிவன் பின்புயாவரும்விடை பெற்றுக்கொண்டுபோனார்கள். அசு

அதற்பிண்ண லுங் கவுரியுமுறுகியொன்றுகி
மதத்தவானையைக் குமாளைப்பயந்தனர்மகிழ்வாய்
விதித்தவேளையிற்குமாணக் களித்திறைவிடுத்தான்
கொதித்ததாருக னுயிர்குடித்துவந்தனன்குமான்.

இ-ள். அப்படியே திருக்கலியாணமும் நடந்தபின்பு சுவாமியும் அம்மையும் மிகுந்தஅன்புகொண்டு ஒருருவமாகிச்சேர்ந்து வலிமைபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விக்கினேகரையும் சிவசுப்ரமண்பரையும் பெற்றார்கள். அதன்பின்பு சுவாமி சிவசுப்ரமணி

பந் து ஒருவேலர்புகக்கை அருளிச்செய்தனுப்பினிக்க அவர்போய்
அந்த உத்தரகாண்டினை வேலாயுதத்தால் விட்டெழிந்துகொன்று சந்
தோஷபலபடைந்தார்துமாரகவாமி எ-று. அக

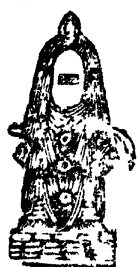
மகே ினனத்திரள்மலைமீசன் பொருகரிவதன
எய்தி உடுத்தசெங் காணுடனிமையெற்பகன்று
கயிலெறற்பில்வக் திமையவர்முனிவர்கண்களிக்க
வெயிலுடைம்புரெமரித்தவ ளிருந்தனனப்பால்.

இ-ள், மகே ிபோல்விளங்குகின்ற பருவதாரரன் மகளாகிய ஸ்ரீ
யார்வதியார்முதற்குடையபிள்ளையார் வேலாயுதத்தைத்தரித்த சிவ
சுப்பிரமணியருடன் இமையகிரியை விட்டுநீங்கித் தேவர்கள் முனிவர்
சளுடைய கண்களிகூரக் கைலாயத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்புப்பு
தலைதெயரித்தவராகிய பரமசிவன் அதன்பின்பு எ-று, கூடி

(மு ன் று வ து.)

திருவவதாரச் சருக்கம்.
மு ற் றி ற் று.

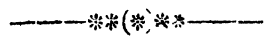
ஆக திருவிருத்தம் உருச .

சிவமயம்.

(நான்காம் பகுதி)

திருக்கல்யாணபுரத்தீர்த்த சருக்கம்.

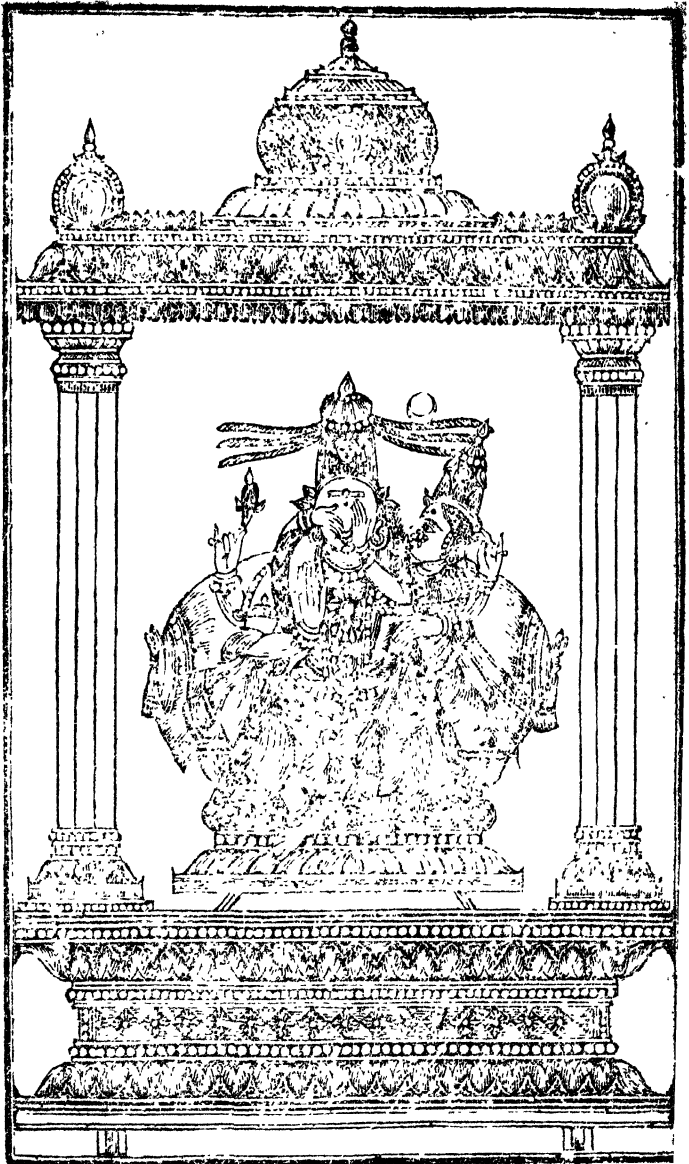
அறுசீர்க்கழிவெடி ஸாஸிரியவருத்தம்

மின்னளையமுக்கிறவரு மிமகிரியின் றபோபலத்தான்மேனையான, வன்னையிடத் தென்னன்னை யவதரித்த கதைசிரிதேயுரைத்தே விப பால், பொன்னளையசடைபிறைவன் றிருகயனபிருகாதத்தாட்டிபுரைத்த வரமுந், தென்னருணை மாககரி லனைவினைதீர்த்ததுவுஞ் செபபலுற றேன்.

இ-ள், மின்னல்பொருத்திய மேகங்கள் தவழ்த்துபோகின்ற இம வற்பருவதத்தின் தபோபலத்தால் மேனாழேகிவிடமாகன்தாயாகிய பார்வதிஅவதரித்த கதையிலே கொஞ்சந்தான் சொன்னேன் அப்பா ர்வதி பொன்போலும் சடையுடைய சிவன தழுகியகண்ணோ இரண்டு கைகளினுற் பொத்தியதும் அதனால் வரும் வினையைத் தெற்கின்கண் னிரருக்கிற அருணாசலத்தில் அம்மை பூசைசெய்துதீர்த்ததும் சொல் லத்தொடங்கினேன். எ-று.

வேறு.

ஊடுவார்புலவீதீர்ப்ப ரொருவருக்கொருவர்மலை சூடுவர்மறைநூல்கேட்பர் சொல்லுவர்வினைநாதம் பாடுவர்பலவீனோதம் பயிற்றுவாபலகாற்குழ மாடுவர்வெலுவர்தோற்ப ரணிமலர்புனைவாஹரம்பல்

இ-ள். சிவபிரானும் பார்வதியும் பிணர்க்கொல்வார்சன் அழை
முறுபடையும் தீர்த்துக் கொள்வாராசன் ஓராவருக்கொருவாபாடீசனைச்
சுடிக்கொண்டு வெததாஸ்ஸூரங்களைத் தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்லச்
செட்டுந் அதுன்பொருள் சிலநூற்றுக் கொல்லியும் வீணமுதலிய வற்
ரைவாசித்தும் மற்றுய்யுடையாட்டுகள் செய்தும் பததம் ருதாடி-
யா, அதனல்வெற்றியையுர் தோற்றாயுடையு அழிய ஆபாண
கடீர்த்துக்கொண்டு பிஞ்சுதாரகன்-எ-அ. ௨

இதுவுவது.

அர் தவேசீ விலென்னெண்ணை யையானிரைஞ்சையா
வித்துயிரிதிரையாயவெனநீரைத்தாள்தை
சுந்தரக்கநர்வாய்பிரை நடைக்களையிருசென்றார்
கந்தனைப்பயந்தாளீசன் விழிகளைபுதைத்தான்கையால்.

இ-ள். அந்தச்சமயத்தில் எந்தாயாகியபார்வதிசுவாமிபையணங்
கொடிய சந்திரசூரியர்கள் யாவரென்று கேட்க அதற்குச்சுவாமி அழகிய
கனிபோலும் வாயையுடைய பெண்ணை அந்த இருவரும்நம்முடைய
கண்களென்று சொன்னார் சிவபரமணியரைப பெற்றதாயானவள்
கேட்டுவேடிக்கையாகக் சுவாமியினுடைய கண்டனை இரண்டுக்கைகளா
ல மூடினாள்-எ-அ.

கலீகலைத்துறை.

நகனாச்சிழிபுதைத்தலும் மிருட்பிழம்பிருக்கிப்
பூசினவனெருண்டன திசைகளும்புவிபு
மாஐவீசிமால்வரைபுனக்கருகியமலைகள்
காசலாவிபுதியெலாம் யமுனைபோற்கறுத்தது.

இ-ள். பரமசிவத்தின் கண்களைப்பார்வதிபுதைத்தலும் இருட்கு
ட்டத்தை யுருகச்செய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும் பூமியிருண்ட
துமலைகளெல்லாம் குற்றமற்ற நீலகிரியைப்போல்கறுத்தது மணிகள்
பொருந்திய நதிகளெல்லாம் யமுனைதிபோல்கறுத்தது-எ-அ. ௪

அறுசீர்க்கழிநெடிவாசிரியவிழுத்தம்.

மறைபவனுநராணனு முனிவர்களும் வசுக்களுநான் மறையும் னச
னே, நிறைபவனும் விழியொளிபோ லிசனெனும் குருடெனவிருந்
தார்மற்றைக், சுறவைகிரை நுகல்விலங்கு புறவைசளு மொளியிழ
ந்த கண்ணதான, துறவறமுந் பிரவரமுந் தொலைந்தனமற் றுளதெந்
முதுந் தொலைந்தனத்தே. 5

இ-ள். பிரமணம் வுஷ்ணமும் முனிவர்களும் அந்தணகங்களும் சாந்திவகங்களும் தேவர்களும் இந்நிரணம் கண்ணள் பிரகாசமற்றுப் பிறவிக்குநடர்நிலாநந்தர்தர்தள் பசுராளை முதலியநிருகங்களும் பரவிக்களுநகணாணையற்றள துறவமுடில்லையிரண்டமே சூழ்ச்சைமற்ற சல்லாதத்தொழில்களும் கெட்டது-உ-று. ௫

கவிசிலைத்துறை.

கேவரமனிடிராக்கதர் பிரமணத்திரிந்தார்
கோசிலித்திரன் வெண்கரிசு நூறின்கொண்ட
காளிலம்புயக்கொடொடிய யானதவவளவின்
மூவர்தேவனுக்களவறு முறைசொல்புகன்றார்

இ-ள். தேவர்களும் மனிதர்களும் இராகசுதரர் நிரம்போலக்கற்றுத் தார், ஆராயத்தில்திரைவாணமாயியவெள்ளையானகள் போல்கறு த்சதுநிசுபதலில்லாதிரமன் கொடியாகிய அன்னர்காசம்போல்கறு கிபது அப்படி எல்லாப்பிராநுளுங்கறுத்து மயங்குகிரகாலத்தில் மூம மூர்த்திகட்கு முதல்வனுசுவனிடத்தில்எல்லோரும்போய்முறையிட் பித்தங்கள் குறைபைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள்-உ-று.

அறுபர்க்கழிநெடூலாகியவிரூந்தம்.

அருஞ்சலென வமைத்தகரத் திறைவனுதல் எழிதிறக்கா ளவனி யேழும், தஞ்சமிநூனகந்துபவ்விருசோடிருகியர்க்குத்தோற்றம்போ ல. வஞ்சியுமையிறைவன்எழி புதைக்கநிருக்காமலரை வாங்கிநின்ற ள், விஞ்சுமறை யவர்தனக்குங் கனல்போல்விழிமுற்றும் விளகெற்ற ன்றே,

இ-ள். சிவபிரான்பயம்பேண்டாமென்று கையமைத்துப்பன்னி ரண்டுசோடி. சூரியருதயம்போலத்தவ்னுடைய நெற்றிக்கண்ணைத்திற க்க ஏழுமும் அந்தகாரத்தை நீங்கியது பார்வதிபொத்தியகைபைவா ன்ன்றார். பிரமணர்கள் வளர்ங்கும் யாக. க்கினிபோம் மூன்றுகண் தளும்விளங்கின. ௬

பார்புதைத்த திருவயிற்றான் பணிந்துறைப்பா னெடுஞ்சுலப் ப டையாய்காலன், மார்புதைத்த மலர்ப்பதத்தை யார்புதைத்தசடாட விபாய்வையமேழும், கார்புதைத்தவிருளாகவிழிபுதைத்தகொடும்பாவ ங்கழலுமாலு. கார்புதைத்தா யுடத்திறவம்புரிதற்கான விடிகழ்த்து மென்றார். ௭

இ-ள். எல்லாச்சீவராசிகளையும் கருவாகவைத்துக்கொண்டவபி ற்றையுடைய பார்வதிசுவாமியைப்பார்த்து நெடியசுலத்தை யுடைய

வரே ஏயனைமார்பிலேபுதைத்தமலாபோன்றபா தற்க்கை புடையவரே ஆத்திரைமலைபுணிக் த சடைக்காட்டிரைபுடையவரே எழுலசருமமே கநிறத்திலும. அந்நிசு நமன இந்நுண்டாகடமதகண்சலா மூடியகொ டியபயவமபேயமடகச் சமுதநிரவஞ்சமுத பூநியிவிடத்திவையவசெய ததற்கு கவலயிடஞ்சொலவு வென்று கேட்டாள். ௭-று. ௭

சசனும் குரைச்சுள்வா னுளைவினைவந்தனாகாடுகயென் னம் பார்க்கும். மாசகலுமபடிக்கரிய தவம்புரிய விநாபய்சீரையென் மதரை மாயை, கசசியவநந் துவாயா யயோத்தியின்றுவிற்றபுடையகாளுசமே விர்ப், பூரைபுரிந்தரியதவமபுரியென்றுன விடைகொண்டாள் புகழ்ந்து போற்றி.

இ-ள். அப்படி பார்வதிசேர்க் கவாழி பெண்ணோ ன்னைபயன மவந்து சேராநாயினும் மற்றவர்களுக் கப்பாவம்மீ ளுதம பொருட்டிதி தவஞ்செய்ய ஓசசித்தாயாலை மதராபுரி, மாயாபுரி, காசி, அவந்தி, துவாரகாபுரி, அயோதறி அவைகளுள் சிறந்தகாளுப் புகழ்திற போய ப் பூரைபுடன் அச்சியவஞ்செய்யென்று சொல்லக்கவாயியை வணங் கி விடைபெற்றுக்கொண்டாள்-௭-று. ௮

விசையன்மகன்குடையெந்நிரையமரன்பொன்னடம்பைபுகா டிளிரைநகுமேவு, வசையுமணிக் கவரிருண டருதகியுள் காலினியு மருகில் வீசத், திசைசீலிள நிலவெறுச்சு நாளமணியர் சீவிசையின மேறவென்றபோது, நசைபெருகுமழ பெருசப புனலம்பெருகும் புக முகக்கா நதியைச்சேரநதாள்.

இ-ள் பார்வதியன்மைவீரலட்குமிருடைரிடக்கசெயலட்டிபொ ன்னடபபத்தாங்கிச் சீக்கிரத்திலவா இரத்தினர்சளிழைசசராமரைக ளால் அருநததையும் இடைசமியும் இரண்டுபச்சயகனிலம்ன்று சயானா வீச நாலுதிக்குஞ் சந்திரனைபோலப் பிரகாசமயிகடபடி முத்திர்ப்பல கத்திளேறி யாவரும் வீசுகின்ற த நமம்பெருகச சலம்பெருகின்ற னாததியிளையுடைய சங்காநீர்த்தததில் வநதுசேர்நதான்-௭-று.

இறந்தவுழி ரினிமீனைப் பிறவாம சிறவாம சிறைவனாத்தன், சிறந் தநிருவருவாகுந் திருக்காசித் தலமடைந்து சிவன்றுன்போற்றி, வற ந்தமழைக் குருகுமுந்தத் தலத்தவாகள் பிழைக்கவரம் வளர்ந்துப் பன்னாள், நறுந்தொடையி னாசன்விடைகொண்டு நிற்பத் தொண்டை வளநாடுசெர்ந்தாள்.

இ-ள். இறந்துபோன் உயிர் இனிதிருப்பிப் பிறக்காமலுயிற்சக் கமலும் பரமசிவத்தினுடைய கிவ்வியசொற்பமான காசிபதியைச்சேர்

சீந்து விசுவேசருடைய பாதம்போற்றி மறைமீல்காமங்வருந்துகின்ற சீவாரதிகள் பிழைக்கும்பொருட்டு அந்தத்தலத்திந்தருவத்தைப்பலநா ளாவளர்த்துத் தேன்தங்கிய மலர்மாலையைத்தரித்த அததேசத்தரசன் ஶிடைபெற்று வறகத் தொண்டமண்டலத்தைரசேர்தாள பார்வதி.

மறைமதுவழர் தலைப்பலயின் பழமதுவைவாய் விரிந்தாலுமகாவர் ஶைழப், பழமதுவாய் விரிந்தாலும் புதுமதுவாய் விரிந்தொழுமபழன நீங்கிக், குறைபளவு நடமாடும் விழிமாதர் நடமாடும் குறிப்படுகோகி ப், பொழில்தனின் வடமயில்க ணடமாடும் திருக்காளுசிப் புரத்தைச் சேர்த்தாள்.

இ ள். மேகங்கள் தவழ்வின்ற தலைபையுடைய பலவின்னதுபழகி கள் வாய்விண்டாலும் மகாவாழைப் பழங்கள் அளிந்தாலும்புதியதே ண்பெருககெடுத்து வாய்க்கால் வழியாக ஓடி விழுவின்றகழனிகளைக் கடந்து குண்டலம்வரைக்குந் தாவுகின்ற கண்களை யுடைய பெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச் சோலைகளிலிளமையாகிய மயில்கள்நடனஞ்செய்கின்ற காஞ்சிபுரத்தைச்சேர்த்தாள் பார்வதி.

தாவரத்தை யழிவாக்கிமணிதளையுள்ளறிவழிக்குக் தடங்கண்மா தா, நூபுரத்தம் புயசுரணஞ் சிவபேற விழைமகுக்கு நுடங்கவேறு மாபுரத்தின் மணிமேடை யம்பையற்கு விளைபாடமலைகளாகுக்கேர் புரத்தினெடுகொடிகள் காமவல்லியெனுங்கொடிக்குக்கொழுக்கொம்பா கும்.

இ-ள், கல்லுகளையும்! மரங்களையும் உருகச்செய்து மனிதர்சருடைய உள்ளறிவைக்கெடுக்கிற விசாலமாகிய கண்களையுடையபெண்கள் சிலம்பணிந்த தாமரைமலாபோலும் பாதஞ்சிவக்கநூல்போலும் இடை வளையறுதுகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கும் இரத்தினயிழைத்தடப்ப ரிசையும் அரம்பைமுதலாகியபெண்கள்விளையாடுதற்குமலைகளாகவிரு க்கும் சிவாலயத்தின கோபுரத்திற்கட்டியிருக்கிற கொடிகள் கற்பகவி ருசத்திற்படர்ந்த காமவல்லி என்னும் கொடிக்குப் படருகிறதற்கு கொழுகொம்பாயிருக்கும் எ-று.

பாதநாடகமாடு மழில்போலுங்கிற்றுவழிப்பாவைபோலும், சு ரநாடகமாடுந் துடிபிடையார் கண்வருடன் றுவளுமபோது, மரக தாதிகளுத்து விழித்துமணி மேடையினும் வாரிவிச, வாதலா கர மாண தன்றுமுத லின்றளவுமாழிதானே.

இ-ள். பாதநாட்டிய மாடுகின்ற மயிலுக்குச்சமானமாகவும்கயிற றுவழியாய் ஆழ்கிற சிங்காரம்பொருந்திய பிரதமைபோலவும் சுரதன்

யாடனையர்செய்கிற உடுக்கைபோன்ற இடைநிலையுடையபெண்கள்பு
ருடர்களுள்ளொடுபடுத்தப்பட்டபுறநாடுபோது மகாராஜாதலிய இரத்தினபா
ணங்களுடைய தந்தையோடத்து அல்லப்பரிசையிலின்று எடுத்துவிடுவெறி
ய அல்லபாபாணங்கள் சமுத்திரத்திலே விழுந்ததாலேதான் அதுஇர
த்திராகவெணப் பெயர்வெற்றது-எ-று. டிச

அநையமருக்ககன்றுவஞ்சி யொருமாவன்மீழிருக்கு மாணப்போற்றி
க், கனலையவிலைகையுடுவருவகருடந்ததி நக்கம்பைமேனிப். புண
யமணந்ருவிந்துலிங்கவடிவர்க்குபுமைபுரைபரிக்காளப்போ, தெனையு
டையயனவடக்தி னு ரவிபணந்தரியகந்தையேயினுளே.

இ-ள். அத்தன்மைபுடைய வீதியைக்கடந்து ஒப்பற்ற மானிருட்
சத்தின்மீழ் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதரை வணங்கி நேருப்
பொத்தபாவங்கள்நடுங்கொடிப்போகவருகின்ற கம்பைநதியருகேபோ
ய் அலங்காரமாய் மணலேக்குவித்து இலங்கருபமாகிப் பார்வதிபுரை
செய்யும்போது எழுமுடைய கவாமி அவள் தவத்தின் உறுதியையறியக்
கங்கையைப் பிரவாகமாக வரச்செய்தார்-எ-று. டி

பூதலமேற் குறுமுனிவன் குண்டுகைநீர் கவிழ்ந்துவரும்பொன்
ளிதானே, ஆதிபிலையத்தமுனியாசமிக்கேதமுநிந்தவலை யாழிதானே
ஏதமறத் தவம்புரியும் பரீரதற்காச்சன்னுமுனி யிரக்கத்தாலே, காதி
ன்வழியொழுகவிடப் பரவியகங்காநதியோ கம்பையாறு.

இ-ள். பூதியில் அகந்தியமுனிவர்கமண்டலர் சனிழ்த்ததிலேலை
ருகிறகாலேவறியோ அந்தமுனி யானவர் ஆதிக்கை பில் ஆசமணஞ்செய்து
உமிழ்த்த சமுத்திரத்தின்பெருக்கேய குற்றமற்றகவஞ்செய்யும் பரீரத
ணக்காகச் சன்னுமுனியானவர் இரக்கதிரே கோதினவழியாசவிட
ப்பெருக்கெடுத்துவந்த கங்காநதியோவென்றுசத்தேகப்படவிருத்தது
கம்பையகதி-எ-று.

வேறு.

மங்காநதியின் மணலிங்க மழியாதிருக்கும் வகையுமையாள்
வெங்காநலினு ஸைபவள்போல் வெற்பாரிமையவெற்பாடண்
சங்காநதரத்தா லிருதனத்தா லிருகர்தோர்த்துத்தழவுதடங்
கொங்கார்களைப் திருமார்பு முருகியுருகிக் குழைகதாளே.

இ-ள். பார்வதிக்கொத கம்பையாறு பெறுக்கெடுக்குப்போதாம
ஊலாலேசெய்த இலிச்சத்திற்கு அபாயமுண்டாருமென்று பயத்து
கடு

காமங்கொண்ட ஆசையினாலே அணைபவன்போல் பர்வதராசகுமரி வ
 னையிலையணிந்தகைகளாலும் இரண்டுகொங்கைகளாலும் இறுகவிறுக
 த்தழுவுதலும்வாசனை பொருத்தியசந்தனைத்தையணிந்ததிருமார்பு உரு
 கிக்குழைத்தாள்-எ-று. யஎ

மனத்தாளீணந்தபெருந்துயரு மணக்காப்பிரிவுமுடண் றிரத்
 தளத்தானெருச்சிமுகமழுத்தித் தலைகாட்டோலசமுவுதலு
 மனத்தால்விளங்கும்கம்பவைநதி யருணாலத்தையொருபொழிது
 றிணைத்தார்வினைகளிரண்டுபோ லிரண்டாய்ப்பகுத்துங்கியதே.

இ-ள். தன்னுடைய தவத்துக்குப்பின்னம்வராமல் றீணத்திருந்த
 துன்பமும்சுவாமி கூடாமற்பியுத்ததுன்பமும் தீரும்படித் தனங்களிலே
 நெருக்கி முகமழுத்தி முன்னுள்போல அணைந்தவுடனே அன்னங்கள்
 சூழ்த்த கம்பனதியானது அருணாசத்தை ஒருவேளைநீணத்தவாச்சு
 டைய நல்வினை தீவினைபோலிரண்டாகப்பிரிந்து இவ்வச்சத்தைச்சுற்றிப்
 போனது-எ-று. யஅ

வேறு.

விடுத்தனன்காசத்தைப்பாங்கர் விளங்கிழையவர்கள் சூழத்
 தொடுத்தபூந்தொடையுஞ்சாந்து மணித்தவள் தொழுதாளந்த
 வடுக்கிணை தளதுசேள்வன் மாழ்பிணைதொடாதுநாணித்
 தித்திடுங்குறிசள்போல விளம்பியதழும்பாயம்மா

இ-ள். பார்வதிசுவாயியைத்தழுவிய கைசனைவிட்டர்ள் அருகில்பி
 ரகாசிக்கின்ற ஆபரணத்தைபுடைய அனேகம்பெண்கள் சூழப்பட்டமா
 லையுஞ்சந்தனமுத்தரித்துவந்தனஞ் செய்தாள்வடுப்போற் றகண்களைபு
 டைய அந்த அம்மை தன்னுடைய சுவாமிமார்பை மற்றப்பெண்கள்
 வெட்கத்தையடைந்து தேடாமலிருக்கும்படி தடுக்கவைத்த குறிசள்
 போல் தழும்புகள் விளங்கியதுகள்-எ-று. யக

அப்பொழுதானுமாற னடித்தழும்பிருக்குந்தோளு
 முப்பொழுதிறைஞ்சுந்தேவந்முடித்தழும்பிருக்குந்தானு
 மைப்பொவிசுறலாள்கொங்கை வணைத்தழும்பிருக்குமாற்பு
 மெய்ப்பொலிதூமாகத் தோன்றினுர்விடையின்பீத.

இ-ள், அக்காலத்தில்பரமசிவன் பாண்டியராஜன் அடித்தழும்புதி
 ருத்தேகாள்களும் மூன்றுகாலத்திலும்வணக்குகின்ற தேவாச்சளுடைய
 கிரீடங்களில்தழும்பிருத்திருவடிகளும் மேகம்போல்விளங்குங்கூந்த
 லையுடைய பார்வதி முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பு மிருக்கின்ற மார்

பும்தேகத்திற்பொலிந்த திருநீறுமாய் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளி
 னார்-அ. உ

அத்தரத்தமரெல்லா மலம்மழைசொரியவானிற்
 அந்தமிமுழக்கத்தோடே சருதிகண்முழங்கார்ன்ற
 வித்திரன் திருமாதேவ ரிறவியைத்தொழுதுகின்றார்
 சுத்தரக்கனிவாய்பின் னுமீசனைத்தொழுதுகின்றார்.

இ-ள், ஆகாயத்திலே தவர்களிபாவரும் புட்பவ நஞ்சும் பொழியத்
 தேவதுர்துமி முழக்கத்தோடுமே தங்கள்முழங்கின தேவீவந்திரனும்
 விட்டுணுயும் தேவர்களும் பார்வதியைத்தொழுதார்கள் அழகியகனி
 போலும்வாய்புடைய அம்மைபும்பரமசிவனை வணங்குகின்றார்-எ-அ

ஒண்ணுதல்விடைமுன்சென்று பணிந்துளமு நுகிப்பூசை
 பண்ணுதல்புகழ்தலாகிப் பணிந்தனளவனோரோக்கிக்
 கண்ணுதலுனக்குவேண்டும் வரமெதுகழுறுகென்ற
 வண்ணுதல்பிறிதொன்றில்லை யிடப்புறந்தருதியென்றார்.

இ-ள், விளங்குகின்றெற்றியையுடைய அம்மை ரிஷபவாகனத்தி
 ன்முன்பாகச்சென் நமஸ்கரித்துமனமுருகிப் பூரைரெய்துபுகழ்ந்து
 வணங்கினாள் சுவாமி பார்வதியைப்பார்த்து உனக்கு வேண்டிய வரம்
 யாதுசொல்லென்றார் அதர்க்கு அம்மைபும்பாதும் வேண்டி லேன்உம
 துவிடப்பாகத்தை அருளுமென்றுகேட்டார்-எ-அ. உஉ

அத்தனுமெழிவானென்கண் புதைத்தாலடைந்தழிமை
 இத்தலத்தினியபூசை யியற்றலாலகன்றதிர்த
 மெப்த்தலந்தனக்குத்தென்பா லொழிநகர்விளங்கித்தோன்று
 முத்தமாரகமந்தன்னை நீனைத்தபேர்க்களிக்குமுதூர்.

இ-ள், அதற்குபரமசிவன் அருளிச்செய்வார் கண்களோமுடியதின
 லே அடைந்தபாவம் இந்ததலத்தில் இனிமையானபூசைசெய்தலினால்
 நகியறுஇந்தமேன்மையான தலத்துக்குத்தென்பாரிசத்தில் ஒருநகர
 ம்பிரகாசுக்கும் அதைநீனைத்தால் முத்திபுண்டாம்-எ-அ. உஉ

ஆரணன் திருமாதேவ வடிமுடியொளித்துணான்ப
 பூரணவொளிபாய்மேக்கி முலகெலாம்பொருந்திர்தீர்போந்
 தாரணியவர்க்குமந்றைச் சயிலமாயிருப்போமக்கே
 வாரணிமுலையாய்பாகந் தருகுமீவாம்வருதியென்றார்.

இ-ள், பிரமனும் விஷ்ணும்மேகடப் பாதமும் சிவகம் அவர்க
 ளுக்குத்தெரியாம லொளித்துப் பூரணமாகிய ஏரானவெளியாய் மேன்

சீதாசுபகவினல்லாம் சூர்றாய்கிற்போம் பூநிகளிசிருப்போர்க்கு மலை
புருவமாயிருப்போந் துய்விடத்தில் வந்தால் கர்சலிந்த தளர்நையு
டைய பெண்ணே இடப்பாகத்தீண்டி தருவோம் வராமென்றார் பரம
சிவன்-எ-று. உச

என்னறு விழைவெசால்வர வினிமைசேர்கயிலேகாசி
தன்னிலு வினிதுகாஞ்சித் தலமொயுரைநீரிந்த
நன்னிலத்தனக்குச்சோணை நகரமேபுகமென்றிர்
பின்னையுமுளதேவநதத் தலத்தினுக்கீணையம்பேருர்.

இ-ள். பரமசிவன் அப்படி திருவுளம்பற்றிய அளவில் பார்வ திரொ
ல்லுவான் இனிமைசேர்த்த கைலாமகாசி இவ்விரண்டிலுங்கொளும்
இக்காஞ்சிபுரம் அநுகமென்று அருள் செய்தீர் அந்தலத்துக்குச்சுமான
மான பெருமைபொருத்தியதலம் வேறென்றுண்டோவென்றான் பார்
வதி-எ-று. உரு

அவ்வளமறுத்தெங்கோ னருளுவாசுமர்கொப்பான
தெய்வமைந்தொழும்விநாச ந்திருத்தமந்திரமுயில்லை
சைவமேயனைபுகான சமயமும் நனைபோல
இவ்வனை தவிர்க்குமுரு யிலையெனவிளம்பிப்போருர்.

இ-ள். அப்படிபார்வதிகொன்னவார்த்தையைச் சுவாமியறுத்து
சைவத்திற்குச்சரியான சமயமும் பொல்லாதபாபங்களைத்தீர்க்கும் அ
ருணாலத்தலத்திற்குச் சரியான தலமும் உலகத்திலில்லையென்று திருவா
ய்மலர்ந்து கைலாயத்திற்கெழுந்தருளிஞர்-எ-று. உரு

கொம்பநான்பொருப்பாய்நென் நிறைவனைக்குறித்துப்போற்றி
கம்பையாறகன்றுசாஞ்சித் தடத்தைபுகடத்துவேலன
தும்பிமாந்முகத்தோன்கன்னி வயிரவர்கணங்கள் சூழச்
செம்பொருள் கவரிவீசச் சி சிகைமெற்சிறந்துசென்றான்.

இ-ள். புட்பக்கொம்பையாத்கபார்வதிசுவாமியான் தெரியாமற்
சொன்னவார்த்தையைப் பொறுத்துக்கொள்ளாமென்று இரண்டுகை
களைபுகுவித்து வணங்கிக்கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சிபுரத்தைபுக
கடத்துசுப்பிரமணியர் கணபதிசத்தக்கன்னிகள் வயிரவற் சிவசணங்
ள்குழவும் இலட்சுமிகவுரியீசவும பல்லக்கில் எழுந்தருளிஞன்-எ-று.

மண்ககண்மகிழப்பட்ட மாங்களுத்தழைத்துவிநிக்
கண்டலற்சொரியுக்கல்லு வலைகளுங்கரைந்துசேர

வென்மலர்மடவாவுமோற்றக் கவலதிரண்டுநீங்கி
வினமதிமுடித்தாண்டமுற்றோ வெள்ளிடமருங்கிற்சேர்ந்தான்

இ-ள். பூநிதேவிக் குச்சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போனமரங்
சனநம் தவிருண்டாகித் தழைந்துத்தேனோடும் புட்பங்களைச் சொரிய
பபாறமகலலுகளும் பெரியமலைநூங்கரைந்துருக வெள்ளைத் தாம
லாபபழவில் வாசநுடைய சரஸ்வதிதோத்திரஞ்செய்ய இரண்டுகாத
சாரமேயாய்ச் சாதினையொத்த மூகக்கதைபுடைய பார்வதிஒருவெளி
யுடையநிலங்கியுள்-எ-று. ௨௮

வெய்யவனுமையசென்று வினவியகாரணத்தானீலக்
கையவன்மரசத்தீந் கரியவள்சமுப்காலுஞ்
செய்பவன்வருத்தினொன் றநிந்தயர்சினைப்பான்போலப்
பையமேற்கடலீபாய்தான் குமரவேட்பத்தல்செய்தான்

இ-ள். சூரியன் தன்னை யாரென்று பரசிவனைக் கேட்டதனாலே
நிலைபெறவரும், மரகதம்போன்ற வடிவமும் தாமரைப்பூப்போ
ன்ற உள்ளங்கையும் உள்ளங்காலும் பொருந்திய அம்மைசாபத்தினால்
வருத்தினொன்றிற்று தன்னுடைய விட்டு விடுகிறவன்போல மென்
ளமெள்ள மேற்குச்சமுத்திரத்தல்விழந்து அஸ்தமித்தான் சுட்பிரம
லிபர் அபக விரிநுக்கிறற்காக ஒருபத்தில் போட்டுவைத்தார்

அத்தலத்திற்கு வாரைப்பத்தலென்று இக்காலத்தில் வழங்கிய
புறிந்தது.

அன்னையுங்குகளைநோக்கி யரம்பைபாற் பத்தல்செய்து
புன்னிருகமுஞ்சால வருத்தினையெண்பாராட்டிப்
பின்னுமொருமஞ்சந்தி முடிப்புகற்கினியநன்னீர்
கைச்சிறையேலையேயி யழைத்திடுகணத்திலென்றான்.

இ-ள். அத்தன்பின்பு பார்வதிசுட்பிரமணியரைப் பார்த்துவாரை
மத்திலே பத்தல்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளும் சிவக்கவருத்தத்
தையடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ் சொல்லி இன்னும் ஓர்வேலையிரு
க்கின்றது அதுவனவயன்றால் சந்திரபாவத்தானை செய்கிறதற்குள்
லபரிசுத்தமான ஜலமேலேமே மடல் கைபிற் பிடித்திருக்கிற வேலையு
தத்தை யேயி யழைப்பிடுவென்றுவொண்ணான். எ-று. ௩௩

காதலாலிடைந்துசிக்கந்த னேனினுள்கையெல்லவேல்
போதவான்புத்திராண்டன்புகரும்புகுதன்போதன்
வாதிபாண்டங்காங்கோமன் வாமனென்பவரைவாட்டி
யீதிலேழ்கிரியைவிட்டிக் கொணர்த்துமேலீந்தம்

இ-ள். அப்படிச்சொன்ன அளவில் அதிகபத்தீயோடு சுப்பிரமணியர் வேலாபுதத்தையேவினார் அதுபாதவான் புத்திராண்டன்புருகூதன்போதன் பாண்டாங்கன் னீசாமன், வாமன், என்றுரொல்லப்பட்ட எழுபேரையும் அவர்களி நந்த ஏழுமலையையும் உருவி கல்லதண்ணீர் கடலுக்குப்போய்ச் சலங்கொண்டுவந்து அந்தநதிக்குச் சேயாரென்றுயெயர்-எ-று. ௩௧

கத்தேனளழத்தவாற்றிற் கடனெலாங்கருத்துவாழைப்பத்தலிருந்தாளப்பிபா துமைபாதம்பணிந்துவாற்றிற் சிந்துகீர்சிவப்பதேசென் றுரைத்தலுஞ்சிறப்பதாக வத்ததாற்கணையாறு திருமுகற்குறைப்பாண்வஞ்சி.

இ-ள். சுப்பிரமணியர் வரவழைத்த ஆற்றிலே நீர்க்கடனெல்லா முடித்துக்கொண்டு வாழைப்பந்தலி விருந்தாள் அப்போது அம்மையையவணங்கி இந்த ஆற்றுதீர் சிவப்பா யிருக்கவேண்டிய தென்னவென்றுகேட்க அத்தவிவரத்தைச்சுப்பிர மணியருக்குச்சொல்லுகின்றார் பார்வதி. ௩௨

அனந்தமாபுரத்திலேழு மறையவரறியாக்காலக் தனந்தயாவினைகள்செய்தா ரதன்பினலறிவுதீதூன்றி யனந்தமாமெனயேறு மயன்பதங்கருதிப்பன்னு ளனந்தமாலமதாயுட்கொண் டருந்தவம்புரிந்தரூந்தரள்.

இ-ள். அனந்தமாபுரமென்கிற பட்டணத்திலேழு பிராமணர்கள் அறிபாதகாலத்தில் அனந்ததீவினைகளைச்செய்து அதன்பின்பு நல்லவிவேகநதோன்றி அதம்மென்கிற அன்னத்தைத் தனக்குவாகனமாக த்தொண்ட பிரமனைக்குறித்து இலைகளையே உணவாகஉண்டு பலநாள் தவம்செய்தார்கள் அக்காலத்தில் எ-று. ௩௩

பதுமனுமவர்முன்சென்று பாவிக்கானவரைகலேழிவ் விதிமுறைதவஞ்செய்வீரேற் குமரவேள்விநிக்குமவேலாற் பொதிசடைமுடியுமுங்கள் வினைகளுட்பொடியாமென்று யதுமுகனுரைத்துப்போன னவருமத்தவமேசெய்தார்.

இ-ள். பிரசன்அவ்வேழுபேர் முன்னேபோய் பாவிக்களே முபேரும் ஏழுமலைகளிலே விதிமுறையாகத் தவம்செய்வீர்க ளானால் அப்போது அம்மைக்குச் சலம்வேண்டிய நிமித்தியத்தால்சுப்பிர மணியர்வேல்விவார் அதனலேஉங்கள் சடையோடுக்கடியசிரங்களு ம்பாவங்களும்பொடியாகப்போமென்றுசொல்லிவிட்டுப்போனார்அவர்க்கும் அப்பிரகாரம் தவம்செய்தார்கள்-எ-று. ௩௪

வேறு.

எழுவரையு மதிலிருக்கு மெழுவரையும் பிளந்துரீ யெறிர்ககூர் வே, வழியுமள ருதிரமுடன் புனல்கலந்துசிவந்ததுகாணுகையாலே, ஸுழிவியுள் றுனங்கென்ன வடிபணிந்து மகிழ்ச் திருத்தான் மலேமேற் பட்ட, செழுமுனிவர் குருதியினாற் சிவந்ததுபோற்சிவந்ததுவே செக் கர்வானம்.

இ-ள். அவ்வேழுபேரையும் அவர்களிருக்குமலை ஏழையும்பிளந் தது உ ன னு டைய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதம் அசனாள்வழிக்தொ முகுகின்ற அவர்களுடைய இரத்தததோடுசலங்கலந்து சிவந்தபோய் விட்டது உ ள ள்கொருகுற்றமுமில்லை யென்றுசொல்ல அம்மை பாதக் தில்குப்பிரமணியர் வணங்கிச் சந்தோஷமா யிருந்த அளவில்மலையிலே தவம்செய்துகொண்டிருந்த முனிவர்களுடைய இரத்தத்தினாற் சிவப் புறிறத்தையடைந்தது போலச்சிவந்தது செவ்வானம் எ-று. கூடு

வித்தகர்கண் புதைச்சமுனம் பாந்தவிருண் மறுமையிற்றும், னீ னையைப்போல, வத்தலத்தி லுமையவளை பின்பிடித்தா லென்பபரந்த சந்தகார, முத்தமியோசிறுகதலிப பந்தலில் சிழிருப்பளென்றும்பரிட் ட, வித்திலப்பர் தரைங்கால் விளங்கியதுதாரகையா னெருங்கும்வா னம்.

இ-ள். சுவாமினுடைய கண்சரோமுள்ளே முடினதினாலே உலக மெல்லாம்பாவியவிருள் ஒருவ ருக்கு மறுமையில்வந்து பிடித்துக்கொ ராளுகிற பாவத்தைப்போல் அந்தத்தலத்தில் பிறகுவந்து அம்மையை ப்பிடித்ததுபோலிருந்தது, பார்வதியோ ஒருவாயைப்பந்தலின் சிழிரு ப்பாளென்று தேவர்கள்போட்டுவைத்த முத்தப்பந்தலையொத்திருந் து நட்சத்திரங்களால் நெருக்கப்பட்ட ஆகாயம்-எ-று. கூண

மாலையெனும்குமரியிருண்மகிட முகமகற்றியந்திவானச் சோரிச் சோலமுடன் படிக்கலிக்கம் கொண்டதோன் மதியெழுந்து குடபா ற்சென்று, தாலமணி மிடற்றிரைத்தன் விழியுசைக்க வளைந்தகிரு ள னைத்து நீங்கப், பாலமிசைவெடித்தெழுந்த விழியெனவேயெழுந்தது செம பரிதிதானே.

இ-ள். மாலக்காலமென்னும், துர்ச்சகை இருட்டாகியமகிடாகுச ன் தலையையுத்து அசனாள் செவ்வானமென்றுசொல்லப்பட்டஇரந் தக்கோலத்தோடு படிக்கலிக்கத்தைக் கைக்கொண்டதுபோலச் சந்திச னுதயமாகி மேற்குத்திக்கில் அஸ்தமித்ததுலேகண்டராகியபரமசிகலன்

இரண்டு தேத்திரங்களையும் அம்மைபுதைத்த அளவில் நான் குற்றஞ் செய்யாமல் எல்லாவிருளும் போதும்படியாய் விழித்த அச்சவாமியின் நெற்றிக்கண் போலச் செம்மைநிலம்பொருந்திய ருசியன் கழக்குந்திக்கில் உதயமானன், ௭-று, ௩௭

வேறு.

கங்கைகரகராஞ் சேயாற்றிற்காலையெங்குநீர்க்கடன்கழித்து (டாள் மங்கைகனைகச்சவிகையின்மேன் மறையோலவழிக்சொன்பங்கமலர்நீர்வழியடியார் கொடியவினையாம்பஞ்சமலைக் கங்கிமலையால்விளங்கிய சீரண்ணாமலைகண்டடிதொழுதாள், ௩௭

இ-ள், பார்வதிகங்கைக்குச் சமானமாகிய சேயாறு யென்கிறநதியில் காலேக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகிய பல்லங்கிலேறிவேதகோஷ்டமுழங்க நடந்துபங்கப்படுத்து மும்மலங்களை நீர்க்கிற அடியார்களுடைய பாவமாகியபஞ்சமலைக்கு நெருப்புமலையாய்விளங்கிய திருவண்ணாமலையைப் பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாகச்சேவித்துக்கொண்டாள், ௭-று, ௩௮

வேன்றியினாற் வந்தபொருள் பகர்ந்திறவிபுரியாமும் வேனிற் பாலேக், குன்றமெல்லாம் வெறியாடன் முறையெலாம் பொதுவாயின் னூர்குறவையாடன், மன்றல்கழிந்திறற்கு விழாவெடுத்துக்கொண்டாடன் மருகவேலி, முன்றிலெலாஞ் சினற்சுவ முன்னுணர்ச்சி யணங்கர முன்றீர்க்கானல்.

இ-ள், வல்லமைபினாலே பாலேலத்தார் வழிச்செல்வோரை அடித்துப்பறித்த பொருளைப் பங்கிட்டு அந்த நிலத்திலிருக்கிற தூக்கைக்குப்பலியோடுவார்கள் மலைகளைபுடைய குறிஞ்சிலத்தில் இருப்பவர்கள் ஆடுபலிகொடுக்கிற பூசையோடுவார்கள், முல்லைநிலத்தில் இடைச்சிகள் குவைக்கத்தாடுவார்கள் கற்பகமாலையைத்தரித்ததேவேந்திரனுக்கு மறுதலித்தார் உற்சவஞ்செய்வார்கள் முற்றங்களில் சுறமீன்களை காயப்போடுகின்றகடலருகாகிய நெய்தலிலத்திலிருக்கின்றவர்கள் வருணனுக்குத் திருவிழாச்செய்வார்கள், ௭-று, ௩௯

கோதிபெறு காளுக மறையவம்பு சொரிகையினாற் றாய்மயமாக, மாதையெலாங்கலந்த மகிழ்ச்சியினாற்பொன்கலந்து மருவுநீரால், போதவச்சனங்கரையைப் பெருகுதலான் மதுவுடைய பொருதலாலே, சீதாணிகராகத் திருந்திராற் றிசைகொல்லாஞ்சிறந்ததண்ணேற.

இ-ள், திருந்தி ஓளிபொருந்திய துதிகையையுடைய யானைகள் மறையச் சலத்தைப்பெருக்கி வருந்தலாலும், பரிசுத்தமாகிய பெரிய

பூயிபெல்லாம் பரவிபசு! தோஷத்தினால் பொற்பொடிகளையுந் திரட்டி
 டிக்கொண்டுவருவதாலும் மஞ்சள் பொடிகரையைப் பெருக்கிப்படி
 யினாலும், தேன் கூடுடைந்து மோதுதலினாலும் என்று நதிக்குப்
 பொருள்கொண்டு சிலேடைவகையால் கரணுடைய தேகமறையப்பா
 ணங்களைச்சொரிதலாலும் தூப்தமபொருந்திய கோபிகைகளைச்சே
 ர்நதிருத்தலாலும் வைஷ்ணவர் உருகத் தயைசெய்தாலும் மதுவெ
 ன்கிற அசுரன் சாக யுத்தஞ் செய்தலாலும் விட்டுணுவுக்குச் சமா
 னமாக நாலுதிக்கிலுஞ் சிபுர்தது-எ-று. சய

இது நதிக்கும் திருமாலுக்கும் செம்மொழிச்சிலேடையணிஎன்க

இதுமுதலாறுபாடல் வயற்சிறப்புக் கூறும்,

மேவுபுனல் பரந்தொழுகக் குளிர்ந்துமயிர் பொடித்தனபோல்
 விதத்திற் றேன்றிக், காவினுறை சுங்கிளியின் சிறகெனவே பசந்து
 தொண்டைக் கதிராய் முற்றிக், கூவுகின்ற வாரணத்தி னிதம்போல
 நிமிர்ந்தெழுது குறைவில்சாவி, பாவையுமைதவம் புரியுந்தவமிதெ
 னப்பணிந்தனபோற் படிந்தமாதோ.

இ-ள் அந்நதியில்வந்து நீர்பரந்து ஒழுசுகிறபடியினாலே குளிர்
 ந்த பூமிதேவியினுடைய தேகத்தின்மயிர்க்குச்செறிந்ததுபோல் கு
 றைவில்லாத நெற்பயிர்களுண்டாகத் தோப்புகளில் வாசஞ்செய்சிற
 பச்சைக்கிளிகளின் சிறகுபோல் பச்சைநிறத்தை யடைந்து தொண்
 டைக் கதிராய் முற்றிக் கூவுகின்ற கோழிக்கழுத்துப்போலநிமிர்ந்து
 பார்வதிவளஞ்செய்கிற தலம் இது வென்று வணங்கினது போல வ
 னைந்து கிடக்கின்றன-எ-று. சக

சந்ததமு மேருமவர் பத்மபதார்த்தங்கரிந்தரிந்தவரி தடுத்துவர
 ி, இந்திர னுலகினொடு போர்செய்வா னெழுமலையாமென்னப்
 போர்செய், தந்தரமே சுற்றிரவி புரவிகள்போற் கடாவிடுத்தேயா
 றறித் தூற்றி, மந்தரமர் மெனக்குவித்து வழங்குகினுந் தொலையா
 னென்மருதவேவி.

இ-ள் எப்பொழுதும் உழவர்கள் பதம்பார்த்து அறுத்து அ
 றிகளைச் சுவையாகவாரித் தேவேந்திரனுலகத்தோடு சண்டைசெய்ய
 எழுந்தமலை யென்று சொல்லும்படியாகப்போர்போட்டு ஆகாயவழி
 யாகவருகிறகுரியனுடைய குதிரைகள்போலும் கடாக்களைவிட்டு அ
 றுத்துவைக்கோலைத் தூற்றி மந்திரகிரிபோலக் குவியல்செய்து எல்
 லாமனிதர்களுக்கும் கொடுத்தாலும் நெல்குறைபாது மருதநிலத்தி
 ல்-எ-று. சஉ

கழலின்மென்றுமுத்தியர்தம் கண்ணிழலைக் கண்டுகருங் கயல் வந்தேறும், அயலிவீவர் கொடும்புருவகிழவினைக்கண் டோகிலையொ ன்றஞ்சுமீளு, மயலுதவு மாவகனந் தாமரைப்போ தெனமருவி வ ண்டிசேரும், இயலுமவர் நாசிகிழல்சண்பகப்போ தெனவெரு யிரி யல்போகும்.

இ ள். வயலிற் களை யெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடைய கண்ணிழலை க்கண்டி சேற்கண்டைகள் நம்மினமென்று வந்துசேரும்? பின்பு அ ருகில் அவர்களுடைய புருவகிழலைப் பார்த்துவில்லென்று பயப்பட் டோடும் ஆசையைக் கொடுக்கிற அவர்களுடைய முகத்தைத்தாம ரைப்பூவென்று நினைத்து வண்டுகள்வந்துசேரும் அதன் பின்பு அ வர்களுடையநாசினிழலைப் பார்த்து சண்பகப்பூவென்று ஓடிப்போ கும்-எ-று.

பெரும்பயனத்துமுத்தியர்தம் கண்க்காலை வராலெனப்போய்ப் த்பிடிதுப் பள்ளர், திரும்பவுமங்கலிர் புறங்கால் கமடமெனப்பிடி ம ருதத்தினுக்கும் விழியினுக்கும் குலைத்தோமென்று சுரும்பினுடன் கலுழ்வனபோற் றுமரையுங் குவளையுத்தேன் சொரியுமாமோ.

இ-ள். பெரிய வயல்சளிற் களைபிடுங்குகிற பள்ளத்திகளுடைய கண்க்காலை வரால்மென்று பள்ளர் பிடித்து வெட்கத்தை யடை ன்து மறுபடியும் அப்பெண்களுடைய புறங்காலை ஆகையென்று பி டிக்கு மருதனிலத்தோறும் தென்னங் குரும்பைபோன்ற முலைகளை யுடையபெண்கள் முகத்திற்கும் கண்ணுக்குற் றோற்றுப்போனோ மென்று வண்டினே சொல்லியழுகிறதுபோல் தாமரைப்பூவும் நீ லோற்பலமும் தேனைச்சொரியும்-எ-று. சச

வேறு.

நிலையுந் சுளிக்ருமோதி நெடும்புனல்குடைபவன்ன மழைவண்டானத்தோறி மருகவண்டானத்தோடு மழல்விரமணிப்பூனமள்ள ரரிகினைக்கியையலு துங் குழலிசையறுகாணபாதர் குழலிசையறுகாற் கூட்டம்.

இ ள். எந்நாமநீரிலேபோய் விழுந்துகலக்க அன்னம் இளமை ராகிய நாரையுடனே மருதநிலத்தில் வளம்பொருந்திய தானத்தை யுடைய சோலையில் ஓடும் பிரகாசம் பொருந்திய இரத்திராபரணங் கூடையுடைய பள்ளர்கள் அடிக்கிற அரிகினை யென்னும் வாத்திய த்திற்கு இசையும்படியாக ஊதுகின்ற புள்ளாங்குழலிசை இல்லாத போதுபெண்களுடைய கூந்தலிற் பொருந்திய வண்டுகள இசையும் படியாகவது தும்-எ-று. சரு

மூசவண்டினங்களெல்லா முடிந்தசங்கிலிகளாகக்
காசுநெற்கதிர்களெல்லாங் கன்னசாமரைகள்காட்டத்
தேசவாய்க்கவளம்பெற்றுத் தேறுகைப்பாகைச்சிந்தி
வாசவண்களிறுபோல மருதம்வீற்றிருத்தமாதோ.

இ-ள். ஒழுங்காய் மொய்த்துக் கொண்டிருக்கிற வண்டின் கூட்
டங்கள் சங்கிலியாகவும் இரத்திரம்போலும் நெடிக் திரிகள் சாமரை
போன்றதாகவும் பிரகாசம்பொருத்த வளப்பம்பெற்றதென்கிற பொ
ருளைச் சிலேடையாகக்கொடுக்கும் அழகிய வாயினாலே கவளம் பெ
றுதலாலும் பருவங்கொண்டதேனாகிய அமிர் தத்தைச்சிந்திபென்னு
ம்பொருளைக் கொடுக்கும் தேறித்தன்கண்ணிருக்கின்றபாகனைத் த
ளளி கொல்லுதலாலும் தேவேந்திரனேறுகிற அயிராவதமென்னும்
யானைபோல மருதநிலம் வீற்றிருத்தது-எ-று.

தேசவாய்க் கவளம்பெற்று என்பதைப் பிரகாசம்பொருத்த
வளப்பங்களைப் பெற்றுஎன்றும் யானைக்குப்பிரகாசத்தை யுடைய
கவளம்பெற்று எனப்பொருள் கொள்க. தேறுகப்பாகைச்சிந்தி என்
றதை சிறந்ததேனாகிய அமிர் தத்தை சிந்தி என்கொண்டு யானைக்
குத்தறித் தன்கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத் தள்ளியென்று கொள்க.

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக்கவிப்பா.

பண்ணார்கமலப் பழனப்பநிரீங்கி
மண்ணாடர்போற்றும் வடவீதியுற்குறுகி
யண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ்சென்றுதொழ
விண்ணார்கொடிநெடுந்தேர் வீதிகளின்மேவினான்

இ-ள். வண்டுகளிரை பாடுகின்ற தாமரைபுட்பங்களுடைய ம
ருதநிலத்தூரைவிட்டு நீங்கி பூலோகத்தார் வணங்கும் வடக்குவீதி
யிலெழுந்தருளி அருணாசலேசருடைய பாதாரவிதத்தைப் போய்
வணங்க ஆகாயத்தை யளாவிய கொடிகளையுடைய தேர்க்கரிருக்குங்
கிழக்குவீதியில் வந்தாளபார்வதி-எ-று.

கவி-விருத்தம்.

நச்சுகோபுரத் துச்சிமேவிலோ
வச்சிரத்தினான் மதியின்மாசுபோம்
வச்சுமாமணிச் செம்மையாலினன்
பச்சைமரூலெல்லாம் பவளயாழமே.

இ-ள். யாவரும் விரும்பப்பட்ட கோபுரத்தின் சிகரத்தினருகி ல் சந்திரன் வரும்போது அக்கோபுரத்திழைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒ ட்பற்றவச்சிரங்களினுலே தனது களங்கத்தை நீங்குவான் இன்னும் அக்கோபுரத்தி ழிழைத்திராவின்ற மாணிக்கங்களுடைய சிவந்த வொளியினால் அதனருகில் வரும்போது சூரியன் இரத்திற்கட்டி யபச்சைக்குதிரைகளேழும்பவளக்குதிரைகளாகத்தோன்றும்-எ-று.

வேற்றுமேருநேர் மேடைமீதினும்
போற்றுகார்மதிர் புரிசைமீதினும்
தொற்றுநீலமா மணியின்சோதியா
லேற்றவானதி யமுனையானதே.

இ-ள். வேறுவேறாகி மேருவையொத்த மேடைகள்மேலும் மே ள்கங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மதில்கள்போலும் இழைத்திருக்கும் நீலரத் தினத்தின் பிரகாசத்தினால் ஆகாயத்திலிருக்கும் கங்கையமுனைபோ ல் கறுப்புநிறமடைந்தது-எ-று. சஅ

பரவையாமெனப் பணைமுழங்கவே
யரிவைமாதரா ராடரங்கின்மேல்
விரவுபச்சையின் கதிரைவெய்யவன்
புரவிகொளவிடும் புல்லென்றுன்னியே.

இ-ள். சமுத்திரம் போல வாத்தியங்கள் முழங்கப்பெண்கள் நாட்டியஞ் செய்கின்ற மேலுப்பரிகையி ழிழைத்திருக்கும் பச்சைர த்தினங்களுடைய கிரணங்களைப் புல்லென்று நினைத்து சூரியன்இர த்திற்கட்டிய பச்சைக்குதிரைகளேழும் கொளவும்-எ-று டுஉ

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தகையலீ திகடந்துமணி யாலஞ்சேர்ந்
துத்தமனையென்னையா ளுடையானைச்சோணகிரி
வித்தகனைக்கண்டு பணிந்துருசிமீண்டுபல
சத்திகள் தம்மோடு தலைச்சுரத்தைமேவினாள்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய வீதியைத் தாண்டி அழகுள்ள கோயிலுக்குட்போய் உத்தமரை என்னையாட் கொண்ட வரை அருணாசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொருபரைத்தரிசித்து நம ஸ்கரித்து உருக்கத்தையடைந்து திரும்பிப் பலசத்திகளுடனே த லேச்சுரமென்கிற மலைச்சாரலை யடைந்தாள் அம்மை-எ-று, டுக
ஊசியிலோர்கால்விரலை யூன்றியொறுகான்மடித்து
காசிமிகைவிழிகளை யு நாட்டியன்முட்டித்

தேசினமுதுருகுதெள் ளமுதையுண்டுதவக்
கோசிகனைப்போல்முயல்வார் * கோடானகோடியே.

இ-ள். ஊசியிலே ஒருகாவின் வீரலை யூன்றிக்கொண்டு ஒருகாலைமடித்து மூக்குறுணியிலே கண்களைச் சேர்த்துப்பஞ்சாக்கினியை வளர்த்து பிரகாசமான அமிர்ததாரணைசெய்து பிரமாந்திரத்தின் வழியாய்வருகிற அமிர்தத்தை சாப்பிட்டு விசுவாமித்திரன் போலத்தவஞ்செய்வார் அனேகங்கோடிபேர்-எ-று. ௨

நாடுமலமுன்றகற்பு நல்வினையுத் திவினையுஞ்
சாடிமனமிழந்து தானிழந்துதன்மயமாம்
வீடுபெறவிரும்பி வேட்கைபிறிதில்லாமற்
கூடுசிவஞானியர்கள் கோடானகோடியே.

இ-ள். ஆண்மை காமியம் மாயையென்கின்ற மும்மலங்களையும் நீக்கி நல்வினை திவினை பொப்புலந்து மனமென்பது இறந்துதற்போதற்கெட்டு உலகம்சிவசொரூபமாய் மோட்சம்பெறுமபடியாக ஆசைகொண்டு மற்றோ ராசையுமின்றிச் சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள் கோடிபேர்கள் அம்மலைச்சாரவில் இருப்பார்கள்-எ-று. ௩

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைபைத்
தண்டிமுடிவுசவுச ராதியாய்ப்பூசித்
தண்டப்பிரானஞ்செழுத்தை யோதிபகமகிழ்ந்து
கொண்டகிரியையினர் கோடானகோடியே.

இ-ள். அடியார்களோடு ஆகமங்கள் சொன்ன விதிமுறைப்படி நூரியன்முதல் சண்டேசுரர் அந்தரமாகப் பூசைசெய்து தேவருக்கெல்லாம் முதல்வனான சிவபிரானுடையபஞ்சாட்சர மந்திரத்தையோடு மனமகிழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடானகோடிபேர்

நேருமியமநியமா தனவகையும்
பேர்பிராணயாம் பிரத்தியாகாரமொடு
தாரணையான சமாதிகைதன்னிலுமெய்
கூறுமுயலியோகியர்கள் கோடானகோடியே.

இ-ள். இயமம், நியமம் ஆசனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை தியானம், சமாதியென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்க யோகங்களின்வகைகளை பறிந்து அவைகளைத் தேகசிரம்பட்டு முயல்கின்றயோகியர்கள் அனேகங்கோடிபேர்கள்-எ-று. ௪

* கோடானகோடிபே ரென்பது கிராமிய வழக்கச்சொல்.

மாதர்களின்னசெயல் செய்யும்வகைபார்த்துச்
 சூதவனஞ்சூழ்ந்த சுணையஞ்சுணைசூழ்ந்த
 சேதவருவிகளும் பார்த்துச்சிறப்புற்றுக்
 கோதமனராசிரமம் தன்னிற்குறுகினார்.

இ-ள். மகத்தாகிய தவமுடையோர்கள் செய்யும் செய்கையை
 ப்பார்த்து மாந்தோப்புச் சூழ்ந்த சுணையஞ்சுணைசூழ்ந்த சேதளமான அ
 ருணிகளையும் பார்த்துச் சுறம்பையடைந்து அவ்விடத்தில் இருக்கிற
 கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் அம்மன் சேர்ந்தான்-எ-று, ௩௬

அந்தவிடத்துமையாள் செல்லவகலிகையு
 மைந்தனும்வந்தேத்தினார் வாழ்த்திமறைக்கௌதமனார்
 முந்திமுனிவெவ்விடத்தே பென்றாள்முனிபுதல்வன்
 தந்தைமலர் தருப்பைக் கெய்திபுதுஞ்சாற்றினார்.

இ-ள். அக்கௌதமருடைய இடத்திற்கு அம்மைபோனவுடனே
 அவரது பெண்சாதி அகலிகையும் புத்திரராகிய சதானந்தரும் வந்
 துபணிந்தார்கள், அம்மை ஆசீர்வதித்து வேதங்கையுணர்ந்த முதன்
 மையான கௌதமரிஷி எங்கேயிருக்கிறாரென்று கேட்கச் சதானந்த
 ர்தருப்பை கொண்டுவருகிறதற்குப் போனாரென்று சொன்னார்-எ-று.

பின்னும்வனுரைப்பான் பேதமைபென்புஞ்சூழ்கில்
 கன்னலமுதே சுணப்போதிருந்தருளி
 லன்னவனைக்கொணர்வே நென்றேபடிதொழுது
 தன்னையளித்தவன்பாற் சென்றான்சதானந்தன்.

இ-ள். மறுபடியும் பார்வதியைப் பார்த்துகருப்பஞ்சாறு போன்
 றபார்வதியம்மையே அறிபாமைமுடைய என்சூடிசை வீட்டில் கூண
 ப்போது இருந்தால் எந்தகப்பனரைக்கொணராவந்து சேருகிறேனெ
 ன்றுபாதங்களைத்தொழுது தன்னைப்பெற்ற கௌதமரிடத்திற்குப்
 போனார் சதானந்தர்-எ-று. ௩௭

இங்கிவன்செல்போதி விளந்தருப்பைகொய்துமுனி
 புங்கவர்கள்சூழ்ந்த வருமுனிவன்பூத்தலத்து
 துங்கவனக்கற்பகம்போற் றேன்றுதலாவிந்தவனந்
 தங்கள்வனமல்லவென்று சங்கையுற்றுநோக்கினார்.

இ-ள். இப்படிசதானந்தர் போகிறபோது இளைமையாகிய தருப்
 பைக்கொய்து அனேகமுனிவர்கள் சூழக்கொய்தவர் வருகிறதற்குமு
 ண்ளே இவ்விடத்தில் எல்லா விருகூங்களும்புஷ்பித்துக் கற்பகவிரு

கூம்போலக்கா ஹுகிறபடியால் நம்முடைய வனமல்லவே இதுபாரு
டையதென்று சந்தேகப்பட்டுபார்த்தார்-எ-று. டுக

இத்தலத்தில்வந்தவரா ரென்றுரைத்துமாதவற்குப்
பத்துருவந்தந்த முனியும்பராசரனு
மத்திரியும்புதுமை யாராயுமெல்லையிற்றன்
புத்திரனைக்கண்டு வரவென்னபுகவென்றான்

இ-ள். இவ்விடத்தில்வந்த பெரியோர்கள் யாரென்று விட்டுணு
வுக்குப்பத்துதரம்யிறக்கச் சாபங்கொடுத்தபிறகு ரிஷியும்பராசரனு
அத்திரியும் அப்புதுமை விசாரிக்குமிடத்தில் தம்முடைய பிள்ளை
சதானந்தரைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகிய விசேஷம் என்னவெ
ன்றுகேட்டார் கௌதமர்-எ-று கூய

கவிவிருத்தம்.

தாதையிவைகேளிறைவந் தங்களை யளிக் குஞ்
சோநிபிவனெய்தின னெனத்தொழுது
ஒதபறைதேடுமவ ணக்குடிசைமேவற்
கேதுதவமேதுதவ மேதுதவமென்றான்.

இ-ள். சதானந்தர் தந்தகப்பனாகிய கௌதமரைப்பார்த்து
யாபிரமன் முதலாகிய ஐவரையுத்தன்விடத்தி லுண்டாக்கியதேசோ
மயமாகிய பராசத்தி இவ்விடத்தில் வந்தி நக்கிறா என்று வணங்கிச்
சொல்லாதசொருபமாகிய வேதங்கள் தேடுகறகரிய அம்மை நம்மு
டைய சூடிசையில்வர என்ன தவம்செய்தோமென்றார் கௌதமர்-எ-று

ஒடினனனைத்துமக லுச்சிபைமுகந்தா
னாடினம்மகிழ்ச்சியெனு மாழ்கடல்புகுந்தான்
பாடினனெடுத்தருசை பார்மிசைபெறிந்தான்
வீடின தந்தம்வினை வேரினுடனென்றான்

இ-ள். கௌதமர் இவ்வார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தரைக்
கட்டியனைத்து உச்சிமுகத்து ஒடினர், திருக்கூத்தாடினர் சாதோஷ
மென்கிரசமுத்திரத்திலாழந்தார், பாடினர், தருப்பையைப்பூடயிலே
பெறித்துவிட்டார், என்னுடையபாவம்வேருடனே கெட்டுப்போயிற்
றென்றுசொன்னார்-எ-று. கூஉ

அத்திரிமுதற்றலைமை யந்தணாகளெல்லாம்
கைத்தலமெடுத்தனர்நடித்தனர் களிப்பால்
வித்தநிரிசுக்குமிட மேவியெதிற்கண்டார்
பத்திவலையிற்றுபு பா தங்களில்விழுந்தார்

இ-ள். அத்திரிணி முதலாகத் தலைமைபெற்ற ரிஷிகளெல்லாம் இரண்டு கைகளையும் தலைமேல்வைத்துக் கூத்தாடினார்கள் சந்தோஷத்துடனே பார்வதியிருக்கிற இடத்தை யடைந்து எதிரே கண்டுபக்தியாகிய வலையிலே அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில்தான் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்-எ-று. கூஉ

நின்னிலைமைகன்னியிறை நீள் பிரமசாரி
என்னுமுறையன்று முத வின்றுவரையெல்லா
முன்னிடையுதித்துல குயிர்த்தொகைகொல்லா
மன்னையெனுமுன்பெருமையார நியவல்லார்.

இ-ள். தாயே நீயோ கன்னிகை, சுவாமியோ நித்திய பிரமசாரி யென்று சிருஷ்டிதொடங்கி இதுவரைக்கும் வேதங்களெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றன. அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களிருக்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந் தோன்றித்தாயென்று சொல்லும் அப்படிப்பட்ட உன்பெருமையை யாரறிப்போகிறார்கள்-எ-று.

நித்தனை முகற்றருமை நிந்தன திடத்தே
சத்தியென நீ வருவை சத்திசிவமென்றே
இத்தகைமைகொண்டியிர்கள் யாவையுமறிப்பா
யத்துவிதமாகுமுனை யார நியவல்லார்

இ-ள். நித்தியமாக விருக்கிற சிவபிரானே முதலில் உண்டாக்ருவாய் அச்சிவனிடத்திலே சத்தியாக வருவாய் சத்திசிவமென்கிற தன்மை மயக்கொண்டு உயிர்களை யெல்லாம் பெறுவாய் அத்துவித சொருபமாகிய உன்னையாரறிப்போகிறார்கள்-எ-று. கூடு

மெய்ப்பொருண் மகேசன்நன் வேதநாயினானால்
மைப்பரும கேசியுமை வாணிதரு வாவை
இப்படியு மன்றியவ நெப்படியெடுத்தார்
எப்படியு மாவையுனை யார நிய வல்லார்

இ-ள். பரமசிவன், மகேசுவரர், உருத்திரர், பிரமன் விஷ்ணு ஆனால் நீ மகேசுவரி, உருத்திரி, சரசுவதி இலட்சுமியாகிய சத்திகளாய் இப்படியும்ல்லாமல் அச்சிவபிரான் எப்படிப்பட்ட உருவங் கொண்டனரோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொள்ளுவாய் உன்பெருமையை ஆரநியவல்லவர்கள்-எ-று. கூகூ

நெஞ்சருகி மாதவர்களின் நிவைபுகழ்ந்தார்
வஞ்சியிடை கௌதமனும் வந்தனன் வரும்போ
தஞ்சலிபு நிந்தனை தற்கு முனமேமின்
கஞ்சமல ரென்னவிரு கால்களில் விழுந்தான்

இ-ள். மாதவத்தைபுடைய ரிஷிகளெல்லாம் நெஞ்சமுறுகிவின்
று இப்படிதோத்திராஞ்செய்தார்கள். அச்சமயத்தில் பார்வதிசமீபத்
தில் கௌதமர் வரும்போதே இரண்டுகைகளையுஞ் சிரத்தில் வைத்
துக்கூப்பித் தாமரைமலரைப்போத்த அம்மையினது இரண்டொத்த
திலும் நமஸ்கரித்தான் எ-று

அன்பிலுயர் கௌதமனு மன்னையையவணங்கி
பின்புற வுரைப்பறய நெண்டிசை புரப்போர் |
தன்சீர மிதிக்கரிய தாரிணைக நென்றன்
புன்குடல் மிதிக்கவென புண்ணியமுடித்தேன்.

இ-ள். பத்தியினாலே உயர்ந்த கௌதமரிஷியும் பார்வதியம்மை
யை வணங்கிச்சொல்வான் பிரமன் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் சிரத்திலே
யைத்ததற்கு அருமையான பாதமிரண்டும் அடியேனுடைய புன்மை
பொருத்திய சிறுவிட்டில்மிதிக்க என்னபுண்ணியம்செய்தேன். கூறு

இந்தமொழி சொற்றலு மிளங்கொடியும் வேலண்
றந்தையிடை சென்றிடுவ னங்கதூதவிந்தால்
சிந்தைமகி முன்னிடையில் வந்துகுறைதீர்வேன்
மைந்தனைமோதினன் மறுத்துமிவை சொல்வான்.

இ-ள். இவ்வார்த்தையைச் சொன்ன அளவில் இளமையாகியகொ
டிபோன்ற அம்மையும் பிள்ளையாகிய கௌதமனே எனக்கோர் கு
றைவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ் சென்
று தீர்த்துக்கொள்வேன் அவ்விடம்விட்டால் என்மேல் அன்புவை
த்த உண்ணிடத்தில்வந்து தீர்த்துக்கொள்வேனென்று சொல்லி மறுப
டிபுஞ்சொல்வான் எ-று

நாயகன்மொழிந்திட நடந்தபடி யெல்லாம்
பாயிரமெனும்படி பகர்ந்தன ளெவர்க்குந
தாயிவை மொழிந்தளவி னிற்சதமகற்கன்
றாயிரம்விழித்திர ளளித்தமுனி சொல்வான்.

இ-ள். பாமசிவன் சொன்னபடி பூமியில்வந்து தர்னச்சமாசார
மெல்லாம் பாயிரத்தோடுகூடிய நூல்போல முறையாகவிந்து எவ
ருக்கும் நாயகிய பார்வதி சொன்னபோது முற்காலத்தில் தேவேந்
திரனுக்கு ஆபிரங்கண்ணுண்டாகச்செய்த கௌதமர் சொல்வார்.

இத்தல முதற்றல மிதன்பெயர் மிலேச்ச
முத்தம மிதற்றரும மொன்றிபல வாகும்,

மெய்த்தவ மியற்றியடியில் வெள் சிவன் மேல்வக்
தத்தனு மிடம்புற மளித்தருளு மென்றார்.

இ-ள். இத்தலம் முதன்மைபான தலம் இதனுடையபேர் தலைச்
சாரம் இது மிகவுமுத்தமமானது இந்நிலை ஒருபுண்ணியத்தைச் செய்
தால் பலவாய் விருத்தியாகும் இதிவிருந்துக்கொண்டு நீ மெய்மை
யாகிய தவம் செய்தால் மேன்மையுள்ள ரிஷபவாகனத்தின்மே லெ
ழுந்தருளிய பரமசிவன் உனக்கு இடப்பாகம் கொடுப்பாரென்றார்
கௌதமர் என்று. எக

மரலயன் வசக்கண்மக வான்முனிக ணத்தோர்
சாலைகள் சமைத்ததில் தனிக்தவ முடித்தார்
காலமிட னன்றுசெயல் கைப்பலமி தென்றான்
மூலமுதல் வலவியு முடிப்பினது வென்றான்.

இ-ள். அம்மைமை விட்டுணு பிரமன் அஷ்டவசக்கள் தேவேந்தி
ரன் அனேகமுனிவர்கள் அவரவர்கள் இடஞ் செய்துக்கொண்டு ஒ
ப்பறம தவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக்கொண்டார். நீவந்த
காலமுடி—முன்மையாகும் இவ்விடத்தில் நீதவஞ்செய்தால் கைப்
பலமாகி முடியுமென்று கௌதமர்சொல்ல எல்லாப்பொருள்களுந்
மூலமாகிய அம்மையும் தவஞ்செய்து என்கருந்தை முடித்துக்கொ
ளருகிறே னென்றான் என்று. எஉ

எண்ணிக்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கௌதமனே முதலாய் முனிவர்க்கெல்லாங் குளிர்ந்தமொழி ப
கர்ந்துவிடை கொடுத்திச்சோண, பூதரமா மதன்குணபாற் பன்னி
சாலை புதிதமைப்பித் தகமகிழ்ந்து புறம்புகாக்க, மாதரெழுவரைய
மைத்து நாலுபாலின் வாயிலையெண வயிரவர்கள் மகிழ்ந்துகாக்க,
வாதரவினிநுதிமநதர் மருங்குகாக்க வரிதரிப்புறங்காக்க வலம
த்தான் மன்றே.

இ-ள். கௌதமர்முதலான முனிவர்க்கெல்லாம் பிரியவசனஞ்சொ
ல்லி உத்திரவுகொடுத்து அருணாசலத்துக்கு கிழக்குப்பக்கத்தில் ப
ர்ணசாலை புதிதாகச் செய்வித்து சத்த மாநாகளைப் புறக்காவலாக
வைத்து நாள்குவாசல்களையும் எட்டுவயிரவர்கள் காக்கவும் துர்க்
கை உட்பக்கம் காக்கவுஞ் செய்தான் பார்வதி-எ-று. எஃ

கொந்தளகஞ் சடைபிடித்து விரித்துப்பொற்றோட் குழைகழுத்
திற் கண்டுகையில் குப்பையூட்டி, புத்துமரவுரிசிகர்ப் பட்டாடைநீக்

சீருத்திரமரபுரிசாத்தி புத்தூளத்தால், விந்தைதிருநீராணிந்து களங்குட் காட்டுவது ளிளங்குமுசியிரெருகால் விரலையுன்று, அந்திபகனி பைபத்தின் மனத்தை ஆன்றி யறியபெருந் தவம்புரிந்தா ளகிலமீ ளுள்ள.

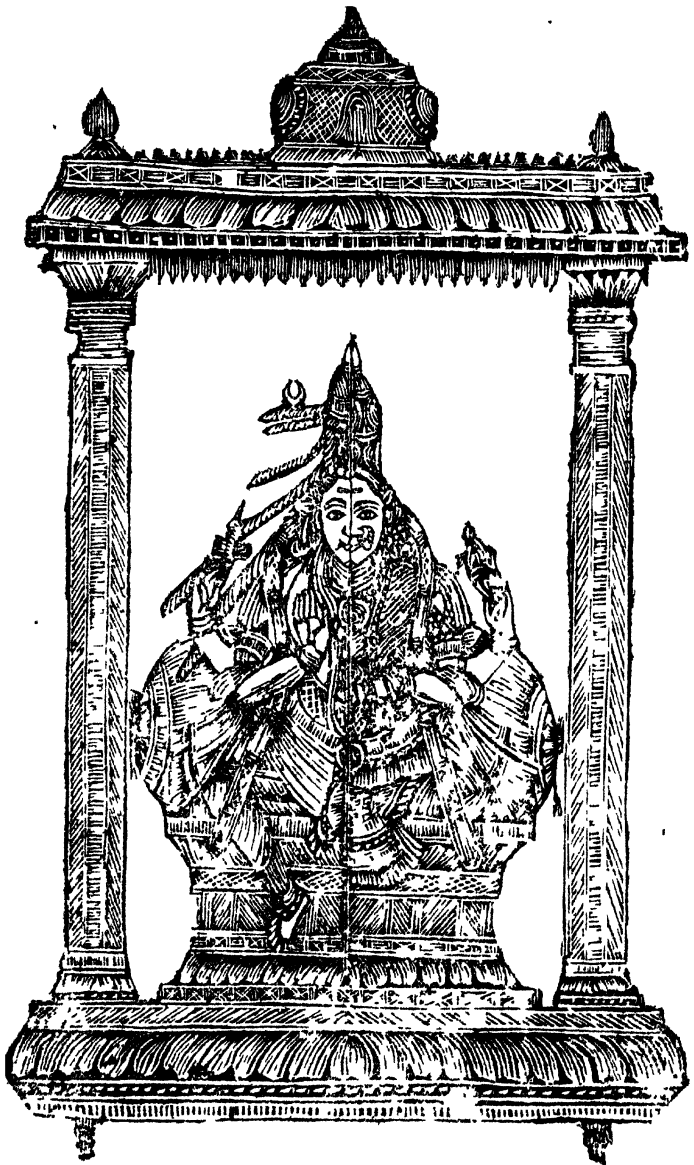
இ-ள், புட்பங்களைத் தரிக்கின்ற கூந்தலைச் சடைசெய்து விரித்துத் தோள் கழுத்து காதுகளில் உருத்திராட்ச மாலையைத்தரித்து ஆடுகின்ற பாம்புரிபோலிருக்கிற பட்டாடை புடிப்பதுவிட்டு மரவுரிதரித்து நெருப்பில் காய்த்து பளபளவென்று பிரகாசிக்கும் ஊசியில் ஒருகாற் பெருநீரையுன்று இராப்பகலாக மனத்திலே பரமசிவத்தைத் தியானமாக உறுத்து அரிதாகிய பெரியதவத்தைச் செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதி என்று. எச

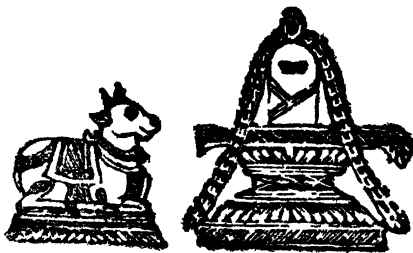
இளைத்தகொடி. பருங்குலிவீர் தெரியினுர்ப்ப வினியதவமியற் றுதல்கண் டிளைத்துவாடிக்க, களைந்துமார் துடித்துவிழி புதைத்து வாணிக் கண்ணீரின் மூழ்கியின்றூள் கமலத்தாளு, முளைத்துமனந்த ளர்ந்தமூலி விழுந்தார் மன்றையுழிர்கொலாங் கரைந்துகரைந்துரு காசின்ற, வளைத்துவளைத் துரைப்பதென்றாய் வருந்துமானால் வயி ற்புயிலுள்ள கருப்பமெல்லாம் வருந்திடாதோ.

இ-ள். மிகவுஞ் சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடைவளைந்து அக்கி விமத்தியிலே இனிமைபான தவத்தைச்செய்வதைப் பார்த்துப் பார்த்து இளைத்து வாட்டமடைந்து களைத்து மனம் துடித்து இரண்டு கண்களையு அடிக்கொண்டி சரஸ்வதி கண்ணீரால் முழுக்கின்ற, இலக்குமி மனம்வந்தச் சஞ்சலப்பட்டு அழுதுவிழுந்தார் மற்ற சிவ ராசிகொல்லாம் மனங்கரித்து உருகின நானிதைப்பிரித்துச் சொல் வதனால் என்னபயன் தாயானவள் வருந்துவாளாயின் வயிற்றுயிலுள் ள கருவாகிய சிவமெல்லாம் வருத்தத்தை யடைவாதோ என்று. எசு

முன்பனியிற் கருநபடாக் கமலம்போல முகத்தோன்றப் பணி கயத்துண் மூழ்கியிருக்கும், பின்பனியி லதிசிறவிடத்திற்கேரும் பெரு மழைக்குள் மீனென்னப்பேணிந்தும், அன்பனிடம் பெறுமனவுமி கூபோல்வேண்டு மரியதவம் புரிந்தனைவ் விடத்துவேந்தன், வன்ப னியிற் றுயினெடுமால் முதலாந்தேவர் மறைபுகுந்த தவச்சாலை மரு ள்புற் சார்த்தார்.

இ-ள். முன்பணிக்காலத்திலே கருகிப்போகாத தாமரைப்பூப் போல முகமாத்திரத்தெரியக் குளிர்ச்சிபொருத்திய தடாகங்களிலே ளின்றும் பின்பணிக்காலத்திலே அதிக சிதளம்பொருத்திய இடத்தி லே யிருந்து மழைபெய்கிறபோது அநில்குறும்மீன்போல்ச் சஞ்சலப்

உ

சிவமயம்.

ஐ க் தா வ து

பார்வதியார்

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிச்செடி லாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சன் கிரியில் வாழு மகரன்ற னூர்க்குந்தீர
எஞ்சமே யனைபா னந்த நமனுக்கு நமனுப் வந்தோன்
செஞ்சிகை யெரிபைத்தீர்க்கும் தீமையா னளகைநாட்டின்
விஞ்சையான் வருந்தவுள்ள வளமெலாங் கவர்ந்த வீரன்.

இ-ள். நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிற அசுரன் எல்
லாரிலும் அதிக பராக்கிரமத்தை யுடையவன் விஷத்தினுக்குச் ச
மானமானவன் அந்த எமனுக்கும் எமனாவன் சிவப்பாகி மேலே
பெழுதின்ற கொழுந்தையுடைய நெருப்பைச் சுடத்தகுந்த தீமை
பையுடையவன் அளகாபுரியில் குபேரன் தரித்திரத்தையுடைய அ
ங்கைபிடுக்கிற வணங்கொல்லாங் கொள்ளையிட்டவன் எ-று.

27

தாமரைக் கண்ணன்றுங்கு மரவினைத் தலைவால்கூட்டி
மாமணிக் கவண்போற் கொள்வன் வன்னிவா கணத்தைவாங்கி
வேமழற் குஞ்சிமைநதர்க் குதவுவன் விமானத் தோடே
சோமனைப் பிடித்துத் கையாற் பிழிந்தமு சருத்துஞ் சூரன்.

இ-ள், விட்டுணு நித்திரை செய்கின்ற ஆதிசேடனைத் தலையையும் வாயையும் ஒருகையினாலே சேர்த்துப் பிடித்து அதன் கிரமணியைக் கவன்கல்லாக எரிந்து விளையாடுவான் அக்கினியைத் தள்ளிவிட்டு அவனேறுகிற ஆட்டை நெருப்பைப்போலச் சிவப்பு மயிரையுடைய தன்பிள்ளைகளுக்கு ஏறக்கொடுப்பான் சந்திரனை அவனேறுகின்ற விமானத்தோடே கையினாலே பிடித்துப் பிழிந்து இவனுடம்பினிலூந்து வருகிற தேவாயிரத்தத்தைப் பானம்பண்ணுகிற சூரன் எ-று.

கருதியா மகவான் வெள்ளைக் களிற்றின்மேற் றிரிவன்பிள்ளைப் பரிதிதே ரதனிற் பச்சைப் பரிசெலப் பவனியோவா விருதியைச் சமக்குமாளி யேறுவ னிணத்தின் மூழ்கிக் குருதிக்கொப் புளிக்கு வானென் றெடுத்தாயி ரனைத்துக்கொல்வான்.

இ-ள். உயர்வாக நினைக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய வெள்ளை யானைமேல் திருவோலக்கம் வருவான் சூரியனுடைய தேரிலேறிக் கொண்டு பச்சைக்குதிரைகளேமும் நடக்கப் பவனியாகப்போவான் விருதியைச் சமக்கின்ற ஆவியின்மே லேறிக்கொள்வான் நிணங்களையு லே மூழ்கப்பட்டு இரத்தங்களை கொப்பமிக்கும் ஒருவானாயுதமெ டுத்து சருவசிவன்களையுங் கொல்வான் எ-று.

அன்னவன் மகிடமான வாற்றினு லஞ்சிக்காலத் தென்னவன் மகுட மேரூண் காலினாற் றிரிந்தா னென்றா லென்னவன் கொடுமை தம்மா லிபம்பலா மிலங்குஞ்சோதி மன்னவன் கிரியைச் சரயந்தான் மீனுக்கா வாரி தூர்த்தான்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட அசுரன் ஒருமைமாட்டு முகத்தையுடைய வஞ்சுபடியினாலே தெற்குத்திக்கி விருக்கின்றஎமன் ஒருமைக்கடாவி லேரூமற் காலினால் நடந்து திரிந்தானென்றால் அந்த மகிடாசுரனு டைய கொடுமை ஈயமா லெப்படிச் சொல்லக்கூடும் சோதிசொருப னாகிய சிவபிரானிருக்கிற கைலாயத்தையுஞ் சாய்செய்தான் மீன் வேண்டியதற்காகச் சமுத்திரத்தையுந் தூர்த்தான் எ-று.

ஈயனெனுந் தச்சன்செய்த மகிடமா புரத்திலன்னு னாயன்று கரிசி நல்க விருக்குநா னவனுக்காய பயனுறு நுகர்ச்சி வேண்டி யாயிரம் படைக்கையாணி னுமுதல் விலங்குக நாடி யேட்டையாக் காணிறசென்றார்.

இ-ள். மயனென்கிற தேவதச்சனாள் இஊத்தினை கசிதபாகச் செய்யப் பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்த அசுரன் பிரமன் நித்தியம் அறகும் அட்சதையுந் கொடுக்க வாழ்த்துக்கொண் டிருக்கிறபோதில் அந்த

முன்புசிக்கிற மாமிசத்துக்காக ஆபுதபாணிகளாகிய ஆயிரம்பேர்கள் யானைமுதலாகிய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டைமார்கமாகக் காட்டுக்குப்பேரூர்கள் எ-று. (ரு)

தானவர்சென்றுவஞ்சி தவஞ்செய்தானகத்தைச்சமுத
வானவர்பணியுமட்ட வயிரவர்தொலைத்தாராவி
போனவரழிந்தவாரும் புரிமுதறவமுத்தாத
ரானவரவுனர்கோவுக் கடிபணிந்த நிவித்தார்கள்.

இ-ள். அப்படிவேட்டையாட வெளிப்பட்ட ஆயிரமசுரர்களும் வந்து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வனத்தைச் சுற்றிக் கொள்ள அதைக்கண்டு தேவர்கள்பணிகின்ற காவலாகவிருந்த அஷ்டவயிரவர்களும் அதை ஆயிரம்பேரைபுங்கொன்றார்கள் அவர்கள் இறந்துபோனதும், அம்மைதவம்பண்ணுகிறதும் தூதர்கள் மகிடாசுரன்பாதத்தை வணங்கித்திரிவித்தார்கள் எ-று. கூ

பேற்றியங்கவர்கள்சொல்லப் புதைகைபிறந்ததங்கி
தூற்றியிருகனண்ட கோளமுஞ்சமுன்றதங்கே
நாற்றிசையுள்ளவேழ நடுங்கியதமையோர்கூட்டங்
கூறமுங்காலனுங்கால் காலமுங்குரிந்ததன்றே.

இ-ள். தூதர்கள் வணங்கித்திரிவித்த அளவில் புதையும்சிரிப்புமுண்டாயின இரண்டுகண்களும் நெருப்புகள்பறக்க வீசின அண்டகோளமும் கிறுகிறென்று சமுன்றது. அஷ்டதிகிலிருக்கிற யானைகளும் தலைபைத்தொங்கப்பட்டன தேவர்கூட்டம் நடுக்கத்தைபடைந்தது எமனும் ஒளித்துக்கொண்டான். ஆலகாலவிஷமும் குளிர்ந்தது எ-று. எ

அப்படிமகிடன்சீறு மளவினிகும்பெனன்போன்
செப்பிடுமுனதுகோபம் பொறுப்பரோசியிறென்றே
முப்புடையினரீரென்று முலைச்சிவாழ்வனத்துளாரைக்
கைப்படையதூர்கொல்வே னெனச்சொலிக்கடிதுபோனான்

இ-ள். அப்படி மகிடாசுரன் கோபிக்குமளவில் நிகும்பாசுரனென்கிறபடைத்தலைவன் அரசனேஉம்முடையகோபத்தை அற்பமானவர்கள் ஆர்பொறுப்பார்கள் என்றுசொல்லி இளரீர் ஒத்ததனமுடையபார்வதி தவஞ்செய்கிற வனத்தி விருப்போரைக் கையிலிருக்கின்றவாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று சீக்கிரத்தில் புறப்பட்டிப்போலான் எ-று. ஃ

குட்திசைக்கடலைச்சீறிக் குணதிசைக்கடல்சென்றென்ற
 நெடியதேற்கரிமாசேனை பெழுத்தனனிகும்பெனன்போன்
 வடகிரிதனக்குங்கும்ப மாமுனிமலைக்குகேரே
 இடைபொருகரிபமேரு வெழுத்ததாமென்னச்சென்றான்.

இ-ள். மேற்குச்சமுத்திரத்தின்மேற் கோடித்துக் கிழக்குக்கடல்
 சண்டைசெய்யப் புறப்பட்டதுபோல் பெரியதேற்களும் யானைகளுங்
 குதிரைகளும் காலால்களும் புறப்பட்டதுகள். நிகும்பாசுரன் மகா
 பேருவுக்கும் அகத்திபரிருக்கின்ற பொதிபமலைக்கு மத்தியிலே நிறை
 ந்தொருபெரியமேருளமுதகென்றுசொல்லும்படிபாம்போனான்-எ-று.

வேறு.

எழுத்தவனுமாகதேர் தூரகதமாயிரம்பூண்ட விரதமேரி, வழி
 ந்தகரி மதக்கடலை பெழுத்ததுகளடக்கவுமை வனத்திறசென்றார்,
 கொழுத்துவிடுங்கனலனைபார் வரவுகண்டு பலகோடி சூன்றம் வீசித்
 தழைத்தபடைத் தாக்கணங்கு நோக்கணங்கும் பொருதெதிரே தடு
 த்தாரன்றே.

இ-ள். இப்படிநிகும்பாசுரன் பச்சைக்குதிரை ஆபிரங்கட்டிய
 தேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழுப்பியசிறு அணுக்கள்முன்
 போகின்ற யானைகளின் மதலும் சமுத்திரமாகத்தேங்கியிருப்பதை
 வற்றச்செய்ய பார்வதி தவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போனான். கொ
 முததுவிட்டெரியும் நெருப்பொத்த அசுரப்படைகள் அநேக மலைக
 ள்விட்டெறிய இவர்கள் வருவது கண்டு அம்மையிடத்தி லிருக்கிற
 தாக்கணங்கு நோக்கணங்கு என்னுமிருவரும் ஆபுதபாணிகளாகப்
 போய் எதிரேதடுத்தார்கள்-எ-று. ட)

சண்டனுருத்திரன்சோமன் கபாலினிகா சங்கரன் கோதண்ட
 ன்வீத, னொண்டெரிய சித்திராங் கதனென்னும்வயிரவர்க ளிருநால்
 வேரு, மண்டமுக டிகையாகத் தானைகளைத் தொலைத்திட்ட வரிகளா
 போலக், கண்டகனுஞ்சாரதியுந் தேருமன்றிச் சேனைபெல்லாங் கண
 த்திற சாய்த்தார்.

இ-ள். ருத்திரன் சோமன் கபாலி தாக்குத்தானேலுத்த சங்கர
 ன் கோதண்டன், வீதன், சித்ராங்கதன் இவ்வெட்டு வயிரவர்களும்
 அண்டக்காட முடைபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிங்கங்கள் போ
 லக் கச்சித்து நிகும்பாசுரனும்-அவன் சாரதியுந்தேருந் தவிரமற்ற
 ச்சேனைகளைபெல்லாம்பொடிப்பொழுதிலேலெகொன்றார்கள்-எ-று. டிக

அட்டவயிரவர்ப்படைய வணங்குகளாற் றனதுபடையழிதனோ ன்கிவட்டநெடுந்தேர்முடுக்கித்தாக்கணங்கின்முகத்திலெண்ணில் வா ளிகோத்தான், விட்டகணைகளைவிலக்கித் தேரோட்டஞ் சாரதியை வீழ்த்திவாரி, தொட்டகரங்களைப்பிடுங்கி யவனுயிரைக் குடித்தந்த சூரமாத்.

இ-ள். எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆபுதங்களினாலும் இரண்டுபெ ண்களாலும் தன்னுடையபடையும்தம் இரத்துடோடொகைப்பார்த் து நிரும்பாசரன் வட்டமாகியநெடிய தேரை விட்டுக்கொண்டு தா க்கணங் கென்பவளுடைய முகத்திலே கணக்கில்லாத பாணங்களை விட்டான் அப்பாணங்களைவிலக்கித் தேர்நடத்துகிற சாரதியைக் கொன்று அம்புதொடுத்த கைகளைபறுத்துஅவனுடைய தலைபையும் அறுத்துக்கொன்றான் தாக்கணங்கு-எ-று. கக

ஒடினசெங்குருநதி யுடலிழந்து விழுமவுணருயிர்கள்போல, வா டினவெங்குறைத்தலைகளானுதினமு மருந்துகின்றவலகைபோலச், சூ டினர்கள்வயிரவரும் தாக்கணங்கு நோக்கணங்குந் தும்பைவாதை, வீடினர்க ளவுணரென மகிடமுதற் குரைத்தனர் போய் விரைந்து தூதர்.

இ-ள். வயிரவர்களாலும் இந்தயிரண்டுபெண்களாலும் தேகம றுபட்டுச் சீக்கிரத்தில்போகுமசாராயிர்போல் இரத்தநதி ஓடியதுநி த்தியம் மாபிசத்தைத்தின்று கூத்தாடுகிறபேய்போல கவந்தங்கள்கூ த்தாடினவயிரவர் முதலானவர்கள் தும்பை வாகைமலை சூடிக்கொ ண்டார்கள், அசுரர்களிறந்து போனார்களென்று மகிடாசரனுக்குத் தூதர்கள் சீக்கிரத்தில்போய்ச்சொன்னார்கள்-எ-று. கக.

கேட்டளவின் மகிடமுகன் கயிடவன்றன முகநோக்கிக்கிளத் துவானோர், காட்டிலுறைசிறுபேயுங் கணங்களுகம்பெரும் படையை க்கடிந்துவென்றால், நாட்டனுதலவனயன் மாலெனக்கிளிமேற்றியை கொடுக்க நானூவாரென், நீட்டிகை புரிந்தெழுந்தானேறியானு யிர ங்கரிசூழிரதமீதில்.

இ-ள். மகிடாசரன் இவ்வார்த்தையைக்கேட்ட அளவில்தன்ன ருகிவிருக்குங் கயிடவன்முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுவான் ஒருகா ட்டிறச்சஞ்சரிக்கிற சிறியபேய்களும்கணங்களும் கம்முடைய பெரிய சேனைகளைக்கொன்றனதென்றால் சிவன் பிரமன்விஷ்ணுமுதலானவ ர்கள்சொன்னபடி கேட்பார்களாவென்று அதிகமாகிய நகைகொ ண்டெழுந்திருந்து ஆயிரம்யானைகள்கட்டிய தேரிலேரிக் கொண்டா ன்-எ-று. கச

பதினொருகோடியானைப் பலத்தராய்க்காந்தனிலன்
முதுகரன்குருதியண்டனீசன் சண்டன்முண்டன்
மதுகயிடவன்றீக்கண்ணன் புதைக்கண்ணன்மாலியென்றும்
துதிகொளாந்ரண்டுபேரும் தேர்களைத் தூண்டிச்சென்றார்.

இ-ள். மகிடாசுரன்தேறிலேறினவுடனே பதினொருகோடியானை
ப்பலத்தையுடையவராகிய காந்தன் நீலன்முதுகரன்குருதி அண்ட
ன்சீசகன் சண்டன்-முண்டன்-மதுகயிடன்-நீக்கண்ணன் - பகைக்க
ண்ணன் மாலியென்று துதிக்கப்பட்ட பன்னிருவரும் தங்கள் இரதங்
களை நடத்திக்கொண்டுபோனார்கள்-எ-று. கரு

கரிமுகத்தவர்நிவாத கவசர்கள்காலகேயர்
பரிமுகத்தவுணர்மேதிப்பனை முகத்தவர்கள்பற்றி
எரிமுகத்தவுணர்ஓறி யெழும்புவிமுகத்துக்களவ
ரரிமுகத்தவுணர்வெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்றே.

இ-ள். யானமுகத்தைபுடையவர்கள் எருமைமுகத்தையுடைய
வர்கள் நெருப்பெரிந்துகொண்டிருக்கிற முகத்தையுடையவர்கள்புனி
ருகத்தையுடையவர்கள் சிங்கமுகத்தை யுடையவர்களாகிய அசுரர்
கூடிய ஆயிரம்வெள்ளம் நடந்தது-எ-று. கக

பாய்பரியதனிற்பாதி பரிகளிர்கரிகள்பாதி
காய்கரியதனிற்பாதி கடும்பரிக்கொடுத்தேர்செல்லப்
பேய்கருங்கொடிகளாடப் புணங்கவெண்கொடிகளாட
வேய்களப்பறைகளார்ப்பக் குறுகினன்விந்தைகானில்.

இ-ள். இப்படிஆயிரம்வெள்ளங் காலாட்கள் புறப்பட்டவுடனே
ஐநூறுவெள்ளங் குதிரையும் இருநூற்றைம்பது வெள்ளம்பானையு
ம்நூற்றிருபத்தைந்து வெள்ளம்தேரும் நடக்கப் பேய்களும் காக்கை
க்கூட்டமும் விருந் தகப்படுமென்று களித்துக் கூத்தாடவெள்ளைக்
கொடிகளாடப் புள்ளாங்குழல்பேரிகை இவைமுதலான வாத்தியமு
ழக்க மகிடாசுரன் அம்மையிருக்கிறகாட்டில்வந்து சேர்ந்தான்-எ-று.

அடலவன்வரக்கண்டஞ்சி யடங்குமைக்கபயமென்று
படருறுமுனிவர்கூற வுமையவன்பயங்கடர்த்து
விடலுடனருகுநின்ற விந்தையைவிரும்பினோக்கிக் [ன்னி
கடகங்கொண்டெரிவாயென்றார் விடைகொடுபெயர்ந்தாளாக

இ. ள. வல்லமைபொருந்திய மகிடாசுரன் வருவதைப்பார்த்துப்
யப்பட்டு ஓடிவந்து பார்வதிக்கு அபயமென்று முனிவர்கள்முறைபி

ட்டுச்சொல்ல அம்மைஅவர்களுடைய பயங்களைத்தீர்த்துத் தன்சமீபத்தில்கின்ற பெருமைபொருந்திய தூர்க்கையைப்பார்த்து உன்னுடைய கத்தினாலே அவ்வசுரனைக்கொன்று விடென்றுசொல்ல உத்திரவுபெறறுப்புறப்பட்டாள் தூர்க்கை-எ-று. கஅ

ஆளிமேற்கன்னிசெல்வ வருணநாயகிமுன்செல்ல
காளிதூதுமியின்செல்லச் சுந்தரிகணங்கள்செல்ல
ஞாளிமேற்குகர்செல்ல நான்மிகிமுறலமாதர்
தூளிமேற்கொல்லத்தங்கள் விடையனமேற்றாறுசென்றார்.

இ-ள். தூர்க்கை ஆளிவாகனத்தி லேறிக்கொண்டிப்பாகஅருணநாயகியென்பவள் முன்னேபோகவும் காளிந்துமி என்கிற இருவம்பின்னேபோகவும் பார்வதியின் கணங்களும், சுவானவாகனத்தின் வயிரவர்போகவும் அபிராமிமுதலாகிப மாதரொழுவரும் தங்கள் தங்கள் வாகனங் ளிலேறிக்கொண்டு தூசிப்படைபாகத்துகளைமுடிப்போரூர்கள்-எ-று. கக

சென்றுதோமரத்திற்குன்றிற் சிலைகளிற்படைபிறக்கையிற்
கன்றிடமகிடன்சேனைப்பாதிடைக் கணத்திறசாயத்தார்
வன்றிறன்மகிடன்சேனைத் தலைவரும்பகிடன்றானுங்
குன்றெனவெதிரந்துகன்னி படையெலாநதூரத்திக்கொன்றார்.

இ-ள். இப்படிதூர்க்கைசேனைகள் போனவுடனே உலக்கையினுலும்மலைகளாலும் வில்முதலாகிய ஆபுதங்களாலும் கைகளினாலும் கோபத்துடனேபோர்செய்கிறமகிடாசுரனுடைய பாந்சேனையை ஒருநொடிப்பொழுதிலேகொன்றுவிட்டாள் மகிடாசுரனும்அவனுடைய சேனைத்தலைவர்களும் மலைபோல் எதிர்த்து தூர்க்கையின் சேனைகளையெல்லாந் தூரத்திக்கொன்று வென்றார்கள்-எ-று. உய

தூதுமிமுதலாநால்வருடைந்தனர்சூவியான
கந்தரிவராகிபாறு முத்தவடிகிரிக்கையா
ரிந்தரைமறையாளென்னு மெழுவருமறைக்கஞானி
யுந்தினருடைந்தார்கன்னி மனந்தளந்துமைமேயென்றார்.

இ-ள். அசுரனது படைகள்எதிர்த்துபுத்தஞ்செய்த அவ்வில்துந்துமிகாளிமதங்கிசண்டிஎன்கிற நான்குசத்திகளும் தோற்றர்கள் சூலநீல கண்டிவராகி சண்முகிநிகிரிகையாள் இத்திரைமறைபாளென்கிறஎழுமாதரும்புத்தஞ்செய்யமாட்டாமல் காட்டிலொளித்தார்கள்சுவானவாகனத்தை யுடைய வயிரவர்களும் தோற்றர்கள் தூர்க்கைமனந்தளந்து உமாதேவியேபென்றுதிபானித்து கின்றார்கள்-எ-று. உக

உறுதுணையுமைமேயென்றும் பொழுதில்யோகினிகள்வாணி
 லறுபத்துநாலுகோடியதித்தெழுந்தழவின்மாரி
 இறுதியாயுருளச்சேனை யிடிமழைசொரிகையாலே
 குறுகியமகிடன்சேனைத் தலைவருங்கொதித்துச்சென்றார்

இ-ள். தூர்க்கை அம்மையேதுணை பென்றபோது அறுபத்துநா
 ன்குகோடிபோகினிகள ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து நெருப்பும
 றையும் இடிமழையும், சொரிந்தபடியினாலே மகிடாகரனுடைய சே
 னைகளெரிந்துபோயின. அப்பொழுது சேனைத்தலைவர்கள் கோபித்து
 ச்சண்டைசெய்வார்கள-எ-று. ௨௨

கண்ணிருத்தம்.

அருகிதன்றனைச் செற்றனளாரணி
 மருவுகாந்தனை மாய்த்தனைவாரணி
 சுரனைவென்றளர் வேலுடைக்காரணி
 நரகனாயிரு ருண்டனனாரணி.

இ-ள். அப்படிமகிடாகரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்த
 வுடனே அபிராமியென்பவள் அருகுகொன்பவனைக்கொன்றாள், வா
 ரணியென்பவள் கரந்தென்பவனைக்கொன்றாள், சண்முகி யென்ப
 வள் நரகனைன்றும் அசுரனைக்கொன்றாள்-எ-று. ௨௩

சூலபாணி தொலைத்தனன்மிண்டனைக்
 கோலமாழுகி கண்டனைக்கொன்றன
 ளாலலுணி மதுவையழித்தன
 னீலனாயிரி நிறைநீககினாள்.

இ-ள். சூலக்கையாளென்பவள் மிண்டனென்பவனையும், வரா
 ளுண்டனென்பவனையும், நீலகண்டிமதுவென்னுமசுரனையும், இந்நி
 ரைநீல நென்பவனையும் கொன்றார்கள்-எ-று. ௨௪

துந்துமிக்கொடி சோணிகலுணனைக்
 கந்துமிக்கும் படிக்கதைகாட்டினாள்
 நந்துமிக்க றிகத்தருணைசலை
 தந்துமிக்கெரிக்க கண்ணனைவாட்டினாள்.

இ-ள். துந்துமிக்கொடியையுடையவள் சோணித லுணனென்ப
 வனைத்தலையறும்படி தண்டாயுதத்தாளடித்தாள், சக்கரத்தைகையி
 லேதரித்த அருணைசலையென்கிறவள் அக்கினி கண்ணனைக்கொன்றாள்

கயிடவன்புகைக் கண்ணலிருவருஞ்
செயிரிள்மாளுநச் சித்தினள்சுந்தரி
நெயிடுமிக்க நிணமிடுவேவினன்
மயிடவன்முதந் கண்டெதிர்வந்தனள்.

இ-ள். சுந்தரியென்கிற சத்திரயிடவனையும், புகைக்கண்ணலையு
ங்கொன்றான, நெய்ப்பைப்பொழிவின்ற நிணம்பொருந்தியவேலாயுதத்
தையேந்தியதுர்க்கை மகிடாசுரனைக்கண்டு எதிர்ந்துவந்தாள் எ-று.

வெங்கடாமுகன் மேவலுமாதர்க
டங்கனாயுதங்கொண்டிடுத்தனர்
சிங்கவூர்தி யவனெதிர்சென்றுகைச்
சங்கையுதினன் மேருசெவிக்வே

இ-ள். வெப்பம் பொருந்திய எருமைக்கடா முகத்தையுடைய
ய அசுரன் யுத்தத்துக்கு நேரிட்ட அளவில் சத்தமாதர்களும் தங்க
ளாயுதங்கவரினாலே அவன் விட்ட ஆபுதங்களை விலக்கினார்கள் அவ்
வேளையில்சிங்கவாகனத்திலேறிவந்து துர்க்கை யவனுக்கெதிரேபோ
ய்த் தங்கையிலிருக்கிற சங்கத்தை மகாமேரு அசையும்படி வாயி
ல்வைத்து ஊதினான்-எ-று. உய

செருவிலங்கவன் சங்கொலிசெய்திட
ஒருவரின்றி யவுணருநங்கினர்
செருவரங்களிற் பெற்றசரங்களை
இருவருஞ்சொரிந்தார் மழைபென்னவே.

இ-ள். வல்லமைபொருந்திய சிங்கவாகனத்தையுடைய துர்க்
கைசங்கத்தொளிசெய்ய அசுரர்களுொருவரும் இல்லாமல் மயக்கத்
தையடைந்தார்கள் அருமையாகிய வரத்தினாலே பெற்றுக்கொண்
ட பாணங்களை இருவரும் மழைபோலச் சொரிந்தார்கள்-எ-று.

எந்தவெந்தக் கணையிவனேவினும்
அந்தவந்தக் கணையாலறுத்தனள்
விந்தைமீண்டிரு வெம்பிறவாய்க்கணை
சிந்தினாலவன் சென்னியமுத்தவே.

இ-ள் எந்தெந்தப்பாணங்களைத் துர்க்கைவிட்டாலும் அவைக
ளை அந்தப்பாணங்களினாலே மகிடாசுரன் அறுத்துத்தள்ளினான் அ
தன்பிறகு இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களை அவனுடையசிரத்தி
ல் அழந்தும்படியாக விட்டான்-எ-று. உக

வெம்புசெம்புனல் வெள்ளமுறுக்கிய
செம்புபோலச்சிதறவிடுங்களை
யம்புபோல விருக்கினுமாங்கவன்
கொம்புபோல விளங்கினதோன்றியே.

இ-ள். இரத்தவெள்ளம் உருகினசெம்புபோல் சிதறவிழவிட்ட
அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாகவிருந்தாலும் அசுரன் தலைமிலே
முனைத்திருந்தகொம்பிரணடுபோல் தலைமிலேவைத்து அழுந்தி வளை
ந்து தோன்றின-எ-று. ௩௦

வெற்றிகொண்டவள் வில்லைமுறித்தன
ஹம்வம்பிற் சிலைநுகன்மோதினாள்
கொற்றவன்பின் குலங்கள்விடுத்தவ
நெற்றியுற்கண் ணழலினிமிர்த்ததே.

இ-ள். செயங்கொண்டவளாகிய துர்க்கை கையிலிருந்தவில்லை
யிரண்டாகமுறித்தாள், அந்தவில்லினாலே அசுரனுடையநெற்றியி
லேஅடித்தாள் மிகப்பலம் பொருந்திய அம்புகளைவிட்டவனாகிய அ
ந்த மகிடாசுரன் நெற்றியிலே சுவாமியினுடைய கண்ணெருப்புப்போ
லச் சுருக்கென்று தாக்கியது-எ-று. ௩௧

சாபவெஞ்சிலை போகத்தரிப்பனோ
கோபயிஞ்சிக் கொதித்தெழுக்கூறத்தி
றீபமென்னத் திகிரியோன்றேவியே
பாபகாரி தலைவிழப்பணணி னுள.

இ-ள். துர்க்கைவில்லொடிதும் பொறுக்காமல் அதிக கோபங்
கொண்டுநொதித்தெழும்பும் எமன்போட்பிரகாசிக்கின்ற ஒருசக்ரா
யுதம் விட்டுப்பாவியாகிய மகிடாசுரன் தலைபறும்படிசெய்தாள்-எ-று.

கண்ணியாழி பெரியக்கடாமுகன்
சின்னபின்னங்க ளாயுஞ்சிதைநதிலன்
முன்னோமாதவத் துணமையின்முய்மதத்
துன்னுமாகரியா பெநிர்ந்தோன்றினுள்.

இ-ள். துர்க்கைசக்ராயுதத்தை விட்டெரிய மகிடாசுரன் தே
கச்சின்னபின்னமாயுளு சகாதேவனுக்குப் பூர்வகாலத்திலே செய்தந
போலத்தினுல் முய்மதங்களைப் பொழிவின்ற பெரியயானை யுருவங்
கொண்டு எதிராக வந்த தெதிர்ந்தான்-எ-று. ௩௨

ஆளியேறுசென் றங்கவனுச்சியின்
மூளவாரி நுகர்ந்ததுமொய்ய்ப்பிணுள்

மீளவுங்கதை கொண்டெதிர்வீசிணன்
கூடரி எாமகி கூர்மைவேலேலவிணன்.

இ-ள் அப்படியானையுருவங்கொண்டெதிர்க்க அளவில் தூர்க்கை
பேறுகின்ற ஆளிப்பாய் அந்தபானையுள் பிவிருக்கின்ற மூளைபைக்கை
யினால் அரைவதுதோண்டி யெடுத்தித்தின்றது அதனலேயுருசாகா
மறகையினால் திரும்பியுத்தண்டாயுதங்கொண்டெரிந்தான் பேய்க்
ககதிகாரியாயிருக்கிற தூர்க்கை கூர்மைப்பொருதியே வேலாயுத்தலத்
விட்டான்-எ-று. ௩௪

விடந்ததும்பிய வேல்படவெஞ்சமர்க்கீ
கிடந்ததும்பி முகனும்பி மந்தன்
வடந்ததும்பிக ளாயிரமாயிரங்
முடைந்ததும்பி மரமெனகருன்றியே.

இ-ள். விடந்தகை கக்கிக்கொண்டிருக்கிறவேலாயுதம் பாய்ச்சு
டனே புத்தத்திலின்றுமானமுடன் அரைச்சுக்கமாட்டான்
துவிட்டான் அக்கையிரம்வணநிகள் துடைய உள்ளேயொன்று நி
ல்லாமற் றொளையோடுபுடைய அத்திமாம் பால்-எ-று. ௩௫

வீழ்ததென்பரி வேடமதாயெதிர்
பேர்நதுவெங்கதை கொண்டிபுடைத்தான்
செர்நதுவெங்கதை யும்மவன்சென்னியு
நாந்ததக்கொண்டறுத்தனனாரணி.

இ-ள். அப்படி விழுந்துஇருந்துபோனவுடனேசுதிரைமுகமுள்ள
அசுர குகையெதிரேவந்து தண்டாயுதத்தி றலே அத்தான் அ
ண்டாயுதத்தையும் தலையையும் கந்தியினால் அத்தத்தன்றினான்
ர்க்கையும்-எ-று. ௩௬

அந்ததன்பி னழலுறுவாயி ரன்
கங்கையாயினன் காரிருளாயினன்
பங்கயாசன னாயினன்பங்கய
மங்கைமுக னாயினன்மாயைபால்.

இ-ள். அதன்பின்பு அசுரன்செருப்புருவங்கொண்டிவந்தான் அ
தன்பின்பு சகலப்பிரளயமுடையகொண்டி அசுரகரமாயும், தாமரை
பயுட்பத்திருக்கின்றபிரமணிகையும் இலட்சுமிநாயகராகியவிட்டுணுவா
கியும்எதிர்ந்தான் மாயையினால்-எ-று. ௩௭

ரதுகண்டத ளென்செய்வன்பாயைப்
வான்செய்தன னென்றுதளந்துமை
பாலகெஞ்சுநற் பற்றினள்பறறி||
போதிலோர்மொழி விண்ணிறபுகன்றதே.

இ-ள். இப்படி அசுரன் பலபலவடிவங்கொண்டஉடனேபார்த்து
மாயையினாலே துன்பப்படுகின்றான்என்ன உபாயஞ்செய்தாலும்சா
கிறதில்லை இத்தற்கென்னசெய்வேனென்று தூர்க்கைபார்வதிதேவியினு
டைய இரணபொதங்களையும்மனத்திலேதிபானிற் காள் அப்படி துபா
னித்தவுடனே ஆகாயத்தில்கின்றும் அசுரீரி ஒருவாக்கியஞ்சொல்லிற்று

மாயவேடங்க ளன்றிமகிடமே
யாயபோதி லவன்றலைதன்றியே
துயநாளின் மிதிக்கத்தொகைகெடுந
தீயமாயை பெனச்சொல்லத்தேறினார்.

இ-ள். அநேகவிதமாக மாயவேஷங்களல்லாமல்சபாவமானஎரு
மைமுகநுபங்கொண்டபேருது அவன்தலையைபுத்துகீழேதள்ளி உ
ளது பரிசுத்தமாகிய காவினாலேமிதித்தால் தீமைபொருத்திய மாயை
தொலைந்துபோமென்றுசொல்லத் தூர்க்கைதேறினார்-எ-று.

மட்டின்மாயை வடிவின்மலைந்துடின்
தொட்டிலத்தலைச் சூலத்தினீக்கினுள்
துட்டனமேதிய தாய்ப்படைதொட்டனள்
வெட்டிலீழத்தி யடியின்மிதித்தினள்.

இ-ள். அளவில்லாத மாயரூபங்கொண்டுவர நெடுமையான கவ
ருடைய சூலத்திறைகுத்திக்கொன்றார் பின்பு அத்துஷ்டன்பழைய
எருமைக்கடாமுகத்தைபுடையவனாகி ஆபுதங்களைப் பிரயோகஞ்செ
ய்த அளவில் அவைகள் விலக்கிவாளாயுதத்தால் தலையைவெட்டித்
தளவிக்காவினாலே மிதித்துக்கொன்றார் தூர்க்கை-எ-று. சய

ஒப்பில்லாப்பத முன்றுமிதித்திடி
தப்பியாயை தனிரப்பதுபாரமோ
வப்பதத்தை நீனைக்கினுமாணவஞ்
செப்புகாமிய மாயையுநதீர்க்குமே.

இ-ள். தூர்க்கைபாதத்தைநினைத்தாலும்அதைநினைத்தவருடைய
ய ஆணவம்மாயைகாமியம்என்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும்அப்

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம்.

சுசு ௭௩

டிப்பிட்டஓப்பில்லாதபாதம் பரிசமாகும்படி ஊன்றிமிதித்தால்பொய்யாகியமாயைமாத் திரித்தவிர்ப்பது பெரிதோ-எ-று. சுக

போதவானவர் பூமழைபெய்தனர்
மேதிமாழுகள் மெய்க்கதிபுற்றனர்
நீதிலாதவன் செங்களநதன்னிலேர்
சோதிவிங்க மிருந்ததுதோன்றவே.

இ-ள். தேவர்கள்மிகவுமடிப்பவருஷம்பொழித்தார்கள் மகிடாசுரனும் அம்மைகையினூற்றத்தனாலேமெய்மையான மோட்சத்தைச் சேர்ந்தான் யாதொரு குற்றமில்லாத அவன் சீவப்பாகிய கண்டத்திலே ஒருபடிகவிங்க மிருந்தது-எ-று. சஉ

கண்டமட்டிலக் காக்கொள்கீராவ
கண்டமட்டிற் புரந்தகடாமுகன்
கண்டமட்டி விருந்தகடவுளாக்
கண்டமட்டி வெடுத்தனளகன்னியே

இ-ள். நவகண்டமட்டும் ஆண்டமகிடாசுரனுடைய சூழ்ச்சை அலக்காகவைத்துத் தூர்க்கை அறுக்க அக்கமூத்திலிருந்த படிகவிங்கத்தைக்கண்டபோதே கையினூடெடுத்தான்-எ-று. சக

கொண்டெஃந் துமை கோகாகப்பதங்
கண்டபொருதிக கடவுளையீத நாள்
வண்டிவார் சூழல வாங்கினளசெங்கையி
லண்டர்னுகள் விண்டிலனுகையால்

இ-ள். அப்படிப்பட்ட படிகவிங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டபோது பிழமாதேவி பாநங்களைத்தெரிபுது நடந்த காயமெல்லாம் சொல்லிச் சுவாமியைக்கொடுத்தாளவா நிகர்சூழநிறுக்கின்ற நடந்தையுடையபார்வதிகையினாலே வாங்கினாள். சீவாகுட்கெல்லாம் நாகராகவிருக்கின்றசுவாமியும் அம்மை கைமேல்வைத்திருக்கிற ஆசையினாலேகையை விடாமற வெட்டியாகவிருந்தார்-எ-று. சஃ

தாயுமங்குது கண்டமகிழந்தினு
மெய்வெங்காரம் பார்ப்பதீதென
வாயையாங்குது கண்டமகிழந்தினு
காரமிருந்த நாண்டித்தவன் உறுவான்.

இ-ள். பார்வதி அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து சுவாமியின் கையைவிடாபவிரிந்தது எனதுலே என்று கேட்கத்தேவன் திரணுக்கு ஆயிரங்கண் கொடுத்த களதமர் வாயைக்கையினுலேபொத்திக்கொண்டு அம்மமக்குச் சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. ச-று

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிரிந்தம்.

முன்னமகத்தியன் முதலாமுனிவர் களைப்பதி நமர்வர முனிபாற்செல்ல, வன்னவன்றன்றவமதிப்பாலவமதிப்பாயிருந்திடவும்வலனை நேக்கிப், பொன்னையதவமுனிவர் வெருண்டுரைப்பா ரெமையிகழ்ந்தபுன்மையாலே, உன்னரியகருவேறு யினிப்பிறக்கக்கடவா யென்றுணையச்சொன்னார்.

இ-ள். முக்காலத்திலே அகத்தியர்முதலான ஐம்பதுரிவிகள் கூடிவரமுனிவர்ப்பவருடைய ஆசிரமத்திற்குப்போய்ச் சன அதவரமுனிகம்முடைய தபோபலத்தினுலே மரியாதையாக உபசாரம்செப்பாபவிரிந்தார் அப்போது அவரைப்பார்த்துப்பொன்போ லும் அரியகவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களுங்கோபித்து எங்களை அவமரிபாதைசெய்தபடியினுலேபால ராஜினும் குறைவுசொல்லப்பட்டகரிய எருமைக்கடவாகப்பிறப்பா யென்று அவர்கள் வருந்தச்சித்தார்கள்-எ-று.

அருந்தவரைபதின்புருகன் றுரைத்தமொழிக்கொ றிமைபயங்க ளடாரமாத், யிருந்தவனுமெழுதுபணி தென துமிழையாறு, தருளரினொருநகற், பெருந்தவான்புடையரைப்பா ம்கிடமுக்கத்தவு னொன்ப்பிறந்துபின்னர் திருந்தவரனிடம்வேண்டித் தவம்புரிபுமுமைகணத்திறுநிப்பா ளென்றார்.

இ-ள். அரியகவத்தினையுடைய ஐம்பது முனிவர்களுமன்றுசொலையசாபத்தின் குருநகத்தைக்கேட்டுபயப்பட்டுபெருமைபொருத்திய தவன்செய்த வரமுனிபுள்எழுதுவந்தனருசெய்துமுனிவர்களே தெரியாமல நான்செய்த பிழையை பொறுத்துக்கொள்ளுங்கொன்றார் அதற்குமுனிவர்களார் எருமைமுகம்பொருந்திய அசுரனுகி அரசாளுங்காலத்தில் சுவாமி ஆட்பாக்கயெறாம்படி தவரைசெய்துகொண்டிருக்கிற அம்மை உம்முடைய சாபத்தைநொடிப்பெ ருத்தலநிப்பா ளென்று சொன்னார்கள்-எ-று. ச-று

ஆங்கவர் சொற்படியிலவன நரர் பெருந் ருலத் திவுதித்தரசனாகி, போவகி போ மகிடெனக்கொடுக்கிக் கன்மையுரி புத்தலுமொருநாள ிவடலு த், தருஞ்செய்யவ னத்திலை க கமறபரியா ளினைத்தோடி த் திரிந்தாலுங்க, நங்கர் பவருச்சனைசெய மனவ்வென்றெருமுனிவ னேரப்பட்டானே.

இ-ள். அந்தமுனிவர்கள் சொன்ன பிரகாரம் வரமுனி அந்நரசுலத்திற்குப் பிறந்து அரசனாகி டாகரனென்கிற பெயரையடைந்து கொண்டு கோலரகசெய்து கொண்டுவருகையில் ஒருநாள் வேட்டையாடும்படி வனத்தில்வந்துமிருந்தபசியினாலே இரையொன்றும் அகப்பட்டாமப ஓடித்திரிந்துகொண்டிருந்தார். அவ்விடத்தில் நீங்கள் கரியாதவம்செய்யின்ற மன்னவரிஷி என்பவன் எதிர்ப்பட்டான்-எ-று. சஅ

மன்னவனும்வனையிவன் கரத்த-வகத்தது உள்விழுங்கிமகிழ்ந்து போனார், பின்னதாலவன் பிடற்றி ஓசிலானுவமிருந்தத்தப் பெருமைபாலே, யுன்னதமாயிவன் சிவனுமமுருத்தரித்தவுடலுமிறைபுருவன்றே வன்னதனல்வினைபடர்ந்ததுதனிமிருநவதீர்த்தமடிவென்றான்

இ-ள். எதிர்ப்பட்ட அம்மன்னவனென்கிற ரிஷியைக்கையிவிருக்கும் இலிங்கத்தோடே இம்மகிளாகரன் எழுத்துவிழுங்கிவிட்டிடபோனென்பிர்ப்பு அபன்கண்டத்திற்கிக்குக்கொண்டிபடிகலிங்கமிருந்ததனல்மிருந்தபெருமைபடைந்தான் அந்தஇலிங்கமிருந்த கண்டததை யுடையவனும் சிவசொருபமன்றே அவனைக்கொண்டபடியினாலே பாவம் சம்பலித்தது நேவதீர்த்தங்களாடினால் அப்பாவம் போமென்றார் கொளதம்-எ-று. சக

அன்புமுனி யுரைத்தளவி லொருமொழியாகதாத்திலெழுந்தரிய னீர்த்த, மொன்பதமவ்விடச்சில்வநம் வைவருமாறுபாறுமெ-வவுமையுமளிந்தை, தன்பதுமமுநகேடாக்கியுனதுகைவா னெற்றதுக்கைதருவாயன்றா, வன்பணியுடுகெடுதானந் தொழுதுகைவா கிலத்தெரிநதுவாங்கும்போதில.

இ-ள். மிகவும்பத்தியையுடைய கௌதமர் இப்படிச்சொன்ன அளவில்பாவந்திர ஆதிதற்குஒன்பதுநீர்த்தமும் அவ்விடத்தில்வரும்படிச்செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து ஒருவார்த்தைபிறந்தது அதைக்கேட்டுப்பார்வையும் தூர்க்கைமலர்போன்ற முகத்தைப்பார்த்து உல்லுடைய வகபிலிருக்கின்றவாளினாலே பூமியைபிளந்து கங்கைவரும்படிசெய்யென்றுசொல்ல ஓபகங்கைகையிற்றிரித்த தூர்க்கையும்வணங்கிவாளாயுதத்தால் பூமிபிலேவீசியெடுத்தபோது-எ-று.

நவநதியுப்பிரவுளநன் னதிகளும்ச்சோகத்தீர்நல்லதான நுளைபதிநருமகவுபலகடங்களுமங் கெருந்தனவச்சுணையினுடே பவமகலவொருமாதமுமுசியிருந தாளகரத்தைப்பற்றிநீங்காச் சிவன்வடிவுமகன்றதுள்ள மகிழ்ந்துகரையிலவந்தாடேவர் போழ்

இ-ள். ஒன்பது தீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ளவையையும் விடாயாறு
 ம்படி உதவிசெய்யும் நல்லருசியைக்கொடுக்கின்ற அநேகம்தடாகங்க
 ளும்வுண்டாயின அந்நதிகளில் ஒருமாதம்வரைக்கும் அம்மைகுற்றம்
 நீங்கும்படிஸ்நானஞ்செய்துகொண்டிருந்தால் கையைப்பற்றிக்கொண்
 டிவிடாமலிருக்க இவ்வகையும் நீங்கிறது அப்போது தேவர்கள்போற்று
 ம்படிமனம்சந்தோஷித்து அம்மை கரையில்வந்து சேர்த்தாள்-எ-று.

அருவுருவாமொருசுவனை யதன்கரைபேற்புறத்திருத்தியருச்சித்
 தாணம், விருவினையுத்தவிர்ப்பாணத் தென்பாவந்தீர்த்தானென்றியற்
 பேரிட்டாள், திருமருவும்பெருஞ்சுனைக் ஆமினியகட்டி தீர்த்தமெனத்
 திருபேரிட்டாள், குருமணியையருணகிரிப்பெருமானைத் தொழக்கை
 க்கோயில்சார்ந்தாள்.

இ-ள். அருவமாயும் உருவமாயும்விளங்கும் ஒப்பற்றசிவனை அக்க
 ரையிலேயெழுந்தருள்செய்து அர்ச்சனைசெய்தால் ம்முடைய நல்
 வினை தீவினை இரண்டையும் நீங்குகின்றசுவாமிக்கு என்பாவந்தீர்த்தா
 ரென்றுபேரைத்தரித்து அழகிய அச்சுனைக்குக் கடகதீர்த்தமென்று
 பெயரிட்டாள் கிறம்பொருந்தியமணியொத்தவரை அருணாசலத்தில்
 எழுந்தருளியிருக்கிறபரமசிவனை வணங்கும்படியாகப்பொன்மயமாகி
 ய்கோவிலுக்குப்போனாள்-எ-று. (10)

முருகுமலரயன்றதிற்தடிந்துவெண்ணீரணிந்துசெங்கை மு
 டியிற்கூப்பி, யருகுவருங்கெளதமன்சொறபடிதொழுதுட்புதுதுகண்
 னாரமுதைக்கண்ணை, பருகிநிலமுறவிழுந்து பணிந்தெழுந்துபரவச
 மாய்ப்பாடியாடியருகியுவந்தழுதுயிர்த்துவலம்புரிந்துகுறையுரைத்து
 வணங்கிப்போற்றி.

இ-ள். வாசனையுள்ளதாமரைமலர்ருக்கிறபிரமதீர்த்தத்திலும்முழு
 கி விழுந்தரித்துச்சிவந்தகைகளைச்சிரமேல் வைத்துத்தண்டனிட்டுத்
 தன்னருகே வருகிறகொளதமர்சொன்னபடி உள்ளேபோய்க்குரிர்ச்சி
 பொருந்திய அயிர்த்தம்போன்றசுவாமியைக்கண்ணாலேதரிசித்துப்பூமி
 யிலேதேகம்பொருந்தாமல்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்து பரவாமாகி
 ப்பாடி உருக்கமடைந்துகளித்து ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் பெருமூச்
 செறிந்து வலமாகவந்து தன்னுடையகுறைபைசொல்லிவணங்கினாள்

கார்த்திகைதிங்களிற்றிருநாளாகமந்தின்படி நடத்திக்கணற்கண்
 னானை, தோத்திரம்பண்ணுதலுமொரு சுடம்மலைமே லெழுந்தநதர்
 டரினூடே, ஏத்தரியால்கோடியிரவியெனவொருசோதி யெழுந்தாயி
 ன்னே, வாய்த்தவலமாகுடத்தியென வுரைத்துடனே மறைந்ததன்
 மே.

இ-ள். சார்த்திகைமாதத்தில் ஆசமத்தின்படி திருநாள்செய்து நெருப்புக்கண்ணையுடைய சிவபிரானைப்பணிந்த அளவில் மலைமேல் ஒரு பிரகாசமுண்டாகி அதிறசொல்லுதற்கரிய பலகோடி பாலசூரியப்பிரகாசமாய்சுவாமி யெழுந்துபெண்ணை இம்மலையைவலமாகநடந்துவரவென்றுசொல்லி மறைந்துவிட்டார்-எ-று. எத்தரியபலகோடி யிரவி என்றது இளஞ்சூரியர் கோடி எனக்கு. ௫௫

நாரிதனைச்சிலையாக்கு முனிவனுமப்படிவலமாநடத்தியென்றான் வாரியெனமழைபுகழ்க் காரிகையுநடந்தனடன்மலர்க்கைகூப்பிப் பேரிகையுங்காளுமுஞ் சல்லரியும்முழங்கவேபெரியவானிற்றுாரியமுந்துந்துபியுமத்தளமுங் குடமுழவுந்துவைத்தவன்றே.

இ-ள். அகலிகையாகிய பெண்ணைக்கல்லாக்கிய கௌதமரிஷியும் அம்மமா அப்படியேவலமாகப்போவென்றுசொல்லச் சமுத்திரம்போல்வேதகோஷ்டமுழங்கவும் ஆகாயத்தில் பேரிகை -காகனம்-சல்லரி மல்லரி-முரசு- தூதுமிமத்தளம்குடமுழா இவைமுதலானவாத்தியங்கள்முழங்கவும் பார்வதி இரண்டுகையுங் கூப்பிக்கொண்டிருந்தாள்

அரம்பையுருப்பசிமுதலா மகபதிநாட்டரிவையர்களாடல்காட்டக், குரும்பையெனநெருங்குமுலை வரையாமங்கையர்மலரின்குப்பைகெட்டக், கரும்புகனி தனையமொழிப் புனலாமங்கையரிரட்டுங்கவநியாட்ட, விழும்புருகநகையுரியு மவரவமினார் மணிவினக்கமெடுத்திட்டு.

இ-ள். இப்படிபார்வதி வலம்வரும்போது அரம்பைஊர்வசிமுதலானதெய்வலோகத்துப்பெண்கள்நாட்டியமாட தென்னககுரும்பையொத்த தனத்தையுடையமலையரமகளிர் அம்மைநடந்துவரும்போது பாதம்பூமியிலேபட்டுஉறுத்தாமவிருக்கப் புட்பங்களைக்குப்பையாகக் கொட்டக்கறுப்பஞ்சாறுபோலும் வார்த்தையையுடைய நீராமங்கையர் சாமரமெடுத்துவிசு இரும்புமுருகும்படிசெய்கின்றாகலோகத்துப்பெண்கள இரத்தினதிபங்கையிலெடுத்ததுக்கொண்டுவர-எ-று

இதுமுதலிரண்டுபாடல் குளகம்.

முண்டகமண்டபமயிலும் புலோமிசையுமுறுந்தவளமுனரிமனுங்கண்டகமும்வழித்தாலுமொழித்துவர நிலமகடன்கைகணீட்ட அண்டர்சுலமடநதையரு முனிவர்சுலவனிகையருமருவிப்பூர்தோன் மண்டலிடுஞ்சேநகறறி மலரின்றுவிகள்சொரித்துவழிகளாக்க.

இ-ள் தாமரைப்புட்பமாகியமண்டபத்தினிருக்கி மலிட்சமியும் இத்திராணியும் வெண்காமரைப்பூவிவிருக்கிற சரஸ்வதியும் போகிற வழி பின்பிருக்கும் முள்ளநீரும் கல்லுமீனையும் தள்ளிக் கொணவொர பழமிடுகணிகைகளைநீட்டி ச சாக்கிரதையாகத்தாவக தேவஸ்திரீகளு ம்முனிவர்களுடைய ஸ்திரீகளும்புட்பத்தினிருக்கிறதேனருவியினாலே கழிச்சேற்றரைக்கிப்புட்பத்துக்குளவிருக்கிறபராகப்பொடிக்கோக்கொ ட்டிநல்லவழிபாகச்செய்ய-எ-று

இள

கன்றினதுள் விருசரணம்பொருத்தருள்வா யெனகங்கை செங்கைகூப்ப, பான்றனலத் திசைமணுகிபழறகிரிபையெழிர்முகமாவணங்கிப்போறறி, தென்றிசையு நிருதிபெரு திசையிணையுங்கடநதுகுடதிசைத்து சென்றான.

இள. கங்கை அம்மாபார்வதி உன்பாகயிரண்டும்புமியிலே பட்டுக் கன்றிப்பொய்விட்டொ பொறுக்கவணதிமென்று இரண்டுக்கணையுங்கூப்ப, அமுசிய அககனிபலையை எந்முகமாகக் தொழுதுநெறகுத்திசையும் நிருதிமலையும் தாண்டிமேற்குத்திசையிற்போளுநிறைவில்லாதநீர்த்தியையுடைய சுவாமியும்இளமைபாணரிஷபவாகனத்தில எழுந்தருவிவந்து தரிசனங்கொடுத்தாநடநார்-எ-று.

ஔறநிசையும்பொறறிசெய்யும்புகழ்ணிபணைமலையானடித்தான்போறறி யேறநிசையுங்காநிசையுங் கட்டுவடதிசையிறுநிசையும்கியேத்தி யேறநிசையுமிறைநிசையு மகழ்ந்து துண்திசையடைந்தாவிமயிலே உயிற், ஔறநிசையு மன்வழிலைவலம்புரிந்து செயல்போலச் செய்ந்ததன்றே.

இ-ள். நாலுதிசையும் வணங்கும்நீர்த்தியையுடைய அருணாசலேசநதுநடனதுபாதத்தைவணங்கி மேற்குத்திசையும்வாயுதிசையுநதாண்டுவடதிசையிலமறுபடியுந்தொழுதுளருத்திலேறுகின்றாசானனுடைய திசையைக்கடநதுகிழக்குத்திசைக்குவந்தாள அப்படிவந்தது இமோரபர்வத்திலசுவாமி கலியாணனுசெய்தபோது ஓமாக்கினிபைவலம்பவந்ததுபோலிருந்தது-எ-று.

இக

கவிநிலத்துறை.

பானுகம்பன்னகைச் சங்கொலிரெடியமரலபணிபத்
தானுகம்பலநாரதா வீணையின்சார்வ
வானதுத்துமிகம்பலை திசையெலாமறைக்க
தேவிறைந்திடுமலர்மழையிமையவர்சிதற.

இ-ள். பாணுகம்பெனையவன் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளினு ள்சங்கத்தை வைத்துணுகிற ஒலியும் விட்டுணு தமதுசங்கத் தை வாயிலவைத்து ஊதுகிறசத்தமும் நாரதாவிணையை வாசிக் கிறசத்தமும் ஆகாயதுஊதுபியினுடைய சத்தமுந் திசைக்கொ ளலாளு செவிபிடச் செய்தன. தேனிறைந்த புட்பவருஷத்தி னைத் தேவர்கள் சொரிய ஏ-று.

இதுமுதன் மூன்றுபாடல்களுக்குள்ளே,

கறறைவார்சடை யிளம்பிறைநெடுநிலாக்கமழப்
பிற்றாமணியிளவெயில விரித்திடப்புவியைப்
பெற்றமாதிகனுக் கொருபுறமளித்திடப்பிடித்த
வெற்றநூலெனப்பலரினான் மார்பகத்திலங்க

இ-ள். கறறைபாகிய நீண்டசடையில் தரிக்கப்பட்ட இன மையாகியபிரையின் நெடுமையான சூதிரன்பிறகாசிக்வும் ஆ பரணமாகிய புற்றிலிருக்கின்ற சாப்பத்தின் தலையிலிருக்கிற ம ணிகாநதியை விரிக்கவும் உலகமாதாவாகிய பாவதிக்குப் பா திசீராததைக் கொடுப்பதற்காகப்படித்த ஏற்ற நூலுபோல் புரி யாகிய பூனூல் மார்பிற் பிரகாசிக்கவும் ஏ-று.

பிறப்பிலாவரன்மறையெலா மளவிடாப்பெரியோ
னிற் பிலாவிதைவிடையின்மே லினிதெழுந்தருளு
வறத்திருயகியடிபணித் திரைஞ்சினஎனைத்து
துறக்குவண்ண லுமவளுட னிவையிவைசொல்லும்

இ-ள். பிறப்பிலலாதமூர்த்தி அநேக வேதங்களாலும் அறிய ப்படாதவர் இறப்பிலலாத பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தி லெழு ந்தருளத் தருமம்வளர்க்கின்ற பார்வதி அச்சுவாமிபாதத்தைத் தொழுதுவணங்கினாள் எல்லாவறறையும் நீக்கிய கடவுள் அ வ்வமமையோடு சொல்லுவார் ஏ-று.

பெண்ணுமாணுமா யுலகிலாப்பொருளெனாம்பிரித்தோ
மண்ணிதாகியபீடமுமிலங்கமுமாநீ
மெண்ணூர்யென நானெனவிரண்டிலமாமு
முன்னிலாவியவயிரமு நிகர்த்துடனுரைவோம்

இ-ள் உமையே நீயும் நானும் பெண்ணு மாணுமாகி உலகத் திலானேக சிவராசிகளை வேறுவேறுண்டாக்கினோம். சமீபமாக ய் ஆவிடையாகும் இலங்கமு மாநீயும். நீயென்றும் வேறுபெ

தமிழ்வே பரமும் அதற்குள்ளேயிருக்கிற வயிரமும்போல் ஒன்
றும்ச்சேர்ந்திருப்போம்-எ-று. சுந

அங்கம்யாவுகம் பொருட்டுவிட்டிமயவெற்படைந்தா
யிங்குநாமுனக்கொருபுற மளிப்பதேயியற்கை
மங்கமயேநிதிடப்புறத ழுறையெனமகிழ்வுந்
றங்கையாலேனைத்தருளினை னுருகியொன்றாலும்.

இ-ள். தேகத்தைவிட்டு நம்பொருட்டாகஇமயபர்வதத்திலே
வந்துபிறத்தாய் அவ்விடத்தில நாம் உனக்கு ஒருபாகங்கொடி
ப்பது சுபாவமேபெண்ணே நம்முடைய இடப்பாகத்திற்கேர்ந்
திருவென்று சந்தோஷமடைந்து கையினிலே அணைத்துக்கொ
ண்டார் இரண்டு தேசமும்உருக ஒருதேகமானார்கள் அம்மையு
ம் சுவாமியும்.எ-று. சுச

அடித்தசெஞ்சடை யொருபுறமளகந்
தொடுத்தகொன்றையோ புறமொருபுறமலர்கு உளை
வடித்தசூலமோர் புறமொருபுறமலர்க்குவளை
திடத்திலார்கழ லொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு

இ-ள். அப்படியிருவரும் உருகிச் சுவாமியினுடைய பாதியும்
அம்மையினுடைய பாதியும் ஒருதேகமானபோது ஒருபக்கத்
திற்சிவந்தசடையும் ஒருபக்கம் கூந்தலும் ஒருபக்கம் கொள்
றையும்மாலையும் ஒருபக்கம் புட்பமாலையும் ஒருபக்கம் சூலமு
ம் ஒருபக்கம் நீளோற்பல புஷ்பமும் வீரகண்டாமணியும் ஒரு
பக்கம் சிலம்பும் தோன்றின-எ-று. சுடு

பச்சைவன்னமற்றொருபுறம் பவளங்
சச்சலாமுலையொருபுறங் கவினமார்மார்பும்
பச்சீக்கிவலாமுமொன் றபயமொன்றங்கை
இச்சையாமிவருறுதலக் குழஞ்சினுரிமையோர்,

இ-ள். ஒருபுறம் பச்சைநிறமும் ஒருபுறம் பவளநிறமும் ஒரு
புறம்சச்சணி தனமும் ஒருபுறம் அழகான மார்பும் ஒருபுறம்
அபயமும்ஒருபுறம் லாமுமாய கைகள்க ஆசையோடு இரு
வரும் பொருந்துதலைப்.பார்த்துத் தேவரும் வணங்கினார்கள்-
எ-று, சுசு

இவ்வாறு இருவாநின்ற கோலத்தைச் சேரமான் பெருமா
ணம்வலந்தான் கழனிமடமாடகம் வலமிடமே. கலந்தான்வல
நீறிடஞ்சாந்தெரிவலம்சுந்திடமென, பஸந்தார்வலமிடமாடகம்
வேகவலமாழியிடஞ்சலத்தாழ்சடைவலம் தண்ணங்குழுவல
ஞ்சக்கார்க்கேளஎப் பென்வண்ணத் தந்தாநியில் அருளிச்செ
ய்தலானு மரிசு.

இத்தமாங்கை படித்தவர்செயிகளிற் கேட்டோர்
சத்தனாசலமுனிபிற் றமிழ்க்கடல்கடப்பா
மைந்தோமுதறையையுட னுலகினில் வாழ்வார்
பந்தபாசமற்றழிவிலாப் பரகதிபெறுவார்,

இ-ள். இக்கதையைப் படித்தவர்களும், செயியிற்கேட்டவர்களும் சத்தனவிருட்சங்கள் சூழ்ந்த பொதிபமலையி லிருக்கின்ற அகத்தியர்போல் தமிழ்க் கடல்கடப்பார்கள் சந்தானபாக்கியத் தோடுஞ் சுற்றத்தாரோடும் உலகதில்வாழ்வார்கள். தவ்வைப் பந்தமாகச்சூழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற தீவ்னையைத்தள்ளி மோ க்ஷம்பெறுவார்கள். எ-று. ௬௪

முனிவனையெனைப் பயந்தவனுரைத்ததிர்முனையென்
றனைய டாமுனிக்குறைத்தலு மவனெழுந்திறைஞ்சிக்
கனகவச்சிராங்கந னுயிரகதிபெருக்ககைய
வினயினுன்முனி வினவலு மகிழ்ந்திவைவிளம்பும்

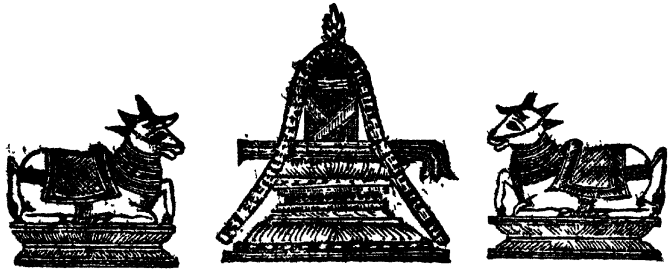
இ-ள். நந்திதேவர் மார்க்கண்டேயரைப் பார்த்து என்னைப் பெற்றபாமசின் சொன்ன சரித்திரத்தின்முறை யிதுவென்று அவருக்குசொல்ல அம்மார்க்கண்டேயரிஷிஎழுத்துண்டம்செ ய்துயின்புகவாமீ வச்சிராங்கநபாண்டியன் உயர்வாகியமோட்ச ம் அடைந்த கதையைச்சொல்லுங்கொன்றுகேட்க நந்திதேவர் சந்தேதாஷமடைந்துசொல்லந்தொடங்கினார்-எ-று. ௬௫

ஐந்தாவது

இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்.

முற்றிற் று.

ஆக திருவிருதம்-௬௪.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கம்.

—:0:—

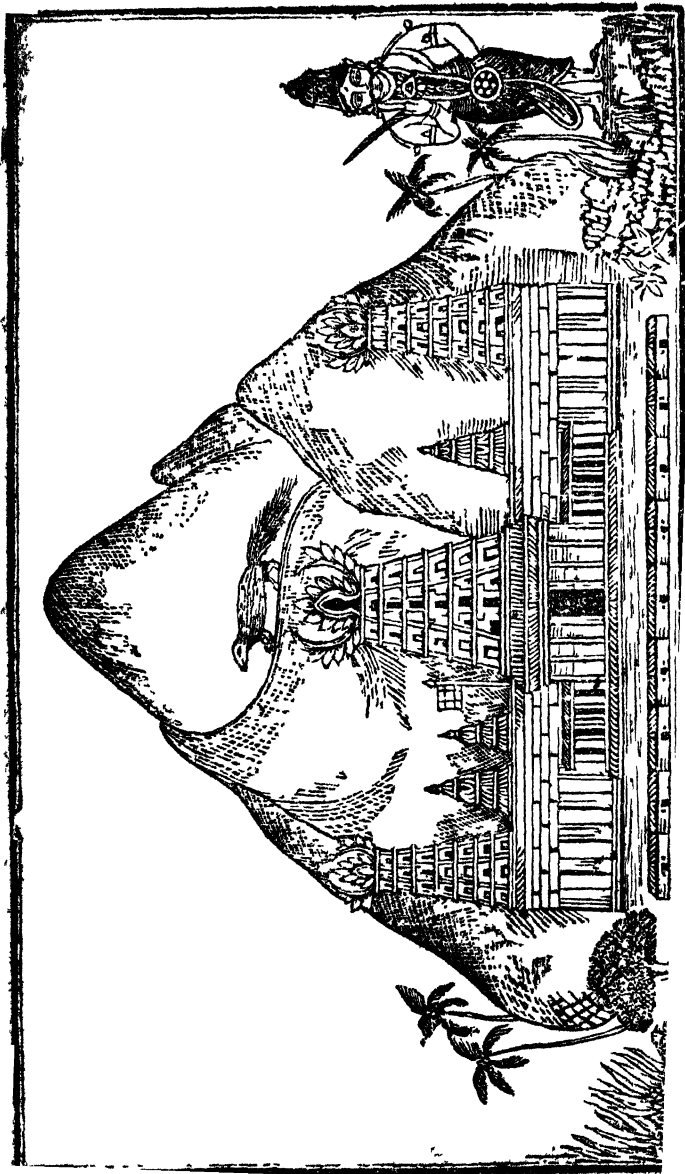
கவி விருத்தம்.

தொடும்பிநீசந்தன வனத்திடைதிரித்தே
நீடுநயிழினகவை யனைந்துநெடுநாளா
யாடும்பிலன்னவர்க ளன்னநடைபோல
வாடையினை தென்றல்புதல் வவையவளநாடு,

இல் டுவித்தும்பணம் சந்தன வனத்தின் மத்தியிலேசந்
சரித்த என்முள தமிழின் மதூரம் அனைந்துநெடுநாள் ஆடுகி
ன்றாயில போன்ற பெண்கள் கடைபோல வரடைச்சாற்றோடு
சட்டபந்தமாகத் தென்றற்காற்றுவருகின்ற வையையாறுபொருத்
திய பாண்டியநாடு. எ-று. க

வெவ்விருகணூரிடையை மின்னெனமதுண்டே
செவ்விபெருமீகதகை செரிந்தலருநாடு
நவவினையயாசளக நள்ளி நளதென்றே
மவ்வலருகேயலரும் வையைவலநாடு.

இ-ல், விருப்பம்செய்யும்கண்களிர்ண டையுமுடைய பெண்
களிடையைப்பார்த்து மின்னலென்று மயங்கி அழகு பொருத்
திய தாழைகள்புஷ்பிக்கும் நாடு மாண் போன்றமாதர்கள்கந்த
லைப்பார்த்து இருளென்றுவினைத்து முல்லைச் செடிகள் கரையி
லே புஷ்பிக்கும் வையை ஆற்றினால் வலம்பொருத்திய நாடு
எ-று- உ-

அந்நவளநாடர் பெரு மாணகர்கோகா
 னி திரன் முடிக்கிடை யெறித்தவளை விர
 னிந்நகையறுதென் கயிலை நெறறிவிழிபோல
 முத்தியிழிசைக்கரி முகத்தெழுநிவைத்தோன்.

இ-ள். அத்தன்மையாகிய பாண்டிய நாட்டாளுக்கு இராசன்
 அரசர்க்காசனவன் தேவெந்நிரன் முடிசிறைப்படிக்க வளை
 யென்னும் ஆயுதத் தம்பிரயோகித்தவன் நூற்ற மரக சனைக
 வாயத்துக்கு நெறறிக்கண் போல் அஷ்டதிக்கணு மிகுநீற பா
 னைகள் முகத்திலே தன்னுடைய மீனககொடியை யெழுநிவைத்
 தவன்-எ-று.

ஆகமாத்மிதனி னழகிலு
 ளாகமாத்மிதனித வறிவினான்
 பாகநாரிய பத்தியினுன் றொழிப்
 பாகநாரியர் மற்றியதோ னினான்

இ-ள். தேகத்தினுநியத்தமாக மன்மதன்போ வழகுள்ளவன்
 ஆசமமுழுவதூந்தெந்நத விவேகத்தை யுடையவன் பககத்தி
 லே பார்வதியையுடைய சிவன்மேல் பத்தியையுடையவன் பா
 குபோல்மதுரமாகிய சொற்களையுடைய ஸ்திரீகள் விரும்பாநி
 ன்ற தோளையுடையவன்.

வானகத்திலுமண்ணி லு மெண்ணிம
 வானகத்திலும்வைத்த புகழினான்
 கானகத்தொளி யார்சடைக்கண்ணி தன்
 கானகத்தொளி யார்மனைக்காப்பவன்

இ-ள். தெய்வலோகத்திலும் பூமிநிலுள் எண்ணத்தக்க இம
 யபருவத்தினிடத்திலும் தன்காத்தியைநாட்டினவன் சுவாமி
 தரிக்கின்றசட்டைக் காட்டினிடத்திலும் பிரகாசிக்கின்ற ஆத்
 திமாலையினது வரசனையத் தன்மனதிலே நினைத்துக்கொண்
 டபூமியைக் காக்கின்றவன்-எ-று.

தங்கனைய கனத்தலைகுடிய
 வெங்கனைய கரடித்தலேபேததினன்
 பொங்குநன்றி யறித்ததுபோறறுவா
 ரிங்கிவர்க்கினையாவரு மிலலையே

இ-ள். தங்கன்குலத்துக்கு கதலையாகிய சந்திரனைமுடியிற்றரி
 த்த எங்களநாதா நுபாநகங்காத தலையினால்வணங்குகிறவன் மி
 குத்தநன்றியையறித்து அழைப்பாதுகாக்கின்றவர்களில் இவனு
 க்கொப்பானவ டொருவருமில்லை-எ-று.

பத்துவார்த்திசை மீதும்படர்புகழ்
வித்துவாரியிறைக்கின்ற மேன்மைபோ
னத்துவாரியில வாரிரைநல்கிய
முத்துவாரியிறைத்திடு முன்றிலான்.

இ-ள். நீண்டபத்துத்துக்கிலும் பாவகீர்த்தியாகிய விராயை
வாரியிறைக்கின்ற தன்மைபோல் சங்கங்கள் தவழ நின்றசமுத்
திரத்தில் குளித்து வாரிவந்தவர்கள் கொடுத்த முத்துகள் இறை
நதுகிடக்காமின்ற முற்றத்தை யுடையவன்-எ-று. எ

அடலந்தவா சம்புகளக்கடற் *
கோடுகின்றகலங்கடு ரோட்டுதீர்
கூடுசெக்காபவளக் கொடிகளே
நீடுநிககினர் நீர்ன்மணி ரோ

இ-ள், அவற்றிப்பொருந்திய அரசனது கீர்த்தியாகிய கடலுக்
குள் ஓடுகின்றதகப்பலானது சூரியனோட்டுகிற தேர்கூடியசேக்
காவானமே அக்கடலிற்படாநத பவளக்கொடிகள் நீண்ட எட்
டுகிக்கிலுமுள்ள மணிதர்களை அக்கடலிற்சஞ்சரிக்கும் நீர்மணி
தர்-எ-று. அ

வச்சரசரசமுங் களிப்பெய்தவே
நச்சராவுலகாரு நலத்தினுள்
கச்சராவுகழறப்பாழி காலினுள்
வசகிராமகத நென் றொருமனவன்,

இ-ள், அசையாப்பொருள் அசையாப்பொருள்களாகிய எவை
யுமச்சுதேஷததையடைய விஷதலகயுடைய ஆதிசேஷந்தா
வகிய வுலகத்தை ஆரூகின்ற நன்மையையுடையவன் கச்ச அ
ராவிய வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலையுடைய வச்சிராங்க
தபாண்டிய நென் றொருவனிருந்தான். எ-று. கூ

படையிறறேறறவாசரைப் பலகிரை
யிடைபிறபோட்ட கடுவென நகையிப்பதோ
கொடையிறறேண்டிமிங் கொண்டலையுள்ளறை
யிடைபிறபோட்டன நென்பதிருக்கவே.

இ-ள், அவனயுத்தத்திலேதோற்ற ராசாக்கனைச் சிறையிலே
போட்டானென்றதென்ன ஆச்சரியம் தன்கொடைக்குத்தோ
றறமேகதையுஞ் சிறையில் போட்டானென்பதிருக்கும்-எ-று.

நாட்டுமவ் வரசனொருநாளிலே
வேட்டையாட விரும்பினனாகியே
முட்டுசேனை கரிபரிமொய்த்திட
ஒடினன்பரி யுத்தரதிக்கிலே.

இ-ள், இப்படுச்சுவத்தைநாட்டிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் ஒரு நாள்வேட்டையாடும்படியாக மனதிலெண்ணி யானே குதிரை சேனை கள் குழக்குதிரையைநடத்திக்கொண்டிட உத்தரதிக்கில்கடநதான். ஏ-று

துங்கவாம்பரி மீதிவன்றேன்றலு
மங்கைவேழ மகன்றகன்றேடின
திங்களின்குலச் செலவனென்றஞ்சியே
எங்குமோடு மிருட்கணமென்னவே.

இ-ள், சந்திரவமிசத்திற் பிறந்த அரசன் தாவுகின்ற சிறந்த குதி ரையின்மீதேறின மாத்திரத்தில சந்திரனைக்கண்ட இருட்கூட்டங்கள் அஞ்சியோடின ஏ-று. கஉ

வீறுமம்புவி யின்குல மேன்மைபான்
வீறுமம்புவி யின்குல வீட்டின
றையிலொன்று கடமைகொண்டாள்பவ
றையிலொன்று கடமைகொள் றானபோ.

இ-ள், பெருமைபொருந்திய அம்புவியென்னும்பேருடையசந்தி ரகுலத்திற்பிறந்த மேன்மையினாலே இறுமாப்படைந்த அழகிய புவி களைக்கொன்றான் ஆறிலொருகடமைவாங்கிக்கொண்டு ஆராகிரவன் மார்க்கத்தில்நேரிட்ட கடமைமிருகங்களைக்கொன்றான். ஏ-று. கஉ

சேரமானினந தன்னைச்சிதைத்தனன்
சேரமானினந தன்னைச்சிதைத்தனன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்தவன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளைத்திட்டான்.

இ-ள், சேரமானென்னும்பேரையுடைய சேரனதுசேனையைச யித்தவன் ஒருமிக்கமானினங்களைக்கொன்றான் அன்போடுஆராய்ந் தன்ற வித்திபாசங்கத்தைவளர்த்தவன் அனைக்கலைமான் கூட்டங்கள் வளைத்துக்கொண்டான் ஏ-று. கச

சோனைபோன்மத மாசொசொரிசுதிடும்
யானேதேர்பர் பாணமுதலாகிய

தானேபின்னிடத் தான்றணிவாசிமேற்
கண்ணாவிபைக் கண்டுதொடர்ந்தனன்.

இ-ள், சோனைவருஷம்போல் மதத்தைச்சொரிகின்ற யானேதேர் குதிரை யூர் இவர்கள்பின்னிடப்போகத் தானொருவகைக்குதிரை மேற்கொண்டவனாகிய ஒருபுனுசூழையைத்தொடர்ந்தான் எ-று.

அத்தநாவி யகன்றருணாசலத்
தூத்தியேவல மாய்விரைந்தோடலு
முத்திவாசிய தன்பின்முடுகினுன்
சுந்தநாவி விழுந்ததுகண்முனே.

இ-ள், அப்படிராசாவாலே தூத்தப்பட்ட புனுசூழையானது சீக்கிரத்திலே அருணாசலத்தைவலமாகச் சுற்றியோடினவளவில வேகத்தோடுங் குதிரையைநடத்தினுன் அந்தப்புனுசூழைவந்துகண்முனே விழுந்தது எ-று. கக

பச்சைநாவி பருகினர்போல்விழுந்
தச்சநாவிதன் னுகவிடுத்தெழில
விச்சைவேந்தர் துதிக்கவிமானமே
விச்சைமேனிகொண் டேகியெழுந்ததே.

இ-ள், நானியாகிய விஷம்சாப்பிட்டவர்கள்போல்விழுந்து பயத்தைபுடைய புனுசூழை தந்தேகத்தைவிட்டு வித்தியாதரர் முதலானவர்கள் துதிக்க விமானத்தில் திவ்வியதேகம்பெற்றுக்கொண்டெழுந்தது எ-று. கக

மேவுமந்த வரசன்விழுந்திட
யாவும்வீழுந்து வடிவுதனை ததூந்
தோவியர்க்கெழு தாருருக்கொண்டரு
பூவிமானம தேறிப்பொலிந்ததே

இ-ள், தற்செயலாய்வுறினவரசன்விழுவே குதிரை இடறிவிழுந்தது தந்தேகம்விட்டுச் சிற்றரக்காரரும்எழுதக்கூடாததிவ்வியரூபம்பெற்று ஒருபுட்பவிமானம் ஏறிப்பிரகாசித்தது எ-று. கஅ

கைவிலங்கனை யான்பரிக்காவின்வீழ்ந்
தவ்விலங்கை யரசனைப்போலவே
செவ்விலங்க வடியினிற்றேம்பினுன்
வெவ்விலங்குட னொடிவிழார்களோ.

இ-ன், யானைபோல்பவனான வச்சிராங்கதபாண்டியன் குதிரைக் காவினருகில்விழுந்து அந்த இலங்காபுரிபையாண்ட இராவணன்போல் அருணாசலத்தினடியில் வருத்தினான் மிருகத்தின்பின் ஓடினால யார்தான்விழார்கள் எ-று.

பாய்தநாவி பரிப்பெயர்போய்ப்பழங்
காந்திசாவி கலாதரர்பேர்படைத்
தாய்த், தநண்டுபோ லருவிபங்கணணராய்
மோந்தனைந்து மகிழ்ச்சியின்முகினார்.

இ-ன், பாய்த்துசெல்கின்ற குதிரை நாவியென்னும் பேர்போய் பழமகாந்திசாவி கலாதரனென்கிற பேர்படைத்தவராய் மிக்கநண்பராய் அருளிபோல் கண்ணிவிருந்து நீர்பெருக ஒருவர்க்கொருவர்கட்டிபணைத்து உச்சிமோந்து சந்தோஷத்தினால் முழுகினார்கள் எ-று.

அன்னவீரர்க ளவ்விடைநின்றழி
பொன்னலர்க்கு முறுகு துபருந்நிதிம்
மன்னர்மன்னவன் மற்றிதுவந்தவா
றென்னவென்னவென் றெங்கியிரங்கினான்.

இ-ன், அவ்வீரர்கள் அவ்விடத்திலின்றிபோது தன் சத்துருக்களுந் துவந்த துக்கத்திலும் அதிகமாய்வருத்துகின்றபாண்டியன்இது வந்தவகை பென்னவென்று இரங்கிவருத்தமுற்றான் எ-று. உக

விஞ்சைமன்னர் விமானத்தராகியே
தஞ்சமில்லவன் றன்புடைசூழ்துநீ
யஞ்சலஞ்சலென் றங்கைபமைத்தனர்
பஞ்சலன்மகிழ் வேடும்பகருவான்.

இ-ன், வித்தியாதார்களாகிற இரூஉரும் விமானத்திலேறிக்கொண்டு தஞ்சமில்லாத பாண்டியனிடத்திலவந்து நீயப்படவேண்டாம் பயப்படவேண்டாமென்று கையமர்த்தினார்கள் அப்போது பாண்டியன் மிகவுஞ்சந்தோஷத்தோடு சொல்வான் எ-று. உஉ

நீதியாய்வரு நீரெவரெத்துபர்க்
காதிகாரணம் யாதில்வருத்துபர்
யோதுமாறெது போதியுமென்றவ
னோதவோதக் கலாதரனோதுவான்.

இ-ன், நீதிபொருத்தியநீங்கரிருவரும்யார் உங்களுக்குஇப்படிவந்ததுக்கத்திற்குக் காரணமென்ன அதுசென்றது எவ்விதத்தினாலே சொல்லுங்களென்றுகேட்கக் கலாதரனென்பவன் சொல்லுவான்.

வாய்ந்தசாவி மதுரையின்மன்னனே
ஏய்ந்தவிஞ்சையர் யாங்கவ ளிவன்பெயர்
காந்திசாவி கலாதரனென்பெயர்
ஆய்ந்தநண்பின ராய்வினை யாடினோம்.

இ-ள், நெல்வினைகின்ற மதுரைக்கு அரசனே நாங்கள் ஒப்பற்ற
வித்திபாதரர்கள் இவன்பேர்காந்திசாவி என்பெயர்கலாதரன் நாங்க
ளிருவரும் மிகுந்தநேசராய் வினையாடிக்கொண்டிருந்தோம் எ-று.

மாரவேளும் வசந்தனும்போலவே
யாரவேபிரி யாதுறைநாளிலே
சேரலும்வினை சென்றுதொடர்ந்திட
மேருமால்வரைச் சாரலின்மேவினோம்.

இ-ள், மன்மதனும் அவன்சினேகனாகிய வசந்தனும்போல ஒரு
வர்க்கொருவர் பிரியாமல் வாசனூசெய்யுநாளையிலே முன்செய்த ஊழ்
வினை வந்தடைய மகாமேருவின்காரலிலேபோய்ச்சேர்ந்தோம் எ-று.

வேறு.

மாச்சரிய மிக்கதுரு வாசமுனிவாழு
மாச்சிரம மேலருகி லந்தமுனிவோனே
நீர்ச்சொரிய நெஞ்சருகி நின்றஊரமெல்லாம்
பூச்சொரியு நந்தவன மதனிடைபுகுந்தோம்.

இ-ள், கோபமிக்க தூருவாசரிஷி வாழுகின்ற ஆசீர்மத்தினருகி
லே அந்தரிஷிமனமுருகித் தணணீர்சொரியவளர்ந்த விருட்சங்களெ
ல்லாம் புட்பங்களைச்சொரியும் நந்தவனத்தினிற்புகுந்தோம் எ-று.

புக்கவனிருஞ்சிறு புதற்களை மிதித்தான்
மிக்கவினை யேனுமதின் மென்மலர்பறித்தேன்
அக்கண முணர்ந்துமுனி யங்கிவிழியாலே
தக்கவொளி மிக்கசடை கட்டவிழுவந்தான்.

இ-ள், அப்படிப்புகுந்தவனாகிய இக்காந்திசாவி அங்குள்ளசிறுபு
தல்களை மிதித்தான் மிகுந்தவினையையுடைய நானும் அவைகொரிவிரு
க்கும் மேன்மையாகிய புட்பங்களைப் பறித்தேன் அக்கணமே தூரு
வாசரிஷி அறிந்து விழிகளாலே நெருப்பைக் கொட்டிக்கொண்டு ச
டையவிழ்த்துவிழ்க் கோபித்துவந்தார் எ-று.

முத்துமணியாமென முகத்தினில்வியர்ப்ப
வித்துருமம்வைத்தனைப மெல்லீதழ்முடிப்ப
வுத்தரியம்வீழ்வதை யடிக்கடியுயர்த்திச்
சித்திரவழற்பொறி தெறிக்கவிவைசொன்னார்.

இ-ள், முத்துகள்போல்முகத்தில்வேர்வையுண்டாகவும், பவளம்போன்ற மேன்மையாகிய இதழ்துடிக்கவும், நழுவிப்போகின்றவள்திரத்தை யடிக்கடிஉயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அக்கினிப்பொறிதெறிக்க இவைகளைச்சொன்னார் எ-று. ௨௮

செந்தபனர் தங்கதீர் வராதுசிறுகாலு
நத்துமறு காலுமொரு காலுமிதைநண்ணு
முந்திலையு தீர்ந்துபுல ராதுமுடிவெய்தா
தீந்தவன மீதொருவ ரெய்தவெளிதாமோ.

இ-ள், சிவப்பாகியசூரியகிரணமும் என்னுடைய பயத்தினாலே வரக்கூடாது, தென்றற்காற்றும் வண்டுகளும் ஒருபோது இவ்வனத்தி ல் அடையமாட்டா இலையுதிராது, வாடாதுநாசமடையாது இவ்வனத்தில் ஒருவர்வருவதற்கு எளிதோ எ-று. ௨௯

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சேவினார்க்கினியபூசைக் கனிமலர்செலுத்துங்காவில்
பாவிதாள்புகுத்தென்கோபக் கனலிடைபஞ்சதானீர்
மேவியதுரங்கமாகென் நிவர்க்குரைவிடத்தையீந்தா
னுவியாய்ப்பிறப்பாயென்ற னுணமலர்ப்புத்தவென்னை.

இ-ள், ரிஷபவாகனராகிய சிவபிரானுக்கு இனிமையாகியபூசைக் காகச்சாத்தும் புட்பங்கள் இருக்கும்சோலையில் பாவிதளே நீங்கல்புகுந்து என்னுடைய கோபமாகிய நெருப்பினிடத்திலே அகப்பட்ட பஞ்சானீர்கள். குதிரையாய்ப்போவென்றுவிஷம்போல்இக்காந்திசாவிக்குச்சாபங்கொடுத்தார் புட்பம்பறித்த என்னைப் புனுகூழினையாய்ப்போமென்று சபித்தார் தூருவாசரிவி எ-று. ௩௦

கோபமேதவமதாகப் பலித்திடுங்கொடியோனிட்ட
சாபமேவரவேநாங்க ளிருவருந்தளர்ந்துஞான
தீபமேயருளேயன்பர் செல்வமேயெனச்சென்றேத்தி
பாவமேவிடுமிச்சாப மொழியுநாள்பகர்தியென்றோம்.

இ-ள், கோபமே தவமாகப்பலித்த பொல்லாதரிவியிட்ட சாபம் எங்கள்மேல்வந நாங்களிடுவருந் தளர்வடைந்து ஞானவிளக்கேகிரா

அருளுசலபுராணம்.

பையே,பத்தருடையசெல்வமேயென்று வணங்கிப் பாவம்உண்டான தினாலே எங்கள்மேல்வந்தசாபம் ஒழியும்நாள் ஏன்றைக்குச்சொல்லு மென்றுகேட்டோம் ஏ-று. ௩௧

முனிவதுதளர்ந்துசாப முனிவனுமொழிவானிந்த
தனிவநஞ்சாபஞ்சோண சலத்தினைவவஞ்செய்தாற்போம்
மனிதருஞ்சாரும்போற்று மலைவலம்புரிகைதானு
முனிமைபாம்பாண்டிநாட்டி னிறைவனெய்துமென்றார்.

இ-ள், தூருவாசரிவிக்குக்கோபம்மீங்கி நானிட்ட இவ்வொப்பற்ற சாபம் திருவண்ணாமலைபை வலமாகவந்தாற்போம் மனிதரும் தேவ ரும்வணங்கும் அந்தமலையைபிரதட்சணஞ்செய்தால் சிறந்தபாண்டிய தேசத்தரசனாலே கிடைக்குமென்றார் ஏ-று. ௩௨

என்றொருகதையஞ்சொல்வா நெரியமுற்கிரியதாக
நின்றவெம்மிறைவன்முன்னு னெயி * வனக்கடவுளிந்த
மன்றல்சேர்க்கரிபைத்தன்சே யிருவரும்வநந்திக்கேட்க [னான்
வின்றுலகனைத்துஞ்சூழ்த்தோர்க்களிப்பனென்றிறையஞ்சொள்

இ-ள், இப்படிச்சொல்வி ஒருகதையுஞ் சொல்வார் அக்கிரிமலை யாய்சிந்தசுவாமியுன்னே வருணன் கொடுத்தவாசனைபொருத்திபமா ம்பழத்தைத் தமதுபிள்ளைகளாயி விநாயகர்சுப்பிரமணியர் இருவ ரும் வநந்திக்கேட்க இன்றைக்குள் உலகமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தவர்க்கு இப்பழங்கொடுக்கிறெனென்றுசொன்னார் ஏ-று. ௩௩

கந்தனுமயிவினேழிக் கடலுலகனைத்துஞ்சூழ
முத்தினன்கரியவானே முகத்தவெனமுத்தெல்லோர்க்கும்
தந்தையாந்தனதுதாகை தனைவலம்புரியத்தந்தை
மைந்தனைத்தமுவிவேண்டும் வரத்துடன்கனியுமீந்தான்.

இ-ள், சுப்பிரமணியர் மயில்வாகனமேறிக்கொண்டு சத்தசமுத்தி ரஞ்சூழ்த்தழும்முழுதுஞ்சுற்றிவந்தார், யானே முகமுடைய விநாயகர் எழுந்திருந்து சுவாமிதானேஉலகமாயிருக்கிறார் அவரைச் சுற்றிவந் தால் உலகத்தைச்சுற்றிவருதலெக்குமென்று யார்க்குந் தகப்பனாகி ய தன்னுடையதகப்பனைப்பிரதட்சணஞ்செய்தார் சுவாமி மகனைத்த முவிக்கொண்டு வேண்டியவரங்களும்பழமுங்கொடுத்தார் ஏ-று. ௩௪

மேலைநாள்கடிதுமேவிக் கனிதரவினவத்தம்மைக்
காவினூல்வலமாயிந்தக் கரிமுகன்வந்தானேமு

* வனக்கடவுளென்பதுவருணபகவான்.

வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கம். கள்ள

நாலமேவலஞ்செய்தாலும் பலபலதவஞ்செய்தாலும்

பாலகாரணமச்சூழ்தெய்வப் பலத்தினுக்கிணையாபார்க்கில்.

இ-ள். முன்னாள் சுப்பிரமணியர் சீக்கிரத்தில்பூமியைச்சுற்றிவந்து பழங்கேட்கச் சுவாமி நம்மைவிக்கினேசுரன் காலால்நடந்து சுற்றிவந்தான் ஏழுவகத்தைவலஞ்செய்தாலும் பலபலவாகியதவத்தைச்செய்தாலும் மகனேநம்மைச்சுற்றிவரும்பலனுக்குஒப்பாகுமோ பார்க்குமிடத்தில் எ-று. கூடு

செம்மலையுருவநம்மைத் தினம்வலம்புதநேதார்வேதன்

தம்மிலுமதிகமாயேன் றனக்குமேலதிகம்பார்க்கி

லும்மி லுமதிகரித்த யுமையி லுமதிகர்மைத்தா

எம்மிலுமதிகமென்ற நெவாக் குமேலதிகமானேன். கூடு

இ-ள், சிவப்பாகின் மலையுருவமாகிய நம்மை தினம் வலம்வந்தவர்கள் பிரமணியும் அதிகராவர் விஷ்ணுவிலும் அதிகராவர், பார்க்கிலும் உம்மிலும் அதிகராவர் பார்வதி யிலுமதிகராவர் மகனேஉம்மைப்பார்க்கிலும் அதிகராவர் என்ற எல்லாக்குமேலாகியவபிரான்.

மாசிலாநமதுமேனி தரைதனக்கமரர்நாமும்

பூசனையுரியமாட்டா ரதைவலம்புரிசகபேருக்

காசையாய்விக்கும்பூசை நமக்கனிதார்க்குர்பூசை

கூசுமாரிவைத்ததிங்கு நமைச்செயுங்கொடுமைபாகும். கூடு

இ-ள், குற்றமில்லாத நம்முருவமாகிய இம்மலைக்குத் தேவர்களும் பூசைபண்ணமாட்டார்கள், அதைவலமாகச்சுற்றிவந்தவருக்கு ஆசையுடனேசெய்கிறபூசை நமக்கு யினிராகச்செய்கிறபூசையேயாம். அவர்களுக்குக்கூடம்படிசெய்ததிமை நமக்குச்செய்ததிமையேயாமென்று சுவாமி சுப்பிரமணியருக்கு அருளினார் எ-று. கூடு

என்பதுமொழிந்தானந்த நெனச்சொலிமுனிவன்போனான்

பின்பதன்படியேநானி புரையாடப்பிறந்தேநமென்று

தென்புவிபுடையாய்கின்ற நிறுமலைவலமும்பெற்றே

மின்பொலிபழமகோலம் படைத்தெழிலவிமானத்தானேம். கூடு

இ-ள், இப்படிசுவாமிசொன்னாரென்று தூருவாசரிஷி சொல்லிப்போனார், பின்புஅப்படியேகுதிரையாகவும் நானியாகவும்பிறந்தோம் இன்றைக்குப்பாண்டியதேசத்தைபுடைய அரசனேஉன்னுல்திருமலையைப்பிரதட்சணஞ்செய்தோம் மின்னலேபோல்பிரகாசிக்கிற பழைய உருவம்பெற்று விமானத்தில் ஏறினவர்களானேம் எ-று. கூடு

சககடமவரவிதுன்பா விடுக்கண்வந்தடைந்ததிந்த
வெக்கனல்வரையையாவின மிசைவலம்வருகையாலே
பொங்கியததுவும்பூசை புரிந்திடிற்போமென்றேதித்
தங்கனூர்புகுந்தார்காந்தி சாவியுந்தானுமாக.

இ-ள், எங்களுடைய சரித்திரம் இது அக்கினிசொரூபமாகிய இம்
மலையைக்காலினாலேவலஞ்செய்யாமல்குதிரையிலேறிவலஞ்செய்தப
டியினானுக்குத் துன்பம்வந்து நேர்ந்தது அதுவுஞ் சுவாமியைப்பூ
சைசெய்தாற் போமென்றுசொல்லிக் காந்திசாவியுங்கலாதானுந் தங்
களுருக்குப்போனார்கள் எ-று. ௩௯

வேழமும்பரியுந்தேரும் வீரருஞ்சவடுகாடி
சூழமந்திரீகளோடுஞ் சூழ்ந்தனர் துயரத்தீர்த்தான்
தாழையின்கமுகி ிகாடுந் தவளவான்கதிரைத்தீண்டும்
வாழையுங்கரும்பின்சாற்றில் வளர்ந்திடும்வையைநாடன்.

இ-ள், அதன்பின்பு யானையும் குதிரையும்தேரும் காலாட்களும்
அடிபற்றிக்கொண்டு மந்திரிகளுடனே அரசனை சுற்றிக்கொண்டார்
கள் அப்பொழுது விசனம்நீங்கினான் தென்னமாங்களும் கமுகவள
மும் சந்திரனைத்தழுவும்வாழைமாங்களும் கரும்பின்சாற்றினாலே வ
ளர்ந்திடும் பாண்டியதேசத்துக்கரசனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன்

அரதனாங்கதனாமைந்தன் றனைக்கடித்தழைப்பித்தாதி
பரதனாமைவிப்பாறைப் புரவெனப்பகர்த்தான்சீல
விரதனாங்கதனைக்கேளா வதன்முனைவிடைபெற்றானே
யிரதனான்மருங்குஞ்சூழப் பதிபுகுந்திறமைசெய்தான்.

இ-ள், வச்சிராங்கதபாண்டியன் தன்பிள்ளையாகிய இரத்தினாங்கத
பாண்டியனைச் சீக்கிரத்தில்வரவழைத்து முன்னால் நமதுவமிசத்திற்
பிரபலனாயிருந்த பரதன்போல் இராச்சியத்தைக் காப்பாற்றென்று
சொன்னான் அவ்வார்த்தைக் கேட்பதற்குமுன்னமே விடைபெற்றுக்
கொண்டு மகன் ஆனை தேர் முதலாகிய சேனைகள்சூழ மதுரைக்குப்
போய் இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்தார் எ-று. ௪௦

முறையினுலிறையின்வந்த கனகமுமுத்துத்தேவர்
திறையினுலளந்தபொன்னுந் தினந்தோறுங்களிற்றின்மேலே
இறைவனாந்தன தாதைக் களித்திடவிறைவன்பேணிப்
பிறையினுந்கினியபூசை திருப்பணிபெரிதுஞ்செய்தான்.

இ-ள். நியாயமாக ஆறிலொருகடமைகொண்ட திரவியம்கடலிற்குளித்துவாரிவந்தமுத்துகளும், சத்துருக்களால் திரையிட்ட பொன்னும் தினந்தோறும் ஜீனையின்மேலேற்றி அரசனாகியதன் தகப்பனுக்கு அணுப்புளிர்க வசதிராங்கத பாண்டியன் சடையில் சந்திரனைத் தரித்தகவாமிக்கு இனிமையாகிய பூசை திருப்பணிபெரிதாகச் செய்தான்.

செய்தபின்றவமதாகிக் கவுதமாச்சிரமத்தோர்பா
 லெய்தியபன்னசாலை யியற்றிநம்பாலந்தீர்க்க
 மைதவழ்மிடற்றுகன்பாய் மலைவள்ளுசெயுநாளாந்தக்
 சைதவற்கெடுவந்தான் கைடவர்க்கெடுவாரான்.

இ-ள். அந்நாளைசென்றசூத திருப்பணியும் பூசை முதலானவைகளும் சிறப்பாக நடந்தபின்பு தவஞ்செய்வதற்கு நீனைத்து கொதமரூடைய ஆசிரமத்தி லொருபக்கத்திற் சேர்ந்து பன்னககசாலைகட்டி நம்முடைய பாவத்தை தீர்க்கின்ற நீள்கண்டமுடைய கவாமிக்கு அன்பாய்க்கிரிப்பிரதட்சணஞ்செய்கின்றநாளில் கைதவனாகியபாண்டியனுக்கெடுவாராக பரமசிவன் -ஈ-று.

அணிச்சிறுபிணையுபொசு வருள்பொழிவிழுயுநீல
 மணிக்கறைரிடயநாடு கரங்குமலாக்கைமானுங்
 கணிச்சியினளிடையிந்தி லிருப்பதுங்கண்டன்பாவப்
 பிணிச்சிறைவிடுப்பதென்றே வெண்சொலிப்பெரி தூந்தாழ்ந்தான்

இ-ள். அழகு அமைந்த திறியசந்திரனையும் மிகவும் கருணை பொழிகின்ற கணகோபம் கிடைப்போல் பிரகாசிக்கின்ற கண்டத்தையும் நரன்கு கைகோபும் மலர்போன்றசையில் மாண மழுவமுடையவராய் ஆபவாசனத்தின்மேலிடுப்பது பார்த்து என்னுடையபாவப்பிணிப்புள்ளிவிடுவது என்றைக்கோவென்று சொல்லி மிகவும்பாண்டியன் வணங்கினான் - ஈ-று.

கலிவிருத்தம்.

அண்ணாமலைபுடையாய்மழ விடையாயணிசடைசேர்
 தண்ணாமலைபுடையாயெமை யுகடயாய்முத்தந்தரவுங்
 கண்ணாமலைபுடையாய்நீனை கடவாரறிவரிவற்
 கொண்ணாமலைபுடையாயுமை யுண்ணாமலைதலைவர.

இ-ள். அண்ணாமலை யென்றும் பெயரை யுடையவரே இளமையாகிய ரிஷபவாகனத்தையுடையவரே அழகுள்ள சடையில் குளிர்ந்தகங்கையை யுடையவரே எங்களை யாட்சொள்ளடையவரே நெற்றியிற் கண்ணுடையவரே பாசினாழியப்படாத வசலாயத்திருக்கின்றவரே உண்ணாமலையாகிய பார்வதியம்மைத் தலைவரே -ஈ-று.

மையாகியபிணையேதுணையொருமாளினில் வலமாப்ச்
 செய்யாததுசெய்தேனினு தீரென்றுரைசெய்தான்
 பொய்யாதவன்மொழிகின்றது கண்டேயருள்பொழிவுந்
 றையானமுடையான்மழ விடையானிவையருள்வான்.

இ-ள். தீவினையையுடையவனாகிய நான் உம்மை ஒருகுதிரையிலேறி வலமாகவந்து நான் செய்தத்தகாத காரியம் செய்ததனாலே பொறுத்தருள வேண்டு மென்று பொய்யில்லாத பாண்டியன் சொல்ல அதைக்கேட்டுகிருபையுண்டாகி இளமைபொருந்தியரிஷி பவாகனராகிய ஐந்து திருமுகத்தையுடையபரமசிவன் அருளிச்செய்தார். எ-று. கக

மன்னாமகபதிநீயெமை மதியாதொருகுசலி
மன்னாள்விடலுற்றாயத னுலேநரவடிவா
யின்னாதனபெற்றாயினி யிமையோரதிபதியாப்
பொன்னுடையென்றேவர மொழிந்தேயிறைமறைந்தார்.

இ-ள். வச்சிராங்கத பாண்டியனே நீபூருவஜென்மத்தில் தேவேந்திரனாயிருந்தாய் அந்நாளில்நமமை அலட்சியஞ்செய்து வச்சிராயுத்தை நமமேற்றியோகமசெய்தாய் அதனாலேபூட்டியில் மனிதனாகப்பிறந்து துகை பமடைந்தாய். அதன்பின்பு நமமபைப்பூசித்து வலம வந்தபடியினாலே இனித் தேவர்களுக்கு அதிபதியாக தேவலோகத்துக்குப் போவென்றுவரங் கொடுத்து சுவாமி மறைந்தார்

அருளைப்பதிவளமிப்படி யருணாபுரிநீனைவார்
மரணத்து களடையார்ச்சிவன் வடிவானவரென்றான்
கருளைக்கொருகடலேபர கதிபெற்றனமென்றே
சரணத்திடைபணிந்தார்நமன் றனைவாட்டியதவத்தோன்.

இ-ள். அருணாசலத்தின் வளமிப்படி இத்தலத்தை நீனைப்பவர்கள் மரணத்தன்பம் பொருந்தாமல் சிவசாஸ்திரம் பெறுவார்களென்று நந்திதேவர்சொல்ல எமன்வாடும்படிசெய்த தவமுடைய மார்க்கண்டேயர்கேட்டு கிருபாசமுத்திரமானவரே உமமாலேபகதியடைந்தேனென்று அவர் பாதததில்வணங்கினார். எ-று. ச-அ

இக்கதையின்பொருளானதொ ரெழுத்தாகி லுந்தெளிந்தோர்
தக்காருடன்படித்தோர்சிவ சாயுச்சியம்பெறுவார்
முக்காலமுமிதுகற்றவர் வினவிப்பொருண்முடிப்பார்
புக்கார்சிவகதியென்பது புதுமைப்பொருளன்றே.

இ-ள். இக்கதையில் ஒருஎழுத்தினதுபொருளாயினும் அறிந்தோர்களும் பெரியோர்களோடு படித்தவர்களும் சிவசாயுச்சியுடையவர்கள் திரிகாலத்திலுமிதைக்கற்றவர்களும் இதின் அருத்தத்தைக் கேட்டுமுடிப்பவர்கள் சிவகதியிற் சேர்வார்களென்பது ஆச்சரியமாமோ.

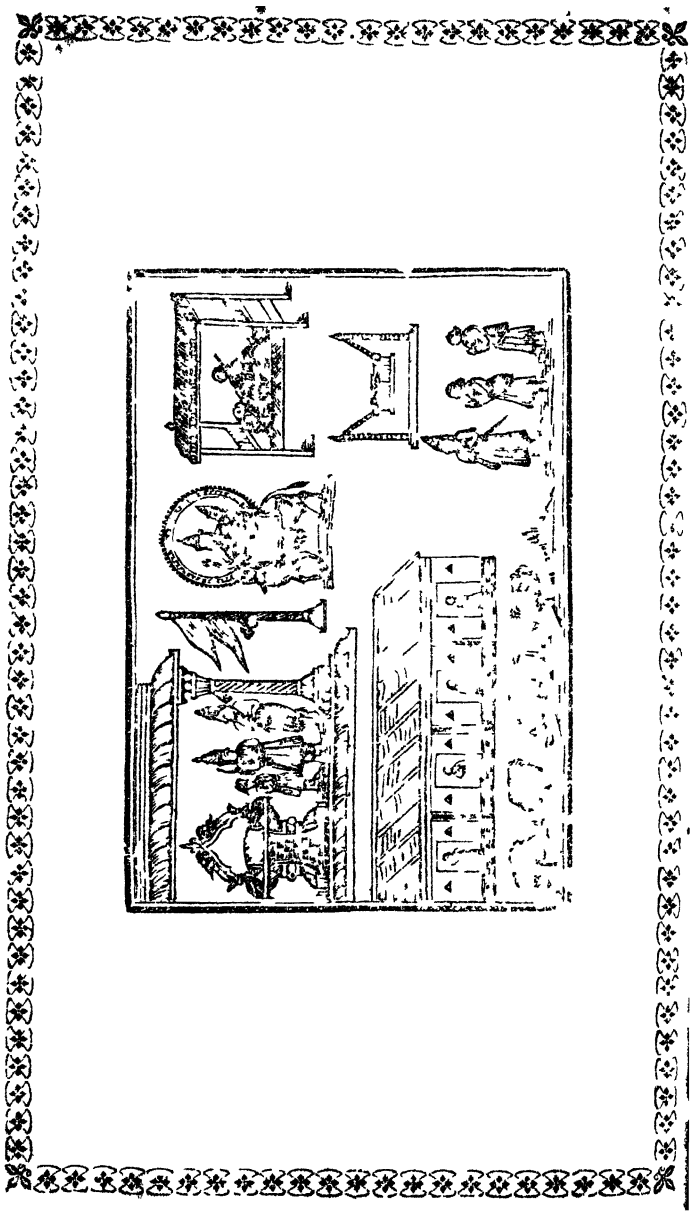
ஆறுவது.

வச்சிராங்கத பாண்டியன் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

—(C)—

ஆக-திருவிருத்தம் சசக.

உ

சிவமயம்,

(ஏழாவது)

வல்லாளமகாராஜன் சந்ருக்கம்.

கவிநிலைத்தறை.

பாசமுற்றவச்சிராங்கத பாண்டியன் சீரை
வாசமாய்நவின்னோமினி * நாமவல்லாளனுக்கு
சசனேமகவாகவந்தெய்திப்புன்னுறுதி
சையாயருள்செய்ததை யுமக்குரைசெய்வாம்.

இ-ள். சந்திரசடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடைய பா
தபதமங்களில் மிகவும் அவாவினையுடைய வசசிராங்கத பாண்டி
யன் சரிசையைச்சொன்னோம், இனிவல்லாளமகாராஜனுக்கு பர
மசிவமேடிக் கிரகுகித் தோன்றி மறைந்து பின்னர் அக்கடவுள்வி
கம்பின்கண்வெள்ளிடையின் மீதெழுந்த அவ்வரசனுக்கு அருள்
சுரந்தையும் மார்க்கண்டேயமுந்வரே உமச் சூச்சொல்லுகிறோமெ
ன்று நந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்-எ-று. க

* அதியில் விஜயநகரத்தையரசாண்ட கிருஷ்ணதேவராயர்
விஜயத்தாலும் பிரதாப உருத்திரியத்தாலும் மேற்படி வல்லாள
மகாராஜன் வமிசந்தெருந்துக் கொள்ளலாம்.

மணிகொழுத்திடு மாடமாளி லகதவழ் சோலை
திணிகளம்பரத்தினையுறு சிறப்பினையார்ந்த
கணிகையாமலர் கற்பினையருந்ததினைக்கே
பிணையெனச்சொல விசைக்குமாவருணையம்பதியாம்.

இள். மாணிக்கம், மரகதம், வயிரம், வயிரேரியம், கோமே
தகம், புட்பராகம், இந்திரகீலம், முத்து, பவளமென்னும் நவமணி
களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாடளி ளகதமும் ஆகாயத்தையளாவி யு
யர்ந்துதிஞ்சுவைக்கணிகளை உதிர்த்துஞ் சோலைகளும் மலர்ச்சோ
லைகளெங்கும் நிறைந்து பரிமளிக்கவும், அருந்ததிகசொப்பான வ
டிவழும்சிற்பும்வாய்த்த கணிகையர்கள் வசிககும் அருணாசலமெ
ன்னுந் தலமாம். ௭-௩.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாகிரிய வீருத்தம்.

இத்தகைசிறப்பை வகித்திருநகருக் கிறைவன் வல்லாளனென்
றிசைக்கும், சத்திய மொழியானற்குணமுடையான் தன்னுயிர்ப்பன்
னுயிராகப், பத்தியாய்நாளும்பாதுகாத்திடுவோன் பகருருஞ்சேர
னற்குலத்தேதான், அத்தரூடியை நித்தமுந் துதித்தே யவர்திருப்
பணிசெயவந்தேதான்.

இள். இத்தன்மை பொருந்திய புகழ்நையுடைய அன்வரு
ணாசலமன்னுந் தலத்துக்கு அரசனாகியவல்லாளமகாராஜனென்ப
வன்மிகவும்சத்தியவாக்கியமுடையவன், நற்குணமுடையவன் சகல
உயிர்களையுந்தன்னுயிர்ப்போற்பாதுகாப்பவன் செப்புதற்கரிதாகிய
சேரனுடைய அக்கினிவிசித்திலுதித்தவன். ஜகதீசனாகிய பரமசி
வனுடைய உபசரணம்புயங்களைத்தினந்தினம் திரிகாலமுந்துதிசெ
ய்பவன் அக்கடவுளினதுதிருப்பணிசெய்யும் பொருட்டு ஓர்வடி
வாயுதித்தவன்.

பிறர்பொருளாசையற்றவன் றனது பெண்டிரையன்றிமற்
றேரைய, முறைபுடன் றமக்கை தங்கைய ரென்ன மொழிந்திருந்
னையுடையோன், நெரியுடனறி லொருபங்கு குடிக ணிலையுடன்
றாப்பெறும் நெறியோன், கறைமிடற் றண்ண லாலயப் பணிக்கே
கறுத்தகந்தியற்றுநல் லன்பன்.

இள். ஒருவன்பொருளின்மீதுஇச்சையென்பதைமறந்தவன்
தன் மனவியரையன்றி மற்ற ஸ்ரீகளைத் தமக்கைமார்களைப் போ
லவும், தகைமார்களைப்போலவும் மனதிற்பரிவுகொண்டு பேசுப
வன்குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருபங்கு பகுதிபெறப்பட்டவன், ஆ
லாயமுண்டகண்டராகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசரது ஆலயத்திருப்பிணி
யைமனக்களிப்போடும் நடத்தும் மேன்மை பொருந்தியபத்தியை
புடையான். ௭-௪.

நீதியாய்புலியும் பகவுமோர் தறையி
 நெருங்கியே புனலுண்டுவசிக்கும்
 போதனை யருளும் வேதியர் மறையைப்
 புகன்றிட யாவருங்கேட்பார்
 ஆதியாங் கடவுளாளுள்பெற நகரை
 யலங்கரித் தற்புதஞ்செய்வார்
 வீதியிற் புனலைத் தெளித்தமின் னூர்கள்
 மேம்படு கோலமுபிடுவார்.

இ-ள் அரசன் ஆலோசனையால் புலியும் பசுவும் ஒர் துறையிற் சேர்ந்து தண்ணீர் ருந்து சிக் களித்து விளையாடி வாசஞ்செய்து வரும், வேதகாசமங்கையுணர்ந்து உபதேசிக்காமல் அந்தணாசன் செய்யும் வேதபாராயணம் யாவரும்பத்தியோடுங்கேட்பார்கள், ஆதியாகவும் ஒப்பற்றதாயுமவிளங்குந் சடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசேனாடையதிருவருளப்பெறும்பொருட்டு அநநகர் முழுதும் வீதிகடோரும் வரிசை வரிசையாய்மகரதோரணாகளும் யாவிலைத் தோரணாகளும் விருஷபத்தவாங்களுந் தூக்கி எடுத்து மகநதபரிமாம வீசும் புட்பங்கால அலங்காரஞ்செய்து வீதிகளில் மங்கையர்கள் வாசனை கமாநுஞ் சாந்தெளித்து விசித்திரங்காகிய கோலங்களை யிடுவார்கள். எ-று.

மாதமும்மாரி சொரிந்துவேளாண்மை
 மாழிலாச் செழிப்புறவினையும்
 சாதமென்போரை யசகணமழத்தே
 தழைக்கவோ தறுசுவை யளிப்பார்
 மாதவாக் கேவல் புரிந்தவர் கேட்கும்
 வாய்கயெலாந்தந்தருள் பெருவார்
 நீதனா லயததி நெய்விளக் சமைத்து
 நீரநதரம் பூசித்துவருவார்.

இ-ள் அவ்வருணையப்பதியென்னுந் தலத்தில் மாதமும்மாரி பொழிந்து வேளாண்மை எந்நாளுந் குறையாது சேழித்தேவாங்கி விளைந்து வரும் அல்லாமலும் அநநக நன் யாவரேனும் பசிப்பிணி யால் மெலிந்து வந்து புடிபடுவேண்டுமென்று வினவுவார்களை அக்கணமே அழைத்து சயிதயோபசாரஞ் செய்து சைத்தல், புனித்தல், கார்த்தல், உவர்த்தல், துவர்த்தல், தித்தித்தல் என்னும் அறுசுவையோடுங் கூடிய உணவை திருப்தியாகச் சொடுத்து உபசரிப்பார்கள், மேலும் தபோ மகிமை யாபுடைய குறமுடையவர்கள் சொல்லுங் குற்றேவல்களைப் புரிந்து இச்சித்தக் கேட்ட வஸ்தக்களை யெல்லாங் குறைவில்லாமல் காந்து அவர்கள் அருளைப் பெறுவார்கள், இஃதல்லாமலும் நீதனாகிய ஸ்ரீ அருணாசேனாலயத்திஷ் எங்கும் பிரகாசம் பொருந்தத்தக்கதாய் திருவிளக்குகள் அமைத்து அக்கடவுளை என்றும் பத்தியோடும் பூசித்து பணிந்து வருவார்கள். எ-று.

கலிவிருத்தம்.

இந்த வண்ண மிறைவன் விதிப்படி
 அந்த மாநக ரானதி ந்துலநாள்
 எந்தச் சீநு மிருக்கம ன்பேர்சொல
 சந்த நீசிறி தின்றென்று தாழ்ந்தனர்.

இ-ள். இத்தன்மையாய் அரசன் செங்கோன் முறைப்படி யாதற்குறைவில்லாமல் அந்நகரம் செழிக்கோங்கிவிடுகையில் ஷர்தாளம்ன்னுகிய வளவல மகாரஜன் தனக்கு அண்டவள நகரல எல்லாச்சிறப்பும் பொருந்தி நிருக்க நாம் எடுக்கக் கண்டது. அந்நேரம் தழுத்தமிடவும் அவை கூறும் இவிய மழல்சொர் பளாற் சிவனாறு னந்தமுறைவும் பின்னர் நம்பெயரைச் சொல்லவும் மின்னாயில்லா மற்போயிற்றே எனது பனம வெதுமபி மிசவும் ஆன்பமுறமுன்.

ஐயன் பூசையகிற்குறை வேலிந்த
 வைப சீதிபின் மாறுநதோ வன்றிக்
 கொய்ம் மலர்களிற் கோதறச் செய்வதே
 செய்யும் வண்ணமென் செய்பவு ம நமச்சரே.

இ-ள். சகதீசனாகியும் மாமயேசனாகியும் எனையாட்கொள் ளும்பொருட்டு எழுந்தநாளி நிருக்கும ஐயனாகிய ஸ்ரீ அருணாரலே ருக்குப் பேதையேறற் செய்யப்பட்ட பூசையில் எதேதுவா குற யுளதோ அல்லது இவ்வகசீதி நடத்துவதில் மாறுபாடாகிய குற தங்களுண்டோ இதுவல்லாமலும் நம் கடவுள் அப்சித்தப் பாலி யும்பொருட்டு கொய்த மலர்களிதே தேனுங் குறைபுண்டே ர என செய்கென் அறியேன் இவியான் செய்யும் விதிபாது கூறுவீர்கொ மந்திரிகளே என்றான் வல்லாளமகாராசன். எ-று.

அண்ணலே நமையாதரித் தாண்டிடுங்
 கண்கள் மூன்றுடையானறை கருணையால்
 நண்ணு மாதலர் யார்க்குநல் லன்புடன்
 நிண்ண மாயறஞ் செய்பின் மகவுண்டாம்.

இ-ள். எங்களிறைவனே நம்மையாட்கொள்ளும் பொருட் டெழுந்தநாளிய சகல புவன கர்த்தாவாயுஞ் சர்வாந்தரியாந் யாயும் திரிநேத்திர முடையவராயும் அடியார்க ளிடத்தில் வி னங்கும் ஸ்ரீ அருணாச லேசரது மேன்மை பொருந்திய கரு ணையினால் நம் பதியை நாடி வரும் ஆதலர் முதலிய அந்தணர் களும் இன்னும் மற்ற எவர்களும் எதைக்கேட்ட போதி ளும் அவைகளை இல்லை யென்றோது அவர் மனங் கவிப்பாமம்

படி உள்ளன்போடும் நல்குவோமாயின் புத்திரனுண்டாமென்று சொன்னார்கள் மந்திரிகள். எ-று. . (௯)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

சந்தரவருணைநாதா தவக் குநிநாபினுள்ளே
வந்தவரெதுகேட்டாலும் வழங்குது மெனவீப்போது
அந்தரமளாவீங்க வழகியதுவசநாட்டி.
நந்தலிலென்போரோங்க நன்முரசறையச்செய்மின்

இள். சோமநாதரக்கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசர் வாழ்
ம இப்பதியின்கண் வந்தவர்கள் எக்தப்பொருளை விருமபிக்கேட்
டாலும் குறைவில்லித்தருகிறோம் வாருங்கள நற்றவர்களே என்
று கரங்களை ிட்டி யழைப்பதுபோலும் அவ்வெலையுட்புக்க மாந்
தர்களைக் கிலியென்னுமினி யறுநாமறறுர்த்த ஆகாயபரியந்த
மளாவிபுயர்ந்து படபடாகாரஞ் செய்யும்படி யாய் அடிகியலர் துவ
சம் நாட்டி என்பெயர் எங்கணுசிறச் சும்பொருட்டு எழுகடலொ
லிகளைபுங் கமலீகரித்து இடி முழக்கமபோற பேரொளிகாட்டும்
முரசமார்ப்படி செய்புங்கனென்றா வல்லலரரசன்-எ-று. (௧௦)

தாத்கிரிமுற்றுநற்சீர் தழைக்குமெங்கோணேகேண்மோ
சாத்திரம் புகழமீசர் தாடொழுகுதொண்டர்மூப்பர்
தோத்திரவிநவலோகள தோன்றியவண்ணமீன்ப்
பாத்திரரோராமென்று பகர்ந்தனரமைச்சரானேர்.

இ-ள். நெடியகடல்குழந்த உலகமெங்கும் மிகுத்தகிரத்தீயை
விரியச்செய்த எங்களரசே இருக்குயசர் சாமம் அதர்வணம்
னும்நான்குவேதங்களும் ஆறுசாத்திரங்களும் புகழத்தக்க உமாம
கேசனாகியஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய உபயசாணம்புயங்களைப் ப
ணியுமெய்யன்பர்முதலியவர்களின் மனதிற்குநெறியவண்ணம் அ
ளித்து களிப்படையச் சேவிக்கும்படியாகிய பாத்திரரோ நாம்
இறைவனையென்று மொழிந்தார் மந்திரிமாரகள் எ-று. (௧௧)

பூவிலப்பொருளைக்கேட்கப் போகுமோகேட்கிலவ்வா
றியாவராயினுந்தானல்கா ராதலாற்புகன்றவண்ணக்
கீவிரமாகச்செய்வி நெனத்துவசத்தைநாட்டித்
தேவர்காடளவுமோங்கச் செயமுரசுறைவித்தாரால்.

இ-ள். இவ்வுலகில்லாத பொருளைக் கேட்கப் போமோ அவ்வாறுகேட்டபோதிலும்யாவரேனும் எத்தன்மைவாய்ந்தவரா னுலங்கொடார் ஆகையால் யான் உங்களுக்குரைத்த விதியின்படி கொப்பெனச் செய்வீர்களென்றந்த மொழியைக்கேட்டுமந்திரிகள் துவசத்தைநாட்டிவானுலகளவும் பேரொலி முழக்கம் எட்டும்படி ஜெயமுரசறைவித்தார்கள்-எ-று. (௧௨)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

நாதன்வாழ்நுணை நகரினில்வேந்த னாட்டிய துவசத்தை யோர்ந்து, பிதளத்துள்ளவிருத்தர்காமடி கொள்பூரியருடன்மிகச்சி றந்த, மாதவர்மரையோ ராதுலரேனை மாந்தர்வந்தனுகின்மற் ற ன்னேனார், ஏதமில்வேண்டும்பொருளடைந்தென்று முலகுவாழ்வுறு வமென்றிசைவார்.

இ-ள். நாதனாகிய ஐகதீசன் ஸ்ரீ அருணாசலேசர் வாழும் அ ருணையம்பதியின்கண் வல்வாளமகாராஜனால்தருமக்கொடிநாட்டி யிருப்பதாய்கேள்வியுற்ற நெடியகடல்சூழ்த்தவையகத்திலிருக்கும் விருத்தர்பிராமணர் தபோதனர் முனிவர் கழைக்கூத்தர் யாசகர் முதலிய யாவரும் பத்தியோடுங் கூட்டங் கூட்டமாய்க் கூடி வந்து தத்தம்வறுமைக்கும்படியாய் லீவண்டியவைகளைப்பெற்று குறை வின்றி வாழ்வேமென்று அரசனிடம்வருவார்கள்-எ-று. (௧௩)

வதுவைசெயப்பொண்வேண்டி வந்தோருக்காயிரம்பொன்வ முங்கிப்பின்னும், கொதுவைமனை நிலம்பணிதிகொற்றவனே யதை மீட்டுக்கொடுமென் றோர்க்கத், ததியிலீராயிரம்பொன் றந்தவரை மகிழ்ச்செய்ததன் பின்னாங்கு, முதுமறையோருப நயன முடிக்க வென்றாலவர்க்குநிதிமுன்னூறிவார்.

இ-ள். விவாகஞ்செய்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆவ லோடு அரசனைநாடிவந்து கேட்டவர்கள் மனம் திருப்தியடையும் படி ஆபிரமாயிரமாகப்பொன்கொடுத்தும் பின்னர் ஆபரணதிமு தலிய மண்மனையாவுங் கொதுவைவைத்து மீட்டுக்கொள்வதற்கு ஏதுவில்லாமல் மூழ்கிப் போகின்றது அரசர்க்கரசனாகிய எங்கள் கோவே தேவரீர்அவற்றை மீட்கும்பொருட்டுத்திருவருள் சரப்பி ராயின் மிக்க புண்ணியமாமென்று பணிந்துவினவியவர்களுக்கிரங் கி அக்கணமேஇரண்டாயிரம் பொன்கொடுத்து அன்னவர் மனம கிழ்ச்செய்வித்தும். அதன் பின்பு வேதூகமங்களை யுணர்ந்த பெரி

யோர்களாகிய அந்தணர் வந்து அருணனை ஆசீர்வதித்து மகாராஜனே உபநயனம் நடத்தவேண்டி யிருக்கிறதென்று அறிவிப்பார்களாயின் அவர்களுக்குமுந்தாறு பொன் கொடுத்து மகிழ்ச்சையிப்பார். எ-று. (10ச)

ஆலயத்திலுள்ள மணிமண்டபமுஞ் சூழ்மதினு மவமாமென்றிற், கோமுகுறை வமைப்பதனுக் கிறையவனே திரவியங்கள் கொடுப்பாயென்னச், சீதமுட னிருபதியிரம் பொன்னுந்தந்து சீர்செய்யென்றான் பின், ஞாலமதினமடந்தருமஞ் செய்ய வைம்பதாயிரம்பொன் னல்கினாலு.

இ-ள். ஸ்ரீ அருணாசலேசன் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலுள் நவமணிகளினாலுஞ் சந்திரகாந்தக்கற்களினாலும் அமைத்துப் பிரகாசம்பொருந்தியிருக்கும்படி ஆகாயத்தையளாவி மேகங்கள் தவமுஞ்சற்று மதில்களுங் கிலப்பட்டிருக்கின்றமையால் அவைகளைத் திருத்திச் செய்யும்பொருட்டுப் பொருளுதவிசெய்யவேண்டும் மகாராசனையென்று கேட்குங்கால் அரசன் மிக்கபத்தியோடும் ஜகதீசன் திருப்பணி நிறைவேறும் பொருட்டு இருபதியிரம் பொன் கொடுத்தச் சீர்திருத்தஞ் செய்தும் பின்பு உலகின் படம்புதுக்க வேண்டுமென்ற லவைகளுக்கு ஐம்பதியிரம் பொன்னுங் கொடுத்தான். எ-று. (10ரு)

அந்தகர்க்குஞ் சங்கவர்க்கு முடவருக்கு மேழைகட்கு மாயத்தென்று, வந்தவர்க்கு மாதுலர்க்கு மாறாத சஞ்சலமும் வறுமை நோயால், நொந்தவர்க்குஞ்சொலுமின்ன மற்றவர்க்குத்தினந் தினமும் துவன்றவாறு, சந்தமொடு பரிசளித்தில் நாரதரு மோரந்தங் கன் சார்ந்திட்டாரால்.

இ-ள். கண்ணில்லாதவர்களுக்கும் சோகி சங்கமர்களுக்கும் நரசரணதிகளற்றவர்களுக்கும் வினைவழிடால் வெவ்விய ஆபத்த நேர்ந்து வந்தவர்களுக்கும் ஆதுலர்களுக்கும் கெடாததன்பத்தை யடைந்து தரித்திரமென்னும் பிணியால் மெலிந்து மனம் நொந்தவர்களுக்கும் பின்னும் சொல்லும் சகல யாசகர்களுக்கும் சதாடாலமும் அவரவர்கள் விரும்பியவண்ணம் மனக்களிப்போடும் உதவி செய்வதை நாரதமுனிவர் கேள்விப்பட்டு வல்லாளமகாராசனிடத்திற்கு மிகுந்த கருணையோடும் எழுந்தருளிவந்தார். எ-று. (கச)

அதுசீர்க்கப்பி நெடிலாசிரிய விருத்தம்
மாதவமுனிவராங்கு வந்ததைமன்னனோர்ந்து
காதல்கொண்டமைச்சர்சூழக் கடிதின் லாசை விட்டுப்

பூதலனெதிர்சென்றேத்திப் புரிதனைமுழைந் தவாந்து
ஏதமில்பீடநல்கி யெழுந்தபின் னியமபுவானால்.

இ-ள். மகாதபோதனராகிய நாரதமுனிவர் வரவைச்சுவர வாகி
ளிகளால் கேள்விப்பட்ட வல்லாளமகாராசன் மிடவும்அன்போடும்
சிக்காசனத்தைவிட்டுடொழுக மா தீரிமுதலிய சேர்வைக்காரர்கள்
புடைசூழ்த்து வரும்படி அரசன் ஏதிரென்று பலரிடதுதமியோங்
களை யாட்கொள்ளும் பொருட்டுத் திருவருள் கருகெழுந்தருளி
வந்த மாதமே புண்ணியப்பொருளேயென்று துதித்தபுரோசு
ந்தத்தோடும் அழைத்து வந்து குற்றமற்ற மலிசை என்ராடக
பெற்ற பொற்பிடமளித்து அதிலெழுந்தருளிய பின்சொல்லுகருவ.

அயன்றவத்தினிலுதித்தே யழகியகரத்தின் விசை
வியமுறக்கொண்டுபாடும் மென்முனிவனேபின்று
நயமுடன்கொடியனென்பால் நாட்டமுற்றெழுந்தசெய்தி
தையபுடனருள்கவென்னத் தாபதரிசைப்பதானார்.

இ-ள். சிருஷ்டிகரத்தாவாகிய பிரமன் தடோடகிமையால் உ
தித்து சரோருகம்போன்ற அழகிய கரத்திலீனே இலக்காகக்
கொண்டு தியானஞ்செய்யும் மேன்மைபொருத்திய முனியே தாங்
கள் நாடினுங்கடையேளுகய பே. தயில்மேல கருணைவைத்தெழு
ந்தருளிவந்த சங்கதியை அருள் செய்யவேண்டு மென்று பலரிடது
கின்ற வல்லாளமகாராசனைப் பார்த்து நாரதமுனிவர் கூறுவார்.

தலத்தின்மேன்மகிமையுற்ற தாபதர்புகழ்முமாவைம்
புலத்தினைவென்றமோனர் புதுமுலவகையுள்வன்னிய
குலத்தினல்வருமன்னுதின் கோநிலத்தருமங்கேட்டந்
நலத்தினையறியவந்தோம் நவின்றிடாயெனவுரைப்பான்

இ-ள். புண்ணத்தின்கண் மகிமை பொருந்திய முனிவர்களும்
புகழ்த்தக்க ஐம்புல்லுணர்ச்சிகளையும் வென்று மெய்யுணர்ச்சி பெ
ற்றபுண்ணியர்களால் சொல்லப்பட்ட சோமசூரியாக்கினி யென்னு
முக்குலத்தரசு நன் அகனிகுலத்திலுதித்த அரசே நின் குற்ற மற்ற
மகாதானத்தின் பெருமையைக் கேள்வியுற்று அதையறியும் பொ
ருட்டு வந்தோமாதலால் உன் கருத்தை வெளியிடுவாயென்று நா
ரதமுனிவர் கேட்க அரசன் சொல்லுவான். எ-று.

முக்குலவரசருண்டென்பதும் அவருள் அக்கினிகுலமுண்டெ
ன்பதும், நதிருடத்தேள்மூவர் தள்ளருமபினின்றுந் தமிழ் வேந்
தர் தமையுத்தாள் என்னுந்திருவிளையாடற் புராணங்கூறுமாற்றனு
முணர்க.

எழுசீர்க்கடி ரெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மதுமுறையரிந்த தாபதர்புகழு மாதவமுனிவரேகேண்டோ, தனியிலென்னரசைத் தாங்கவுமென்பேர் சாற்றவுமகவிலாததனூர், பனிமலர்க்குமுலாள்பாகனூர் தொழும்பர்பரிவுடன்கேட்டவைமண்மேற், கனிவுடனனிக்கத் துவசமதுயர்த்தேன் கடவுளின்செயலறியேனே.

இ-ள். வேதசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்த முனிவர்கள் புழத்தக்க மகாதபோபலமுடைய நாரதமுனிவரே எனியேன் அருசையைத் தாங்கிக் கொள்ளவுடின்னர் எனியேன் மெய்காரை கொல்வெம்மைந்தவரில்லாமையால் மனமென்றதபூங்குமுடைய உபாதேவிபாகனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலே சரடியாகக் கொடுத்தக்கேட்டவைகளை இல்லையென்னு கொடுக்கும் நியமங்கொண்டு துவசநாட்டி நடத்திவருசிறேன் நம்மையாட்கொள்ளுவ் கடவுளின்றி நுய்யம் யாதோ அறியேனென்றான் வல்லாளமகாராசன். ௭-அ.

திருவாய் தரும நடத்துவர் மகிழேசே வரப்பெறுவரென்றேநற், தருமநூல்களினுஞ் செப்புவதன்றிச் சக்கவரும் புகலவதனூர், பெருகுமாதியு மதியமுஞ் சடையிற் பெட்டினுறவெனாள் சாக்குந், குருபா னருளாற் குழவியுண்டாங்கொற்றவா செலவநூள் கென்றான்.

இ-ள். அழகியுயர்ந்த முப்பத்திரண்டறங்கையும் இரப்பவர்களுக்கில்லையென்னாமல் நடத்துபவர்கள் மண்மேல் புத்திரபாக்கியங்களைப்பெறுவார்களென்று மேன்மை பொருந்திய ஆகமசாஸ்திரங்களிற் சொல்லியிருப்ப தல்லாமலும் மறைவிதியுணர்ந்த பெரியோர்களுஞ் சொல்லுவார்கள் ஆதலால் என்கும்பரவி மகிமையுள்ளகங்கையையும் பிறைச்சந்திரனையுஞ் சடையிற்றரித்து என்பத்து நான்கு நூறபிரம் ஜீவபேதங்களைப் படைத்தளிக்கும் பரமசிவத்தினருளால் மக்கட்பேறு பெறுவாய், எனக்கு விடைதருவாய் அரசனையென்று நாரதமுனிவர் விடைபெற்றுச் சென்றார். ௭-அ.

அறுசீர்க்கழி ரெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மன்னவன்ற னீத்தனைக் கயிலைவளர் பரமனுக்கு வழங்க வேண்டித், தன்னுமினி காதலுற்றுச் செல்லுகையிற் சிவசனைங்கள் துதித்துநிற்க, முன்னிலங்குஞ் சங்கரனை நாரதனும்பணிந்து பின்னர் முனிவர் குழச், சென்னிமதி யணிந்த பிரான்றிருக்கோலங் கண்டிறைஞ்சி செப்புவானால்.

இ-ள். வல்லாளமகாராசனுடைய நன்மார்க்கத்தையும் தரும பரிபாலனத்தையும் கயிலாயகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும்பார்வதி சமேதனாகிய பரமசிவனுக்குத் தெரிவிக்கும்படி யெண்ணங்கொண்டு தவத்திற் சிறந்த முனிவன் ஆசையோடுஞ் செல்லுகையில் அங் கணம் அநேக சிவகணங்கள் அடிபணிந்து துதித்து நிற்க முன்னம் பிரகாசித்துக்கட்டளைகள் விதித்துக்கொண்டிருக்கும் இரண்டாஞ் சங்கராகிய நந்திதேவரைப் பணிந்து புன்புமகா கபோதனர்என்ற தேவர்களும் முனிவர்களும் புடைசூழும்படி உமையவள் இடப்பா கத்தில் இலங்கைக் கொலுவிற் வீற்றிருநிற்குஞ் சிவபெருமானு டைய திருக்கோலத்தைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாய் பணிந்து போற்றிய முனிவர் கூறுவார்.

தோசின்மிகு சயிலைவாழ் தேவாதிதேவநின் திருத்தாள் போ ற்றி, மாசின்றி விளங்கருணையம்பதியின் வல்லாள மன்னொன் போன், ஓசைபெறச்சாதனே வண்டிக்கொடி நாட்டியுலகி லுள்ளோ ருவத்து கேட்கும், பாசமுடனெதையேனுந் தருவென்று பறை சாற்றும் பன்மைக் கேண்மோ.

இ-ள். பிரகாசம் பொருந்திய கயிலாயகிரியின் வீற்றிருக்குந் தேவதேவனே, உன் உபய சரணங்கள்போற்றி, பூலோகத்தில்குற்ற மற்றுவிளங்கும் அருணையட்பதியென்னுந் தலத்தாக்கியறையவளு கிய வல்லாளமகாராச னென்பவன் தன்பெயரை விளக்கச் செய்ய ஓர் புதல்வனை வேண்டி, யாவர் எப்பொருளை விரும்பிக் கேட்ட போதிலும் அவர் திருப்தியடையும்படி தருகிறேனென்று கொடி போட்டு பறைசாற்றி நடத்திவரும் பெருமையைக்கேளும் எந்தையேயென்று பின்னுங்கூறுவார நாரதமுனிவர். எ-று

நீதியைவளர்ப்போ னுண்மையைக்காப்போ தெறிமுறைதளி ர்ப்பிறழாதோன், கோதீனைக் களைந்த வாமெனு முருவாய்க்குவயை த்துதித்தநற்பூடன், பூதலத்துமிர்க ளிபாவுந்தன்னுயிர்போற் புந்தி புட்கருதியே காப்போன், ஆகியே நினது பதமலர்த்துணையென்ற னுதினந் தொழுதுவா முன்பன்.

இ-ள். நன்மார்க்க நீடும்படிவளர்ப்பவன் சக்தியத்தைக்காப்ப பார்த்தத்தக்கவன் செங்கோல் விதிபிசகாதவன் பாவலகென்னும இரூளைத்தரத்தியெழுந்த மதிபோன்ற தருமமாகிய ஷனியே ஓர் பு தலங்கொண்டு உலகிற்பிறந்து மேண்மைபொருந்திய புராசன்அவன் மலும் பூமியில்வாழ்மன்னுயிர் யாவுந்தன்னுயிர்போல மனதநிலை ண்ணிக் காப்பவன் அடியவர்க்கெளியவன் ஆகிக்கடவுளாகிய நம்

வல்லாளமகாராசன்

கள் சரணகமலங்கனில் மனம்பொருந்திச் சந்தாகாலமும் பணிந்து
துதிசெய்த வாழ்ந்துவரும் மெய்த்தொழும்பெனென்று நாரதமுனி
வர் பரவிககூறினார் எ-று.

அயசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வந்தமா முனிவன்சூறும் வாய்மையை யீசனோர்ந்து
அந்தவல் லாளன்றன்மை யாமுங்கண் டறிவே மென்றே
சுருதைசெய் முனிக்கு மற்றத் தேவர்க்கு மிருடிகட்குந்
தந்தமா சீர்ம மெய்தச் சாற்றினான் தன்னே ரில்லான்.

இ-ள். அந்நன்மவநது வல்லாளமகாராசன் பெருமையைச்
சொல்லும் நாரதமுனிவன் மொழியைப் பரமசிவன் கேட்டு அவ்
வரசன் தன்மையைநாமுந் கண்டறியவேண்டுமென்று மனதில்
னைந்து துதிசெய்துக்கொண்டுநிற்கும்முனிவனுக்கும் மற்றத்தேவ
ர்கள் இருடிகளாயாவர்களையுத்தகம் இருபபிடம்போய் சேரும்ப
டி திருவாய்மலந்தருளினார் ஒப்பொருவருமில்லாத உமாமகேசர்.

அக்கணங் கயிலைநாத னளகையோன் நனையழைக்கத்
திக்கெலா மதிக்க வன்னோன் நிரண்டபொற் குவியல் தாங்கி
அக்கர வணிந்தவீச னருட்பதம் வந்து போற்றச்
செக்கரமே னியனு மங்கு சின்மொழி யருள லுற்றான்.

இ-ள். அக்கணமே கயிலைபதியாகிய பரமசிவன் அளகாபு
ரிக்கிறைவனாகிய குபேரனை வரும்படி கட்டலையிட்டமாத் திரத்தில்
எண்டிசையுமறிக்கும்படி அவ்வரசன் அளவிறந்த பொற்குவியல்க
ளோடும்பிரயாணப்பட்டு அரக்குமணிகளாகிய உருத்திராட்சமா
லைகளையும் சர்ப்பங்களையும் ஆபரணமாகவணிந்த சிவபெருமானி
டம் வந்து அடிபணிந்துபோற்றி நிற்கச் செவ்வானம்போன்ற தே
ககாந்தியுடைய பரமசிவன் அந்நன்ம சிலவசனங்களையருளுவார்.
எ-று.

அளகையா ளரசே சேனா மருணையம் பதிவாழ்வேந்தன்
உளமுறு தியைச்சோ திக்க வுன்னிய படியா னீரீங்
வளமுறுஞ் சீவனாகி மாநிதி சுடனெம் மோடு

புளகமாய் வருக வென்று புகன்றனன் கயிலை நாதன்

இ-ள். அளகாபுரிக்கிறைவனே பூமியில் நாம் அருணையம்ப
தியில்வாழும் வல்லாள மகாராசன் மனவலியைச் சோதிக்கும்படி
எண்ணங்கொண்டிருக்கின்றமையால், நீயும் சிறந்தசீடனாகி அளகி
றந்த பொருளோடும் நம்முடன் மனமகிழ்ந்துவரக்கடவையென்று
கூறினார்-எ-று.

மாலயநீருவர்கண்டு மனத்தினிலென்றுமில்லா
மால்கொரும்பராரு மலர்மழைசொரியவேத
நூல்களூர் துதிக்க யாரு நுமலிதழ் கரிய மாதோர்
பாலொளிர் பரமன் யாரும் பரவுஞ்சங் கமராய் நின்றார்.

இ-ள். விஷ்ணுவும் பிரமணுங்கண்டு மனத்தில் ஒருநாளுநில்
லாதமகிழ்ச்சிக்கொண்டுபோற்றவும்தேவர்கள் மலர்மாறிபொழியவு
ம் வேதாகமங்கள் துதிக்கவும் யாவராலுஞ்சொல்லுதற்கரிய உமா
மகேஸ்வரியைஓர் கூறாகக்கொண்ட பரமசிவன் சகலரும் பணியும்
சங்கமராய் வேடங்கொண்டு நின்றார் ௭-று

தேவுரை கயிலை வாழந் திருவுயர் சிவக ணங்கர்
யாவுமெம் மையநற்சீ ரருளினு லா ன்டி யானார்
பூவுல கினில்வல் லாளன் பொருநதூற் பதிய ராகக்
கோமுறையோர்கொண்டாடமாமவருவானார்

இ-ள். சேவதேவனாகிய பரமசிவன் வாழந் கயிலையகிரிபில்
யாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் அழகிய சிவகணங்க ளெல்லாம
ளமதையன் கருணாசத்தினால் ஆண்டுகளு நவங்கொண்டு உலகில்
இணைபில்லாத சீர்த்தியையெய்திப் பிரகாசித்தக் கொண்டிருக்கும்
வல்லாளமகாராசன் வாழும்பதியைநேர்த்தி அரசுத்தியோர் கொ
ண்டாடிப் பணியத்தக்கதாகக் குருமுர்த்தமா யெழுந்தருளியிருக்
கூஞ் சிவபெருமாளீச் சூழ்த்து வந்தார்கள். ௭-று.

எழுதீர்க்கடி லாசிரிய விருத்தம்.

கற்பினி லுயர்ந்துங்கணவனை பிறைபோற் கருதுதாயொருவ
ரும்மீயோ, பொற்புறுமைந்த ரில்லையோபசிக்குப் போசனமளிப்
பவரினையோ, விற்பனமுடைய வாசர்களிலையோ கியப்புடனெங்க
ளைக் கூளிக், கற்பனையோடு மூதினப்படைக்குங்கன்னிய ரில்லை
யோவென்பார.

இ-ள். கற்பில் அநுத்தியைப்பேரல் மிசுத்தும் தத்தம்கணவ
னையே தெய்வமாகப் பாவித்து நடக்குந்தாய்மார்களொருவருமில்
லையோ அழகிய பெருமைதங்கிய வாய்க்கமகள் வாய்த்த மைந்தர்க
ளில்லையோ, அடியார்கள் பசுவேனை யறிந்து அன்னங்கொடுப்பாரி
ல்லையோ, மறுத்தியோடுகூடிய அரசர்களில்லையோ, சந்துருஷ்டி
யால் எங்களைத் தொழுது அழைத்துக்கொண்டுபோய்ப்பத்திரசத்
திரேளும் அன்னம்பாலிக்கும் கன்னியர்சளு மில்லையோ வென்று
கூறுவார்கள். ௭-று.

பொன்னளித்தாலும் வேண்டுவதிலேநற் பூடணந்தரினும் யாழ்
வேண்டேம், தன்னுமாமணிக ணல்கினும்விரும்போற் தொங்குமுந்
தாரமுங் சநூதோம், மன்னர்கள் செங்கோலரசின யெமக்குவமுங்கி
னுமனமதிலில்லை, அன்னமீந்தெம்மை யாதரிப்பாரே லன்புட னுண்
ணுவோ மென்பார்.

இ-ள். செம்பொன் அளித்தாலும் விரும்போம்இரத்தினங்களை
யமுத்தியிலங்கும் அழகியபணிகளையும் விரும்போம், பிரகாசம் பொ
ருகிய ரத்தினங்களை அளித்தாலும் விரும்போம், முத்துமாலைகளி
லும் மணம்வையோம், அரசர்கள் செங்கோலின் விதியைத்தந்த போ
தினும் வேண்டோம், அறுசுவை பதார்த்தவகைகளோடும் அமுதளி
ப்பார்களானால் மிகவும் இன்பமாய் உண்ணுவோமென்று அடியாள்
கள் கூறுவார்கள் எ-று. ௩௩

நவ்வியங்கரத்திலிருந்ததைநீத்த நாதர்சங்கமருமேற்சீ
ரொவ்வியவருணமாநகர்த்தெருவி லொலியெழக்குமுதவாய்மலர்ந்து
வெவ்வியபசியான்மொலித்தவறேற்க மேவுவபோலவுங்குவிச்
செவ்வியகொல்வைவாயராங்கணிகைத் தெருவினைச்சார்ந்தவறாளுர்.

இ-ள். அழகியகரத்தில் மாணத்தூறத்தவராகிய சங்கமர் சிறப்
போங்கி இலங்கும் அருணைப்பதி வீதியில் ஓசைபெறத் தக்கதாகச்
சொங்குமுதம்போன்ற திருவாய்மலர்ந்து கொடிதாதுபசுப்பிணியால்
துன்புற்று இரப்பீபாணரப்போல வரற்றிச்சிவந்த கொவ்வைக்கனி
போன்ற கணிகைமாதர்கள் வசிக்கும் வீதியில் வந்தார்பரமசிவனான
சங்கமர் எ-று. ௩௪

கெண்டைபோல் விழிபுங் கிளிநிகர்மொழியுங்கிளர்மதிவதனமு
மென்பூச், செண்டைபார்முதுலுங் கர்தமதுலவுந் தெக்கதின குரும்
பைரேர்முலைபா, ரண்டையி லிருந்து வல்விடியளவு மைங்கணைமார
னாற்புறியுந், சண்டையைக்கற்றத் தருபொனைமின்காள் சாற்றுது
மெனவவர் மொழியார்.

இ-ள். சேற்கெண்டை போன்ற அழகிய விழியையும் அஞ்சுகத்
தையொத்த இனியவார்த்தைகளையும் ஆகாயத்திலிலங்கும் பூரணச்
சந்திரோதயம் போன்ற திருமுதவொளியும் சீதளநிறைந்தகளபமலர்
களாற் கட்டப்பட்ட பந்தைநிகர்த்து ஊசலாடுங்குமுலும் சுகந்தங்க
ளைத்தமிழர்ந்து தென்னங்குரும்பைகளைப்போற் பிரகாசிக்கும் இரண்டி
புயங்களைபுடைய லனிதையர்கள் பக்கலில் இன்றிரவு விடியுமுந்

யிருந்து முல்லை, அசோகு, நீலோற்பலம், மாம்பூ, தாமரை, இவ்வைந்துமலர்களை ஐந்துகணைகளாகவும் கரும்பை வில்லாகவும் வளைத்து போர்புரிய எழுந்துநிற்கும் மன்மதன் கணைவலியைத் தடுத்தோட்டும் பொருட்டுப் பிரியமாகக் கொடுக்கும் பொன்னைப் பகருவீர்கள் பெண்களையென்று சங்கமர் வினவியபோது அக்கணிகை மாதர்கள் கூறுவார்கள் எ-று. ௩௩

பையரவணிந்த பரமனைப்போன்ற பகரரும் ஐயகேள் யாங்கள், பொய்யதமுரைபோம் உஞ்சகமுணரோம் புணர்தலுக்கோரிருண்முற்றும், தையலரொருத்திக் காயிரங்கனகர் தருவதவவாறறிக் திடின்பாம், மெய்யுடன் மெய்யும் பொருந்திய கலவி விளைத்து மனமதன் வினைதவிர்ப்போம்.

இ-ள். வெவ்விய விடவ்ளையுடைய சர்ப்பங்களை ஆபரணமாகவணிந்த ஸ்ரீகையபதியாகிய பரமசிவனைப்போல் சொல்லுதற்கரிய சங்கமரே யாங்கள் பொய்வார்த்தைகளைப் பேசோம் வஞ்சகமாகிய துரோக சிந்தனைகளைபுங் கருதோம் ஓரிசவு முழுமையுஞ்சுலைகளை யனுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொருபெண்ணுக்கு ஆபிரமபொன்கொடுக்கும் நியமமாதலால் அதுபோற றருவீராயின யாங்கள் எங்கன மனமும மெய்யும் ஒன்றுபடத்தக்கதாக அஷ்டவித ஆலிங்கமுஞ்செய்து அனங்களைபுங் கருந்தும் நானுமபடி புணர்நவேமெனறாகா எ-று.

அறுசேக்கழ்வெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பரத்தையாக றுணைதவணர் தந்துடவெவ வொருத்திகேகா பண்டாரத்தைக், சரததை நதனுப நிறியாநீரா எனளவுங்கண்ணாடி மிகக்கட்டுபாடா, யுரைத்துவிலைமாதாகனின் விதியெலாளு சங்கமர யொளிசசெய்து, வரததைமிகத் தருமருணை நகரினிலென் காத்தமட்டுருவசெய்தாரா.

இ-ள். அக்கணிகை மாதாகா சொல்லியவையேயால் அவா மரீழும்படி கனகம்சொரிந்து வொவ்வொருத்திக்கோர் ஆண்டியை யியமித்து கங்குல விடியளவும்விட்டு நீங்காதீராகொன்று கண்ணாடையினாற் றெரிவித்து மிகவும் கட்டுப்பாடாக அக்கணிகைமாதர்கள் யாமும் விதியெல்லாம் சிவனடியார்களாகவே பிரகாசிக்கும்படிசெய்து எண்ணிய எண்ணங்களையெல்லா முந்றச்செய்யும் அழகிய அருணையம்பதி என்காதம்வரையிலும் சுரீதலீலை புரியச்செய்தார் சங்கமராகிய பரமசிவன் எ-று. ௩௪

விலைமாதர் தனித்தொருவரில்லாம லரிதாகி வெய்ய காமன், கலைமார்க்கப் படிமருவச்செய்த சங்கமநுமீங்கிக் கமமுமானன், விலைமார்க்கமாய்த்திட்ட சீடனுடன் மேவவத நலத்தை யானுஞ், சிலைமார்க்கமறித்தமன்னன் கண்டெதிர்சென்றிறைஞ்சியழைத்திருத்திச்சொல்வான்.

இ-ள். விலைமாதர்கள் தனித்து எங்குங்கிடைக்காது அரிதாகச்செய்து கொடியமன்மதன் சாஸ்திரவிகிதன்படி அஷ்டவித ஆலிங்கனமும் நகக்குறி தந்தக்குறிதாடனங்கள் அறுபத்துநான்கு விதவிலைகள் இவைகளை யுஞ் செய்யசெய்த சங்கமராகிப செகதீசன் அவணின்றெழுந்து பிரகாசமும், பெருமைபும் பொருந்தியநன்மார்க்க நிலையைப்பரிசோதிக்கசீடனாகிய அளகேசனோடும் அரசன் அரண்மனையைநோக்கிச் செல்லுதையில் அப்பதிக்கிறைவனாகியும் தறுர் விவதமார்க்கம்பாவும் பூரணமாபுணர்த்த மன்னனுமாகிய வல்லாளமகாராஜன் சங்கமர்வருதல்கண்டு எதிர்சென்றுபணித்துபாற்றி யழைத்துக்கொண்டுபோய் நவமணிகளாலலங்கரிக்கப்பட்டு பிரகாசம்பொருந்திய அழகிய ஓர்சின்னகாதனக்கில் எழுந்த நளச்செய்து அஞ்சலியத்தனாப் சின்று கூறுவான். எ-று.

௩௬

வேறு.

பண்ணியதவமோவன்றிப பாரினிவியானியற்றும்
நண்ணிபநுமம்பாதேநாய்க்கியவ்வாறுநல்கப
பண்ணிபவசமோதேவர் பொன்னடிவருத்தவிவகு
கண்ணியமுறுவேன்றங்கள் கடைக்கணும்பெருவேனென்றான்.

இ-ள். தமிழேன் செய்தகவப்படுதே அல்லதுயீ அருணாசலேசர்வரும் இவ்வந்ணையம்பதியில் எளியேறற்செய்யப்பட்ட கிரியைகளின் புண்ணியமோ பரமசிவத்தைப்போலெழுந்த சங்கமதேவரின்பிரகாசம் பொருந்திய தங்கமபமாகிய உபயசரண கமலங்கள்வருத்தமுறும்படி இவ்வனம் அநுள்சரந்தவிதியாதோ அவற்றைத்திருவாய்மலர்த்தருளினால் அத்தன்மையா யடியேனிடத்திற் கண்ணியனுவதல்லாமலுந்தேவரீர் கருணாகடாட்சத்தினால் தேய்வேனென்றான் வல்லாளமகாராசன். எ-று.

௩௭

மன்னர்களரசுநீதிமார்க்கமும்நீடுவாழி
உண்ணையாங்கருதினந்த தேவதுவமுறுவில்மாரன்
பன்னுமைக்கணையாலின்று பித்திநெந்துபரைமாற்றக்
கண்ணியநல்கிற்றீர்த்தி கடலேழும்வயங்குமென்றார்.

ஆ-ள். இப்பூமண்டலத்திற் கீர்த்தி பொருந்திய வல்லாளமகாராஜனை உன் அரசும்செங்கோன் முறைமையும் நீழிகாலம்வாழி இப்போது உன்னையாம் வேண்டிவந்தகாரணம் யாதெனில், உருவிலியாகிய மன்மதனாலெய்யும் முல்லையேசோகு நீலோற்பலம்மாம் ஆ தாமவர மலவென்று சொல்லப்பட்டஐந்துகணைகளினாலும் இன்றுயாம்படுந்துன்பத்தைநீக்கும்பொருட்டு ஒருமாதை எனக்குக்கிடும்படிசெய்வையேயானால் உனகீர்த்தி ஏழுகடல்குழந்த இவ்வையகத்திற் பிரகாசிக்குமென்றார் சங்கமராகிய பரமசிவம் ௭-து. 16 அ

இதைவிடதேவீருக் கெழின்மணமுடிப்பிப்பேனென்றதையுணர்ந்தையராஜே ரரசேகேளதுமாதொல்லையகைசெயுங்காமேநாயை மாற்றுதல்விலைமாதர்க்கேபுதையல்போற்றெரிபுமென்று புகன்றனர்பெரியோராங்கு

இ-ள். இவ்வாறுபரமாதரை இச்சித்துத் திரிவதைப்பார்க்கிலும் எக்காலமும் தேவரீரைவிட்டகலாமலிருக்கும்படிசிறப்போங்கியமணஞ்செய்து வைக்கின்றேனென்று மிகுபத்தியுமபரிவுங்கொண்டுரைத்த வல்லாளமகாராசனது அன்புநிலையையறிந்தசங்கமராகியசிவபெருமான்கொல்லுபுன்றார் அரசுனைஇப்போது நீசொல்லியவார்த்தைகொடியதுன்பத்திற்கிடமாயும், சுடாமுன்மெழுதுபோல் மனம் ஒருங்குபரித்தாமல்பலவிதகோலங்களே உண்டுபண்ணி அலையச்செய்யும்அதுவல்லாமல் பஞ்சேந்திரியங்களுந்தடுமாறி காமவெகுளி மயக்கத்தினாலநாவறட்சிசெய்யும் சுகப்பிணியைப்போக்கும் அவுடதம் விலமின்றார்களுக்குக் கைவல்லியப்பட்டதெயன்றி இதரமான மாதாரியார்கள் ஆதலால் அவரால் என்முணியைமாற்றுவிப்பாயென்று பெரியோராகிய சங்கமர் கூறினார். ௭-து. 17 சு

நிட்டைசெய்வோர்க்கும்போக நிகழ்த்துசங்கமரேதங்க ளிட்டத்தின்படியான்செய்வே நென்றிறைகாவலோரை விட்டதிவிரவிறீரார் வேசையாமொரு பின்னானை இட்டமாயமுபிவென்ன வேடுவனவாயவின்பிக்கோர்.

இ-ள். இவ்வாழ்க்கையைக் கடத்துசதாவிஷ்டைசெய்யும் தபோதனர்களுக்கும் ஞானோபதேசஞ்செய்விக்கும் மகிமைபொருந்தியசங்கமரே, உமதுகருத்தின்படியே நடத்துகிறேனென்று அங்குள்ளகாவற்காரரை அழைத்துநீங்கள் அநிசீக்கிரமாய் சிறப்போங்கிய கணிகை மாதர்கள் வாழும்விதியிற்சென்று அதிருபலாவண்யமுள்ள ஓர்சையலை அழைத்துவாருங்கள்என்று விடைதரக்காற்றினும் அதிவேகமாய் ௭. ௧8 வகாலவாளர்கள் சென்றார்கள். ௭-து. 18 ய

சென்றுவேசையர்கள்வாழந் தெருமனைதோ அம்புக்கு
நின்றங்குரோக்குங்கலை வேயமாய்ரடனகீதம்
கொன்றைசூயவெமநான்றன் குழமுனராடல்கண்டு
இன்றுதவாதென்றெண்ணி யிறைக்குவந்துரைப்பதானார்.

இ-ள். அரசன ஆனையைப் பெற்றுச்சென்ற தூதர்கள் அழகிய
விலைமாசர்கள்வாழும்விடிகளில் மனைகள்தோ அம்புக்கு அபுருந்துபார்
ததுவநகையில் ஒருவிடாகிலு நீங்காமல்சரலயதாளாததோடுககந்தப
ரதநாட்டியங்கள் விணுகரன சங்கீதமுழக்கத் தோடும் பொன்னிறம்
போன்றகொன்றைமாலையைச்சூடிய சிவனடியார்கள்விடுகந்தோ அம்
தனித்தனியாயிருந்து ஆனந்தித்துக்கொண்டிருக்குஞ்சமபிரமங்களைக்
கண்டு இன்றுமுடியாதென்று கருதினவராய் தமதுஅரசனிடம்வந்து
கூறினார்கள்-எ-று. சக

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய கிருத்தம்.

அம்மொழியேயார்ந்தமன்னவன்வெகுண்டையமைச்சரை நோக்கி
யேபுகலவா, னமமொழியிறழ்வதன் நிருச்செயலோகாம்செய்தபூசை
யின்குறையே, செம்மொழியார்ந்தசங்கமர்கேட்டதெரிவையர்விடை
ப்பதுமரிதென், நிம்மொழியவாழு னிசைப்பதுமுறையோவென்னவு
மமைச்சர்க ளிசைப்பார்.

இ-ள். இவ்விதமாய்த்தூதர்கள் உரைத்தமொழியைக்கேட்ட அ
ரசன்கோபித்துத்தன்மந்திரிமார்களைப் பார்த்துச்சொல்லுவான் நாம்
பரமசிவத்தின் அடியவராகியசங்கமருக்குரைத்தவமொழிபுரண்டுபோவ
துறுகதீசுகைய ஸீ அருணாசலசன் திருவுளச்செயலோ அல்லதுநாம்
ஆண்டவனுக்குச்செய்த பூசையின்குறையே, என்செயவேன்செவ்வி
யசொற்கள் பிரகாசிக்கின்ற சங்கமர்ந்தம்மைநாடிக்கேட்டமாதர் கிடை
ப்பதுஅரிதென்று அவர்முன்நாமபுகலுவதுதருமமோவென்று துன்ப
ப்படுமவல்லாள மகாராசனைப்பார்த்து மந்திரிமார்க்கள்சொல்லு கின்ற
ர்கள்-எ-று. சஉ

நிந்தையிற்கவலைபுற்றிடவேண்டாஞ்செல்லவேபேதையோம்செ
ன்றுவிந்தைகொள்வேசைமாதிரைக்கொணர்வோம்வியாகுலம்விடுமெ
னவவர்வாழ், சந்தைகொல்விதி யடர்ந்தவர்மனையிற் றங்கியகோலமு
நோக்கிப், பந்துநீர்முலைமேற் கந்தமுமணிந்தபரத்தையர்க்கெடுத்து
ரைப்பாரால்.

இ-ள். மனத்திற்கவலைகொள்ளவேண்டாம்அரசே, கடையர்களா
கியயாங்க்கள்சென்று அடியவரஎண்ணியவண்ணம்அதிருபலாவன்யு

என்தணிகை ஐரதைக்கொண்டுவருவோம் தங்கள் துன்பமொழிபுமென்று சொல்லி அவர்வாழும்பேட்டையாகியவீ திகளிற்சென்றுமனைகளிற் புகுந்து பார்க்கையிள்ளங்குஞ்சிவனடியார்களாய் விளங்கிபிருப்பதைப்பார்த்தும் பந்துபோன்ற அழியாதனங்களினின்று சுகந்தபரிமளங்களை யணித்திருக்கும் விலைமாதர்களுக்குச் சிலவார்த்தைகளை எடுத்துச் சொல்லு வார்கள்-எ-று.

சாட

மைபுலாம் வழிநேர்மாதர்கணெருங்கி வாழும்வீதிபிலொருத்தி, மெய்புலாமரசை நாடியபெரியோர் விரகதைத்தணித்திவாரேல், கைபுலாங்கடகப் பணிமணி வடமுங்கலித்திடு சகங்கையுமணிந்து, நெய்புலர்த்திர்ப்பா லறுகவையன்ன நிசந்தரமுண்டிவாழ்துவரே.

இ-ள். நீலோற்பலம்போன்றசிரகாசம்பொருந்தியகண்களையுடையபெண்கள் கூட்டமாய்வாழ்த்துகொண்டிருக்கும் விதியில்யாரானாலும் ஒரும து உண்மைகளைங்கும்எங்களிறைவீனநாடி வந்தாங்கமர்வெவ் வியகாமேரபைத் தணிப்பாரேயானால் அவர்கள் இருகரங்களும் கடகமும் சவமணிகளாலமைத்த ஆபரணங்களும் முத்துமால்களும் ஓசையைக்கொடுக்குவாதர்ச்சங்கைமுதலிய நூபுரங்க ி அணிவதல்லாமலும் மெய்பால்தயிர் அறுகவைபதார்த்தங்களோபம ஷ்டு துண்டு சதாசர லமும் யாதும் துறையின்றிவாழ்வார்கள்-எ-று.

சச

இன்னவா ரமரச நுரைக்கவும் மின்னூரிறைஞ்சியையாங்கவெளல் லோரும், முன்னுபு வடியாட்டம்பொருளிவுழுமுமைபயி நுத்திடப்பெற்றோம், துன்னு நிவகிரவுகழிந்தபின்நீவிர் ராற்றது போலவா மமைச்சர், தன்னகஞ்சலித்து மன்னனுக்கஞ்ச சாற்றயுமாங்கவன் மொழிவான்.

இ-ள். இவ்வண்ணமாய் மத்திரிகளுரைத்தமொழிபைக்கேட்டபின்னலைப்போற்றுவனரும்இடையிணையுடைய அக்கணிகைமாதர்கள்எதிர்வந்துரின்றுபணிந்துபலவாறுகத்தித்திராங்கன்யாவரும்இன்றுபசற்போதேநம்மைபாட்டுகொள்ளும்புரி அருணாசலேசருடையமெய்த்தொழும்பாகிய இவ்வடியார்களிட மின்றிரவுவிடியுமளவும் சுகலீலைகளுக்கிணங்கிடப்பதாய்ப்பொன்னைப்பற்றிக் கொண்டோமாதலால் இந்நாள்செல்லுமானால் தேவரீர்சொல்லியபடி நடக்கலாமென்று மொழிந்தவைகேட்டஅமைச்சர்கள் தத்தம்மனஞ்சலித்துஅவனின் றுநீங்கிஅரசனிடம்வந்துரைக்க அங்நனம்கூறுவான் வல்லாளமகாராசன்-எ-று.

அற்பயிது நமக்கரிதாயிருப்பதென்கொ லந்தோவென்றயர்வுற்றா ன்கு, பற்பலவசிக்கைதனி லேக்கமுற்றீ திறையநூரும் பாண்மைதா னே, கற்பரணைப்போலெழுந்த சங்கமருக் குறைத்தவண்ணர் தருவே னென்று, விற்பொருதும் வேந்தனதி விரைவாகக் கணிகையர்பால் மேவினாலல்.

இ-ள். அற்பமாகிய இச்செய்கை நமக்குக்கிடைப்பதுதற்பலமா களிநுக்கும் காரணமபாது, ஐயோவென்று அரசன் துன்பமடைந்து பின்பலவிதமாய் மனத்தில் ஏக்கங்கொண்டு இதுவும் பரமசிவனுடை யதிருவிளையாடல்தானே ஜகதீரணைப்போல் வடிவுகொண்டு எழுந்தரு லிவந்தசங்கமர் எண்ணிபவண்ணர் தருவேனென்றெழுந்து எில்வே நதியொளிநாம வல்லாளமகாராசன் மிகவுமதிவிரமாய் விலைமாதாகள் வாழும்வீதிக்குச்சென்றான். ௭-அ. சக

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

வந்தவரெதுகேட்டாலும் வழங்குதுமெனப்பதாகை
அந்தமளாவராட்டி யளித்திருநாளினின்று
சுந்தரசங்கமற்குச் சொன்மொழிப்பிறழாதென்னைப்
பந்தமாய்க்கரப்பவட்கிப் பதியினைத்தருவேனென்றான்.

இ-ள். நம்பதியை நாடி வந்தவர்கள் எந்தப்பொருளை எண்ணிக் கேட்டபோதினும் கொடுக்கிறோமென்று ஆதாயபரியநதம்உயர்ந்துப றககுடபடி யாய்த்துவமுமுயர்வ இரடாததிவருபநாட்களில்இன்றுவிசு லேவதனையால் மெலிந்து மன்மைநாடிவந்த அழகியசங்கமருக்கு உமது கோலையகறறுவொமென்று கூறியவண்ணம்மாரூது ஆசையொடுங் காப்பாற்றியகணிகைக்கு என்னரசுக்குரிய இப்பதியையளிப்பேனெ ன்று உரைத்தான் வல்லாளமகாராசன் ௭-ஆ. சக

கரிபரியுடனும்வேண்டுங் களகமுந்தருவேன்முத்துச்
சொரிக்கிவிக்கையீவன் ரெல்லுலகாள்வதற்கிங்
கரியசெங்கோ துநல்கி யவர்க்கியான்பணியுஞ்செய்வேன்
பெரியவர்விரகந்தீர்தாற பெற்றதாயெனக்காமென்றான்.

இ-ள். யானேகுதிரை முதலியவைகளோடும் தாங்கள் வேண்டிய பொன்னுந்தருவேன் இதல்லாமலு முத்துகளினால் அலங்காரஞ் செய்த பல்லக்குங்கொடுப்பேன் இப்பூமன்டமுமுமையும் யான்நனைத் தபோதிலும் என்செங்கோலைக்கொடுத்தானும்படிசெய்து அவர்கட்கு யான்பணிவிடையுஞ்செய்வேன் இன்றுநாடிவந்த சங்கமரதுகாமநோ

பைத்தனித்தால் என்னைப்பயிந்த அன்னைபுமாவர்கள் என்று அரசனாகிய வல்லாளமகாராசன் புகன்றான். எ-று. ச அ

உலகினில் வருஞ்சுகத்து ஞாயர்சுக மிஃதே யென்று
கலையுணர் முனிவராருங் கழறுவ ராதலானர்
தலமதி லுற்றசெய்ய சங்கமர் விரகர் தீர்த்தால்
இலகுமென்னு பிற்கேட்டாலு மீகுவேன்வருவீர்மி ற்கார்

இ-ள். கடல்குழந்த இவ்வுலகில்வழங்கும் இன்பங்களுக்கெல்லா மேலாகியது மாணாக்கியுடைய பெண்களின் கலவித்தொழிலில் வரும் இன்பமே யதிகமென்று வேதநிலி லுணர்ந்த முனிவர்களும் கூறியிருக்கின்றார்கள் ஆதலால் நமதுபதிபைநாடிவந்தமேன்மைபொருந்திய சங்கமரை வருத்தும் விசகவேதனைபை இன்றுமாற்றினவர்களுக்கு பிரகாசம்பொருந்திய என்பிராணனைத்தானமாசக்கேட்டபோதிலும் அளிப்பேன் வருவீர்கணிகை மாத்களேயென்றுகூறினான் வல்லாளமகாராசன். எ-று. ச கூ

ஆதரவாகத்தங்க ளாணையின்படியேயாங்கள
ஏகமிடையாத்தமோ டின்புறப்பொருளுபபெற்றோம்
நாதாவென்செய்வோமென்று நங்கையர்பணிந்துரைக்கப்
பூதலமென்னவெட்கிப் புகழ்மனைவந்துசார்ந்தான்.

இ-ள். அரசன் சொன்னமொழியைக்கேட்ட விலை மாதர்கள்தேவரீர் ஆக்கிணையின்படி நடத்துவரும்சாங்கள் இன்று குற்றமற்றபரமசிவத்தின் அடியார்களிடத்திற் கலவித்தொழில் புரியும்பொருட்டுப் பொருள்பெற்றுக்கொண்டோமாதலால் எங்களை ஆட்கொள்ளும்உறைவளையாக்கொன்னசெய்வோமென்று அடிபணிந்துரைத்த மொழியைக்கேட்ட வல்லாளமகாராசன் நாணமுற்றவனாய்நீர்த்திபொருந்தியதன் அண்ணமனையச்சேர்ந்தான்-எ-று. ரு டி

என்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிரந்தம்.

இல்லறமுற்றமென்ன மதிவதனமாரியிருப்பதனை மங்கையர்க்கு
சைந்துநோக்கி, மல்லமாதேவியருமிணையாளாகும்வண்மைமிகுசல்லமா
தேவியாரும், தொல்லுலகைப்புறங்கவல்ல எங்கள்கோவேதுன்பமுற்ற
காரணமென்னவற்றைநீவிர், சொல்லுமெனவடிபணிந்துவினவவாங்கு
துயநெறியோனவருக் கிதுசொல்வானால்.

இ-ள். அரண்மனைவந்து சேர்ந்த வேந்தனுடையபூரணச் சந்திரோதயம்போன்ற முகாவிந்தம் சலத்தால் வேறுபட்டிருப்பதைக்

கண்ட அவன்தேவிமார் களில் மல்லாமாதேவியும் மிகுவண்மை பொருந்திய இளையர்ளாகிய சல்லகாதேவியும் நெருங்கிவந்து நெடியகடல்குழந்த உலகக்களையெலலாம் ஒருகுடை நிழலினின்று பரிபாலனஞ்செய்யும் எங்கள் காதலனே என்னுளுமிலலாது இன்று மனத்திற்றுன்பம் நேரத்தவாறென்ன, அதனை தேவரீர் அருளிச் செய்ய வேண்டி மென்றுபாதகமலங்களிற் பணிந்துகேட்க அங்ஙனம் பரிசுகதமாகிய நிலையினையுடைய வல்லாளமகாராஜன் மகாகையர்களுக்கு நடந்த செய்தியை கூறுவான் ஏ-று. 103

அருசீர்க்கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்,

இன்றொருமுதியோர் மாணு ரின்பத்திலிச்சை கொண்டு வென்றிசேர் நம்மைநாடி வினவிய படிக்கிசைத்தம் மனறநில் விலையின்னூர்கள் வாய்ப்பது மரிதாநொத்தே நென்றவர் வாய்மைகேட்ட வெழினமனை யாரும் சொல்வார்

இ-ள் இன்று ஓர் பெரியவர்சேல்போன்ற விழியினையுடைய மடந்தையர்கள் மயக்கன்மேல் மனம்வைத்துவெறறிபொருத்திய நம்பதியைச் சேர்த்து நன்மைவினவிய வண்ணமிசைத்து இவ்வருணமாரகர்முழுமையும் விலைமாதர்கள்வாரும் வீதியெங்கணுந் தேடியுங்கிடைப்பது அரிநாயிருப்பதால துன்பமுற்றேன் நான்கொண்டிருந்த வயிராகியத்தையும் துறந்துவிட்டேன், என்செய்வேன் அடியவருக்குரைத்தமொழி தப்பிப்பேர்கின்றதேயென்றுகூறித் துன்பமுற்றிருக்கும்வேதன் வாய்மையைக்கேட்ட மங்கையர்கள் சொல்லுவார்கள் ஏ-று, 102

எழுசீர்க்கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்,

விரகமுற்ற வடியவாக்கு வாக்களித்தலேந்தேன் மனம்யாதோவறிகிலோமயாம், இருவர்களிற் சிறியவளாமென்னையன் னோற்கிசைத்திடயங் கருத்துளதேலிசைவேனென்றான, திருவளரு மன்னகமகிழ்ந்துகோக்கிச் சேயிழையேயடியவரோடையிற்சேர்க்கு, உருவிவியாற்படுத்துயாமொழிப்பாயென்ற உததமறும் பெரியவருக் குரைத்திட்டானால்,

இ-ள், விரகவேதனையால் மெலிந்துவந்தசங்கமருக்கத்தேரையை ததணியச்செய்கிறேனென்று வாக்குததத்தஞ்செய்க எங்கள்சே தங்களுடையகருத்து எத்தன்மையதோ சிறியவர்களறியோம் ஆதலால்எங்களிருவர்களிற் சிறியவளாகிய என்னை அங்ஙவடியவர்க்கிசையச்செய்யப்படியாய் கருத்திருக்குமானால்

வரீர் எண்ணம் குறைவுபடாமலவ்விதமே நடக்கின்றேன்
 ன்று கூரியபோது இலக்குமி கடாசுமபொருத்திய வல்லாளமகா
 ருசன்மனமகிழ்ந்து தன்மங்கையைப்பார்த்து பெண்கள்நாயக
 மே, என்எண்ணத்தை நிறைவேற்றியவந்த என்விருகன்மணி
 களே நம்பைநாடிவந்த சங்கமரோடி பள்ளியறையிறசேர்த்து ம
 ன்மதனாற்படுத்தின்பத்தை போக்குவாயென்று சொல்லி விடை
 கொடுத்துப் பின்னர் உத்சமநுணததையுடையவனாகிய மன்ன
 னபெரியவரிடஞ்சென்று தேவரீர் கருத்தின்படியமைத்தேன் அ
 ன்கீகரித்துக்கொள்ளுமென்று மிகுபத்தியோடுகூறினான், ஐந

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்,

அக்கண நன்னீராடி யழகுற வறையுட்சேர்தே
 மிக்கநல் வியாழைமீட்டி விநாதபாய்க் கீதம்பாடிப்
 பக்கவினெருங்கி யதெப் பாமனைப் பார்க்குவகாடி
 லக்கணி மெய்யனாகே யரியயே கதறிவற்றான்,

இ-ள். இராஜபத்தினியாகியசல்லமாதேவிஉடனே மஞ்சனமா
 டிஆடையாபாணைணிந்து சுகந்தபரிமளங்களை யணிந்து பஞ்ச
 கச்சாயவர்க்கங்களேந்தி வினையெடுத்துப் பள்ளியரையுட்பிர
 வேசித்து இங்நிராமலமாகதற்களாலமைத்தொளிசு மஞ்சக்கில்
 அம்சதுளிகா சயனத்தின்மீதாரோகணித்துக் கொண்டிருக்கு
 ம்அடியவர்பக்கலினின்றுநானியினேசையைத்தரும் வினியை
 மீட்டிக்கீழம்பாடிக்கொண்டுகிலவேரஞ்சென்றபின்பு பெரியவ
 ர் சித்திராப்பிரதமைபோ லசைவற்றிருப்பதை நோக்கையில் உ
 ருத்திராட்சமலிகாபரண மணிந்து விளங்கும் மெய்யினையபெ
 ரிவரீயோகரித்திரையிருப்பதைக்கண்டாள்சல்லமாதேவி, ஐச

பின்னுமம் மங்கையத்தப் பெரியவர் மகிழ வெண்ணித்
 துன்னுமங் கவர்மீ துற்ற சுகத்தரீ ரெடுத்துத் தூவி
 கன்னசத் துடனே நிற்க நயனமுந் திறவா தன்னேர்
 தன்னையும் நோக்கா தாலுந் தயங்கியங் குரைப்ப தானள்

இ-ள், பின்னையும் அருந்திக்கொள்பாகிய அன்வாசி அங்ந
 னமயோகரித்திரையிலிருக்கும் சங்கமர் மனமகிழத்தக்கதாகி
 னைந்துபிரகாசம் பொருத்திய இவரீது சுகத்தமுலவும் பனிநீ
 ளை யெடுத்துத்தெளித்தும் நன்னயத்தோடுவின்றும் கண்விழி
 யாமலும் தன்னையுபநோககாமலுமிருப்பதையுணர்ந்த தேவிசி
 ந்ததை மெய்ந்து கூறுவாள் உ-று, ஐந

வேந்த னாலுரைத்தவாய்மை வின்படமுரையோயந்தோ
 ஏந்தலே யென்றிழைத்தி வெழிலுறு மடந்தை யாங்கு

சாந்தமாய்மேல் விழுந்து தழுவவப்பாமனூரேர்
ஏங்கவுறகுழ்கையாகி யின்புறவழுவதானார்,

இ-ள், அரசர்க்கரசனாகிய வெங்கோமானூரைத்த வாய்மை
விறுதாவாவது தருமமோ ஐயோக்டவுளேயென்று தொழுது,
அழகுலாவும்மாறு அங்கு நித்திரையிலிருக்கும் பெரியவர்க்கே
ல மெதுவாய்சாய்ந்து ஆலீங்கனஞ்செய்கையில் ஸ்ரீகயிலாயபதி
யாகிய சுவபிரான் ஏதனங்குழ்க்கையாகி யவ்வ ணங்கு க
ளிப்பும ஆச்சரியமுங்கொள்ளத்தக்கதாகசெங்குமுதம்போன்ற
அழகியவாயைத்திறந்து அழவாரமபிந்தாரா ஏ-று. ௫௪

அரனொருகுழவியாகி யலரியேயழும்போதங்கே
பாமனார்செயலென்றெண்ணிப் பார்த்திபன் ஷிரை வில்வன்
காமநிலெடுத்திணைத்துக் களிப்புடனுச்சிமோந்து
விரகுடனிருக்கும்போதவ் கிமலனுமறைநகிட்டானால்.

இ-ள், ஸ்ரீகயிலாயபதியாகிய பரமசிவம குழ்க்கையாய் அ
லறியழுகினறசெயலறிந்த அரசன் இது ஆண்டவன்றிருவிளையா
டலென்று உணர்ந்து மிககதீவிரமாயங்குசேர்ந்துதாமரைமலர்
போன்றவிருகாங்களானெடுத்திணைத்தெடுத்து உச்சிமோந்துமி
க்க காதலோடுமேபிரானத்தகொண்டிருக்கையில் சகதீசனாகிய
எம்பெருமான் மாயமாய் மறைந்தாரா-ஏ-று. ௫௫

எழுசீர்க்கழிநெடி வாகிரிய விருத்தம்.

ஐயனேநினது திருவுளச்செயலை யறிவமோ வறிவிலோம்யா
ங்கள்-மெய்யனேகண்கள மூன்றுடையானே வேதனேவேதநா
யகனே, தாய்யனெயெமமைச் சோதனை செய்வோ சுதனெனத
தோன்றியேமறைந்தாய், செய்யனெயெங்கட் கென விதியென்
றுதேவியோடரசனும் மெலிந்தான்,

இ-ள், ஐயனே, நின்கருததை யறிவிலலாதநாங்களறிய வல்ல
லோமோ மெய்யமையானவனே கண்களமூன்றுடையானே வே
தசொருபியே வேதநாயகனே பரிசுத்தனே எங்களைச்சொ
செய்யவேண்டாம் குழநதைவடிவங்கொண்டிமறைந்தாராய்
நிலைமையானவனே, எங்களுக்கென்ன கட்டினையென்றுகே
யோடரசனும் உள்ளம்மெலிந்தான் ஏ-று. ௫௬

கொற்றவனிவ்வாறீளமெலிந்தாங்கு கோவெனககதறுமக்கா
லை, நற்றவததோக கிடுசெயுமீசனாகியுடன் விடையேறிச், சு
ற்றிலுங்காங்கள்கூழ்ந்திடவிதிமால்தொடரவுமருணையம்பதிவா
மு, வெற்றிசெணறைக்குத் தரிசனமுதவ விரகுடன் யணீந்தவ
னன்பாய்.

இ-ள். அரசன் இவ்வகையாய்மனம்வெறுமபிக்கோவென்று வாய்விட்டலறி நிறகையில் மகிமபொருந்திய தவத்தினையுடையவர்கள் போற்றிபணியத்தகக பரமசிவம் பார்வதிதேவியோடும் வெள்விடையேறி அனேகசீவகணங்கள் குழத் தக்கதாகவும் பிரமணம்விஷ்ணுவும் வாகுணங்களிலேறிவரவும் அருணையம்பதியை ஆளும் வல்லாளமகாராசனக்குதரிசனந தகமாதநிரத நில ஆவலோடும் பூமியிற பணிதெழுதது சித்தில இருகாணகையுற கூப்பிததுதித்தான்-எ-று. ருக

அதுசீர்க்கழிடுபடி லாகிரியவிருத்தம்.

ஆதியேசாணமண்மே லடியவைக்காக்கவல்ல சோதியேசாணங்கொங்கைத தூயசெஞ்சடையிற்றுன்னப் பாதிமாமதியனிந்த பரமனே தமியேற்குறற கீதியைத்தாங்குவோர்சேய் நின்மலாவருளுவாயே.

இ-ள். ஆதிநாயகராகிய தேவே சாணம் உலகில அடியார்களைச்சோதித்தாட்கொள்ளும் பூரணனேசாணம் அருட்பெருஞ்சுடரே சாணம கணகையயுஞ்சந்திரனையும் பரிசுத்தமாய்பொன்போற்பிரகாசிகுஞ்சடையிறழரித்த பரம்பரனே அடியேன் செங்கோலனியை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி ஓர் புதலவனைகடாகுதிதருளவேண்டிமென்று தொழுதான்-எ று, கூ0

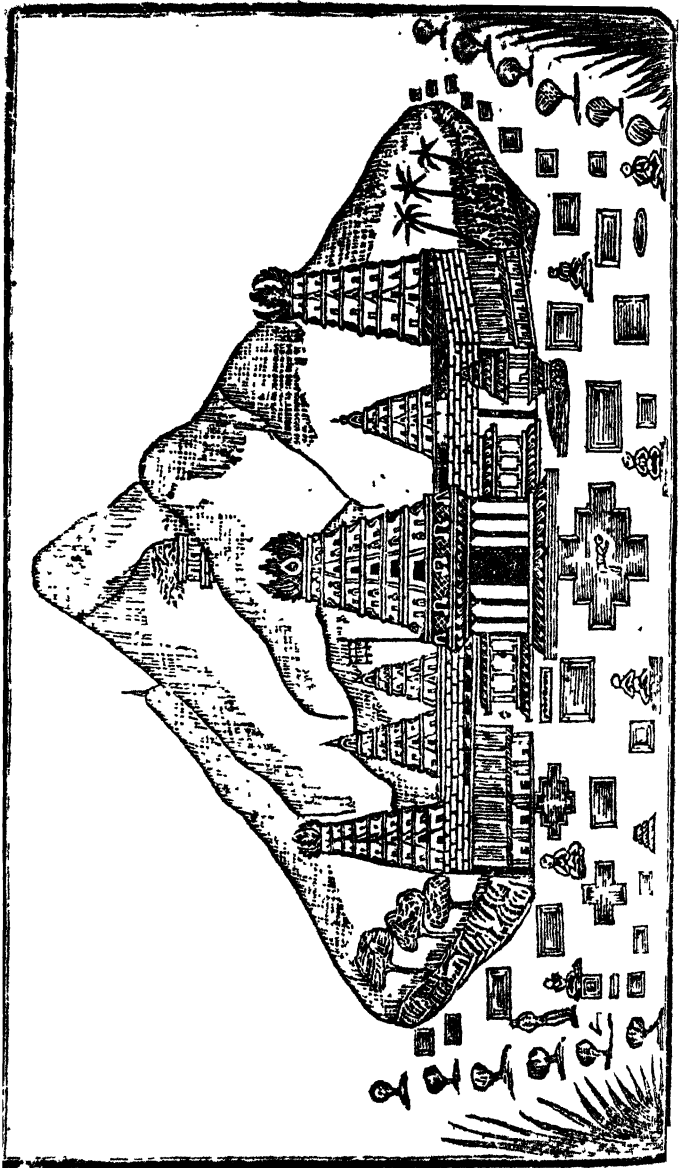
சுத்தாமன்றானேமோ சுதனுமக்கியாமேயானேம் அககநுநினுமுணக்கே யறைவியிமுடிப்போமென்று சந்திரசேகரனார்வழ்செய்ச் சாராதனர்கபிலைபின்னா பந்தமாயுலகைவேகநன பண்புடனணகிவாழ்த்தான்.

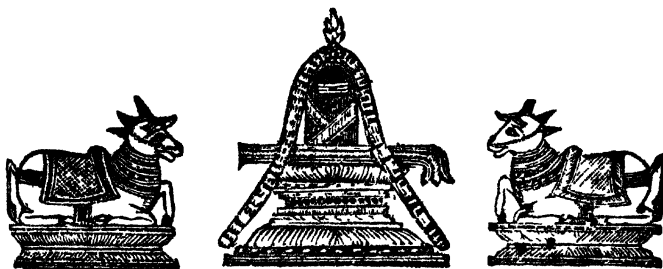
இ-ள், அழகுலாவுக கீத்திப்பொருந்தியஅரசேயாமே உணககுப்பினையாயகதோனநின்படியால், அபித்தியகாலத்திலேவே தந்தியிறகூறுஞ்சடங்குகளைசெய்யு வருவோமென்று சந்திரசடாதரமுர்த்தியாகிய சிவபெருமானவாழ்த்துதல கூறித தேவகணகளுடன கயிராயகிரியைச்சோககின்புமிருந்த ஆவலோடும் வல்லாளமகாராசன் அருணையம்பதியை ஆண்டிவாழ்த்துவர்தான்-எ-று. கூக

எழாவது

வல்லாள மகாராஜன் சரித்திரம

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

எ ட் ட ா வ து

தீ ர் த் த ச் ச ரு க் க ம்.

—:0:—

எழுதீர்க்கழிநெடி. லாகிரிய விருத்தம்.

செருமலையுங்களிற்றுமுகப்பிள்ளையிருபதம்போற்றித் திசையான்முத்தக், தருமலையுமொருமலையுத் தொலைத்தமலைக் கிழவனிரு சரணம்போற்றிப், பொருமலையுமிரங்கலையுமடியாருக் கொழிக்ரவழற் பொருப்பாய்கிண்டிறன், கருமலையுஞ்செம்மலையும் பச்சைமலை மடந்தையையுங்கருத்துட்சேர்ப்பாம்,

இ-ள், யுத்தஞ்செய்யத்தக்க யானைமுத்தையுடைய பிள்ளையார்தூரண்டொத்ததையும் வணங்கி அலைகளாலேழுத்துக்களைக்கொழிககுஞ்சமுத்திரத்தையும் கிரவுஞ்சமென்னுமலையையும் அடங்கியசுப்பிரமண்ணியர்பாதத்தை வணங்கித்துன்பத்தையும்சோர்வையும் அடியார்களுக்கொழிக்க அக்கினிபாயகின்று என்னுடைய பிறவியைக்கெடுக்குஞ் சிவபிரானையும் மரகதிறம்பொருத்திய பார்வதியாரையும் மனதிற்சேர்ப்பாம்-எறு

கலி விருத்தம்.

தேங்குமன்பிற் சிவபுராணந்தனி
லோங்குருத்திர சங்கீதையோதினேன்
பாங்குலிக்க புராணப்பரப்பினு
மீங்கறித்த படியுமியம்புவேன்,

இ-ள், பெருமிய அன்டினேலே சிவபுராணத்தில் உயர்த்திருக்
கின்ற உத்திராக்ஷிதையை முன்சொன்னேன் பெருமையாகிய
இலிங்க புராணப்பிபிலே கானறித்ததன்மையுஞ் சொல்லு
வேன்-எ-று, ௨

ஆதிவேத னருளச்சகனும்
வேதம்வல்ல வியாசனுட்கீத்தனன்
சூதனுக்கவன் சொல்லிநன்கூதனு
மேதமற்ற விருடியர்க்கீத்தனன்

இ-ள், ஆதியிலேபிராமன் சனகரிஷிக்குச்சொல்ல, சனகர்வே
தவியாசருக்குச் சொல்ல, வேதவியாசர்க்குநரிஷிக்குச் சொல்லி
னார், சூதருமகுற்றமற்ற கைம்சாரணியதனு ரிஷிகளுக்குச்சொ
ல்லினார்-எ-று. ௩

வன்னிபாமலைத் தோற்றமும்வான்மலைக்
கன்னியாகக் கலந்ததுமுன்னமே
சொன்னகாதலி னுந்நொழிந்தனன்
பின்னருள்ள கதைகிலபேசுவாம்,

இ-ள். அகினிமலைதோன்றியதும், பெருமையமைந்தமலை
ப்பெண்ணைபார்வதி சுவாமி.மனது இடப்பாகம்பெற்றது மு
தலியதும் முன்னமேசொன்னபடியினால் அகதீக்கிப்பின்ன
ண்டாகிய சிவசரிததிரங்களையுஞ்சொல்லுவோம்-எ-று, ௪

தீர்த்தமும்மகிற் செய்களும்க்களும்
வாய்ததவெற்பின் வலமுமின்கைமு
வேத்திடாதவ ரெய்துமிகழ்ச்சியும்
பார்த்தரன்பொருள கொண்டவர்பாவமும்

இ-ள். தீர்த்தகன் மகிமையும், அதிற்செயப்பட்ட தருமங்
களும் கிரிப்பிரதட்சணத்தின் மகிமையும், இலிங்க மகத்தவ
மும் சுவாமியை வணங்காதவரையு மிகழ்ச்சியும் அவரடைந்த
இகழ்ச்சியைப்பார்த்துச் சுவாமியின்பொருளை அபகரித்தவாக
ளுக்கு வருகின்ற பாவமும்-எ-று. ௫

பந்தமாயறி யாதுசெய்பாவமுஞ்
சுந்தையார வறிந்துசெய்தீமையும்
முந்தையொர்க னொழித்தமுறமையு
மெந்தையான்மகிழ வுறறதியடிபுகேள்,

இ-ள். பந்தவசமாயறியாமற் செய்தபாவமும் மனதறிந்துசெய்
தபாவமும், முத்தர்காலத்தி லுள்ளவர்கள் அப்புகுலந்தபாவந்

தைத் தீர்த்துக்கொண்ட முறைமைபும் சுவாமியினால் மகிழ்ச்சியடைந்த
புழுகுபூண்பின் செய்கையுஞ் சொல்லுகிறேன். ௭-அ. ௬

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

விருப்பில் சோதமனாரீசன் றிருமுனே வேள்வி நாட்டத்
திருப்பொலி சடையோன் றன்றை செனித்திரு மறையோனாகு
உருப்புலி கனலோ னென்ன வழ்றண வவீனே சோக்கிப்
பொறுப்பிறை யவீனப்பூசை புரியென்ப புகழ்து சொன்னான்

இ-ள். உலகத்து ஆரையில்லாத சௌதமரிலி சுவாமி சந்தி மு
ன்வேள்வியொன்று வசயவதற்கு எத்தனித்து அக்கினிவளர்க்க அழகு
பொருதிய சடைபையுடைய அநதச்சுனாமிகிருபையாய் மூன்னமே
கோணறியி நக்கிற சிவபிராமணன் அநதயாகத்தில் * அக்கினி சொ
ருபம்போலப் பிறந்தான். அவனைப்பார்த்துக் கிரியாமாவி விளங்கிய
அநனாசலோனாய பூசைசெய்யென்று புகழ்ச்சியாக உபசாரஞ்சொ
னனான். ௭-அ. ௬

மந்துவேழ சநயபை தீயி லிடுகது மலாமா தென்னக
கற்றையுப் குழனயின் னுரு முதித்தனர் கணிகை மாறாம
நிற்புயி மறைவர் முன்னே தீத்தமே புரியமென்று
எற்றடம பலவும் கண்டு கைமுஞ் சிறப்புஞ் செய்தார்.

இ-ள். அதன்பின் கௌதமர் ஏழ தருப்பையை யெடுத்து குண்
டக்கிற் அக்கினியிலே போட்ட அளவில் இலட்சமி போலக கற்றை
யாயி நுநின்ற கூந்தலையுடைய ஏழபெண்கள் தேவதாசினாகப் பி
றந்தார்கள். அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் சுவாமி சந்தியில் நாட்டிய
நூலாய் வு வா நங்கொன்றா, அவர்கள் நன்மையாகிய தடாகங்கள்
பலவுண்டாக்கி உணரை சிறப்புச்செய்தார்கள். ௭-அ. ௬

மகதிரம் பரவும் வேந்தி மல்தலுக் கடுக்கிப்பா
லிங்கி கண்டமுண்டநத விந்திரன் முதலே கண்ட
தகரத் தமரர் தாமு மதிற்றின மூழகலாலே
நதனைக் குழம்பு நாறு மணக்குமைந தருவின மாலே.

இ-ள். தேவர்கள் மகதிரங்களாலே தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட அ
ளகினிமலைக்கு அடுத்த கிழக்குத் திக்கில் இந்திரதடாகமென் றெண்
யுண்டு, இது இந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது, தேவலோகத்தி லுள்
* அக்கினி சொருபம்போல்பிறந்தான் என்கிற மொழியை கௌ
தமபுராணத்தில் தெரிந்துக்கொள்ளவும்.

ளவர்கள் அதிலித்தியமும் முழுகுதலால் சந்தனக்குழம்பின் வாசனையும் கற்பகபுட்பத்தின் மாலையினுடையவாசனையும் மணக்கும். எ-று.

பரமமா மதிற்றைப் பூசம் படிந்திடிற் பருகிற் கோடி
பிரமபா தகம்போ மென்று லதினலம் பேர லாமோ
சுரர்பதி மூழ்கின் முன்னே தொடர்ந்து தீவினைக ளீரந்தா
னிரவியுள் ளனவும் வாழ விமையவ ருலகம் பெற்றான்.

இ-ள். மேன்மைபொ ருந்திய இத்திரதீர்த்தத்தில் தைப்பூசத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஓருகைசலம் ஆசமனஞ் செய்கால் கோடி பிரம்மத்திதோஷம் போமென்று லதன்பெருமையைப் பேசுக்கட்டுமோ இத்திரன்முன் அதில் மூழ்கித் தன்னைப்பற்றிய தீவினைகளை நீக்கக்கொண்டுசூரியனுள்ளளவும்வாழத் தெய்வலோகத்தையும்பெற்றான் எ-று.

அங்கிதன் பெயராக் தீர்த்த மநீணமால் வரைசன் ிழ்பாற்
பொங்கிய ததனின் மீனந் திங்கட்பூணைபின் மூலகில்
செங்சயற் கருங்கட் செவ்வாய்த் திருந்திழை யவரால்வந்து
தங்கிய வினையுந் தீருந் தருமமுந் தவமுஞ் சாரும்.

இ-ள். அருணாசலத்துக்குந் தென்கிழக்கில் அக்கினி தீர்த்தமென்றென்றுண்டு, அதில்பங்குனி மாதம்பெனாணிமையிலிழங்குலைச்செம்மையான மீன்போன்ற கரியகண்டாயும் சிவபாகியவரையயுமுடைய மலர்காரால் வந்துபொருந்திய பாவமுந் தீரும், தருமமும் தவசம் றேரும். எ-று. கக

வன்னமுன் னொரா னோடு மறைக்குல முனிவர் காசற்
றுன்னிய மடக்கை மாரை விரும்பத்தன் சவாகை யுதய்
பன்னியர் வடிவமாகப் புணர்ந்துமேற் படர்ந்தபாவந்
தன்னைத்தான் கண்டவந்தத் துடத்திவிற் படிந்து சாய்த்தான்.

இ-ள். அக்கினிதேவன் முன்ஒருநாள் வேதபுணராத ஏழுபுனி வர்களுடைய பத்திரிமாரகீர் விரும்ப அதைததன் பெண்ணாசியாகிய சுவாகாதேவியறிந்து அந்தமாதர் வடிவத்தைத் தானெதிர்க்கு புணர்ந்து மேலே நினைத்த பாவத்தைத் தீர்க்கத் தன்னை உண்டாக்கப்பட்ட அத்தடாசத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாவத்தைப் போக்கிச் சொண்டான். எ-று. கஉ

தென்றிசை தருமதீர்த்த முளத்திற் செறிந்து மூழ்கற்
பொன்றிகழ் வடிவ மாரு முடற்சீனி பெரிபட்டுடாநிம
வென்றியிற் காலன் முன்னுள் விதிபடை தொடரமேனி
சூன்றிய சாபந்தீர்த்தா னதனிடைக் குளித்து மாதோ

இ-ள். பின்னும் அம்மலைக்குத் தென்பக்கத்தில் எமதீர்த்த மென்றொன்றுண்டு அதில் அடைந்து மூழ்கினால் உடல் பொன்வடிவமாகும் தேகத்திலுள்ள வியாதிபோம் வெற்றிபொருந்திய பிரமணது ஆபுதர்தொடர்ந்து தேகங்குன்றினைத எமன் அதில் முழுகித் தெண்டஞ் செய்துக்கொண்டான் எ-று.

கந.

நீங்கிரு நிருதி தீர்த்த முள துமோ நிருதி கோணத் தாங்கதின் முழுகினாக் கரும்பகை யனைத்துந் தீரும் ஓங்குமத் தடத்தின்முன்னே யு ருகியே நிருதி மூழ்கு விங்கிபகனற்கட்டாழ்வா யல்கையை விசையும்பெற்றான்.

இ-ள். நீங்குதற்கரிசாகிய நிருதி தீர்த்தமென்று நிருதிமூலபிலி ருக்கின்றது, அதில் முழுகினவர்களுக்கு அரிபகைகளெல்லாம் தீரும் உயர்ந்த அததீர்த்தத்தில் முன்னே முழுகின பலத்தினாலே நிருதி ரெருபுநிறம்போன்ற கண்களையும் ஆழமாகிய வாயையமுடைய பேயைத் தன்வசமாக்கிக் கொண்டான் எ-று.

கச

வளையறு மலைக்கு மேல்பால் வடம்பெறு வருண தீர்த்த நசைபெற வதனின்மூழ்கிற் கிரகமொன் யானு நனறும் இசைபெறக் காகமெல்லா முருகுமல் ஊடத்தில் வாயு திசைரினற் பகனதீர்த்த முழுகில்த் துயரத் தீரும்.

இ-ள். குற்றமற்ற அருணகிக்கு மேற் துத்திகில் வளப்பமுள் ள வருணதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு. ஆசையண்டாக அதில்முழுகினால் ஒன்பது கிரகங்களும் நன்மைபக்கொடுக்கும் முன் அந்த ஒன்பதுபேரும் அதில் தங்களிஷ்டர்த்தையடைய மூழ்குவார்கள். வாயு தீர்த்த மென்றொன்றுண்டு. அதில் மூழ்கினால் எல்லாத் துன்பமுந் தீரும் எ-று.

கரு

வடதிசைக் குபேரதீர்த்த முழுகினால் வறுமை போமத் தடமதீர் குணபாஸீசன் மருத்துவர் சமைத்த தீர்த்தம் புடைசெறிந் தகனின் மூழ்கிற் புலையிற் மடையரேனு மடைவுடன் வருணனான்கி ல்திகமா யனைச் சேர்வார்.

இ-ள். வடக்குத்திக்கிலே குபேரதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு. அதில் முழுகினவர்களுடைய தரித்திரம் நீங்கிப்போம் அதற்குக் கிழக்கு ஈசரியிசிக்கிலே அகவனி தேவர்களாலே உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம் இருக்கின்றது. அதில் முழுகினால் நீசரைப் பார்க்கிலும் இழிந்த வர யிருந்தாலும் பெருமையோடு நான்குவருணத்திலும் மதிகமாகிப் பரமசிவனைச் சேருவார்கள் எ-று.

கசு

அந்தகத் தடத்திற் றென்பா லகத்தியக் தடமுண்டங்கே
முந்தியகன்னிமாதம் மூழ்கிபுட் கொண்டபேர்கள்
கந்தர வதனங் கண்டார் கமிழ்க்கவிக் கரசராவர்
செந்திரு மயிலுங்கல்விச் செல்விபுஞ் சேருமன்றே.

இ-ள். முன் தெற்காகச் சொன்ன யமதீர்த்தகத்திற்குத் தெற்காக அகத்திய தீர்த்தமென்றென்றுண்டு அதிற் புரட்டாசிமாதத்தில் முழு கி ஒருகைஐலம் உட்கொண்டபேர்கள் சந்திரனைப்போல் பிரகாசித்து தமிழிற் சிறந்தவர்களாவார்கள். இலட்சுமியும் சரசுவதியும் அவரிடத் திற் சேர்ப்பார்கள் எ-று. கா

சனபதி தடத்தைச் சேர வதிட்டனார் தடமுண்டந்த
முனிவரைப் பசியில்முழுகி முனிவரிற் றலைமைபெற்று
ரணயதில் மூழ்கினார்கட்கங்கமிச் செங்கை டெல்லிக்
கனிபென விளங்கு பாவக் கடலதுங் கடப்பரவன்றே.

இ-ள். முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்கருகே வதிட்டதீர்த்த மென்றென்றுண்டு. அதில் வதிட்டர் ஐப்பசிமாதத்தில் முழு கி முனி வர்களுக் கெல்லாம் முதனமையா யிருக்கப்பெற்றார். அப்படியாய் தீர்த்தத்தில் முழு கிணவர்கட்குச் சாத்திரங்கொல்லா முள்ளக்கை டெல்லிக்கனிபோல விளங்கும் பாவமாகிய கடலையும் கடப்பராசக எ-று. கா

கங்கைவேற் குமாணை முகத்தவன் கதிரோன் வெற்றிசன்
மங்கையேரா வடுகன் கன்னி மதியமென் வசுக்கள் வெள்ளைய
பங்கய மடக்கைதேவர் குடைதடம் பலவுஞ்சூ
வங்கதேவர் வடத்தின்மேன்மை மறைகளு மறியுடாதே.

இ-ள். கங்கைவேளாயுத மேருகிய சுப்பிரமணியர், விச்சிசேரா, பார்வதி, வயிர்வர், சூரியன், சந்திரன், சத்தகன்னிகள, அஷ்டவாகா கள், சரசுவதி, டுறறுமுள்ள தேவர்கள முழுசிவிராதகங்கலா அநேக முண்டு. அவைகளில் ஒவ்வொரு தீர்த்தத்தின் பெருமையை வேறு களும் சொல்ல அரிதாம் எ-று. கா

ஒருநதி தானுபொய்வாத் திருநதிவடபாலாக
வருநதியே முழுகிப் பூமான் மாயவணாத்திற் றேர்ந்தா
ணருமதை பரவுஞ்சோண நன்னதித்தென்பாற றேறுயாற,
கரசதியமுனை பொன்னி பணிந்துதத் துயரற் திராதா.

இ-ள். ஒருநதியையும் ஒப்பொய்வாத் திருநதியென்று ஒரு நதி அருணாசலத்திற்குவடக்குபாலக்கத்தில் உண்டு அதிலுண்டாய் முகி விஷ்ணுவின்மைய மார்பைச்சேர்ந்தான் நம்மதாநதி வணங்குந்

சோணையென்று ஒருநதி அருணைசலத்துக்குத் தென்பாரிசத்திலிருக்கும், அதில் கங்கை, யமுனைகாவேரி முதலிய நதிகளில்முழுகித் தங்களை அன்பம் போக்கிக்கொண்டார்கள் எ-று. உய

புண்ணிய வாமுதெய்வ மலைக்குமேற நிசையைப்பொங்கு நண்ணிய புண்ணிய யாற்று சென்றுபேர் நகரந்தானும் எண்ணிய நதியின்முழுகி யீழுவென் றரசன் நிங்காம் பெண்ணியல் வடிவநதீர்த்தான் வடிவமும்பேரும்பெற்றான்.

இ-ள். தேய்வீகம்பொருந்திய அம்மலையின் மேற்பக்கத்தில்புண்ணியநதி யென்று ஒன்றுண்டு அதனருகிலே புண்ணியாற்றார் என்று ஒருநகரமுண்டு, அதிலிருந்த ஈழுவென்கிற அரசன் தனக்குத்தீங்காக வந்தடைந்தபெண்ணுருவை அந்நதியில்முழுகித்தீர்த்து நல்லஉருவமும வேண்டியபேரும் பெற்றான் எ-று. உக

திருக்குசேயாரு முன்சொற் திருநதி வடபாற் றேன்றும் பொருந்தவே லரித்த செவ்வே ளழைத்திடப் புனிதநீரி லருநிகழ் மயிலோன் முழுகி யசுரைத்கொலைக்குஞ்சீரு மருத்தபிலமரசேனாபதியெனும் வரமும்பெற்றான்.

இ-ள். அழகியசேயாறுஎன்னுந்நதிமுன்சொன்னதிருநதிக்குவட பக்கத்திலிருக்கும் அதுமுன்சுப்பிரமணியர் வேலெறித்தழைத்த தீர்த்தம் அதில்கவியும் பிரகாசிக்கின்ற வேலையுடைய அச்சுப்பிரமணியரே முழுகி அசுரர்களைக் கொல்லும் வரமும் அமிர்தபானம்செய்யும் தேவர்களுடைய சேனாபதியென்கிற பேறும்பெற்றார் எ-று. உஉ

நிருத்தரா லயத்தினுள்ளே சிலைமுளதுவித்தங் கருத்தினால் நினைத்தாய் தெய்வக் கங்கையிற் படிந்ததொக்கும் உருத்திரர் பலருமாசி மகத்திலே யுகந்துமுழுகி எருத்தினி லிருந்துதேவ ரெவரினு மேற்றம்பெற்றார்.

இ-ள். சுவாமி ஆலயத்தில் சிவகங்கை யென்று ஒருதீர்த்தமுண்டு அசைத்தினந்தோறும் தன்மனதிலே நினைக்கால் கங்கையிற்முழுகிய பலனுண்டாகும் அனேக ருத்திரர்கள் மாசிமாசத்திலேஸ்கானஞ்செய்து ரிஷபவாகனருடைய எல்லாத் தேவர்களிலும்மேன்மை பெற்றார்கள் எ-று. உங்.

சக்கர தீர்த்தமந்த துடத்தினிற் குணபாற்றேன்றும் மைக்கட லீனையமேனி வராகமேல்படிந்த தாகும் அக்கரை வலமாய் வந்தோர் முழுகினு ரருத்தினுர்கள் துக்கசா கரம் விட்டசன் றுணைப்பதம் பெறுவானறே.

இ-ள். சக்கரதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தம், முன்னசொன்னதீர்த்தத்துக்குக் கிழக்கிலிருக்கின்றது அதுமுன்னமேசமுத்திரத்தினிறம்போன்றவிட்டுணு வராக அவதாரத்தில் முழுகிப் பேறுபெற்றதாகும் அத்தீர்த்தத்தை வலமாக வந்தவர்களும் அதில்முழுகினவர்களும் அந்நீரை உட்கொண்டவர்களும் துக்கசமுத்திரத்தினின்று நீங்கிச்சிவபிரானது இரண்டுபாதங்களையும் இடமாகப்பெறுவார்கள் எ-று. உச

நாயகனமநங் கோயின் மருங்கினி நளிநக்கோயிற்
 னாயவன் பெயரார்தீர்த்தந் தீயவன் றிசையிற்றேன் றுங்
 காயமத் தடத்தீற் றேய்ந்தார் பிறவியாங் கடலிற்றேபா
 ராயிரஞ் சனனந்தோறு மடைந்ததீ வினையுந் தீர்ப்பார்.

இ-ள். அருணாசலேசர்எழுந்த நளிபிருக்கின்ற கோயிலுக்குப்பக்கத்தில்அக்கினிதிசையில் பிரமதீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தம்உண்டுஅதில் முழுகினவர்கள் பிறவிக்கடலில் முழுகார்கள் ஆபிரம் பிறப்புகள் தோறுஞ்சேர்ந்த தீவினையுந் தீர்ப்பார்கள் எ-று. உரு

அத்தடன் முழுகிச் செம்பொன் னணுவள வளிப்பாராகிற்
 சத்த சாகரஞ்சூழிர்தப் புவியெலாந் சனத்தினு
 முத்தணிம ணிபினுலு நீரைந்ததுமுதுமீசன்
 பத்தர்பா லிநிக் குமந்தப் பலத்தினுமதிகமாகும்.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் முழுகித் தங்கம்ஒருஅணுவளவுகொடுப்பாரானால் சக்கசமுத்திரஞ்சூழந்த இப்புறியெல்லாம் சொர்னத்தினுலும், நவரத்தினங்க கரினும்நிறைந்து, அவைகளையெல்லாம்சவாயிரனுடையபத்தரிடத்திற் கொடுக்கும்பலனிலு மதிகமாகும் எ-று. உசு

தேனகு தடத்தின் மூழ்கிச் செய்யவா னீந்தோர்வெள்ளைத்
 தானவர் ரணஞ்சூழ் செம்பொற் சயிலேநர் விமானத்தேறி
 மேனகை யரம்பை தூய கவுரிகளிரட்டமேவி.
 யானிலோர் மயிற்கோர்கற்ப மான்பதத் திருப்பரன்றே.

இ-ள். தேன்பொருந்தியபுட்பங்களையுடைய அத்தீர்த்தத்தில் முழுகிச் சிவப்புப்பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்களை மதங்கொண்டவெள்ளைகள்சூழ்ந்து தாங்கப்பட்ட மகாமேருபோலுஞ்சொர்னவிமானத்திலேறிக்கொண்டு மேனகைஅதம்பை இருவரும் பரிசுத்தமாகியகவரிவீசப்போய் அப்பசுவின் மயிர் ஒன்றுக்கு ஒரு கற்பககாலம்சிவபதத்தில் இருப்பார்கள் எ-று. உஎ

காலமே யதனின் மூழ்கி கரியவா னளித்தோர் கோல
 நீலமால் வரைபோனீல நெருங்கிய விமானத் தேரி

சூலமே பிடித்துப் பூத கணத்தவர் தொடர்ந்து போற்றப் பாலலோ சனர்வாழ்கின்ற பரமத் திருப்ப ரன்றே.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் காலமேமுழுக்கிச் சருப்புப்பசவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் அழகுபொருந்திய நீலமலைபோல்நீலரத்தினயிழைத்த விமானத்திலேறிச் சூலாயுதம் பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்கள் தொடரநதுவந்து வணங்க நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவனுடைய பரமப்பதத்தி லீருப்பார்கள் எ-று. உஅ

வெள்ளையா னளித்தோர் வெள்ளை விடைகளா யிரஞ்சுழ் முத்தின் கொளளையாம விமானத்தேறி யிமைபவர் குழாங்கொண் டேடத்த வள்ளலார் பதத்திற் சேர்வர் மழைக்குடை செருப்புத்தந்தோ ரெள்ளரும் பரிமா வீந்தோ ரிரத்தி பதத்திற் சேர்வார்.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் முழுக்கி வெள்ளைப் பசவைத்தானங்கொடுத்தவர்கள் ஆயிரம்வெள்ளை ரிஷபங்கள்சுழந்த முத்தினுலலங்கரிக் கப்பட்ட விமானத்தி லேறிக்கொண்டு தேவர்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்து வணங்கச் சவாமி பதத்தில் சேர்வார்கள் மழைக்குக்குடையும் பா தரட்சையுங் கொடுத்தவர் இகழ்தலில்லாத குதிரைகொடுத்தவர்இந்தி ரபதவியிற் சோவாகள் எ-று. உக

சன்னியைத் தான மாகக் கரைதனி லளித்தோர் தேவர் பொன்னிய ருலகிற் போக ள்மியி லளகை நாட்டின் மின்னிசுழ் மலரோனாட்டில் வி நம்பின னுகர்ந்ததேவர் சென்னியால் வணங்கிப் போற்றச் சிவபதத் திருப்ப ரன்றே.

இ-ள். அத்தீர்த்தக் கரையிலே சன்னிகாதானஞ் செய்தவர்கள் தேவலோகத்திலும் சவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகாபுரிபட்டணத்திலும் பிரகாசம்பொருந்திய பிரமலோகத்திலும் சிவசில நாரிநுந்து விநம்பினவற்றையெல்லாம் அனுபவித்து தேவர்கள் தலையாலே வணங்க அதன்பின் சிவபதவியிற் சேர்வார்கள் எ-று. உஹ

உத்தம சலத்திற் கோடி யருந்தவர்க்குதவு மன்னம் நித்தமாங் காசீமீதோ ரனப்பலன் றனக்கு நேரா தத்தலத் தனந்த கோடி யருந்தவர்க்குதவு மன்னஞ் சத்திய வருணை நாட்டின் னப்பலன் றனக்கொல் வாதே.

இ-ள். உத்தமமாகிய தலங்களில் கோடி அருமையாகிய தவகிகளுக்கூப் படைத்த அன்னத்தின் பலன் நித்தியமாயிருக்கிற காசியில்

பெரியோர்களுக்குப் படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப் பலனும்
 கும் ஒவ்வாது அப்படிப்பட்டகாசியி லநேககோடி தவசிகளுக்குப் ப
 டைத்த அன்னத்தின் பலன் உண்மையாகிய அருணாசலத்தில் படை
 த்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப்பலனுக்கு ஒப்பாகாது எ-று. ௩௧

ஆவடி யளவு பூமி யந்தணர்க் களித்தோ ரீசன்
 சேவடி நிழலிற் றங்கள் கிளையுடன் செலுக்கி வாழ்வார்
 மாவிலை யாற்கு விட்டோர் மற்றொரு விடைமேலேறி
 மேகிடுஞ் சிவலோ கத்திற் பவன்போ யுவப்ப ரன்றே.

இ-ள். பசுவின் குளம்படியளவு பூமிபிராமணர்கட்குத் தானஞ்
 செய்தவர்கள் பரமசிவன் பாதநிழலிலே தங்களுடைய சுற்றத்தோடு
 களித்து வாழ்வார்கள் சுவாசிக்குப் பெருமை பொருந்திய ரிஷபங்க
 னாத் தானஞ்செய்தவர்கள் வேறு ரிஷபவாகனத்தி லேறிக்கொண்டு
 சிவலோகத்தில் பவனியாகப்போய் சந்தோஷித்திருப்பார்கள் எ-று.

சாலிகள் சமைத்தோர் நந்த வணஞ்சமைப் பித்தோர் கேணி
 கூலமார் தடங்கள் கண்டோர் குலிசனார்பதத்திற் சேர்வார்
 ஆலய மெழுகிற் தூர்த்து விளக்கிட்டோ ரலங்கரித்தோர்
 வேலை எடுவிற் பார்தண் மெத்தையிற் றுபில்வ ரன்றே.

இ-ள். அருணாசலத்திலே சாலி வைத்தவர்களும், நந்தவா ம
 வைத்தவர்களும், க்ணயுகள், மணற்குன்று பொருந்திய குளங்கள்
 வெட்டினவர்களும் இத்தீர்பதவியடைவார்களா ஆலயத்திலுள்ள பள
 னம் நிறைவுமெழுகி விளக்கேற்றி வைத்தவர்களும் அலங்காரஞ்செய்
 தவர்களும் விட்டுணுவாய்த்திருப்பார்களால் பத்தியில் சர்ப்பசயனத
 தில் யோகர்த்தரை செய்வார்கள் எ-று. ௩௨

மழைப்புன லரிதர நாளின் மருவகீர்ப் பந்தல் வைத்தோர்
 செழிக்குமேற் பதவி தன்னிற் றேவருந் துதிக்க வாழ்வார
 புழைக்கமா வுரிய சன்பர்க் கனிகலை புனைவித்தோரே
 ரிஷைக்கொரு கற்பகால மிறைபதத் திருப்ப ரன்றே.

இ-ள். ரீரறிதாகிய கோடைகாலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்த
 வர்கள் செழிப்பான மேலாகிய பதவியில் தேவர்களும் புகழும்படி
 வாழ்வார்கள். பாணியுரி போர்த்த சிவனுடைய அன்பருக்கு வஸ்தி
 சம் கொடுத்தவர்களொரு இழைக்கு ஒருகற்பகாலம் சிவபதத்திலிருப
 பார்கள் எ-று, ௩௩

தீர்த்தச் சருக்கம்.

மடஞ்சமைத்தவர்களாந்த மடத்தினோர் தகட்கேர்ச்சாற்ப
மிடம்பிடித்தழியாவிட்டி. விருப்பர்வேரிநத்திபர்க்கும்
கிடங்குடித்திறந்தபேர்க்கும் விதியினாலுதிவேள்விக்
கடங்கழித்தினரேலந்தக் குலமெலங்கதிழிற்சேரும்.

இ-ள். இத்தலத்தில் ஒரு மடங்கட்டினவர்கள் அமமடத்திலிருக்
கிற ஒரு துகளுந் ஒரு நகற்பகாலம கெடுதலில்லாத மேட்டத்தில்கலை
பெற்றிருப்பார்கள். பின்னும்வேறுவிதமா பிறந்தவர்கட்கும் விஷய
குடித்திறந்தவர்கட்கும் விதியாக உதிபொருந்திய பிதீர்யாகம்அத்
தலத்தில் செய்தால் அவர்கள் குலத்தாரெல்லாருங் கறியிற் சேருவா
ர்கள் ௭-அ. ௩௫

காகமுன்பலிபீடக்கிற் பலிநனைக்கவருமபோதி
லாகமார்சிறையைக்கீழே புடைத்ததாலயத்த யூடே
ஓகையானமதுகோபில் விளக்கியசெனவுட்கொன்றி
பாகசாதனனாவாமும் பதியினைப்பரமனிந்தான்.

இ-ள். ஒருநகர்க்கு அத்தலத்துக்கோபிற் பரிபீடத்தில்கவத்திரு
க்கிற பரியன்னத்தை வாயினுற் கிரகிக்குமபோது தன்னுடையசிறகு
களால் கீழேயடித்தது அநகர்சுவாபிபாந்து ஆயத்தில் பிரியத்தி
னால நம்புடையகோபில் விளக்கினதென்று கீனைத்து ஓத்திரவ்வாற்
கிற தேவலோகத்தை அச்சகாயத் தந்தக் கொடுத்தருளினார் ௭-அ.

மூடிகமொன்றுகோபின் முழையின்க்கொ நமபோது
தேடருமணியொன்றங்கே சிதறியேயாவிளக்கிறகாட்ட
வாய்ப்பெருமான்றிப மனித்ததென்றதா துரல்ல
வீடுயர்வெறியுங்காட்டி விரைநதுசாலோகம்ப்தான்.

இ-ள். ஒரு பெருச்சாளி கோபிலில் வளைபுண்டாக் குடியபோது
தேடுதற்கரிய மாணிக்க மணியொன்று அங்கே சிறிச் சந்திரியலை
விவாக் குபோலக் காண்கிக்க கடனஞ்செய்த சுவாபி நமக்குத் தீபப்
கொடுத்ததென்று அதற்கு ஞானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்துச்சாலோ
பதவியைக் கொடுத்தார் ௭-அ. ௩௬

சிலந்தியொன்றொருநாளாந்தத்தி நம்கிடத்ததுநூலைக்
கலந்துடனிறழக்கவீது கீலமக்களித்ததென்று
நலந்திகழரசனாக்கி யதற்கு வல்லறிவுட்கு
புலந்தபின்னொடிபமாய ஆல்க்கினித்தவினோ,

இ-ள். அம்மலையில் ஒருநாள் ஒருசிலந்தி வாயினூலாலே பின்னலிட இதுவஸ்திரம்நெய்து கோடுததென்று அச்சிலந்தியை அரசனாகப் பிறப்பித்து நல்லஞானத்தைக் கொடுத்துத் தேகவ்யோகமான பிறகு விட்டுணுலோகம் கொடுத்தார் எ-று. ௩௮

வேறு.

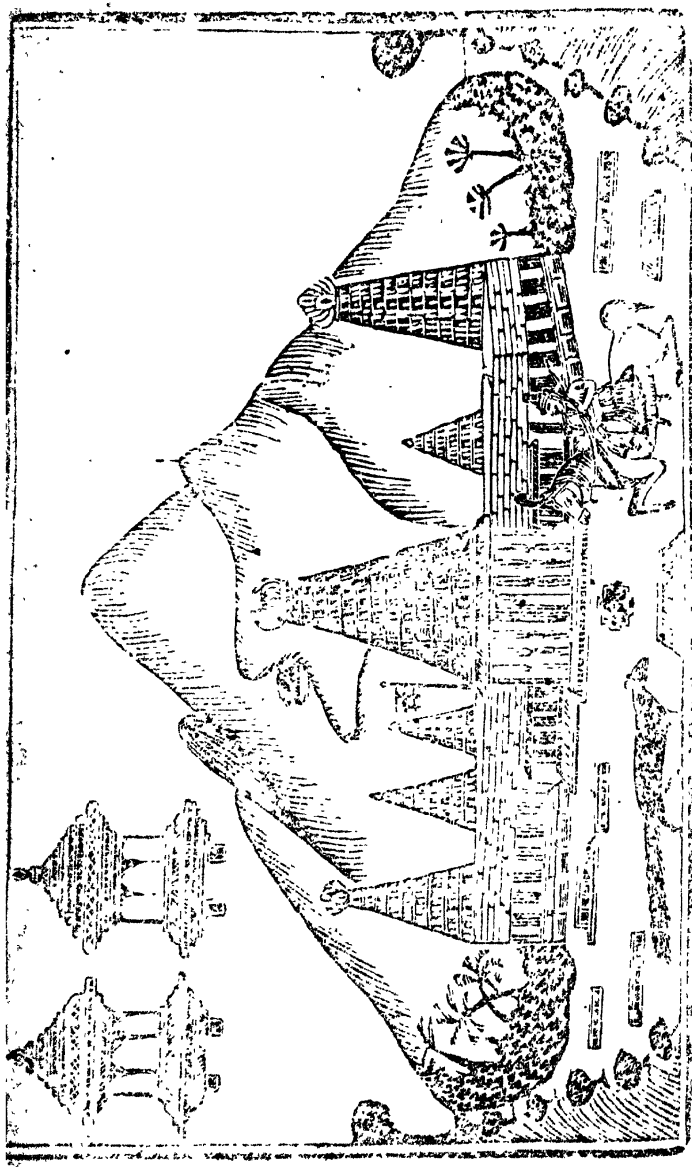
ஒருமணலைச்சிவனுருவ மெனநினைத்தவவிடத்திலவைத்தேதானொருவன்பின்னைப், பரகதிபுக்கடைநது சிவனென்ன வேறுறுமையகன்று பதவிசோந்தான், பொருவரியவருணகிரி பதிவளமீ நெனவுரைத்துப் புண்டரீகத், திருமுகமண்டலமலாந்தே யிருதனனான் மறைபுகன்ற செல்வன்றுவே.

இ-ள். பின்னும் அத்தலத்தில் ஒருவன் மணலைச் சிவனுருவமென்று நினைத்துவைத்ததனு லவன்மேலாகிய சுதியைச் சேர்க்கது சிவனென்றும் இவனென்றும் பேதலில்லாமல் இருக்கின்ற சாளுபரிப பதவியைப் பெற்றான் ஒப்பிலலாத அருணாசலத்தின் வளம் இதுவென்று தாமரைமலர்போல் முகமலராகது சொல்லிபிருத்தான் நானறவேதங்களைபுளு சொன்ன பிரமன எ-று. ௩௯

எட்டாவது.

தீர்த்தச் சருங்குப.

முற்றிறறு

௨

சிவமயம்.

(ஒன்பதாவது.)

திருமலை வலம்புரிச் சருக்கர்.

அறுசீர்க்கழிவொடிவாசிரிய விருத்தம.

கனகமல்கனகமலர்ச்சதடங்காது பெருமைபிறைகளித்தேனாத வனகமலை வலம்புரியுந் செயலிணையுந் தெரியவுரைத் தருளவாயென்று, சனகமுனியெழுந்தபணிந் துரைக்குதலு மனமகிழ்ந்து கிரணக்கோபிற், நினைகரனா சிறந்தடைக்குந் திருக்கோயிற் கடவுளிறைவசெய்யலானான்.

இவர். மேலானபிரமண, பொன்போன்ற நிறச்சையுடையதாமரைப் புட்பங்குள குழந்த தீராதந் தளின் பெருமையைச் சொல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன் பாண்டிதமாகிய கிரியைவளவெய்யுடைய பெருமைபுந்தெரிய அருளிச்செய்யென்று சனசரிஷி யெழுந்து வணங்கிச் சொன்ன அளவில் மனம் சந்தோஷித்து சூரியன் தன்கிரணமாகிய திறவுகோலாலே திறந்துமுந் தாமரைமலராகிய கோயிலில்வாசெய்ய்கின்ற பிரமன் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.

சுற்பமெலா மரியதவம் புரிந்தவரு மதின்பெருமை காணமாட்டாரா, அற்பதவம் புரிந்தவருக் கருணகிரி வலத்தினால் மறியலாமே, சிற்பவன்றன் புகழ்க்கேட்கும்விருட்டையா னெனவுனக்குச்செப்பாநின்றே, னற்புதவிக்கதையமுதைச் செவிவழியேபுகட்டின்ப மருதுசென்றான்.

இ-ள். கற்பகாலம் அரிதாகிய தவஞ்செய்தவர்களும், அதன்பெருமையை பறியமாட்டார்கள். அற்பமான தவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும்பெருமையை அறியக்கூடுமோ பரமசிவனுடைய புகழைக் கேட்கும் ஆசைபுள்ளவனென்று அனக்குர் சொல்லத்தொடங்கினோம் அற்புதமான இக்கதையாகிய அநிந்தத்தை உன்காதாகிய வாய்வழியிலேபுகட்டி இன்பமாக அருந்தென்று சொன்னார் பிரமன். எ-று. உ

சோணகிரிவலம்புரிதல் பிறவியெனும் பெருங்கடற்குத் தோணியாகு. * மேணரசக்குழிபுகுகா தரியமுத்திவழிக்கேற வேணியாகும், காணரியதவத்தினுக்கு மரத்தினுக்கு மரும்பொருட்கும் காணியாகும், வானுகன்மின் னிடத்திருக்குங் கண்ணுதலை மனமுருக்கி மகிழ்ச்சியாகும்.

இ-ள். அருணாசலத்தைவலஞ்செய்து பிறவியென்னும் பெரியகடல்தாண்டுவதற்கு ஒருதோணியாகும் ஏழரசக்குழியிலும்புகுகாமல் அருமையாகியமுத்தியில் ஏறுவதற்கு ஏணியாகும், காணியாயும்ருக்கும் ஒளிபுள்ளதெற்றியையுடைய பார்வதியை இடப்பாகத்தில் வைத்திருக்கின்ற சுவாமிபைமனமுருக்குகு சந்தோஷமாகும். எ-று.

காசிமுதற்சிறப்புடையசலங்கனிலே யிருந்திறையைக்கற்பகாலம் பூசைசெய்தொருபலமுடுங்கால பரியதவம்பரிசைதானுந் தேசிகளுநரைத்தபடிசமாதியிலே யிருக்குபெருஞ்சித்திசானு தேசமுடனருணகிரிவலம்வருகென் றுரைப்பதற்குர்காதாமோ.

இ-ள். காசிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறப்புடைய தலங்கனிலிருந்து சுவாமிபைக் கற்பகாலம் பூசைசெய்தபலமும் அநேககாலத்தவஞ்செய்தலும், ஒருசொல்லிய முறைப்படியே சமாதியிலே பாரந்து அடைகின்ற சித்திகளும், அருணாசலத்தை வலம்வரவேண்டுமென்று சொல்லியபலனுக்கு நிகராகுமோவென்று சொன்னார் எ-று.

அருணகிரிவலமவருகென் றுரைப்பளவி லதிகபிரமத்தி நீந்ருநருமதையி னளவுந்துவருந்துபவம் வருத்தருடு நடுங்கியோடு, பெருவுபெருமொபொரு கவர்க்க பழங்கிதைப் கரங்குனித்து வழிகொண்டேளும், குருநற்குத் தவமிதைத்த கொடுவினையும் பயத்துகருக் குலைபுந்தானே.

இ-ள். அருணாகிறதை வலஞ்செய்யென்று சொல்லுமானில் பரிசம்மத்தி பாசகமபோய்விடும், நருமதை யாற்று நீளவு மறுவையபானம்பண்ணியபாவமும் வருத்தமுற்று நடுங்குகியோடிப்போகும்

* ஏழரசக்குழியென்பது ஏணரசக்குழி எனமரு.முடிபெண்க.

பிறருடைய பொருளைக் களவுசெய்த பழமையாகிய பாவமும் கைஞ்
வித்துக்கொண்டு ஓடிப்போகும், குருவாகிய சுவாமிக்குத் தவறுசெய்
தபாவமும்பயந்து கர்ப்பங்கூலிந்து ஓடிப்போகும். ௭-அ. ஞ

அந்தவினை யுடன்படலும் பெருங்காற்றி நெறிசுடர்போல வி
யாநிற்குந், தந்தையரைக்கடிந்தவினை கருடனுற்றவரவெனவே தளர்ந்
துமாயு, மைந்தரையு மசுளிரையுந்தொலைத்தவினைக் கடல்சுவறி வரிய
வாகு, மெந்தைவபாருள் கவர்ந்தவினை தனக்கிருக்கு மிடமேதென்றி
சைக்குந்தானே.

இ-ள். ௨ அநிபைக்கெடுக்கும் பாவமும் அருணாசலத்தை வளஞ்
செய்திவாமென்று நினைத்த வளவில குறைக்காற்றி நெறிலிருக்கும்
திபம்போலவிந்துபோம் தந்தையைக்கொன்ற பாவமும் கருடனைக்க
ண்டபாம்புபோல் நடுக்கமடைந்து ஓடிப்போம் குழந்தைகளையும்,
மாதரையுள் கொன்றபாவமாகிய கடலும் வற்றிப்போம் எம்முடைய
சுவாமி திரவியம் திருடினபாவமும் நானிருக்கு மிடமெங்கேயென்று
ஓடிப்போம். ௭-அ. சு

வேறு.

ஓரடிக் கியாகஞ்செய்த பலத்தினை யுதவாநிற்கு
மீரடி ராசுய பலத்தநிவனிய மூன்று
கோடி பரிமேதத்தின் பலத்தினை நிறைக்குராலு
பாரடி யிடுவார்க்கியாகப் பலனெலாம் புகீக்குநதானே.

இ-ள். அருணாசலத்தை வளஞ்செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்
துஓரடி எடுத்துவைத்தவர்களுக்கு யாகஞ் செய்தபலன் சித்தியாம்.
இரண்டடிக்கு இராசசூய யாகபலன் சித்தியாம், மூன்றடிக்கு அஸ்வ
மேதபலனுண்டாம். நானடிக்கு எல்லாயாகத்தின் பலனுஞ் சித்தியா
ம் ௭-அ. எ

வலங்கொனோரடியேபூமி வளஞ்செய்யும் பலத்தைநல்கும்
அலங்கூம் ரடியேநீர்த்த மாடிய பலன்களீயும்
தலங்கொண்புன் றடி களீரெண் டானத்தின் பலத்தைநல்கும்
மிலங்குரா டெக்கியாகத் தெண்வசைப்பலத்தைநல்கும்

இ-ள். பிரதட்சணஞ்செய்கையில் தூக்கி வைத்த ஓரடியின்பலன்
பூமிப்பிரதட்சணஞ் செய்தபலந்தரும், இரண்டடியின்பலன் சர்வத்
ர்த்தமாடிய பலன்தரும் மூன்றடியின்பலன் சோடசதானப்பலன் தரு
ம் நாலடியின்பலன் அஷ்டாங்கயோகஞ்செய்தபலன்தரும் ௭-அ. ௨

வைத்தவோரடியே பூசைப்பலனெலாம் வழங்கும்கடிக
உய்த்தவீரடியேலிங்கந் தாபித்தவுறுதி நல்கு

மெய்த்தனையடிமூன்றிட்ட பலன்சொலின் விமானங்கோடி.
பெத்தனை தூபிக்கோயில் சமைத்தபேரெல்லாநக்கும்.

இ-ள். அதுவல்லாமலும் வலமாக வைத்த ஓடிக்குப் பூசாபலன்களெல்லாம் பலிக்கும் இரண்டடிக்கு இலிங்கம்பிரசிட்டை செய்தபலன் கொடுக்கும் மூன்றடிக்குக் கோடிவிமானர் தூபிகளுடைய கோயில் கட்டிய பலன்தரும். எ-று. ௯

வேறு.

நீடருண கிரிவலத்தோ ரடியிட்டோ ருருத்திரர்வா ணிலைகைக் கொண்டீடார், நாடியிரண் டடியிட்டோர் மகேசுரத்தம்பதத்தடைந்தார் நதியுஞ்சூடி, ஆடரணம் புணந்தமலை வலமாக வெழுந்தொருமூன்றடியிட்டார்க்கே, கோடிகலை முறை யவரைச் சிவலோகர் தனிற் கொடுபோய்க் குடிவைத்தாரே.

இ-ள். நீண்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்ய வேண்டுமென்று ஓடிவைத்தவர்கள் உருத்திரபதமடைவர்கள், இரண்டடி வைத்தவர்கள் மகேசுரபதமடைவர்கள் மூன்றடிவைத்தவர்கள் கோடிகலை முறையிலுள்ள மனிதரையும் பதவிபிற்கொண்டு போய்ச்சேர்த்தவர்கள். எ-று
நன்றிதரும் நணகிரிவலமாகச் சிறிதுவழி நடந்தபேர்க்குத்தான்னு
நெடுங் கிரணவெள்ளிக் கபிலைமலைவழிகடுகித் தொலையா நற்கு, மன்றியும் மலைவலமாய் நடந்தவழிப் பாஷுறுத்தாமழற்சியாலே, கன்றியகா லரைக்காணிந்கன்றியகா லரைப்போலக் காணும்பாவம்.

இ-ள். நன்றியைக்கொடுக்கும் அருணாசலத்தை தலமாகச் சிறிதுதூரம் நடந்தவர்களுக்கு நெருங்கிய கிரணத்தை விடகின்ற வெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்திற்குப் போகுமவழி விரைவில் தொலையும் அல்லாமலும் அடமலையை வலமாகப் போடபோது பருக்கைக்கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போன காலையுடையவரைக் கண்டால் எமனென்று பயந்துபாவங்கள் ஓடிப்போம். எ-று. ௧௧

வண்ணிமலை வலம்புரிந்தோர் பதத்துகவொன் றெருவாயுவரத்தினாலே, புன்னகரமீனயவிடம் புகுதலது கபிலையெனப் புனிதமாகு, மின்றுமவர் பதத்துகவேளார் மனிதநுடற் செறிவிலவ நிறப்பூரிந்குந், துன்னுமவர் பிறப்பொழியும் வலம்புரிந்தோர்பெருமைகளைன் சொல்லுவோமே.

இ-ள். அக்கினிமலையை வலம்வந்தவர்கள் பாததடில் ஓட்டியதுகனொன்று காற்றினால் நகர்த்தையொத்த இடங்களில் சேர்ந்தால் அது

வுங் கைலாயம்போல் பரிசுத்தமாம், இன்னும்வலம்வந்தவர்கள் பாத த்துகளில் ஒன்றுமனிதர்கேசத்திற்பட்டால் இறப்பும் அவர்களைபின் பற்றிவருகிற பிறப்பும நீங்கும், அப்படி யாம்போது பிரதக்ஷணஞ் செய்தவர்பெருமைகளை என்னசொல்லுவோம். ௭-று. டிஉ

இந்தமலை வலம்புரிந்தோர் சிவனிருக்கும் கயிலையின் லேகும் போது, சந்திரன்வெண் குடையெடுக்குமிரவிளகக் செடுஞ்ரு மங்கை தாமந்தாங்கும், மந்திரமேலிகதானூர் வழுக்குமலர்ப் பாபுடுவா ன ளவைக் கோமான், வந்தனைசெய்தருகுவருங் கருதமலர் மறைசொரி வார் வசக்கடாமே.

இ-ள். இவ்வருணாகத்தை வலஞ்செய்தவர்கள் பாமசிவன் வா சஞ்செய்கின்ற சைலாயம்பைச் சேருமபோது சந்திரன்வெள்ளைக் குடைபிடிப்பான், சூரியன்கிளங்கெடுப்பான் திருமலைவரை கைதா ங்கிவரும் இந்திரன்வருகிறவரையில் புட்பங்களைப்பரப்புவான். குபே ரனத்தண்டஞ்செய்து சம்பத்தில்வருவான், அஷ்டவகக்கள்புட்பவாந ஷம்பொழிவார்கள். ௭-று. டிஉ

மேனகையு மரம்பைபுடனூர்வரி திலோர்த்தமையும் வீணையா ர்க்கும், காணடம்புரிவர் கங்கா நதியுடனே யழுணைநதி கவரி வீசும் போனகைன் னமுதமலைக் துகிலுமுந்லெடுத்ததிரோ போதும்போ து, நாண முங்கொண்டலர்மடக்கைநாணமுன்னே மறைபுகழ்ந்துநட க்குநதானே.

இ-ள். மேனகையும், அரம்பையும், ஊர்வரிபும், திலோர்த்தமைய யும், வீணையாத்தியத்தடனே சந்திரபாடி நடனஞ்செய்துகொண்டு வருவார்கள், கங்கையும் யழுணையும்சாமரம் வீசிக்கொண்டு வருவா ர்கள், சாப்பிடாததகுந்த அபிர்தத்தையும்மலையளவு ஆடைகளையும்மே கடுமெத்துக்கொண்டு எதிரேவரும் அப்போது இலக்குரிபுட்புக் கஸ்தூ ரியுங்கொண்டுவருவார் முன்னேநாதுவேதக்களும் புகழ்ந்துகொண் டுவரும். ௭-று. டிச

வேறு.

சொற்பொதிந்துகளுங்கங்கை படிவதுசிறந்ததானம் பார்ப்பதமியோகத்தாலே வருதலும்மலமொவாவாதல் ஆர்ப்பொலிசடையான்சோண சலத்தினைவலமாய்ச்சூழல் காற்பலனென்றெண்ணுதே முழுப்பலங்கருதுங்காலே

இ-ள். சேற்கெண்டைகுதித்தி வீணையாடும் கங்கைமுதலிய தீர் த்தங்களாடிய பலனும் சிறந்த சிவத்தலங்களைத் தரிசனஞ் செய்த

பலனும் யோகஞ்செய்தலினால் வந்தபலனும் ஒப்பாகாது ஆத்திமாலை தரித்தசடையை சிவசொருபமாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தால் காற்பலமென்றெண்ணாமல் முழுப்பலமாம் நினைக்கும்போது.

நிரந்தரமிமையோர்போற்ற ரெடியமால்வரையைச் சூழ்வோர் பரந்திடும்வழியிறறோன்றும் பரவினாற்சிவந்தபாதம் வரங்கொளவணங்கும்வானோர் மசூடகோடிசளிற்றைத்து விரிந்தசெம்மணிகடாக்கி மீளவுஞ்சிவக்குமாதோ.

இ-ள். எப்பொழுது தேவர்கள் வணங்கும் பெருமையுள்ள அருணாசலத்தை வலஞ்செய்வோர்களுடைய வழிபிற்கிடக்கிற பருக்கைக் கலலுசனீ மிதித்துர்சிவந்தபாதம் பின்புவரத்தைப்பெறுவதற்குவணங்கும் தேவர்களுடைய மசூடகோடிகளிற் பதித்துப்பிரகாசிக்கும்இரத்தினக்கோடிகள் தாக்கிமறுபடியுஞ்சிவக்கும். எ-று. டிக

கானடைகொடுக்கப்பெற்றென் கரியகண்டெரியப்பெற்றென் மானிடப்பிறவியுற்றென் மலைவலம்புரியாமாந்த ருனுடைப்புழுக்கடேறி நரகிதையூசலாடி தானிடர்ப்படுவதல்லா லுய்கிலர்சனகவென்றார்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யாதவர்கள் கால்நடைபுண்டாய் நடந்துதிரியப்பெற்றென்னபிரயோசனம், கறுத்தகண்சல் நன்றாதத்திரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம், அரியமானிடப்பிறப்பாகப் பிறந்தென்னபிரயோசனம், மாமிசம் திரண்ட புழுக்க னையுடைய தேகத்திற் சோராத நரகத்திலுழந்து அலைந்து துன்பப் படுவதுமல்லாமல் பிழைக்கமாட்டார்கள் சனகனைஎன்றான் பிரமன் எ-று. டிஎ

வஞ்சியர் புணர்ச்சிவேண்டின் மன்னர்கைவசமாவேண்டி னஞ்சியபகைமையெல்லா மக்கணத்தகற்றவேண்டிற் புஞ்சிள மதிபோனல்ல புதல்வரைப்பெறுதல்வேண்டிற் சஞ்சிதமுதலாமுன்று கருமமுந்தவிரக்கல்வேண்டி.

இ-ள். அதுவல்லாமலும் நல்லமாசருடையபோகம் வேண்டின லும், அரசர்கள் கைவசமாகவேண்டுமானாலும், அஞ்சத்தகுந்தபகை யெல்லாம் அச்சுணத்திலீக்கவேண்டுமானாலும், பாலசந்திரனபோ லைல்ல பிள்ளைகளைப் பெறவேண்டுமானாலும், ஆகாமியசஞ்சிதபிராத துவமாகிய முடும்புகங்கையு நீக்கவேண்டுமானாலும். எ-று. டிஅ

முப்பலகனலகையூத கணங்களை முனியவேண்டிற்
றுயருறுபிணியுமாகச் சோகமுத்தவிரக்கவேண்டி.
னியலீசையறியவேண்டி நின்மலன் தன்னைத்தேடி
மயலறுபுகழவேண்டின் மலைவலம்புரிவரவல்லார்

இ-ள். முயலகன்போன்ற அரங்கனையும் பிசாசுகளையும் பூகூட்
டங்களையும் கோபிக்க வேண்டினாலும், துன்பம்செய்யும் வியாதியை
யும் தேகத்தில் வருமசோகத்தை நீக்கவேண்டினாலும், இயலிசை முத
லாகிய கல்வியை வேண்டினாலும், அழகைவேண்டினாலும் குற்றமற்ற
கீர்த்தியை வேண்டினாலும் அம்மலையை வலஞ்செய்வார் பெரியோர்
கள ள-று. உகக

வரந்தருமருக்கவாச மலைவலம்புரிந்தோர்வெய்யோன்
தெரிந்தமண்டலத்தைக்கீறிச் சிவகதிபதியாப்ச்சேர்வார்
திரந்தநஞ்சோமவாரந் திருமலைவலமாய்வந்தோர்.
புரந்தரனெனவேழ்பாரும் புரந்தரன்றன்மைபூண்பார்.

இ-ள். சிறந்தஆதிவாரத்தில் அம்மலையைவலஞ் செய்தவர்கள் சூ
ரியமண்டலத்தைபிளந்து சிவபதத்தைச் சேர்வார்கள், ஸ்திரமாகிய
சோமவாரத்தில் வலமாய்வந்தவர்கள் இந்திரன்போல் ஏழலகத்தையா
ண்டு சிவசாளுப்பிமடைவார்கள் ள-று. உஉ

மங்கள தினத்திற் சூழ்வார் கடலுடன் வறுமைநீங்கிச்
சங்கிலித் தொடராமேழ பிறப்பைபுந தவிர்ப்பாரபுத்திக்
கெங்கண யகரைச் சூழ்வோ ரிருங்கலை மறைக ணலா
றங்கமுந தெளிந்து முத்திக் கருகரா யமரராவர்.

இ-ள். மங்களவாரத்தில் கிரியைவலஞ்செய்வோர் தங்களுக்குண்
டாகிய கடனையும் தரித்திரந்தையும்நீங்கி சங்கிலிகட்டுபோல் தம்மை
விடாத ஏழபிறப்பையுரிக்குவார்கள், புதவாரத்தில் சுவாமியைப்பிரத
க்ஷணஞ் செய்வோர் நாலுவேதங்களும், ஆறுசாஸ்திரங்களும் அறு
பத்து நான்குக்களும் தெரிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த்தேவர்
களாவார்கள். ள-று. உஉ

மாவியாழத்திற்செய்ய மணிவரைவலமாய்சூழ்வோர்
மூவரும்புகழத்தேவர் முனிவர் தங்குரவராவர்
தாவிளவெள்ளிவாரந் தனில்வலம்புரிந்தோர்க்கஞ்சப்
பூவையைப்புணரும்பூவை விணருமால்புரத்திற்சேர்வார்.

இ-ள். பெருமைபொருந்தியகுருவாரத்தில் அம்மலையைவலமாய்
வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும்புகழும்படி தேவர்கள்முனிவர்களுக்கும்

எசமானராவர்கள் குறைவில்லாத சக்கிரவாரத்திலேவலஞ்செய்தவர்கள் தாமரைமலரினிருக்கின்ற இலக்குமியைச்சேரும் தாமரைமலரையொத்தவிட்டுணுபதத்தைச் சேருவார்கள். ௧௮-று. ௨௨

உ-தயமேசனிநாள் குழுவோர்க் கொன்பதுகிரகநன்றாய்ப் பதினொன்றமிடத்திற்பாய பலன்களைப்பலியாநிற்கும் மதியணிசிவனிசாவும் வருடம்வந்துதிக்குராளும் அதிகமாமதிகமாகு மைப்பசிமுதலாமுன்றும்.

இ-ள். சனிவாரஉதயத்தில் பிரதக்ஷணஞ் செய்வோர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதினொன்று மீடத்திலி நகதபலனைக்கொடுப்பார்கள் சிவராத்திரியிலும் வருஷப்பிறப்பினன்றும் ஐப்பசிமுதலாகிய மூன்றுமாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன்களிலும் அதிகபலன்சிக்கியாகும். ௧-று. ௨௩

அயன்சங்கிராமமாசி மகத்திலர்க்கே தாதயத்தில வெபிலு நங்கதியைப்பாமபு விழங்குநாள்விதிமாதத்திற். பபனுறவலஞ்செய்வோர்க்கிப் பலன்களிற் கோடியாகும் அயரவறத்தினமுஞ்சூழ்வார் பேற்றையாரியவல்லார்.

இ-ள். உ-ததாராயணத்திலும் தக்ஷணாயனத்திலும், மாசிமகத்திலும் அர்க்கே தாதயத்திலும் ரூரியக்கிரணகாலத்திலும், விதிபாதத்திலும் இஷ்டடசித்தியை அடைப்பவிருமசி வலஞ்செய்தவர்களுக்குக்கோடிபங்கதிகமாகப்பலன்கிடைக்கும் தளர்ச்சியடையாமல் தினர்கேதாறும்வலஞ்செய்தவர்களுக்குண்டாகும் பலனையாரறிந்து சொல்லவல்லவர்.

தாரிகையவரை யற்றைக் கனவிலும் யுணர்ந்திடாம னீரினின்றுழித்தூய துடுத்துவெண்ணீறுசாத்தி யாரிடமுரையேகான மளித்ததாமவைகொள்ளாமற் பாரிடைநடந்துசூழ்ந்த தேவரைப்பணிந்துபோற்றி.

இ-ள். அப்படி அதிகபலனைத்தரும் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யும் விதமெப்படியெனில் பிரதக்ஷணஞ்செய்யும் அன்றைக்குப்பெண்களைச் சொர்ப்பனத்திலுந்நையாமல் ஸ்ரானஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வஸ்திரமுடித்துக்கொண்டு விபூதிதரித்து அவ்விடத்திலே தானம்கிரமமாகக்கொடுத்துதாம் ஒருவரிடத்திலும் தானம்வாங்காமல் பூமியிலே காலைலேநடந்து கிறியைச்சுற்றி யிருக்கின்ற தேவர்களைப் பணிந்து வணங்கினான். ௧-று. ௨௪

கஞ்சகப் போர்வைநீத்துக் கலிகையுஞ் செருப்புநீத்தே
யஞ்சசல் வெகுளிசோக மக்கணத்தாற்றிவாசி
குஞ்சர முசலாயுள்ள வாகனங்குறுகிடாமல்
கிஞ்சிய வடைக்காடினடி வழியிடைபொறுப்பதாகி.

இ-ள். அங்கத்தில் தரிக்குஞ்சட்டையும் போர்வையும் நீக்கிக்கு
டைபிடித்துக்கொள்ளாமலும் கால்களுக்குச் செருப்புப் போட்டுக்
கொள்ளாமலும் பயமுடிகோபமும்கோகமும் நீங்கிக்குதிரையான
முதலாகியவாகனங்களிலேறாமல் தாபபூலம் தரிக்காமல் போசனத்
லையும்வெறுத்தது. எ-று. உசு

செங்கைவீ சாமர்சோரா துவசையாற்சிரத்திற்குப்பி
மங்கையர் பதிதர்நீச ருறுப்பிலார் வடிவுநீக்கா
தங்குறுமடியினோசை செவிப்புமாதரசாமாதர்
திங்களைபிரண்டுசென்று நடந்திடுஞ்செயல்போற்சென்று.

இ-ள். கைகளைவீசிக்கொண்டுபோகாமலும், சோர்வில்லாமலும்
ம்சந்தோஷத்தோடு சிரசிற்கைவைத்து கூப்பிக்கொண்டு மாதரையும்
பாங்கனையும் நீசரையும் அவயவானரையும்பாராமல் நடக்கிறபோது
அடியினுடைய சத்தமகாதிற்சேட்காமல்மெள்ள அரசமாதர்கள்பத்து
மாதத்துக்கர்பத்தோடு நடக்கிறதுபோலநடந்தது. எ-று. உஎ

யிருவினையகற்றுமந்த மலையையெண்டிசையும்வீழ்த்துப
பரவியங்கதனைச்சூழ்த கடவுளர்பணிந்துபோற்றி
யருவமாய்வலமாஞ்சித்த மமரரைமனத்தாற்போற்றி
யுருகியங்கவர்மேற்கைகாற் படுமெனவொதுங்கிச்சென்று.

இ-ள். நல்வினையினையின்கள் இரண்டையும்நீக்கும் அக்கிரியைஎட்
டுத்திக்கும் வணங்கி அத்திக்கிலிருக்கும் சுவாமிகளையும்வணங்கி உரு
வநதெரியாமல் வலஞ்செய்துக்கொண்டுவருகிற சித்தர்களையும்தேவநீ
களையும் மனத்தினால் வந்தனஞ்செய்து அவர்கள்மேல்தங்கள் கைகா
ல்படுமென்று பயந்துவழியினின்றும் ஒதுங்கிச்சென்று. எ-று. உஅ

வானமார்மலையெப்பொன்னிற் படிசநன்மணியாயெண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்ல திரையுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானவிச்செயலினாலே வலஞ்செய்தாலயத்தினண்ணி
யேனமுன்னறியான்றனைப் பணிந்துதன்னிருக்கையெய்தி.

இ-ள். ஆகாயமட்டுமளாவிய அம்மலையெப்பொன்போலவும் ;
டிசும்போலவும் இரத்தினம்போலவும்வினைந்து மொளனமாய் நடக்.

வேண்டியது அல்லதுசுவாமி துதிகளைக்கேட்கவேண்டியது, இப்படிப்பட்டதன்மையாக வலமவந்துகேரயிலுட்கொன்று விஷ்ணுவாகிய பன்றியறியாத சுவாமிபாதங்களை வணங்கித்தாங்களிருக்குமிடத்துக்கு வந்தது. ௭-அ. ௨௯

குன்றெனுங் குணத்தார்முழு விநந்துதிங்கனிபால்கொள்க
வன்றியே புலவரீத்த வடிசிலுண்கரீதி
நின்றவத் தலத்தோர்செய்புநிலைமையீ சதிதூரத்திற்
சென்றவரவருத்தமாயெவ் வகைவலஞ்செயினுஞ்சீரம்.

இ-ள். மலைபோலுபர்ந்த குணத்தையுடையவராகிய சிவபுத்தர் கள்முது இருந்துமதூரமாகிய பழங்களும்பாலுஞ்சாப்பிடக்கடவர் அப்படியில்லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்தமில்லாமல் அன்னத்தைப்புசிக் கக்கடவர், இப்படிப்பட்டசெய்கைகளை நீதிபொருந்திய அத்தலத்தி லிருக்கிறவர்கள் செய்யவேண்டியது, அதிகதூரத்தில் நின்றுமவந்த வர்கள் தங்களுடையவருத்தத்தினாலே எவவிதமாகவலஞ்செய்தாலும் நன்மையாம். ௭-அ. ௩௦

சண்டுத லிலாதஞானச் சனகவிச்சயிலஞ்சுழ
வெண்டிசை புறப்போர்தம்பே ரினிற்சிவ வுநுவங்கண்டார்
வண்டிசை பெருகுமோதி மலைகண் மலையின்கீழ்பால்
கண்டனள் பவளவெற்பிற் கயிலைவெற்பிறைவன்காட்சி

இ-ள். செடுதலில்லாத ஞானத்தைபுடைய சனகரிஷியே இம்ம லையினெட்டுத்திக்கிலும் திக்குப்பாலகர் எட்டுபேரும் தங்கள் பேரி னாலே இலிங்கங்களைத் தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள், வண்டுகளின் ஒலிபொருந்திய கூந்தலையுடைய பார்வதிகிரியின்கிழக்குத்திக்கில் பவ ளமலைபோல் ஒருஇலிங்கத்தைத்தாபித்துப் பூசித்தாள். ௭-அ. ௩௧

மணிவரைபரியிற்சூழ்ந்த வச்சிராங்கதனப்போது
புணர்பவந்தவிரக்கத்தென்பால் புழுகணியிறையைக்கண்டான்
தணிவிலாவிண்கணைக்கத் தமிழேனன்மலையின்மேற்பால்
அணியண்ணாமலையானென்னு மருவுருவிறையைக்கண்டேன்.

இ-ள். அருணாசலத்தினிடத்தில் குதிரையிலேநீக்கொண்டுவந்த வச்சிராங்கதபாண்டியன் அக்காலத்தில் தன்மையடைந்தபாவத்தைத் தீர்க்கத்தென்றிக்கில் புழுகணியிறைவனென்று ஒருலிங்கத்தைத்தாபி த்துப்பூசித்தான் தணிபாதபாவங்களை நீக்கிக்கொள்ளநானும் அம்ம லையின்மேற்குத்திக்கில் அணியண்ணாமலையானென்கிறபேரிட்டு ஒரு லிங்கத்தைத்தாபித்துப் பூசைசெய்தேன் ௭-அ. ௩௨

வாலவெவ் கதிர் போற்சோண வரைக்கடந் தொருநாள்பாய்ந்து
சாதமத் துயரந்தீரத் தனதேபரிறையைக் கண்டா
னைய முழுதுந்தேவர் நாகர்கட் டிறைவேர்சித்தர்
சீமொ முனிவர்கண்ட சிவனுருத் தெரிக்கொணாதே.

இ-ள். சூரியன் அருணாசலத்தைத் தாண்டிப்போனதினால் வந்த
பாவந்தீரத் தன்பேரிட்டு ஒரு இலிங்கத்தைத் தாபித்துப் பூசையெய்த
தான். அதுவல்லாமல் அம்மலையிலிருக்கின்ற கோயில்கள்முழுதும்
கேவர்கள், நாகலோகத்தார்கள், முனிவர்கள், சித்தர்கள் இவர்களா
லே ஸ்தாபித்துப் பூசையெய்யப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்வளவென்
று சொல்லக்கூடாது ௭-று. ௩௩

சசுரர் வடிவமான ளிளிங்கமவ் வெல்லெழு
யோசனை மூன்றுஞ்சேர நெ நங்கும்வா னுடுக்கன்போலப்
பேசுவ தெவனோவந்தத் தலத்தினிற் பெருமைவேலன்
நேசுறுங் கவுரியான முகத்தினுந் தெரிகொணாதே.

இ-ள். பரமசிவரூபமான அகேசு இலிங்கங்கள் அவ்வெல்லையை
ச்சுற்றி மூன்றுகாதவழிமட்டும் ஆகாபத்து நகூத்திரங்கள்போல நெ
ருங்கிபிருக்கும் அப்படி யிருக்கிறபோது அத்தலத்தின் பெருமை
யைச் சுப்பிரமணியர், பார்வதி, விநாயகர், இவர்களாலேயே சொல்
லக்கூடாம லிருக்கிறபோது என்னால் சொல்லப்படுமோ ௭-று. ௩௪

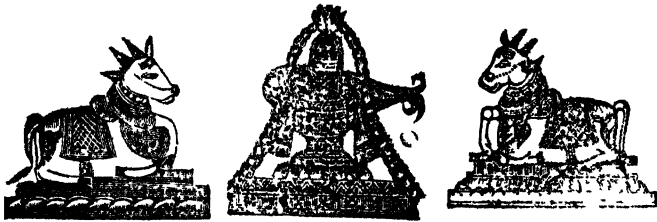
தாலவிழ் மலரோனிவ்வா றுரைத்தலுஞ் சனகன்போற்றி
வேதனை பிறவிதீர்க்கும் விமலனை விமலனை
வாதிபையப்பழித்தோர் செம்பொன்கவர்ந்தபே தடையுந்திங்கும்
பாதகர் தவிருமாறும் பகரெனப் பதுமன்ஃறும்.

இ-ள். தாதுவிரிந்த தாமரைமலரி லிருக்கின்ற பிரமன் இப்படி
ரொன்னதும், ஜனகரிவி வணங்கி வேதமுழுதுங் கற்றுணர்ந்தவரே,
பிறப்பைநீக்கும் பரிசுத்தரே, மலரகிதரான சிவனைப்பழித்தவர்களுக்
குவந்த பாவமும், அவர்தனத்தை அபகரித்தவர்களடையும்பாவமும்
அவைகள்நீங்கும் வகையும் சொல்லுமென்றுகேட்கப் பிரமன்சொல்
லுவாளுபினுன் ௭-று. ௩௫

ஒன்பதாவது.

திருமலை வலம்புரிச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ப த் தா வ து,

ஆதித்தச் சருக்கம்,

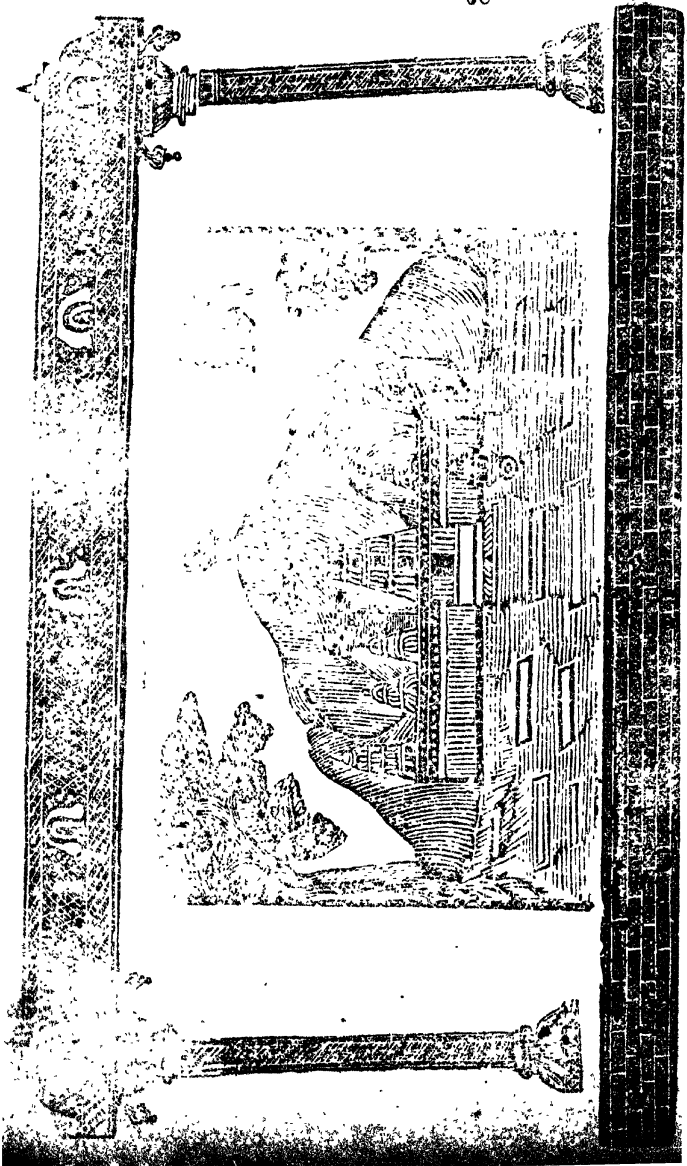
எழுதிர்க்கழி ரெடிலாகிரிய ஊருத்தம்.

அற்றமற்ற முனிவர்குழ மருணபுகரத்துள்ள
மற்றவெற்பு மொக்குமென் நிகழ்துரைத்த மனிதாவாய்
புற்றெழுந்து புகையெழுந்து புழுகெளிந்து புலவநீர்
சுற்றெழுந்து பெருகுமண்டு சோனைமாரி சொரியுமே.

இ-ள். குற்றம் கீங்கிய முனிவர்கள் சூழ்ந்துவரும் அருணாசல
மென்னுமலையோடு மற்ற மலைகளைபுமொக்குமென்று நிந்தைசொன்
னமனிதர்வாயிலே புற்றுண்டாகிப் புகைபுகைகருது புழுக்கள்நெளிநது
புலாந்நாற்றம காறுகின்ற நீர் சுற்றியெழுநது மிகவும் இரத்தமாரி
சொரியும் எ-று. க

அந்தமைந்தர் தம்மைஏற்றி யந்தசுன்ற னேவலாய்
வந்ததூதர் செக்கிலிட் டரைத்தரைத் தெடுப்பர்வாய்
வெகதை வாளியாலறுபப ரெந்சைசோண வெற்பையே
நிந்தைசெய்வை என்றடித்து ரெய்யில்வேக வைப்பரே.

இ-ள். அருணாசலத்தை நிந்தித்த அம்மனிதர்களைப்பின்பு ஏம
னுடைய ஏவலாய்வந்ததூதர்கள் செக்கில் அநேகதரம்போட்டு அரை
த்து அடுப்பார்கள் அவர்கள் வாய்களை, நெருப்பிற் போட்டுக்காய்ச்சி
கத்தியினாலறுபார்கள், எங்களாண்டவன் மலைபையோ நிந்தைசெய்
தாயென்று அடித்து ரெய்யிலே வேகப்போடுவார்கள் எ-று. உ

அலகு பெற்ற விரவி யெண்ணி யாழி யொன்று வாகியே
முலகு தேய் மலையி னுச்சி யெல்லீபால் நடத்தினான்.

இ-ள். நான்கு முக்கிலுஞ்சென்று விளங்கும் பிரகாசங்கனையெல்
ளாம் தன் உள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இப்பூமியில் ஒப்பற்ற மலை
யுருவங்கொண்ட தெய்வீகமாகிய அருணாசலத்தை மற்றமலைகள்போ
லினைத்து ஒருசக்கரமும் ஏழுகுதிமைகளையும் பூண்டதேரை அவ்வ
ருணாசலத்தி னுச்சியழிபின் எல்லையாகநடத்தினான் குரியன். எ-று.

முதற்குள் தேறி மந்த வெற்றின் முடியின்மேவு முண்ணாமே
முத்த ரோசதி யுள்ளி னும்வெ டிததெ முந்து வெய்மையாய்
முருகநெ றெல்ல னிக மூவர் புரமெ னப்பொ ரிததே
முருகநெ ற பச்சை வாசி யோவு ள்நது வாகியானதே.

இ-ள். குரியன் விட்டுணுவினாட்சேடப் பட்ட அமமலையின் உச்சி
யிலேயே பாவதர்முமுன்னே மிகுநபிரகாசமான மலைவெடித்து அவ்வ
ள்ளிடத்தி ல் என்று ஏழுத்து வெப்பங்கொண்டு முருகநதுவரத்தேர்தி
ரிசுர மெரித்த பாமரிவன் நகையாகிய நெருப்பிலே பொரிந்ததுபோ
லப்பொரிந்துபோய்விட்டது, நடத்தப்பட்ட குதிரைகளோ சீவனில்
லாதருதிரைகளாகியன. எ-று. எ

அறுசீர்க்கழிவெடி வாகிரிய விருத்தம.

ருவெடி புய்க்கி ளாநிக் சொரூப்தெ சலனாத்திராய்ச்
சுருவெடி புய்க்கி ளாநிக் சொரூப்தெ சலனாத்திராய்ச்
சுருவெடி புய்க்கி ளாநிக் சொரூப்தெ சலனாத்திராய்ச்
சுருவெடி புய்க்கி ளாநிக் சொரூப்தெ சலனாத்திராய்ச்

இ-ள். மலையி னிடத்தி ல் நன்றி மந்த ிணவெப்பத்தினு
லே சாசனாக வ ஏழம கரிசாசப்போய்க் சொடிபையுடையதேர்சா
சாசனப்போலத்தான்வி யுமுநுநிக் கொளையி லுண்டைய பாசனசா
யிழந்ததுபோலக் கிணங்கொலைய வந்தநாழிந் தானிமுருகு குரியன்
யகிசெட்டி யுந்தான் அமுத மலையை வடமுடியது சொண்டு சீமலாசி
ய சநைய அபையுப்படி போவென்றான் பார்த்து அச்சுரியனுக்கு
இவ்வார்த்தகொள் சொன்னேன். எ-று. அ

ஐயனை மலைடி ன்றெண்ணி யசந்நையா லிசமுத்து கீழ்த்த
சையனே யொரு சாலத்தும் கழியிலே யுணக்கென்னுஞ்
செய்யுமோர் தொழிலினிலே தீர்க்கலாந் தெளிவு ளார்க்கு
பெய்தின பருண யாசின துண்கெயின யுண்கெயின

இ-ள். அருணாசலேசரை ஒருமலை யென்று நினைத்து அகங்காச்
த்தினால் கிந்தித்து கீழே விழுந்து கிடக்கின்ற ஆயிரம் கிராணங்களைப்
டைய சூரியனே உனக்குள்வவகையிலும் ஒருகாலத்திலும் கதினிட
க்காது, அப்படியிருந்தாலும் ஒருதொழிலினாலேகிடக்கலாப, அது
யாதெனில் தெளிவுள்ளவருக்கு மெய்ம்மையாகிய அருணாலத்தைவ
லஞ் செய்துகொண்டு வாவென்று சொல்லித் திரும்பினேனென்றான்
பிரமன். எ-று.

க

போதித்த படியேயென்று பொன்மலை வலமாய் முன்னஞ்
சாதித்த வரக்கன் சோணா சலத்தினை வலமாய்வநதான்
வாசுக்குமழறினாறு மழவிடை மீதிற்கோடி.
யாதித்த ரெனவே தோன்றி யாதித்தம் கருபிப்போனா.

இ-ள். பிரமன் அனுக்கிரகஞ்செய்தபடியே மகாமேருகிரியைமு
ன்னே வலமாக வருகின்ற சூரியன் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்துக்
கொண்டிருந்தான் அச்சூரியனுக் கெதிரேவாதித்தச் சத்துருக்களைக்
கொல்லுகின்ற மஹாவேயசுய பரமசிவன் இளமையாகிய ரிஷபத்தி
லே கோடி சூரியபோலத்தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்து கைலாயத்
துக்கு எழுந்தருளினார் எ-று.

பன்னிது மாதந்தோறும் பரிசிழற் பயத்தினாலே
வன்னியின் வடிவதான மலைபின் வலமாய்ச் செலவரன்
சென்னிபி னெல்ல செல்லா விடபபுறஞ்செல்வான் றன்றோர்
அருகில் வரும்போதேத்தி யலாசொரிந்தகலு மென்றின்.

இ-ள். சித்திகாமுதல் பங்குனி யிராகச்சொல்லப்பட்ட பன்கிர
ன்மொழிம சூரியன்முன்னே காக்குண்டான பயத்தினாலே அக்கி
னிவடிவமாகிய மலைபவலஞ்செய்துகொண்டு போவான், அம்மலை
யுச்சிபின்மேலும் போகான், இடப்புறமாகவு போகான், அம்மலைக் கு
ச்சிபிபததில் வருட்போது தோத்திரஞ்செய்து புட்பமரி பொழிநு
ச்செல்வானென்று சொன்னான் பிரமன். எ-று.

உக

(பந்தாவது)

ஆதித்தர் சருக்கம்

முற்றிற் று.

ஆதித்தருவிருத்தம்-இராகு.

உ-

சிவமயம்.

பதினொன்றாவது

பிரதத்தராஜன் சருக்கம்,

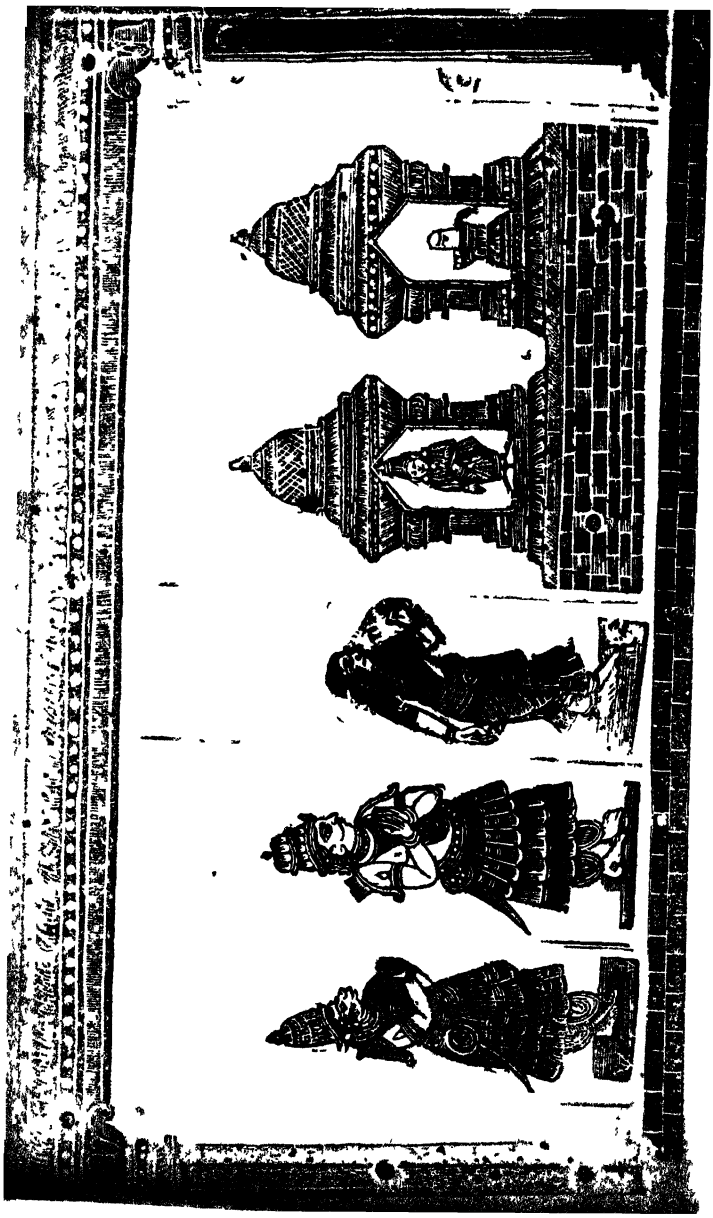
எழுதிக்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அருணைவாழிறைவன் நிரவியமணுமட் டாயினுக்கார்தபேருடனே, மரணமாய்நமகாட்டழலிலேகுளிப்பவர் வச்சிரவுககையான்மரிவ, ரிருணிறைநாகமிருபத்தெண்கோடியிடத்திலு மடைவிலேபிருபபார் தரணிபிற்புழுவாய்ப பிறப்பர்களசளவு தனக்கியைத்தவருமததகையர்.

இ-ள். அருணைவேசரது திரவியத்தில் அணுவளவேணுநதிருடினவர்கள்உடனேமரணமடைந்து எமலோகத்திற்குப்போய்அக்கினிக்குழியிலேவிழுந்து அவஸ்தைப்படுவார்கள் வச்சிரத்தினுற்செய்த உலக்கையால் அடிபடுவார்கள் இருள்நிறைந்த இருபத்தெட்டுகோடி நாகங்களிலும் அடைவாக விழுந்து கிடப்பார்கள். மறுபடியும் பூமியிலேவந்து புழுவாகப்பிறப்பார்கள் அத்திருட்டுக்குடன்பட்டிருந்தவர்கள் அப்படிப்பட்டதுன்பத்தை யடைவார்கள். எ-று.

ஓங்கியசரைபுளிசைத்தபொன் னெதிரேயுற்றபேருடையுமொதுக்குச், தேங்கிபகருணைபருணைநாயகர்பொற் செய்கையைப்படியினிற்கார்து, வானகியபேரைக்கிளபுடன்சிகைக்கு மலைபிலுங்கடலினுமொணரித்த, நீங்கிப்பொழுதுத் தொடர்ந்திடும் விடுமோ நிழலெனத்தொட்டுமென்னிலத்தம்.

இ-ள். திருமுதுபிடுமூள் றுளிக்து வைக்கப்பட்டபொன் அவ்விசுத்தின்மீயல் வந்தவருடைய தேகத்தையும் கண்டிக்கும் அப்படிச்செய்யவது திருத்த கிருகையினிடைய அருணைவேசரருடைய திரவியக்

தின் செய்தியாம் அப்பூயியில் ஒளித்துவைத்து எடுத்துக்கொண்டவுரையோவென்றால் அவர்களுறேவாடுகெடுக்கும், மலையிலுங் கடலிலுமொளித்துக்கொண்டபொழுதுதொடர்ந்துவருத்தம்விடமாட்டாது, எவ்விடத்திற் போனாலும் நிழலைப்போலத்தொடரும். எ-று. உ

கடிக்கலாஞ் சிலையைவிழங்கலா நெருப்பைக் கடுவிடங்குழைத்திழைத் தெடுத்தாக், குடிக்கலாமிரும்பையருநதலாங்கடும்பாற்கொள்ளலா, மருந்தினகுணத்தால முடிக்கலாம்பகையையருணையகர்பொன் விழுங்கினால் மிடற்றியேபிடிக்கும், உடற்குளேகனலும்புகையுமவளவோ விழைமுளத்தையு மொருக்கும்,

இ-ள். பின்னும்பிரமன்சொல்லுவான்கல்லைக்கடிக்கலாம், நெருப்பையெய்திக் குடிநீர்விடிலாம், விஷத்தேதாடுகொல்லும்படியானவஸ்துகளைச் சோதனைக்குழைத்தெடுத்தாசாபிடிலாம், இரும்பைபுசுக்கலாம், கள்விபபால்முநலியவற்றையுக்குடிக்கலாம், இவைகள் உபத்திரவஞ்செய்யவொட்டாமல நல்லமருநதுகளாலே நிவர்த்திபண்ணிக் கொள்ளலாம், அருணாலேசர திரவியத்தைச்சாபிட்டவரின கொண்டையைப் பிடித்துவகொள்ளும், தேநீர்துக்குளேநெருப்பாககன்றும், புகையுண்டாரும அடிவளவதான செய்யுமொவென்றால் அவர்களுபிரைகொண்ட உள்வாதுபுகையுக்கெக்கும். எ-று. உ

முக்கணைப்பொருளைக் கவர்த்தபேரிருக்க முயன்றபேர்நினைத்த போழுதலா, யக்கனத்தழிவா வாகருநிருக்க வடியவாப்பொருள்கவர்ந்தகூக்கச, தகசதுள்ளத்தா கெடுவரென அரைத்துசரத்தியம்பலபல சாற்றி, வந்தருவருக வொளிவிடு மணிபபூண் நிசைமுக்கொருக லைசெய்யும்.

இ-ள். முயன்றவர்களுடைய அருணாலேசர திரவியத்தைத் திரிந்துவகா பவென்றதுன்பரிப்படிப்பட்டது, அது இருக்கட்டும் அப்பொருளை நிரிந்துதற்கு முயாசெய்யசுவர்களை நிரூணைத்தவர்கள் இவாகாந்தக் கணத்திலேயுநியார்கள் அவர்களுநிருக்கட்டும்சிவபத்தர்களுடைய பொருளைத் திரிநவர்களைத் துன்பப்படுத்தினைத்தபேர்சரும்கெடுவாக்கொன்று பலபலசத்தியத்தோடுஞ் சொல்லிச் செவ்வானமுங் கருகும்படி ஒளிவிடுகின்ற இரத்தகுபரணங்களைத்தரித்தபிரமன் ஒருகதைசொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. ச

முன்னமே பொருளாள் வா திசைக் கிறைவன் முழுமணிக் கங்கைநீர்த் துறைவன், இவ்விதத் திழத்த விநதிர வணையா னுண்பதை

முருகவேணிகர்வான், அன்னவா நிறைந்த மருடகோடிகளின் வயிர்
நாயகங்களாற்றேய்த்த, பொன்னகீர்கழலான் நருமமுங்கழலான் புக
ழ்பெயர்பிரதத்தனென்பான்.

இ-ள். பிரமன்சொல்லுவான், முற்காலத்திலே ஒருநாள்வடேசச
த்துக்கு அரசனாயிருக்கின்றவன், விலையுயர்ந்தமுத்துகளுக் கிருப்பிட
மாகியகங்காநதித்துரையையுடையவன், தேவலோகத்தில்கின்று பூமி
யிலிரங்கியதேவேந்திரனேபோன்றவன், ஆண்மைக்குணத்தில்குப்பிரம
ண்ணியருக்குச்சமானமானவன் அரசர்கள்பணியும்போது அவர்களா
லே நிரைநிரையாகத் தாழ்த்தப்பட்ட கிரீடகோடிகளில் இழைக்கப்ப
ட்டவீரகண்டையைத்தரித்தவன். தருமமென்பதைஇடைவிடாதுசெ
ய்கிறவன் கீர்த்திபொருந்திய பிரதத்தனென்னும் பெயரையுடையவ
ன். ௭-று.

காலநீர்விழியார்முகமெனவிளங்கிக்களங்குடைத்தொழக்கியம
திபோல், நிலமாணிக்கம்பியைந்தவெண்கவிதை நெடுநிலப்பரப்பெலா
கிகழ்த்துநூ. சாலவேபணியா வரசர்களிவன்பொறசனமேபடிந்நுயி
ர்பெருமென், லேறவே யழைக்குந் தருமதேவதைபோ லிரண்டுசொம
ரைகளார்த்திடவே,

இ-ள். எமன்போலக் கொடுமைசெய்கிற கண்களையுடையபண்
கள்முகம்பீபால விராங்கிக் களங்கத்தைபுடைத்து ஒழுகவிட்டாநதிர
ன்போல நீலரத்தினமிழைத்திருக்கின்ற காமையுடையவெண்ணைக்கு
டைநீண்ட நாதரிகையைம பூரியின்பாபெல்லாமகீசழ்த்தவுமுடிகுந்
தமரியாதையோடு பணியாதபகையரசரைப்பாசத்து இந்நிரனுடைய
அமுடியாதங்களைவாங்கி உங்களுபிரை இறக்காமல்பொறுத்துக்கொள
ளுங்கொன்று பொருந்த அழைக்குந் தருமதேவதையைப்போல இர
ண்டுசொமரங்களவீசம். ௭-று.

வருணமண்டலத்திழுவிராவியோர்கிடந்த மரசுகத்குராகதம்வயங்க,
அருணமண்டலத்தை யாவியங்கொடி தரித ரடகிகளிடவியையடை
ப்பக் கிரணசின்தூரத் துபாயுகாழுகமருபபிற கிம்புரிகரித்திசைகிளரத
தரணிபர்நடுங்க மந்திரிகணத்தீதோடெழுந்தனன்றண்டையத்திரையே.

இ-ள். வருணமண்டலத்தில்விளங்கும்குதிரைகள்போல் உயர்வா
கியமரசுகதநிறத்தைபுடைய குதிரைகள்பிரகாசிக்கவும்சூரியமண்டலத்
தை யளாவிய கொடிகள் கட்டியதோர்க்காடுகள் பூமியையடைக்கவும்

கிரணம் பொருந்திய சிந்தாரம் தீட்டிய புள்ளிகளையுடைய முகத்தையும், பூண்கட்டிய தந்தங்களையுடைய யானைகள் திசைகள்தோறும் பிரகாசிக்கவும் படைமன்னர் பயப்பட மந்திரிகூட்டத்தோடு சேணைகளோடும் யாத்திரையாகப் பிரயாணப்பட்டான் பிரதத்தராசன். எ-று.

அங்கற்புற்றேறயவனவெற்படைய வவர்திபர்வில்லினுண் கௌவச், சங்கிலித்தொடக்காய் மற்றமண்டலீகர் தம்மிறைதாங்களை சுமக்க சிங்கவேறெனவேசோழ நாடணைவான் நிருந்திகடந்து தென்னருணைக் கங்கைவாரசடையான்கோயிலிற் புகுந்தான் கங்கையுள் காசியும் புரப்பான்.

இ-ள். இப்பிரதத்தராசன் பிரயாணப்பட்டபோது அந்ததேசத்தரசர்பயந்து புற்றிலேழிக்கொள்ளவும், யவனதேசத்த அரசர்கள் மலையிலொளித்துக்கொள்ளவும், அவந்தேசத்தரசர் வில்லிநுக்கிற நாணியைச் கொளிக்கொள்ளவும், மற்றதேசத்து அரசர்கள் சங்கிலிபோலத் தொடர்ந்துநின்று தாங்கள் கட்டவேண்டிய கப்பங்களைத் தாங்களே சுமந்துவரவும், ஆங்கிரம்போலச் சோழநாட்டுக்குப் போகும்படி புறப்பட்டதே திருநதியைத்தாண்டி அடிகய அருணை ந்துக்கு வந்து கங்கையைச்சரித்த சடையுடைய பரமசிவன் கோயிலிற் புகுந்தான் கங்கைநதியையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுந்ற பிரதத்தராஜன் எ-று.

அரும்பனிழ் மலர்கொண்ட நுச்சனை புரிய வருணையகர்திருக்கோயில், விரும்பிபுட்புகுந்து பனிபுமவாவிடத்தில் விடத்தினுங் கொடிய கூர்விழியாள், இரும்பைபுழநுக்கு மிரையினொருத்தி யிலங்கிழையருடனிறைபால், கரும்பெனுமொழியார் பாடுதல் கேட்டான் கண்டனன் வளைத்தவேள கரும்பை.

இ-ள். காசிதேசத்து அரசனாகிய பிரதத்தன் அரும்புகள் மலர்ந்த புட்பங்களைக்கொண்டு அநுச்சனை பண்ணுகிறதற்காக அருணைலேசர் வீற்றிருக்கும், திருக்கோயிலுள் பத்தியோடு போய்வந்தனஞ்செய்யும்போது அவ்விடத்திலும் விஷத்திலுங் கொடுமைசெய்கின்ற கூரியகண்களையுடையவள் இரும்பும் உருகும்படிசெய்யும் சந்தேவித் தையையுடையவளாகிய ஒருநாசிப்பெண் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத் தரித்த சிலபெண்களோடு நின்று சுவைநிறந்த பாலும்கரும்பினி ரசமும்போன்ற மொழியினுலே பாடுவதைக்கேட்டான் அக்கணத்தில்தானே மன்மதன் வளைத்தகரும்பு வில்லையுங்கண்டான் காமவிகாரங்கொண்ட பிரதத்தராசன் எ-று.

அன்னமோகினியோ வயிர்தவோதிருவோ வயிர்தமோவமரூக்
 களித்த, வன்னமோகினியோ விரதியோபிரன் மனத்தினால் வகுத்த
 மேனகையோ, என்னமோ கமதாய்தன துநாட்டினிற்சொண்டேகுவ
 னினினந்தன நைற்கு, முன்னமே குரங்குமுகமதா யிருந்தான் முறுவ
 லாயினதெவர் முகமும்.

இ-ள். காசுதேரத்துப் பிரதத்தகராசன் அத்தாசிப்பெண்ணைப்பா
 ர்த்துச் சொல்லுவான் இவன் அன்னமோ, கினியோ, தேவாயிர்தமோ
 இலட்சமியோ, அகரணக்கொன்று அமுர்த்தத்தை முன்சொல்கின்றதே
 வருக்குக்கொடுத்த அழகாகிய மோகினியோ, பிரததேவியோ, பிர
 மன் மனத்தினால் சிருட்டித்த மேனகையோ என்றுணைத்துமேகத்
 தேரடி தன்னுடைய தேசத்துக்கு அப்பெண்ணைக்கொண்டு போவ
 தற்கு நினைத்தான். அத்தனைப்பு உண்டாகு முன்னமே, தானே குரங்
 குமுகத்தைபுடையவனாயிருந்தான். அசைக்கண்டு எல்லாரும்நகைத்
 தார்கள் எ-று. க0

மந்திரிக்முவராசனைவினனி மன்னவன்சீனத்தவாறதனால் வந்த
 வித்துயரந் தனிச்சுதிடமலைமேன் மருட்சிடப்பணியெவ்வனுஞ்சுந்து
 ரக்குவடுக் ககனளம்பியுஞ் சேரமணிச்சினிகைபுந்தேரும் ஈந்தன
 மணியுந் தனத்திறுற்பலருந் தமனியக் கோயின்முன் விடுத்தான்.

இ-ள். மந்திரிமர்கள் பிரதத்த ராசனைப்பார்ந்து குரங்குமுரம்
 வந்ததற்கு காரணங்கேட்டறிந்து கொண்டு அரானே ிமைபாகிய
 உமதுகினைப்பினால் அடைந்த இத்துன்பம் நீங்கும்படி மலமேல்மரு
 ந்தாகிய அருளுசலேசரை வணங்கென்றுசொல்ல, அவ்வரசனுப்பம்பி
 யையொத்த யானைகளையும், வேசமாய்த்தாவுகின்ற குதிகைகளையும்,
 நல்ல இரத்தினங்களா ளிரைக்கப்பட்டிருக்கும் சிவிகைகளையும், தோ
 களையும் சந்தனகுழம்பைப் பூசுகின்ற ஸ்தனங்களையுடையபெண்கள
 யும் பொற்பிரகாசம் பொருந்திய அக்கோயிலுக்கு முன்காணிக்கை
 யாகக் கொடுத்துவிட்டான் எ-று. கக

பன்னருமர்த்தப் பூசனைபுரிந்தான் பரதனுமவற்கருள் புரிந்தான்
 இன்னரமொழியான் விருப்பினு ளடைந்த கிலேசவானரமுதமொழிந்
 தான், நன்னயமுடும்பெற்றியையு நாடணந்தா னுதலாலரன்பொருள
 கவர, உன்னியபாவம் பதின்மடங்கரும்பொன் னுதவின்றறவிருமெ
 ன்றுரைத்தான்.

இ-ள். பிரதத்தராசன் சுவாமிக்கு சொல்லுதற்கரிய அனர்த்தம் அருமையான பூரைகள்செய்ய அப்பொழுது சுவாமியும் அவ்வரசனுக்கு க்கிருபைசெய்தார் வீணைபிணிசைபோலும் வார்த்தையுடைய பெண்மேற்கொண்ட ஆசையினுடைந்த துன்பம்பொருந்தியகுரங்கு முகத்தையொழித்தான், நல்லமானிடமுகத்தையடைந்து அவ்வரசன்தன்னுடைய நாட்டுக்குப்போய்ச் சேர்ந்தான் ஆகையாலே அருணாலேசருடையபொருளைத்திருடரினத்ததை லுண்டாகியபாவம் அப்பொருளுக்கும் பதின்மடங்கு திரவியங்கொடுத்தால் தீருவென்று சொன்னான் பிரமன். எ-று. ௧௨

அறுசீர்க் கழிநெடிலாகிரிய விருத்தம்.

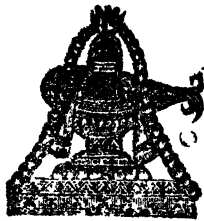
மாதவணையருணகிரிவளம்துசா ினனத்திருவாய்மலர்ந்தானந்தப், போதனையங்கடிபணிந்துள் போதனையான்மகிழ்ந்தனயிப்புவிபின்மீதே, கோதமுடனறிந்துசெய்தபுவந்தவிருங்கதைபின்புங் கூறுகென்றான், மூதறிவாயினொலு முகத்தினுமாயிரமுகமாய் மொழியலுற்றான்.

இ-ள். மகத்தாகியதவத்தையுடைய சனகரிவியே அருணா சலத்தினதுவளம் இதுதானென்று சொன்னான் அப்பிரமனை அவ்விடத்தில் சனகரிவி வந்தனஞ்செய்து உம்முடைய போதனையினாலே ஆனந்தமடைந்தேன் இவ்வுலகத்தில் குற்றமாக அறிந்துசெய்தபாவம் நீங்கும்படியானகதையையும் அருள்செய்ய வேண்டுமெனப் பேரறிவுகொண்ட பிரமன், தம்முடையவாய்நான்கும் ஆபிரம்வாயாகச், சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. ௧௩

பதினென்றாவது,

பிரதத்தராசன் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

௨

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது.

பாவந்தீர்த்த சரூக்கம்.

கவிவிருத்தம்.

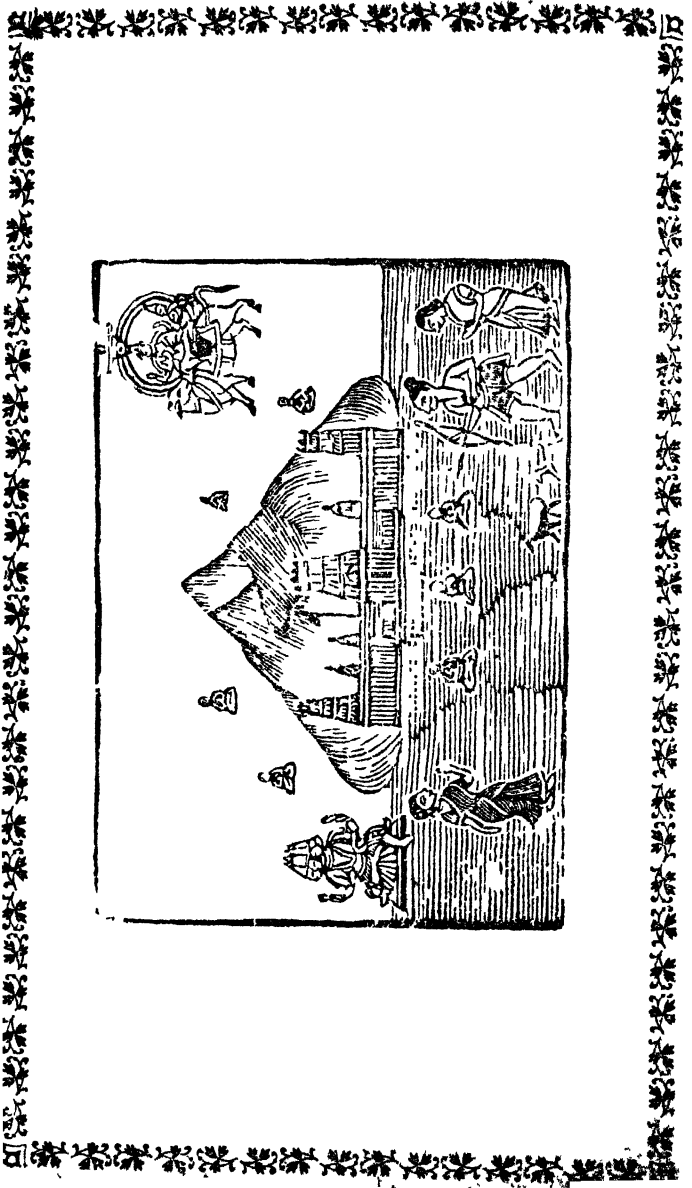
வாக்கினால்வடி வினால் மனத்தினால்பவங்
 தாக்கினாரருணைமா சபிலேபோக்தின
 வீக்கினாரென்பது நிகழ்த்தினார்மறை
 தாக்கினான்சிலகதை செப்பலாயினார்.

இ-ள். வாக்கினாலும் தேகத்தினாலும் மனத்தினாலும் துர்விஷயங்
 களைச்சொல்லியும், செய்தும், நினைத்தும், பாவத்தைபடைந்தவர்கள்
 திருவண்ணாமலைபைத் தரிசனஞ்செய்தால் அப்பொழுதேதங்கள்பால
 த்தைதீர்க்குவார்கள் என்றுசொல்லி நான்சுவேதங்களைபுந்தன்னிடத்தி
 லுடையபிரமன் சிலகதையைச் சொல்லத்தொடங்கினான். ௭-று.

அறுசிக்கழிநெடி வாசிரிய விருத்தம்.

எம்பெரியசபையிடத்தி லிருநான்கு வகைகளும்வந்திருந்தார்மு
 ன்னே, தம்பெரிய தவத்தினையும் புகழினையும் வியந்துரைத்த கைமை
 கோக்கிக், சும்பமுனிமுதலானோ ரிடையிலுமைவியந்துரைத்த கொடு
 மையாளே, அம்புவிபிலிழைத்த தவமனைத்தினையு மவமாக்கியகற்
 மென்றேன்.

இ-ள். என்னுடைய பெரியசபையினிடத்தில் அஷ்டவகைகளும்
 முன்னொரு காலத்தில் வந்திருந்தார்கள், அப்போது அவர்கள் தங்
 களுடைய தவத்தின் பெருமையும், அதனால் வந்த தீர்த்தியையும்

கொண்டாடிச் சந்தேகாவித்தார்கள். அதைப்பார்த்து அசத்தியிமுதலானரிஷிகள் மத்தியிலே உங்களை நீங்களே புகழ்ந்து சொல்லிய கர்வத்தினால் அக்குற்றம் பூயியில்செய்ததவமெல்லாம அவமாகர்செய்து விடுமென்று சொன்னேன். எ-று. ௨

உற்றபெருந் தவத்திண்புந் தமரறத்தினலத்திண்பு முறைததமேரு, மற்றொருவர் தமையிசுழந்த வருகதுயரக்கடன்முற்கி மறிவ்ரெனறேன், சிற்றறிவாகியவசுக்களைவருமே ரிங்கியது தீர்ந்தகாலஞ்சொற்றருளுகெனவுரைத்தாரரனருளாற் றருபுங்க யெய்தானெவ்வே.

இ-ள். பெருமைவாய்ததம்மடைய தவத்தையும் ரெய்ததமும் தையும் சொன்னவர்களும் மற்றொருவரைபுகழ்ந்து பாயினவர்களும் துக்கமுத்திரத்தில் முழுக்கிற்பட்டுக் கிடப்பாடங்களென்றேன் சிற்றறிவுடைய அஷ்டவசுக்களும் அவ்வார்த்தைகேட்டுக்கொடி இசாயம்எசு கரலத்தில்தீர்தும் அருள்செய்யவேண்டிமென்றுகேட்டார்கள்பரமசிவன் இருபை உங்களுக்கு என்றைக்குக்கொடைகருமோ அன்றைக்குத்தீருமென்றேன். எ-று. ௩

சொல்லுததும் வசுக்களெலாமெனையசன்று ரெட்டகங்கைத்துறைபிலேகி, எல்லையிலா நெடுங்கால மறையைநீனத் தாயிசவ பியற்றினர்கள், வல்லிபங்க னொருநாளின் மறவெடமே லடைந்து தவம் வரவே தென்றான், அல்லிமல ரவனெடுத்த கொடுஞ்சாபக் கடலிலெடுத்தருளுமென்றார்.

இ-ள். அப்படி சொன்னவுடன் வசுக்களெல்லாரும் எச்சமயையெய்தி நெடுதூரஞ்செல்லுகின்ற கசகாநதியின் துறைபிட்டுப்பாரி அளவிலலாக்காலம பரமசிவனை நினைத்து அரிதாகியதவத்தாத் செய்தார்கள் பார்வதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக்கொட்ட அபாயாபிபு நரநாந்இளைமையான ரிஷபவாகனத்திலேழந்த நூரிவரதாரமங்களுக்குக்கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்றுகேட்டுஅருளு செய்தார். அவவசுக்கள் இதழிண்புடையதாமரைமலரிடிருக்கின்ற பிரமங்கொடுத்த கொடிய சாபமாகிய கடலினின்றும் எங்களை யெடுத்தாராவேண்டுமென்றார். எ-று. ௪

கருணைமுகின் முகமலர்ந்து வசுக்களு ஹமதுபவய் கடக்கவேண்டில், தரணியிலேயொருசகர தலைசசரமென்றிலங்குமாதந் தலத்தின்மீதே, அருணகிரியெனுமலையாபிருக்குமர்த்தப்பதியணுகி யசலஞ்சுழந்த, வருணதிசைதொடங்கியெய்தும் திசைககினு நிருவதவரிற்றுமென்றார்.

இ-ள். கிருபாவநுஷம் பொழிவின்ற மேகமாகியபரமசிவன் திரு முகமலர்ந்து அந்தவசுக்களைப்பார்த்து உங்களுடைய பாவத்தைநீங்கள் கடக்கவேண்டினால், பூநீயில் தலேச்சரமென்று ஒருதிவ்யதலம்விளங்குகின்றது அத்தலத்தில் அருணாசலமென்று ஒருமலையுண்டு அத்தலத்தையடைந்து அம்மலையைச்சூழ்ந்தகிழக்குத்திக்குடொடங்கிஎட்டுத்திக்குகளிலுமிருந்து தவம்செய்யுங்களைன்றருளிச்செய்தார். எ-று.

அன்னவயலருணையிற் சீரரியதவமியற்றிடுமவ்வளவேயுங்கள், முன்னரயிற்கிரியுமெட்டுமுகமாகவிளங்கிட்டமூர்த்தியாகு, மன்னமுங்களரும்பவமுந் தவிருமெனவுரைத்துவெள்ளிமலையிற்சேர்ந்தான், தன்னையடைந்தவர்களுளார் தனைப்போலவிருக்கவரந்தருகுவானே.

இ-ள். அன்னப்பறவைகள் தங்கியவயல்கூழ்ந்த அருணாசலத்தலத்திற்குப்போய்நீங்கள் அரியதவத்தைச்செய்யுங்கள், அப்படிச்செய்தவளவிலேஅக்கினிரொருபமாய்விளங்கியஒப்பற்ற அம்மலையங்களுக்கு முன்காட்சிகொடுக்கும்அப்போது நீலைபெற்றஉங்களுடையபாவமும் நீங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்துகைலாயத்திற்கெழுந்தருளிநூர் தம்மிடத்திலடைந்தவர்கள்எல்லாரையுநதம்மைப்போல் உருவத்தையடைந்திருக்க வரமருளிச்செய்யும் பரமசிவன். எ-று.

முந்தவசுரரையுமவர் புக்கிரணையு மெரித்தபிரான் மொழிந்தவாரே, அந்தவசுரனைவருஞ்சென்றருணையிலேயரியதவமியற்றினூர்க, விந்தவசுமதிதழைக்க வழற்கிரியெட்டுருவாகியிருந்தசுநங்கே, தந்தவசுநிலைபுகழ்ந்த கொடுஞ்சாபக்கிரிகளைல்லார் தள்ளினூர்கள்.

இ-ள். முன்பு அசுரர்களுயும் அவர்கள் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருந்த திரிபுரங்களுயும், நகைத்தெரித்தசுவாமிய அருளிச்செய்த பிரகாசமே இவ்வெட்டு வசுக்களும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையான தவம்செய்தார்கள் இப்பூமிதழைக்கும்படிஅக்கினிமலைஎட்டுமுகமாய்விளங்கியிருந்தது முன்னேதங்களுடைய தவத்தைப்புகழ்ந்துசொல்லியதனால்வந்த கொடியசாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைத்தாண்டிவிட்டார்கள் அவ்விடத்தில். எ-று.

பூதலஞ்சூழ் திசைகளெல்லாமிருந்திட்ட மூர்த்தினைப் பூசித்தார்க, ளாதலினூற்பழயபலி நமதுபதவிக்களையடைந்தருள்பெற்றாராக, னேதமறும்படிக்கரிய மறைபயவெனட்டுருவாகியிருந்தபோதுஞ்சிதரனும்தவங்கிரமத்துடனறியான் முடியெனக்குத்திரிந்ததின்றே.

இ-ள். அம்மலையைச்சூழ்ந்த யெட்டுத்திக்குகளிலுமிருந்து வசுக்கள் அஷ்டமூர்த்தமாகியசுவாமியைப்பூசித்தபடியினாலே பழயபடியே தம் பதவினைப்பெற்றுக்கொண்டு சுவாபிகிருபையும் பெற்றார்கள் குற்றம் நீங்கும்படி அருமையான வேதப்பொருளாகிய அச்சுவாமியே அறியாமறபோலா எனக்கும் முடிதெரியவில்லை. எ-று.

சண்முகனை யளித்தவைந்து முகத்தவனெண்வரக்கள் செயுந்த வத்தினிலே, எண்முகமா யிருந்ததுகண்டொரு முகமாயிழையலர்வாழ்ந்தெறித்தாரென்று, தண்முகனான் குடையபிரான் சனகமுனிக் குரைத்தருளச்சயிலத்தூடே, பண்முகயா ழுனையமொழித் திலோர்த்தமைசேர் கதையினுமே பகரலுற்றான்.

இ-ள். சப்பிரமணியரைப்பெற்ற பரமசிவன் எட்டு வசக்களுஞ் செய்த தபோபலத்தினிலே எட்டுமுகமா யிருந்ததைப்பார்த்துத் தேவரீர்கருணைபொருத்திய நான்குமுகங்களை யுடையபிரமன்சுகாரிஷிக் குச்சொல்லி அநுப்பிரிசின்ற அத்திருமலையில் பாழின்இசைபோன்ற சொல்லையுடைய திலோர்த்தமை கதையையும் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.

கலிவிருத்தம்.

தேவர்கோண்முன்னமென்னிடத்திற்சேர்த்துதன்
பாவம்தீர்ப்பெரும்பதவிவெண்டியே
யாவநுமநுந்தவடியற்றிநாரதந்
காவதுசெய்யென்றரைந்துபோயினான்.

இ-ள். பிரமன்சொல்லுவான் இந்திரன்முன்னே என்னிடத்தில் வந்து தன்னுடைய பரிசுத்தமான பதவியைச் சிந்தித்தெல்லாரு மருமையான தவத்தைச்செய்கிறார்கள அத்தவம் நிறைவேறாதபடி ஏதாவது ஒருவிக்கினம்செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனான்.

இந்திரன்போனபின்னியக்கமங்கையை
யந்தரமங்கையராவநாட்டவர்
சுந்தரக்கடற்புவித்தோகைமாந்தரை
சுந்தரமுலைச்சியரழகுவாரியே.

இ-ள். இந்திரன்போனபிறகு இயக்கலோகத்து பெண்கள் தேவலோகத்துப்பெண்கள் நாகலோகத்துப்பெண்கள் அழகமைந்த கடல்குழந்த பூலோகத்திலுள்ள பெண்கள் மந்தரகிரிபோன்ற முலைகளை யுடையவரையரமகளிர்இவர்களுடைய அழகுஎடுத்துக்கொண்டு எ-று.

குத்தமின்றி திலோர்த்தமையெனும்வஞ்சியை
யு குத்தனவலிநன்மதியையோட்டினன்
மிகுத்ததோர்விஞ்சையிற்புலியின்வேட்டுவ
னகத்துடலழித்துட லளிப்பதென்னவே.

இ-ள். குளகிதன்னிடத்திலுள்ள ஒருசாமர்த்திய விசேடத்தினு லேபமுவின உடலைக்கெடுத்ததற்கு வேறொரு தேகத்தைக் கொடுப்ப துபோலத் திலோர்த்தமையென்னும்பெண்ணை உண்டாக்கினான் அப்பொழுதே அவள்மேற்கொண்ட ஆசையாள்ளன்னுடைய வல்லமை

பையிழந்தேன் ஞானத்திற் செல்லுகின்ற என்னுடைய புத்தியைப் பூர்த்திவிட்டேன். எ-று. கஉ

மன்மதன்கணையினன் மயங்கிடுவாயென்பன்
நன்மையையறிநூநான் தனக்குத்தாகையென்
றென்மனம்பொருநிலா தெனதுகையுறன்
முன்பினினைநீக்கான் முடிமுந்தேடினான்.

இ-ள் மன்மதனுடைய பாணத்தினாலே மயக்கமடைந்துவாடுகின்ற என்னுடைய மயல்பையறிந்து நான் தனக்குத் தாகையென்று என்கருத்துக்கு ஒவ்வாசவளாகியும், நான் பிடிச்சும்பேபாதுண்கைக்ககப்படாசவளாகியும், எனக்கு முன்னின்றும் ஓரிடத்தில் தானறியாதபடி ஒளித்துக்கொள்ள நான்குபக்கங்களிலும் அவனைத் தேடினேன். எ-று. கங

அறுசீர்க்கழுவெடில் ஆசிரியவீருத்தம்.

கன்னிமாணசசென்றள் கலையதாய்த் தொடர்ந்தேன்பேட்டு, வன்னியாய் பறந்தாள்சேவல் வரவமாய்த் தொடர்ந்தேன்மங்கை பின்னையோர் கதிபுக்காணன் பிறங்கலாமருணைநாதன், நன்னையேதூரக்கண்டான் சரணமென்றுரைத்துச்சாரந்தான்.

இ-ள். அப்படிநான்தேடி அவனைக்கண்டுபிடிக்கும்போது பிடிப்பதற்குமுன்னே பெண்மாறாகி ஓடினாள் நான்கலைமாணசத் தொடர்ந்தேன் அதன்மீன் பெண்களிபாய்ப்பறந்தாள், நான் ஆன்கிளியாய்ப்பறந்து தொடர்ந்தேன் அத்திலொர்த்தமை பிறகுஎன்கையி லகப்படாம விருககிறதற்கு வேறொருவதியுங் காணாமல் வருகதுமபோது மலையுருவாகிய அருணாசலேசரைச் சிறிதுதூரத்திற்கண்டு நீரேதஞ்ச மென்று சொல்லி அடைந்தான். எ-று. கச

மாயமால்விடையின்பாசர் வடிவிலாவிடையின்பாகர்
காயழலானமெய்யர் கானகத்தாடுமையர்
ஆபுமாரணத்தின்சோதி யடைக்கலமென்றையன்
சேசிளமயிலப்போலத் திருச்செவ்சாற்றினோ.

இ-ள். மாயஞ்செய்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் வருகின்றவரேதோற்றாத இடையினையுடையபார்வதியைப் பாகத்தில்வைத்துக்கொண்டிருப்பவரே சங்க்கும் அக்கினிவடிவமானவரே திருவாலங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவாமியே ஆராய்த்து தேடுகிற வேதத்தைபுடைய சோதியே நாளடைக்கல மென்று சகலரையும் ஆளுகின்ற பரமசிவன் திருச்செவியிற் சொல்லும்படி குழந்தையினிளமையாகிய குசலைசொல்லப்போலச்சொன்னான். எ-று. கரு

முருகலர்குழலிடைள் முறையிடுமுறைக்கென்னையன்
திருநுருவின் துந்தூய செவிகளாயிருந்தபோது.

விரைவின்மால்வரையைக்கீறி வேட்டுவனாகிராலு
சு நுதிபுளு மலிபாகத் தோன்றினன்றேரகைபாகன்

இ-ள். வாரணையமைந்த புட்பமாலையை யணிந்த கூந்தலையுடைய
திலோர்த்தமை முறையிடுதலுக்கு என்சுவாமி அழகியஉருவமெல்லா
ம்செவிகளானபி ருத்தன அதனுலச்சீக்கிரத்தில் மலையைக்கீறி அகினின்
றும் தாம்வேடவடிவமாகவும், பார்வதி வேடிச்சிவடிவமாகவும் நாலு
வேதங்களும்காய்களாகவும் தோன்றினார்பார்வதிபை இடதுபாகத்தி
ல்வைத்துக்கொண்ட பரமசிவரை. எ-று. கசு

சூடகச்செங்கைபாகன் சிலையொடுதோன்றும்போதில்
வாடியமருங் துலாண்மேல் மயக்கமும்வருத்தந்தீர்த்தே
நாடியபெருமானம்மை முனியுமென்றஞ்சித்தாழ்ந்தேன்
வேடனைப்பறவைகண்டால் வெருவுமோவெருவுறேர

இ-ள். வலையலை யணிந்த கைபையுடைய பார்வதியை ஒருபக்கத்தி
ல்வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவன் வேடனாகி வில்லைக்கையிலேந்
திக்கொண்டு தோன்றியபோது, முன்னேரடனஞ்செய்த சுவாமிஎன்
னைக் கோபித்துக்கொள்வாரென்று பயந்து வளைகின்ற இடுப்பினையு
டைய திலோர்த்தமை மேலுண்டாகிய மையலையும் அகனாலுண்டாகி
யவருத்தத்தையுந்தீர்த்து அச்சுவாமியை வணங்கினேன் வேடனைப்ப
றவைகண்டால் பயப்படுமோ பயப்படாதோ. எ-று. கஎ

வெற்பொணமுலையாடன்னை விதித்துநீவிரும்புந்திமை
கற்பகோடியினுந்தீரா தாயினுங்கண்ணையாமிக்
தற்பரமலகண்டாயே யாதலாற்றவித்தோம்போவென்
றற்புதனமொழிந்துமீளப் புகுத்தனனருணைவெற்பில்

இ-ள். மலைக்குநீகராகிய தனத்தையுடையதிலோர்த்தமையைப் ப
டைத்து நீதியேவிரும்புதலாலுண்டாகிய பாவம் கற்பகோடிகாலத்தி
லுந்தீர்த்தமாட்டாது, ஆனாலும் அருளுருவமாகியும் தாமேபரமாகியும்
எள்ள இமமலையைதரிசித்தாயாதலால், அப்படிப்பட்டபாவம் தீர்த்து
விட்டோம் உன்னிடத்திற்குப்போவென்று திருவாய்மலர்ந்து அம்ம
லைக்குள் சுவாமிமறைந்துவிட்டார். எ-று. கஅ

கலிவிருத்தர்.

தன்னைபறியாமல்வினை சாருமுடறாணுச்
தென்னருணைசேரிலது தீருவதுதிண்ண
மின்னல்வினையற்றதனி லெண்ணியதுபெற்றார்
முன்னமுளவென்றயன் முனிக்குமொழிகின்றான்.

இ-ள். ஒருவனுக்கு புத்தியூருவமாக வந்தபாவம்அவன் அழகு
பொருந்திய யருணைசலத்தையடைந்தால்நீரும்அதுரிச்சயமே முற்கா
லத்திலும் அநேகர்களுக்கருடைய வினையைநீக்கி அத்தலத்தில் நாங்கள்
வினைத்தவரம் பெற்றுக்கொண்டார்களென்று பிரமன்சனகரிஷிக்குஒ
ருகதைசொல்லுகின்றான். எ-று. கக

கற்பமுடிவாகு நிருள் பெயர்ந்துபுலர்காலத்
 தற்பவிருணின்றதமன் னாளிரையினிலே
 சொற்பறவைமாயனுண ராதுதுபில்கொள்ளச்
 சிற்பரமயோகியர்கள் செம்மலைநினைத்தார்

இ-ள். முற்காலத்தில் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினால் கற்பகாலம் முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரமீங்கி வெளிச்சமுண்டாகிற காலத்தில் அவ்வந்தகாரத்திற் கொஞ்சம் சின்ற அக்காலத்தில் இதனை யறிபாமல் விஷ்ணுசமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்துக் கொண்டிருக்க மேன்மையான சின்மயமாகிய போகியர்கள் பரமசிவனை நினைத்தார்கள். எ-று. உய

அத்தனடியார்கடம தாணவமறுக்குஞ்
 சத்தனமுலானதொரு சோதிவடிவரேனோ
 னெத்தலமுமெத்திசையு மெங்கும்வெளியானோ
 னுயத்தவபாறிதம்மினுள வாயுவுலகெல்லாம்.

இ-ள். எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் பிரகாவாகியும் தமதடியார்களுடைய ஆணவமலத்தைக்கெடுக்கின்ற பரிசுத்தராகியுயிரிநுக்கும் பரமசிவன் நெருப்புமாகிய ஒருசோதிருபத்தை யடைந்தார் எத்தலங்களிலும் எத்தகைகளுளிலும் மற்றமல்விடங்களிலும் ஆகாயமேதமக்குருவாகிய அச்சவாயி அப்போதுசுந்திய பொறிகளாலே உலகமெல்லாம் உண்டாயின. எ-று. உக

ஊழிமுடிவாபிருள் புலர்ந்துமுணரா தே
 யாழி விசையிற்றுயிலு மச்சுதனையெய்தி
 ாழியெனயோகிய ரெழுப்புசலுமாயன்
 பாழியிலுசின்றதி பயத்துடனெழுந்தான்.

இ-ள். ஊழிகாலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரமீங்கியும் அறி யாமல் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்யவும் விஷ்ணுவினிடத்தில் வந்து வாழியென்று சொல்லி யோகியர்கள் எழுப்புகலும் அவ்விஷ்ணுசர்ப பசயனத்தினின்றும் அதிகபயத்துடனெழுந்திருந்தார். எ-று. உஉ

வையகமளிக்கமல ரோணையுகவாதே
 பையரவிண்மிக்கதுபில் கொண்டபரிசாலே
 வெய்யபுள்வினைத்தொழில் விளைத்தனனென்னத்தன்
 றையுணர்வமஞ்சியென தையனைநினைந்தான்.

இ-ள். உலகமுண்டாகும்பொருட்டு பிரமனைசிருஷ்டிக்காயல்படத் தையுடையபரம்பின்மேல் நித்திரைசெய்த தன்மைபினாலேவெம்மையாகிய தீவினையைச்சம்பாதித்துக் கொண்டேனென்று ஐம்பொறிக ளுர்தங்கியென்னுடைய ஆண்டவனாகியசுவாமியைநினைத்தார். எ-று.

அன்பர்கருசிற்கடுமை யாயெதிருவந்தே
 துன்பையகல்விக்குமது தூததொழியிலானுள
 வன்படிகவெற்புபிசை மன்னுசுடர்போல
 மின்படருமீமணியுடன் வெள்ளீடையில்வந்தான்.

இ-ள். அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்தில்தானே அவர்களுக்கு எதிராகத்தோன்றித் துன்பங்களை நீக்குவதே தமக்குப் பரிசுத்தமாகிய தொழிலாகக்கொண்ட பரமசிவன் வன்மையாகிய படிக்கமலை யின்மேல் விளங்கும் சோதிபோல் வெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் மின்போன்ற நிரத்தோடும் எழுந்தருளிவந்தார் எ-று. உச

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்தே
யருக்கியமுதற்புரி யருச்சீனயினிலே
யுருக்கியென்விளைத்தொட ரொருத்தனிபென்று
னெருக்கணி துவானிவை யெடுத்தொழுகின்றான்.

இ-ள். அப்படி பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளி வந்தவுடனே விஷ்ணு சீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக் கமலங்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியகிர்பையைப்புகழ்ந்து அவருக்கு அர்க்கியமுதலிய பூசைகளினிலே சுவாமிபிணுடைய திருவுள்ளத்தை இளசுச்செய்து எனக்கு நித்திரையினால் வந்தவினையைநீக்கி அருள் செய்ய வேண்டுமென்று எருக்கம்பூமலையைத் சரிக்கும் சுவாமி இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினான் எ-று. அர்க்கியம் முதலாயின் என்பன அர்க்கியம், பாத்தியம் ஆசமனமாம். உரு

வாசிமதமேமுதன் மகம்பலரெய்தாலும்
பாதமகலாதவினை பந்துதலாலெண்ணித்
தேசமிதுதென்றிசை செறிந்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போகுமுனையென்றுள்.

இ-ள். ஒருவன் தனக்குண்டான வினையை நீக்கும்படி நினைத்து அஸ்வமேதமுதலிய பலயாகங்களைச் செய்தாலும் அது பாகாது ஆகையினிலே சோதிமயமாகிய தெற்குத்திசையில் விளங்கும் அருணா சலத்திற்குப்போய் பூசைசெய்தால் உன்னைவிட்டு வினைபோம்என்று பரமசிவனார் எ-று. உச

நாறுபொழிலகநகரு நாழும்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணதாசால்
நீறுபுனைவோர்க ணீவிர்பலதொண்ணூற்
றுறுபிரமாவதி லருச்சீனபுரித்தீர்

இ-ள். வாசுணியுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த அவ்வருணாசலத்திற்கும் எனக்கும் வடிவம்ஒன்றுதான் பேதமன்று அதனுடையபெருமைபை வேதங்களும் அறியமாட்டா விபூதியை முக்கியமாகத் தரிக்கும் யோகியர்களும் விட்டுணுக்களாசிய நீங்கள்பலரும்தொண்ணூற்றுறு பிரமர்களும் அத்தலத்தினில் பூசைசெய்தீர்களா எ-று. உச

முற்றிழையுரோகிணியு முலைக்கிடையின்மூழ்கா
மற்றவிருபத்தறுவர் வாழ்வையுமறந்தான்
கற்றைமதிதக்கனுடல் கன்றுறசபித்தான்
அற்றமதியப்பதியி லத்துயரொழித்தான்.

இ-ள். சந்திரனன்றாக வேலைதீர்த்த ஆபரணங்களை யுடைய உரே கிணி தனங்களின் போகத்தைவிரும்பி மற்ற இருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளை யு மற்றதுவிட அசைமுன்னசொன்ன இருப, தேழுபெண்களுக்கு சூர் தந்தையாகிய தககன்கேள்விப்பட்டு எல்லா நாயகிகளிடத்தும் விருப்பம்வையாமல் ஒருத்தியின்மேல்மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுட்க்குன்றிப் போகக்கடவதென்று சபித்தான், அச்சாபத்தை யடைந்தசந்திரன் அவ்வருணாசலத்தில் வந்து அத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான் எ-று. ௨௨

நினைப்பளவின்முத்திரை நீணகரமுற்றே
மனக்குறைதவித்திடுதி பென்றிறைமறைந்தா
என்றகிரியைநாடியரி யத்திரைபிண்ணாசிச
சுனைக்கமலவாசமிரு சோணகிரிகண்டான்.

இ-ள். நினைத்தமாதிரத்தில் முத்திரையைக்கொடுக்கும் அருணாசலமென்றும் அத்தலைத்திருப்போய் மனக்குறையை நீக்கிக் கொள்ளொன்று சுவாமியாரைந்தார். விட்டுணு அககினிவடிவமாகிய மலைபுத்தியானஞ்செய்து அதுவிளங்குந் தென்றிசையைடைந்து சுனையிலிருக்கும் தாமரைப்பூவின் வாசனைமிகுந்த அத்தலைத்தைக் கண்டார் எ-று. ௨௩

சசர்வடிவானமலை கண்டினிதிரைஞ்சித்
தேசமிசூரன்னகர் சொரிந்துமகிழ்வாகி
வாசவந்தடத்திடை படிந்துவலமாகிப
பூசனைபுரிந்துவினை டோயமலலானான்.

இ-ள். மலைவடிவமாகிய சுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடு பரிந்து ஒளியமர்ந்தஅத்தலைத்திருப்போய்ச் சந்திரனாழ்வமடைந்து ஆஜிந்திரதீர்த்தத்தில் முழுகிக்கிரிப்பிரதக்ஷணம்வந்து பூசைசெய்துக்கொண்டு வரத்தமமுடைய வினைநீங்கி விட்டுணுபரிசுத்தானான் எ-று. ௨௪

மேகியகருணைப்பதியின் நிகப்புசமுமாயன்
பாவமகல்வித்திடு பலத்திணையுரைத்துத்
தாவிவுமைபாகமுறை சோணகிரிநாத
னாவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முகனுவார்ப்பான்.

இ-ள். மிகுந்த புகழையுடையவிஷ்ணு அருணாசலத்துக்குப்போய் தம்முடையபாவத்தைநீக்கி அவர் அடைந்த பலனைப்பிரமலி சனநரிஷிக்குச்சொல்லிப் பார்வதி ஒருபுரத்தில் வாசஞ்செய்தின்ற அருணாசலேசர் புறகுபூணியினாலே அடைந்த சந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லித் தொடங்கினான் எ-று. ௨௫

பன்னிரண்டாவது.

பாவந்தீர்த்தசருக்கம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது.

புளகாதிபன் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

உறுவுபலவேறுபுனை புளகனெனுமோரசர னொருபொழுதுநாவி வடிவா, மருணைகிரிமீதுலவி யரிபுழுதேசிரிய திகபலமாயவனியோர், வெருமவிமையோர்முனிவ ரொருவரொழியாதழிபு வினைபுரிசை யாயலவசெலாங், கருணைமலை போல்மைய மலைமலைபாகருரை கயிலைமலைமேனிமொழிவார்.

இ-ள், நினைத்தபடிவெவ்வேறே உருவங்களைபெடுத்துக் கொள்ள வல்லமைபுள்ள புளகனென்னும் ஓரசரன் ஒருநாள்புழுஞ்சுனை உருவ மடைந்து வெவ்விபதிற்றதையுடைய அம்மலையின்மேல் உலாவிக்கொண்டு புழுசைச் சிதறியபடியால், சுவாமியினால் அதிகபலம்பெற்றும்பூ மிபி லுள்ளவர்கள்பயப்படவும், தேவர்கள் முனிவர்களெல்லாரும் துன்பப்படவுவும், தற்கிருத்தியம் செய்வதனாலே அவர்களெல்லாம்இடய பருவதாஜனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதியை ஒருபாகத்தில் வைத்தருளியகருணைமலைபோன்ற பரமகிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கைலாயகிரிக்குப்போய்ச் சொல்லுவார்கள். எ-று. க

புளகனெனு மோரசரர் மிருகவடிவாகிவதை புரியவுலகேழுமுறைபோய், வினை ஆயசமாயினர்க ளெனவுரைசெய்தாநவர்கள் விமலன வரோடுபுகல்வா, சனவின் மணமானபுழு வருணகிரிமீதுதவி யதிகமல

கூடிய மருவின, நெளிதிலழியாதவனு மினியகதியேறருமைபிடரலையி லேறவிடுவோம்.

இ-ள். புளகனென்னும் ஒரு அரசன் புழுகுபூனைவடிவங்கொண்டு ஓழுலகங்களிலும்முறையேபுகுந்து சீவராசிகளையும் வதைசெய்ய. அத னால் எல்லாரும் துன்பமடைந்தார்களென்று வந்தவர்கள் சொல்லிக் கொள்ளப் பரமசிவன் அவர்களோடு திருவாய்மலர்ந்தருளுவார், மண ம்வீசும் அளவில்லாத புழுகைநமதுருவாகிய அருணாசலத்திற்கிதழிய தனால் அதிகபலம் அடைந்திருக்கிறான், அப்படிப்பட்டவன் எளிதில் அழியமாட்டான், ஆனபடினாலே அவனைமோட்சத்தில் அடைவித்து உங்களை துக்கசமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற்றுவோம், எ-று. உ

மேவுமெனவோதியரு னோடுபுளகாதிபனை வேதமுதல் கூவியவு னை, நாவிலடிவாகியவு நாவிலிழிவாயென்று நாவிலடிவான்மொழிகுவா ன், பாவையொருபாகரரு னாலயபுராதன பராபரவிவேலாசனருளா ல், ஏவளெளியேன்மொழிபு மாறுதவனேனிறைவ னீரடியின்மீதுதொ ழுதே.

இ-ள். நீங்கள் உங்களிடத்திற்போய்ச் சேருங்களென்று விடை கொடுத்தருளி மிக்கக்கிருபையோடு புளகனென்னும் அவ்வரசனவே தமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அகரானே புழுகுபூனை வடிவங் கொண்ட உன்பிராணனை கிடென்று சொல்லிய அளவில் அவ்வரச னன் சொல்லுவான் பார்வதியை யொருபாகத்திற் கொண்டருளி யவரே கிருபைக்கு இடமா யிருக்கின்றவரே பழமை யானவரே நெற்றிக் கண்ணுபுடையவரே உமக்குஏவல் செய்தற்குறிய யெளியேன் கேட்டுக் கொள்ளுகிற வரங்கொடுத்தருளு மென்று சுவா மி இரண்டு திருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ் செய்து சொல்லுவான். எ-று. 15-

எனதுகிளையாடிருக துனதுதிருமேனிபுகவீனிய புழுகாதியொ ருபேர், பினையவெனவேபரவி யுயிர்விடலு நாவிகதி புதுதவிரையோ னருளிணன், மனமுருகியோமுனிவ ரிமையவர்கண்மாளிடர்க்கை மதி முடியின்மேலனியவே, அனவரதமான்மழுவு மிமசலமுமாலயமதருவி யெனவே பெருகுமே.

இ-ள். நானெடுத்த உருவமாகிய புழுகுபூனையின்மரபினால் உண் டாகின்றபுழுகு உம்முடைய திருமேனி ஏற்றுக்கொள்ளவும் அதனால் புழுகுணியிறைவென்று ஒருநாத்தை நீர் தரித்துக்கொள்ளவும், அ ருள்செய்யவேண்டுமென்று வணங்கி நாவியுயிர் விட்டவுடனே. அ-று

வசரன் கதிசேரும்படி சுவாமியனுக்கிரகஞ்செய்தார் அப்படி அவனை இரட்சித்ததும்கண்டு முனிவர்களும் தேவர்களும் மனிதர்களும் மன வருத்தமடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமிகரத்தில் புழுசூகாப்புச்சாத்த, எப்போது அப்புழுசூகரைந்து பனிநீரோடு சுவாமி ஆலயம் அருவியையுடையதாகப் பெருமீயோடும் எ-று.

புழுசூபனிநீர்களப்பனுவளவதேனுமிறை புனையும்வகையாலு தவினோர், விழிசூளிநாடிபரணினையடி களேபரவி வினவாகள்வீடுபெறுவா, ருழைம நவுபாணியினர் சரிதமிதுவாகுமென வுவுகையுடனே யுரைசெய்தான், மொழியும்லராலயனை முனிவருடனேசனக முனிபு கழுவீனாடு தொழுதான்.

இ-ள். புழுகும்பனிநீரும் கூட்டுவர்கச்சந்தனமுமாகிய இவைகளில் அனுவளவேனும் சுவாமி ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்தவர்களும் கண்கள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமி திருவடிகளை வணங்கி அவர்சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும் மோட்சமடைநசாரர்கள் மாணக்கரத்தில் வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய திவ்வியசரித்திரமீதுவாமென்று சந்தோஷமாய் அப்பிரமன்சொல்ல அப்படி சொல்லிய பிரமனைசனகரிவி முனிவர்களோடு தோத்திரஞ் செய்து வணங்கினான் எ-று.

கலி விருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும் வாழிவாழி யருணைவாழி யருணையான்
கஞ்சமுற்ற சரணம்வாழி கருணைவாழி கருணைபொன்
மஞ்சபெற்ற வானம்வாழி வையம்வாழி வையமேற்
றஞ்சமுற்ற நீரும்வாழி சைவம்வாழி வாழியே.

இ-ள். பாவங்களைப் போக்கக்காரணமான பஞ்சாகூடம் வாழ்க அருணைசலத்தலம்வாழ்க, அருணைசலேசருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகள்வாழ்க, அச்சுவாமி கிருபைவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவருஷம்வாழ்க, பூலோகமவாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகிய திருநீறுவாழ்க, சைவசைமயம்வாழ்க எ-று.

ஞானம்வாழி நன்மைவாழி நாடுராச நீதிசீர்
தானம்வாழி தருமம்வாழி சகலவேத வாகமங்
கானம்வாழி கல்விவாழி கற்றறிந்த கேள்வியன்
பானவேர்கள் வாழியீச னடியர்வாழி வாழியே.

இ-ள். ஞானம்வாழ்க, நன்மைவாழ்க,நாடும் இராசனும் அவனுக்குரிய நீதியும் கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க, தருமம்வாழ்க, உண்

மையாகிய வேதமும் ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, கற்றவித்
தைகளும்வாழ்க, அவைகளைக் கற்றறிந்தும் கேள்விப்பட்டும் யாவரி
டந்தும் அன்பு உண்டானவர்கள்வாழ்க, பரமசிவன் அடியார்கள்
வாழ்க, வாழ்க, எ-று. எ

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

இக்கதை படித்தோர்சேட்டோ ரெழுதினோ ரெழுதிவைத்தோர்
கமைக்கடல்குழந்த விந்தவையக முழுதுங்காத்துத், தக்கசந்தான
போக சவுக்கியர் தழையவாழ்ந்து, திக்கருணைசரன்பாற் சிவபதம்
பெறுவர்தாமே.

இ-ள். இவ்வருணாஜலத்தின் மான்ரியத்தைப் படித்தவர்களும்
கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதிவைத்துக் கொண்டவர்க
ளும், கரியகடல்குழந்த பூமிமுழுதும் காத்துத்தகுந்த புத்திரசம்பத்
தும் போகசௌரியமும் தழைக்கும்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்கும்
ஆதாரமாகிய அருணாசலேசர் கிருபையினால் சிவபதம் அடைவர்
கள் எ-று. அ

பதின்மன்றுவது.

புளகாதிபன் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

அருணாசலபுராணம் மூலமும்-உரையும்,

முற்றிற்று.

புடிர முட்பட சருக்கம் பதினாங்குக்கும்

ஆக திருவிருத்தம்-காசகூ.

திருசிறிறம்பலம்.

இ-ள். அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்தில்தானே அவர்களுக்கு எதிராகத்தோன்றித் துன்பங்களை நீக்குவதே தமக்குப் பரிசுத்தமாகிய தொழிலாகக்கொண்ட பரமசிவன் வன்மையாகிய படிக்கமலை யின்மேல் விளங்கும் சோதிபோல் வெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் மின்போன்ற நிரத்தோடும் எழுந்தருளிவந்தார் எ-று. உச

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்தே
யருக்கியமுதற்புரி யருச்சீனயினுலே
யுருக்கியென்விளைத்தொட ரொருத்தனிபென்று
னெருக்கணி துவானிவை யெடுத்தமொழிகின்றான்.

இ-ள். அப்படி பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளி வந்தவுடனே விஷ்ணு சீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக் கமலங்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியகிருபையைப்புகழ்ந்து அவருக்கு அர்க்கியமுதலிய பூசைகாரினுலே சுவாமிபிணுடைய திருவுள்ளத்தை இளசுச்செய்து எனக்கு நித்திரையினால் வந்தவினையைநீக்கி அருள் செய்ய வேண்டுமென்று எருக்கம்பூமலையைத் சரிக்கும் சுவாமி இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினான் எ-று. அர்க்கியம் முதலாயின் என்பன அர்க்கியம், பாத்தியம் ஆசமனமாம். உரு

வாசிமதமேமுதன் மகம்பலரெய்தாலும்
பாதமகலாதவினை பந்துதலாலெண்ணித்
தேசமிதுதென்றிசை செறிந்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போகுமுனையென்றான்.

இ-ள். ஒருவன் தனக்குண்டான வினையை நீக்கும்படி நினைத்து அஸ்வமேதமுதலிய பலயாகங்களைச் செய்தாலும் அது பாகாது ஆகையினுலே சோதிமயமாகிய தெற்குத்திசையில் விளங்கும் அருணாசலத்திற்குப்போய் பூசைசெய்தால் உன்னைவிட்டு வினைபோம்என்று பரமசிவனார் எ-று. உச

நாறுபொழிலகநகரு நாழும்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணதாசால்
நீறுபுனைவோர்க ணீவிர்பலதொண்ணூற்
றுறுபிரமாவதி லருச்சீனபுரித்தீர்

இ-ள். வாசுணியுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த அவ்வருணாசலத்திற்கும் எனக்கும் வடிவம்ஒன்றுதான் பேதமன்று அதனுடையபெருமைபை வேதங்களும் அறியமாட்டா விபூதியை முக்கியமாகத் தரிக்கும் யோகியர்களும் விட்டுணுக்களாசிய நீங்கள்பலரும்தொண்ணூற்றுறு பிரமர்களும் அத்தலத்தினில் பூசைசெய்தீர்களா எ-று. உச

முற்றிழையுரோகிணியு முலைக்கிடையின்மூழ்கா
மற்றவிருபத்தறுவர் வாழ்வையுமறந்தான்
கற்றைமதிதக்கனுடல் கன்றுறசபித்தான்
அற்றமதியப்பதியி லத்துயரொழித்தான்.

இ-ள். சந்திரன்ருக வேலைதீர்த்த ஆபரணங்களை யுடைய உரே கிணி தனங்களின் போகத்தைவிரும்பி மற்ற இருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளை யு மற்றதுவிட அசைமுன்னசொன்ன இருப, தேழுபெண்களுக்கு சூர் தந்தையாகிய தககன்கேள்விப்பட்டு எல்லா நாயகிகளிடத்தும் விருப்பம்வையாமல் ஒருத்தியின்மேல்மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுட்க்குன்றிப் போகக்கடவதென்று சபித்தான், அச்சாபத்தை யடைந்தசந்திரன் அவ்வருணாசலத்தில் வந்து அத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான் ௭-அ. ௨௨

நினைப்பளவின்முத்திரை நீணகரமுற்றே
மனக்குறைதவித்திடுதி பெனறிமைமறைந்தா
என்றகிரியைநாடியரி யத்திரைபிண்ணாசிச
சுனைக்கமலவாசமிரு சோணகிரிகண்டான்.

இ-ள். நினைத்தமாத் திரத்தில் முத்திரையைக்கொடுக்கும் அருணாசலமென்றும் அத்தலைத்திருப்போய் மனக்குறையை நீக்கிக் கொள்ளொன்று சுவாமியாரைந்தார். விட்டுணு அககினிவடிவமாகிய மலைபுத்தியானஞ்செய்து அதுவிளங்குந் தென்றிசையைடைந்து சுனையிலிருக்கும் தாமரைப்பூவின் வாசனைமிகுந்த அத்தலைத்தைக் கண்டார் ௭-அ. ௨௩

சசர்வடிவானமலை கண்டினிதிரைஞ்சித்
தேசமிசூரன்னகர் சொரிந்துமகிழ்வாகி
வாசவந்தடத்திடை படிந்துவலமாகிப
பூசனைபுரிந்துவினை டோயமலலனான்.

இ-ள். மலைவடிவமாகிய சுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடு பரிந்து ஒளியமர்ந்தஅத்தலைத்திருப்போய்ச் சந்திரனாழ்வமடைந்து ஆஜிந்திரதீர்த்தத்தில் முழுகிக்கிரிப்பிரதக்ஷணம்வந்து பூசைசெய்துக்கொண்டு வரத்தமமுடைய வினைநீங்கி விட்டுணுபரிசுத்தனானான் ௭-அ. ௨௪

மேகியகருணைப்பதியின் நிகப்புசமுமாயன்
பாவமகல்வித்திடு பலத்திணையுரைத்துத்
தாவிவுமைபாகமுறை சோணகிரிநாத
னாவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முகனனுரைப்பான்.

இ-ள். மிகுந்த புகழையுடையவிஷ்ணு அருணாசலத்துக்குப்போய் தம்முடையபாவத்தைநீக்கி அவர் அடைந்த பலனைப்பிரமலி சனநரிஷிக் குச்சொல்லிப் பார்வதி ஒருபுரத்தில் வாசஞ்செய்தின்ற அருணாசலேசர் புறகுபூணியினாலே அடைந்த சந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லித் தொடங்கினான் ௭-அ. ௨௫

பன்னிரண்டாவது.

பாவந்தீர்த்தசருக்கம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது.

புளகாதிபன் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

உறுவுபலவேறுபுனை புளகனெனுமோரசர னொருபொழுதுநாவி வடிவா, மருணைகிரிமீதுலவி யரிபுழுதேசிரிய திகபலமாயவன்யோர், வெருமவிமையோர்முனிவ ரொருவரொழியாதழிபு வினைபுரிசை யாயலவசெலாங், கருணைமலை போல்மைய மலைமலைபாகருரை கயிலைமலைமேனிமொழிவார்.

இ-ள், நினைத்தபடிவெவ்வேறே உருவங்களைபெயித்துக் கொள்ள வல்லமைபுள்ள புளகனென்னும் ஓரசரன் ஒருநாள்புழுசூழ்னை உருவ மடைந்து வெவ்விபசிறத்தைபுடைய அம்மலையின்மேல் உலாவிக்கொண்டு புழுசைச் சிதறியபடியால், சுவாமியினால் அதிகபலம்பெற்றும்பூ மியி லுள்ளவர்கள்பயப்படவும், தேவர்கள் முனிவர்களெல்லாரும் துன்பப்பட்டவுகும், தற்கிருத்தியம் செய்வதனாலே அவர்களெல்லாம்இடைய பருவதாஜனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதியை ஒருபாகத்தில் வைத்தருளியகருணைமலைபோன்ற பரமகிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கைலாயகிரிக்குப்போய்ச் சொல்லுவார்கள். எ-று. க

புளகனெனு மோரசரர் மிருகவடிவாகிவதை புரியவுலகேழுமுறைபோய், வினை ஆயசமாயினர்க ளெனவுரைசெய்தாநவர்கள் விமலன வரோடுபுகல்வா, சனவின் மணமானபுழு வருணகிரிமீதுதவி யதிகமல

தாய்மருவின, நெளிதிலழியாதவனு மினியகதியேறருமைபிடரலையி லேறவிடுவோம்.

இ-ள். புளகனென்னும் ஒரு அரசன் புழுகுபூனைவடிவங்கொண்டு ஓழுலகங்களிலும்முறையேபுகுந்து சீவராசிகளையும் வதைசெய்ய. அத னால் எல்லாரும் துன்பமடைந்தார்களென்று வந்தவர்கள் சொல்லிக் கொள்ளப் பரமசிவன் அவர்களோடு திருவாய்மலர்ந்தருளுவார், மண ம்வீசும் அளவில்லாத புழுகைநமதுருவாகிய அருணாசலத்திற்கிதழிய தனால் அதிகபலம் அடைந்திருக்கிறான், அப்படிப்பட்டவன் எளிதில் அழியமாட்டான், ஆனபடினாலே அவனைமோட்சத்தில் அடைவித்து உங்களை துக்கசமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற்றுவோம், எ-று. உ

மேவுமெனவோதியரு னோடுபுளகாதிபனை வேதமுதல் கூவியவு னை, நாவிலடிவாகியவு நாவிலிழிவாயென்று நாவிலடிவான்மொழிகுவா ன், பாவையொருபாகரரு னாலயபுராதன பராபரவிவேலாசனருளா ல், ஏவளெளியேன்மொழிபு மாறுதவனேனிறைவ னீரடியின்மீதுதொ ழுதே.

இ-ள். நீங்கள் உங்களிடத்திற்போய்ச் சேருங்களென்று விடை கொடுத்தருளி மிக்கக்கிருபையோடு புளகனென்னும் அவ்வரசனவே தமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அகரணே புழுகுபூனை வடிவங் கொண்ட உன்பிராணனை கிடென்று சொல்லிய அளவில் அவ்வரச னன் சொல்லுவான் பார்வதியை யொருபாகத்திற் கொண்டருளி யவரே கிருபைக்கு இடமா யிருக்கின்றவரே பழமை யானவரே நெற்றிக் கண்ண்புடையவரே உமக்குஏவல் செய்தற்குறிய யெளியேன் கேட்டுக் கொள்ளுகிற வரங்கொடுத்தருளு மென்று சுவா மி இரண்டு திருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ் செய்து சொல்லுவான். எ-று. 15-

எனதுகிளையாடிருக துனதுதிருமேனிபுகவீனிய புழுகாதியொ ருபேர், பினையவெனவேபரவி யுயிர்விடலு நாவிகதி புதுதவிரையோ னருளிணன், மனமுருகியோமுனிவ ரிமையவர்கண்மாளிடர்க்கை மதி முடியின்மேலனியவே, அனவரதமான்மழுவு மிமசலமுமாலயமதருவி யெனவே பெருகுமே.

இ-ள். நானெடுத்த உருவமாகிய புழுகுபூனையின்மரபினால் உண் டாகின்றபுழுகு உம்முடைய திருமேனி ஏற்றுக்கொள்ளவும் அதனால் புழுகுணி யிறைவென்று ஒருநாத்தை நீர் தரித்துக்கொள்ளவும், அ ருள்செய்யவேண்டுமென்று வணங்கி நாவியுயிர் விட்டவுடனே. அ-று

வசரன் கதிசேரும்படி சுவாமியனுக்கிரகஞ்செய்தார் அப்படி அவனை இரட்சித்ததும்கண்டு முனிவர்களும் தேவர்களும் மனிதர்களும் மன வருத்தமடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமிகரத்தில் புழுசூகாப்புச்சாத்த, எப்போது அப்புழுசூகரைந்து பனிநீரோடு சுவாமி ஆலயம் அருவியையுடையதாகப் பெருமீயோடும் எ-று.

புழுசூபனிநீர்களப்பனுவளவதேனுமிறை புனையும்வகையாலு தவினோர், விழிசூளிநாடிபரணினையடி களேபரவி வினவாகள்வீடுபெறுவா, ருழைம நவுபாணியினர் சரிதமிதுவாகுமென வுவுகையுடனே யுரைசெய்தான், மொழியும்லராலயனை முனிவருடனேசனக முனிபு கழுவீனாடு தொழுதான்.

இ-ள். புழுகும்பனிநீரும் கூட்டுவர்க்ச்சந்தனமுமாகிய இவைகளில் அனுவளவேனும் சுவாமி ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்தவர்களும் கண்கள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமி திருவடிகளை வணங்கி அவர்சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும் மோட்சமடைநசாரர்கள் மாணக்கரத்தில் வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய திவ்வியசரித்திரம்துவாமென்று சந்தோஷமாய் அப்பிரமன்சொல்ல அப்படி சொல்லிய பிரமனைசனகரிவி முனிவர்களோடு தோத்திரஞ் செய்து வணங்கினான் எ-று.

கலி விருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும் வாழிவாழி யருணவாழி யருணயான்
கஞ்சமுற்ற சரணம்வாழி கருணவாழி கருணபொன்
மஞ்சபெற்ற வானம்வாழி வையம்வாழி வையமேற்
றஞ்சமுற்ற நீரும்வாழி சைவம்வாழி வாழியே.

இ-ள். பாவங்களைப் போக்கக்காரணமான பஞ்சாகூற்றம் வாழ்க அருணசலத்தலம்வாழ்க, அருணைசேசருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகள்வாழ்க, அச்சுவாமி கிருபைவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவருஷம்வாழ்க, பூலோகமவாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்கும் பற்றுக்கோடாகிய திருநீறுவாழ்க, சைவசைமயம்வாழ்க எ-று.

ஞானம்வாழி நன்மைவாழி நாடுராச நீதிசீர்
தானம்வாழி தருமம்வாழி சகலவேத வாகமங்
கானம்வாழி கல்விவாழி கற்றறிந்த கேள்வியன்
பானவேர்கள் வாழியீச னடியர்வாழி வாழியே.

இ-ள். ஞானம்வாழ்க, நன்மைவாழ்க,நாடும் இராசனும் அவ னுக்குரிய நீதியும் கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க, தருமம்வாழ்க, உண்

மையாகிய வேதமும் ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, கற்றவித்
தைகளும்வாழ்க, அவைகளைக் கற்றறிந்தும் கேள்விப்பட்டும் யாவரி
டந்தும் அன்பு உண்டானவர்கள்வாழ்க, பரமசிவன் அடியார்கள்
வாழ்க, வாழ்க, எ-று. எ

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

இக்கதை படித்தோர்சேட்டோ ரெழுதினோ ரெழுதிவைத்தோர்
கமைக்கடல்குழந்த விந்தவையக முழுதுங்காத்துத், தக்கசந்தான
போக சவுக்கியர் தழையவாழ்ந்து, திக்கருணைசரன்பாற் சிவபதம்
பெறுவர்தாமே.

இ-ள். இவ்வருணாஜலத்தின் மான்ரியத்தைப் படித்தவர்களும்
கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதிவைத்துக் கொண்டவர்க
ளும், கரியகடல்குழந்த பூமிமுழுதும் காத்துத்தகுந்த புத்திரசம்பத்
தும் போகசௌரியமும் தழைக்கும்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்கும்
ஆதாரமாகிய அருணாசலேசர் கிருபையினால் சிவபதம் அடைவர்
கள் எ-று. அ

பதின்மன்றுவது.

புளகாதிபன் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

அருணாசலபுராணம் மூலமும்-உரையும்,

முற்றிற்று.

புடிர முட்பட சருக்கம் பதினாளுக்குக்கும்

ஆக திருவிருத்தம்-காசகூ.

திருசிறிறம்பலம்.

